

REFERAT FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET
2. OG 3. DESEMBER 1997

FORKLARING AV FORKORTELSER

ICES: The International Council For The Exploration Of The Seas

ACFM: The Advisory Committee On Fishery Management

NAFO: Northwest Atlantic Fisheries Organization

NEAFC: North East Atlantic Fisheries Commission

CPUE: Catch per unit effort

TAC: Total allowable catch

MBAL: Minimum biological acceptable level

SSB: Spawning stock biomass

MØTE I REGULERINGSRÅDET 2. OG 3. DESEMBER 1997

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra kl. 0900 til kl. 1700 første dag og fra kl. 0900 til kl. 1500 andre dag.

Følgende av Reguleringsrådets medlemmer møtte:

Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Gerhard Olsen, Norges Fiskarlag
Thor Wold, Norges Fiskarlag
Åge Remøy, Norges Fiskarlag
Sammy Olsen, Norges Fiskarlag
Arnljot Haugen, Norges Fiskarlag (settèrepresentant)
Pål Krüger, FNL
Rolf Domstein, FNL
Mary Mikalsen Trollvik, Sametinget
Diana Montes, NNN (settèrepresentant 2. desember)
Hans Johan Dahl, NNN (bare tilstede 3. desember)
Tormod Storås, Norsk Sjømannsforbund (bare tilstede 3. desember)

Som faglige rådgivere møtte:

Roald Vaage, Havforskningsinstituttet
Tore Jacobsen, Havforskningsinstituttet
Kjell Nedreås, Havforskningsinstituttet
Ingolf Røttingen, Havforskningsinstituttet (bare tilstede 3. desember)
Knut Sunnanå, Fiskeriforskning (bare tilstede fra kl. 1130 2. desember)
Rodle Angell, Norges Råfisklag
Knut Torgnes, Norges Sildesalgslag (bare tilstede 3. desember)

Som sekretærer møtte Stein-Åge Johnsen og Kirsti Larsen, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte:

Johan H. Williams, Fiskeridepartementet
Jan Frederik Danielsen, Fiskeridepartementet
Øyvind Rasmussen, Fiskeridepartementet
Oddmar Hatlevik, Sør-Norges Trålerlag
Hilde Aarefjord, Direktoratet for Naturforvaltning
Alv H. Klepsvik, Kystvaktinspektøren
Per Lone, Sildemelfabrikkenes Landsforening (bare tilstede 3. desember)
Geir Andreassen, FNL
Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Stig Strandli Gezelius, Universitetet i Oslo
Bjørn Hersoug, Norges Fiskerihøgskole (bare tilstede 2. desember)

Dessuten møtte:

Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn, Thorvik, Fiskeridirektoratet
Anne K. Veim, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Nina Rasmussen, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Peter Patrick Callan, Fiskeridirektoratet
Rannveig Bøthun, Fiskeridirektoratet
Nina Dahl, Fiskeridirektoratet
Terje Halsteinsen, Fiskeridirektoratet
Bjarne Schultz, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Hanne Rasch, Fiskeridirektoratet
Grethe Aa. Kuhnle, Fiskeridirektoratet
Egil Lekven, Fiskeridirektoratet
Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Invild Stuberg, Fiskeridirektoratet
Anita K. Steinseide, Fiskeridirektoratet
Anders Østreim, Fiskeridirektoratet
Paul Oma, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet
Trond Moldskred, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Gjermund Langedal, Fiskeridirektoratet
Roald Oen, Fiskeridirektoratet

Peter Gullestad innledet møtet ved å vise til at det var vedtatt ny instruks for Reguleringsrådet. Dette innebar flere endringer, og han pekte spesielt på at Reguleringsrådet i fremtiden ville gi råd direkte til Fiskeridepartementet. I tillegg var rådets sammensetning endret ved at antall medlemmer var redusert fra 14 til 11. Havforskningsinstituttet møtte som faglig rådgiver, mens Direktoratet for naturforvaltning var representert som observatør. I tillegg medførte den nye instruks at Fiskeridirektoratet bare er representert ved Fiskeridirektøren.

Han viste også til at kretsen av observatører og faglige rådgivere var utvidet og at FNL og Norges Fiskarlag gjennom søknad hadde fått adgang til å ha tilstede egne faglige rådgivere.

Han spurte deretter om det var merknader til innkallelsen eller sakslisten. Han viste til at Sjømannsforbundets representant som hadde meldt forfall første dag på grunn av EU forhandlinger, hadde bedt om at sei ble behandlet annen dag.

Sammy Olsen sa at han var innstilt på å utsette diskusjonen om sei.

Roald Vaage sa at representanten fra HI som skulle orientere om sei ikke hadde anledning til å møte annen dag.

Peter Gullestad konkluderte med at en kunne gjennomgå biologien første dag og utsette diskusjonen.

Mary Mikalsen Trollvik sa at hun ønsket belyst loddebestandens betydning for torsk i Barentshavet.

Peter Gullestad sa at dette kunne tas som orientering under eventuelt.

Forøvrig var det ikke merknader til innkalling eller saksliste.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Gullestad viste til at EU-forhandlingene var i ferd med å avsluttes. Det skulle forhandles med Færøyene i uke 50, mens Grønlandsforhandlingene ville bli gjennomført i januar. Han ba deretter Sandberg redegjøre for tall fra EU-forhandlingene.

Sandberg sa at han kun hadde mottatt noen tall over telefon. Den norske kvoten av Nordsjøsild og makrell var fastsatt til henholdsvis 73 660 og 158 000 tonn. Når det gjaldt blåkveite var denne gått noe ned.

Engesæter orienterte deretter om Skagerrak-forhandlingene hvor det var inngått avtale 26. november. Han sa at det på nytt var enighet om å øke TAC for reke fra 15 000 til 18 000 tonn og at delingen på områder ville bli 70/30. Dette ga en norsk kvote i Skagerrak på 6 130 tonn. Han sa videre at det var en økning på TAC på torsk. Det var også i avtalen kommet en ny tekst om utvidet samarbeid på håndheving og kontroll.

Gullestad orienterte om forhandlingene med Russland medio november. Han sa at forhandlingene hadde vært vanskeligere enn på mange år og at dette bl.a. skyldtes at russerne ønsket en høy TAC på torsk. Resultatet var at TAC var satt til 654 000 tonn og at alternativet ville vært et brudd. Han sa videre at det hadde vært en god diskusjon på fremtidig forvaltningsstrategi for torsk, og at målsetningen var Fmed og en gytebestand på over 500 000 tonn. Forskernes troverdighet var fremhevet som et betydelig problem. Det var en klar tendens til at troen på havforskerne var vesentlig bedre når anbefalingen var høy, enn når den var lav. Partene var enige om å be ACFM vurdere både metodikk og bestand med sikte på å avholde et ekstraordinært møte i mai. Det fremgikk også av protokollen en målsetning om langsiktig strategi på fellesbestandene i Barentshavet. På bakgrunn av russernes investeringsprogram og behov for dollar var det også behov for en høy kvote. Dette ville antagelig innebære betydelige problemer i samarbeidet i årene fremover. Det var i forhandlingene enighet om ikke å åpne for et loddefiske i 1998. Når det gjaldt blåkveite var det enighet om å videreføre ordningen fra 1997. Det kunne altså fortsatt drives et begrenset norsk kystfiske. Når det gjaldt kongekrabbe var formuleringen den samme som tidligere altså bare forskningsfangst, men det var enighet om at også dette skulle behandles på et ekstraordinært møte i mai eller juni.

For uer var også formuleringen uendret i forholdt til fjorårets protokoll. Det var imidlertid pekt på et økende problem med innblanding av ueryngel i rekefisket. Russerne ønsker strenge kriterier noe som innebærer fare for stengning. I følge protokollen skal Norge vurdere stengnings-kriteriene i løpet av 1. kvartal 1998. Det må deretter føres en dialog med næringen før et forslag kan fremmes for departementet.

SAK 8/97

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. GENERELT OM TORSK.

1.1. FISKET I 1996.

Tabell 1 gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på de ulike gruppene ved årsslutt i 1996.

Tabell 1, Status ved årsslutt 1996:

Grupper	Tildelt gruppekvote	Oppfisket kvantum	«Beregnet gruppekvote»	Rest
Gruppe II	21.000	17.880	18.000	120
Gruppe I under 28 m	176.180	174.050	174.180	130
Gruppe I over 28 m	26.600	31.510	31.600	90
Trål	110.220	109.980	-	240
Sum	334.000	333.420	-	580

Norske fartøy kjøpte i 1996 russisk kvote i størrelsesorden 19.500 tonn. Fangst innenfor disse kvotene er *ikke* inkludert i tabellen over.

Til grunnlag for refordelingen 5. november 1996 laget en prognoser som tilsa at det i gruppe I under 28 meter og i gruppe II samlet vil være 5.000 tonn som ikke ville bli fisket. Dette ble tildelt konvensjonelle fartøy over 28 meter i gruppe I. Kolonnen som i tabellen over har benevnelsen «Beregnet gruppekvote» er gruppekvotene slik de ble beregnet å være etter refordelingen.

Som vi ser av tabellen var det ved årsslutt gjenstående noe kvote i samtlige grupper. Samlet utgjorde dette 580 tonn. Med andre ord ble 99,8% av totalkvoten oppfisket.

1.2. FISKET I 1997.

1.2.1. KVOTER OG REGULERINGER I 1997.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (11. - 15. november 1996) ble TAC fastsatt til 850.000 tonn inklusiv 40.000 tonn «Murmansk»-torsk. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av totalkvoten ble 104.000 tonn avsatt til tredjeland. De resterende 786.000 tonn ble delt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland ble kvotefordelingen av torsk nord for 62°N følgende:

Tabell 2, Kvotesituasjonen for 1997:

Norge:	399.000 tonn
Russland:	387.000 tonn
Tredjeland:	104.000 tonn
Sum:	890.000 tonn

Av den norske kvoten ble det avsatt 131.670 tonn (33%) til trålerne og 267.330 tonn (67%) til konvensjonelle fartøy.

Kvoten til trålerne var fordelt med 130.170 tonn til torsketrålere og 1.500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitråltillatelse.

Kvoten til konvensjonelle fartøy var i utgangspunktet fordelt med 31.830 tonn til fartøy over 28 meter i gruppe I, 205.500 tonn til fartøy under 28 meter i gruppe I og 25.000 tonn til fartøy i gruppe II. Det var i tillegg avsatt 5.000 tonn til dekning av eventuell bifangst. I løpet av året er det foretatt refordelinger internt i fartøygruppene, hvorav oppheving av maksimalkvotene for fartøy under 28 meter i gruppe I er den mest vidtrekkende.

Det var i 1997, til forskjell fra tidligere år, ikke stopp i fisket i forbindelse med påsken. Dette som følge av en svak utvikling i fisket sammenholdt med disponibel kvote.

Mer om reguleringsordningen og avviklingen av fisket i 1997 er å finne nedenfor i forbindelse med behandlingen av de enkelte elementene i reguleringsordningen.

1.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1997.

Pr 9. november var følgende kvanta torsk rund vekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 3, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	202.927	78.212	281.139
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	11.860	34.810	46.670
Vest-Norges Fiskesalslag:	3.006	1.284	4.290
Sum:	217.793	114.306	332.099
Kvote:	267.330	131.670	399.000
Kjøpt russisk kvote	425	19.075	19.500
Restkvote:	49.962	36.439	86.401

Fangsttallene i tabellen over inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om å fiske inntil 19.500 tonn torsk på russisk kvote, hvorav 425 tonn med konvensjonelle fartøy.

Det forventes å gjenstå 20.000 - 22.000 tonn av norsk totalkvote ved utgangen av året.

Som nevnt i sakspapirene til Reguleringsrådets møte i juni i år finner Fiskeridirektøren utfra bestandssituasjonen det ikke tilrådelig å gjøre vesentlige endringer i reguleringsopplegget for å sikre at norsk totalkvote av torsk skal bli oppfisket.

1.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Den fiskbare delen av bestanden av norsk arktisk torsk er av Det internasjonale råd for havforskning (ICES) anslått til ca 1,9 millioner tonn pr 1. januar 1997. Gytebestanden utgjør av dette vel 0,8 millioner tonn. Dette er en sterk reduksjon fra tilsvarende anslag som ICES gjorde høsten 1996, da bestanden pr 1. 1. 1997 ble anslått til 2,9 millioner tonn og gytebestanden til 1,3 millioner tonn. Likevel er gytebestanden på det nåværende nivå (0,8 millioner tonn) innenfor det man kaller trygge biologiske grenser, (MBAL).¹

Forøvrig viser en til rapporten «Beskatningsstrategi for norsk arktisk torsk» som er utsendt sammen med sakspapirene til Reguleringsrådet. Rapporten er en oppdatering av tilsvarende rapport utsendt til Reguleringsrådets medlemmer i desember i fjor.

1.4. KVOTESITUASJONEN I 1998 - FORDELINGEN AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10.- 14. november 1997) er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten for 1998, inkludert 40.000 tonn «Murmanskorsk», fastsettes til 654.000 tonn. I tillegg kommer 40.000 tonn norsk kysttorsk. Av den samlede kvoten på 694.000 tonn avsettes 80.000 tonn til tredjeland. De resterende 614.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 6.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvote som følger:

Tabell 4, Kvotesituasjonen for 1998:

Norge:	313.000 tonn
Russland:	301.000 tonn
Tredjeland:	80.000 tonn
Sum:	694.000 tonn

Følgende stige ble vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 1994:

- For totalkvoter til Norge på inntil 130.000 tonn fordeles kvoten med 28% til trål og 72% til konvensjonelle redskap.
- For totalkvoter over 130.000 tonn utvikles gruppenes andel lineært, til ved en totalkvote på 330.000 tonn eller mer og fordeles med 33% til trål og 67% til konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 1998 følger vedtaket fra Norges Fiskarlag om fordelingen av den norske kvoten.

¹ Dersom gytebestanden er over 500.000 tonn regnes torskebestanden å være innenfor trygge biologiske grenser.

Dette betyr at tråleres andel i tonn utvikles lineært siden den norske kvoten er mellom 130.000 tonn og 330.000 tonn.²

Forslaget innebærer at trålernes andel i 1998 blir 32,82% av den norske totalkvoten på 313.000 tonn, dvs 102.737 tonn. Det gjenstår da 210.263 til disposisjon for den konvensjonelle flåten.

2. REGULERING AV FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

2.1. ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 1997.

Fra og med 1996 benyttes begrepet gruppe I om fartøy i den tidligere fartøykvoteordningen, mens fartøy i det som tidligere var maksimalkvoteordningen omtales som fartøy i gruppe II.

Reguleringsopplegget i 1997 har vært tredelt: fartøy over 28 meter i gruppe I har vært regulert med fartøykvoter, fartøy under 28 meter i gruppe I og fartøy i gruppe II var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter. Det er naturlig å behandle de enkelte ordningene hver for seg.

2.1.1. FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I I 1997.

Fartøy over 28 meter i gruppe I var fra årets begynnelse i 1997, som i tidligere år, regulert med garanterte fartøykvoter, hvor eventuell bifangst måtte dekkes innenfor fartøykvoten. Fartøy som fisket med line eller i kombinasjon med line måtte avsette 30% av fartøykvoten til etter 1. september. For de øvrige fartøy i denne gruppen var fartøykvoten ikke periodisert.

Det var avsatt 31.830 tonn til denne fartøygruppen. Dette utgjør 11,9% av den konvensjonelle kvoten. På bakgrunn av prognoser som tilsa at fartøy under 28 meter i gruppe I ikke ville være i stand til å fiske opp sin gruppekvote fikk fartøy over 28 meter i gruppe I tilleggskvoter den 7. oktober. Tilleggskvoten ble gitt som en økning i fartøykvoten. De nye fartøykvotene varierer fra 411,2 tonn til 468,7 tonn. Tilleggskvoten utgjør et meruttak av fartøy over 28 meter i gruppe I i størrelsesorden 5.000 tonn.

² Tabell over trålernes gruppekvote beregnet utfra ulike nivå på norsk kvote finnes som vedlegg.

Tabell 5, Fylkesvis fordeling av fartøy over 28 meter i gruppe I:

Fylke	Antall fartøy
Finnmark	3
Troms	7
Nordland	4
N-Trøndelag	2
S-Trøndelag	2
Møre og R.	41
Sogn og F.	22
Hordaland	2
Totalt	83

Ved utskifting og forlengelse til større fartøy på 28 meter største lengde og over skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde. Dette medfører at det i dagens reguleringsopplegg finnes en rekke fartøy som på grunn av utskifting/forlengelse faktisk er over 28 meter samtidig som de i kvotesammenheng reguleres som fartøy under denne grensen. I 1997 kan slike fartøy maksimalt fiske en kvote lik fartøykvoten for fartøy mellom 28 og 28,99 meters største lengde. Etter det Fiskeridirektøren erfarer dreier dette seg om minst 15 fartøy. Gruppen ventes å øke forholdsvis raskt i antall som følge av at flere søknader om utskifting/forlengelse er innvilget.

2.1.2. FARTØY I GRUPPE I UNDER 28 METER I 1997.

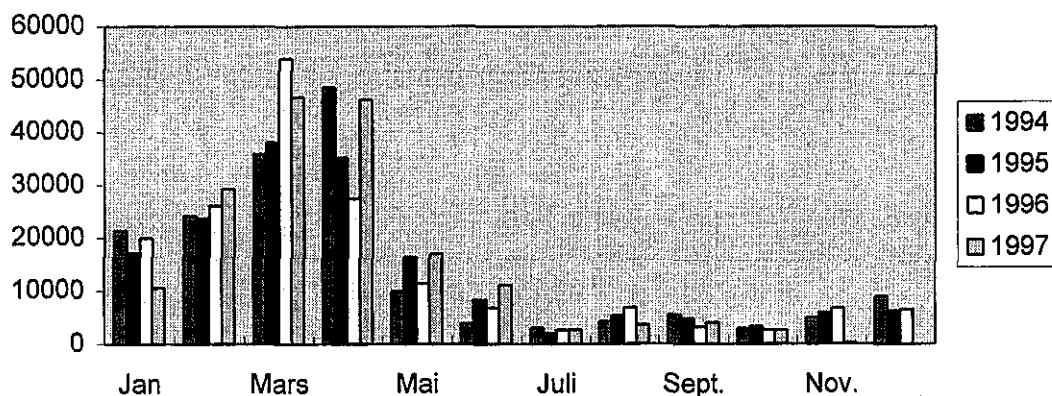
For fartøy under 28 meter i gruppe I er det i 1997 avsatt 205.500 tonn. I overkant av 3.000 fartøy har rett til å delta i dette fisket.

Fartøy under 28 meter i gruppe I var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter, der fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Gruppekvoten var periodisert slik at 40.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai. Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 92%.

Som følge av en svak utvikling i fisket ble maksimalkvotene økt med 50% allerede 25. februar. Samlet overregulering etter denne økningen var 188%. Den 16. april ble maksimalkvotene opphevet slik at fartøy innenfor denne gruppen nå har fritt fiske innenfor gruppekvoten.

Figuren nedenfor viser landet kvantum av denne fartøygruppen i 1994, 1995, 1996 og hittil i 1997 fordelt over året:

Figur 1, Fangst av fartøy under 28 meter i gruppe I fordelt på over året i 1994, 1995, 1996 og 1997:

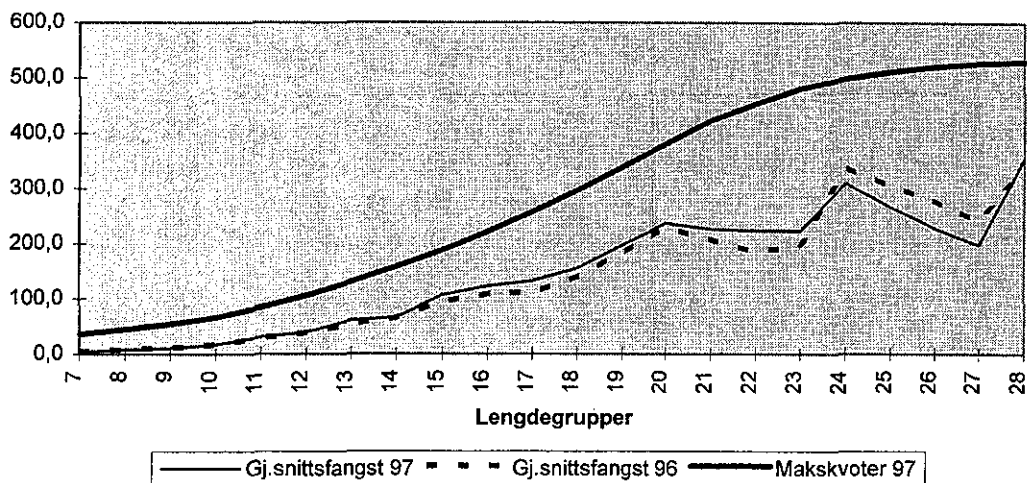
Som vi ser av figuren ble det landet et forholdsvis lite kvantum i januar i år sammenlignet med tidligere år. Dette har trolig sammenheng med spesielt dårlig vær, samt dårlig tilgjengelighet av torsk. Videre ser vi av figuren at hovedtyngden av Lofotfisket var fordelt på mars og april. I fjor var hovedtyngden i mars med en rekordstort ilandbrakt kvantum, mens det i april ble ilandbrakt et større kvantum i 1994 enn i inneværende år. Det kan også bemerkes at en i 1997 sammenlignet med de foregående årene, har relativt store ilandbrakte kvanta i mai og juni, noe som skyldes et godt vårtorskefiske. I perioden fra juli-august og ut oktober har tilgjengeligheten av torsk vært relativt dårlig for kystflåten, samtidig som det har vært et rimelig godt hysefiske som nok en del av torskflåten har prioritert i denne perioden. Dette gjenspeiles i figuren over hvor en spesielt i august i år hadde lite ilandbrakt mengde torsk sammenlignet med tidligere år.

Omsetningssituasjonen i torskefisket i 1997 kan gjennomgående betegnes som rimelig god.

Utnyttelse av fangstkapasitet i forhold til torskefisket avhenger av fartøyenes driftsalternativ, tilgjengelighet av torsk og mottaks-/omsetningssituasjon for torsk sammenlignet med de alternative fangstmulighetene.

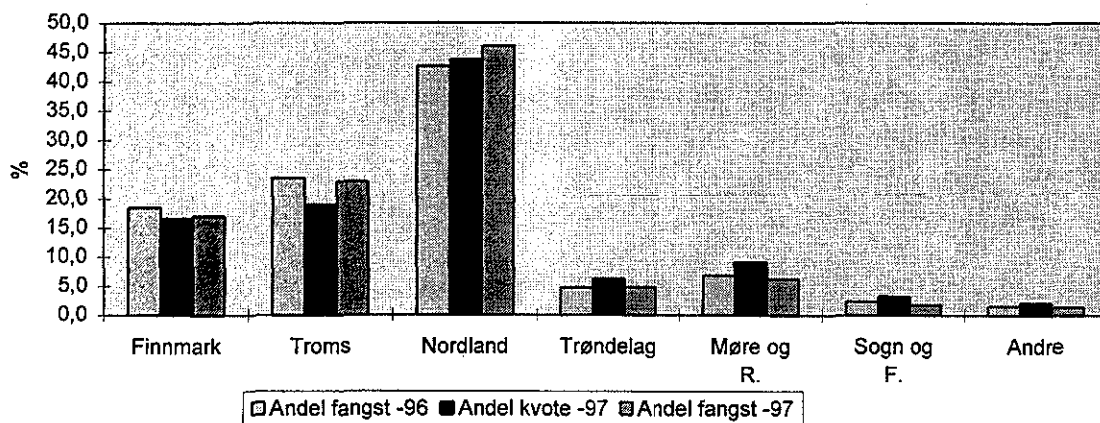
Figuren nedenfor illustrerer forholdet mellom de opprinnelige maksimumkvotene pr 1. januar 1997 og gjennomsnittsfangst i de ulike lengdegruppene i 1996 og hittil i år.

Figur 2, Maksimumkvoter sammenlignet med gjennomsnittsfangstene i de forskjellige lengdegruppene.

Den heltrukne uthevede linjen i figuren viser de opprinnelige maksimalkvotene, dvs uten tilleggskvoter, for de ulike lengdegruppene. Den prikkete linjen viser gjennomsnittsfangsten i de ulike lengdegruppene i 1996, mens den heltrukkede linjen viser gjennomsnittsfangstene i 1997. Gjennomsnittsfangsten i 1997 er som vi ser på samme nivå som i 1996 for fartøy helt opp til 14 meter. Dette skyldes trolig at fartøy under 14 meter også i 1996 utnyttet sin fangstkapasitet med hensyn på torskefisket fullt ut. For fartøy mellom 14 og 23 meter ligger gjennomsnittsfangstene høyere i 1997 enn i 1996. Fartøy mellom 23 og 27 meter hadde lavere gjennomsnittsfangst i 1997 enn i 1996. Fartøy mellom 27 og 28 meter hadde høyere gjennomsnittsfangst i 1997 enn i 1996.

Figur 3, Fylkesvise andeler av fangst i 1996 og hittil i 1997.

Figuren over viser hvordan de ulike fylkene kommer ut når man sammenligner hvor stor andel av kvotene fartøyene hjemmehørende i de ulike fylkene har, med hvor mye fartøyene hjemmehørende i disse fylkene har landet av torsk. Også fylkenes fangstandeler i 1996 er vist i figuren. Som vi ser kommer spesielt Troms, men også Nordland godt ut når man sammenligner fangstandel og kvoteandel i 1997. I disse fylkene har fartøyene landet mer torsk enn den kvotemessige andelen. Fartøy hjemmehørende i disse fylkene har således kommet godt ut av «fritt fiske-situasjonen». Fartøy i Finnmark har fisket omlag like mye som sin kvotemessige andel, mens de øvrige fylkene har fisket mindre enn sin kvotemessige andel. I forhold til

fylkenes fangstandeler i 1996 er Nordland kommet forholdsvis bedre ut i 1997, mens Finnmark og Troms er kommet dårligere ut, for de øvrige fylkene er det kun mindre endringer.

Stor grad av overregulering og en oppheving av de individuelle kvotene medfører at man ikke lenger har samme grad av forutsigbarhet med den geografiske fordelingen av fangstene. Som vi ser av figuren over er det de fylkene som i perioden med fritt fiske hadde størst nærhet til ressursene som har landet de forholdsvis største kvanta.

2.1.3. FARTØY I GRUPPE II.

Fartøy i gruppe II (maksimalkvoteordningen) er i 1997 regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det var avsatt 25.000 tonn til denne gruppen. 5.000 tonn av dette kvantumet var avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatte maksimalkvoter, selv om avsetningen på 25.000 tonn er beregnet tatt.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble som følge av en svak utvikling i fisket økt med 50% den 16. april. Den minste lengdegruppen har nå en maksimalkvote på 34,5 tonn og den største lengdegruppen har 64,5 tonn.

Tabell 6, Maksimalkvoter i 1997 og fangst og antall fartøy i 1996 og hittil i 1997.

Lengdegr.	Makskvoter	Makskvoter	1996		1997 pr 26. okt.	
	er fra 1.jan.	er fra 16. april	Antall fartøy	Tonn	Antall fartøy	Tonn
0 - 7,9	23	34,5	1.906	4.331	1.409	2.831
8 - 9,9	33	49,5	1.135	4.172	1.013	3.925
10 - 14,9	38	57,0	390	5.431	366	6.865
over 15 m	43	64,5	58	3.946	46*	4.128
Sum			3.489	17.880	2.836	18.214

I gruppen over 15 meter finnes enkelte erstatningsfartøy som er tilhørende gruppe I over 28 meter, men som av ulike årsaker ikke er kommet inn i kvoteregisteret under nye registreringsmerker. Fartøyene vil dermed foreløpig falle inn i gruppe II inntil alle forhold rundt utskifningene er ordnet.

Tabellen over viser fangst og deltakelse i hele 1996 og fangst og deltakelse hittil i 1997. Som vi ser av tabellen er det redusert fangst av fartøy under 10 meter i 1997 sammenlignet med i fjor. I fartøygruppen mellom 10 og 15 meter er det foreløpig landet 25% mer i år enn i hele 1996. Også i gruppen over 15 meter er fangsten økt i år i forhold til i fjor.

De større og noe mer mobile fartøyene fra 10 meter og oppover har altså hatt et noe bedre år i 1997 enn i 1996, mens fartøygruppen under 10 meter hittil i år har hatt et dårligere fiske enn i 1996. Også i 1996 hadde fartøy over 10 meter i gruppe II et bedre år enn året før, mens fartøygruppen under 10 meter hadde et dårligere år sammenlignet med 1995. Ser man på deltakelsen er den så langt i år lavere i alle fartøygrupper sammenlignet med 1996. Utviklingen de siste årene går imidlertid også i gruppe II i retning av noe større fartøy, i det andelen fartøy over 10 meter er økende. Andelen fartøy over 10 meter har økt fra 10% i 1994 til 14,5 % i 1997.

2.1.4. BIFANGST.

Det var avsatt 5.000 tonn til dekning av bifangst. Når maksimalkvotene er oppfisket eller når fisket er stoppet for fartøy under 28 meter i gruppe I og for alle fartøy i gruppe II er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk. Fartøy som reguleres sammen med fartøy under 28 meter i gruppe I, men som faktisk er over 28 meter, har også anledning til å ha 10% bifangst i 1997.

Som følge av at maksimalkvotene ble opphevet i mai og at maksimalkvotene i gruppe II i liten grad har begrenset fisket, har det vært minimal behov for bifangstordningen.

2.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1998.

Gruppeknoten til konvensjonelle fartøy blir 210.263 tonn etter forslaget i punkt 1.4.

2.2.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER

Forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1998, vil etter det en forstår bli fastsatt ved Kongelig resolusjon den 28. november. Fiskeridirektøren har lagt til grunn at dagens krav til deltakelse i fisket etter torsk videreføres i 1998.

Hovedpunktene i Fiskeridirektørens forslag til deltakerforskrift bli referert nedenfor.

Fiskeridirektøren har foreslått at gjeldende vilkår for deltakelse i gruppe I i hovedsak videreføres i 1998. Dette innebærer at det blir stilt som vilkår for deltakelse i gruppe I at eier av fartøy må være ført på blad B i fiskermanntallet. Fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Fiskeridirektøren har videre foreslått at det må stilles krav om tidligere deltakelse i fisket. En har foreslått at det også i 1998 trekkes inn kvoter på grunnlag av manglende aktivitet. På bakgrunn av at tilgjengeligheten av torsk både i 1996 og 1997 kan beskrives som normal, men med dårlig tilgjengelighet i enkelte områder langs kysten, har Fiskeridirektøren foreslått et aktivitetskrav på 10% for 1996 og 1997. Pr 26. oktober vil et slikt aktivitetskrav innebære at det ville blitt inndratt ca 600 kvotefaktorer. Fortsatt fiske fram til årskifte og klageadgangen vil føre til at antall inndratte kvotefaktorer vil være en del mindre enn 600, trolig nærmere 400 faktorer. I år ble det utdelt 282,4 kvotefaktorer.

Fartøy som faller utenfor gruppe I forutsettes som tidligere år regulert i gruppe II, etter de samme prinsipper som tidligere år. Fiskeridirektøren har foreslått at gjeldende vilkår for deltakelse i gruppe II videreføres i 1998.

2.2.2. REKRUTTERING.

Fiskeridirektøren har gått inn for at det ikke avsettes et særskilt kvantum til rekrutteringsformål.

Fiskeridirektøren foreslår at det i 1998 ikke avsettes et eget kvantum for rekruttering til gruppen av fartøy med fulle rettigheter.

2.2.3. BEHOVET FOR REGULERING AV FISKET I 1998 - FORVENTET TILGJENGELIGHET AV TORSK FOR KYSTFLÅTEN.

Behovet for regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper er begrunnet utfra den forskjell en har mellom fangstkapasitet og kvote. Fangstkapasiteten i torskefiskeriene avhenger av en rekke forhold, av disse er de viktigste:

- bestandsstørrelse og bestandssammensetning
- tilgjengelighet
- flåtens størrelse og sammensetning
- mottaks- og omsetningssituasjonen
- alternative fiskerier

Hvilke betingelser som må være oppfylt for at en skal få god tilgjengeligheten av torsk langs kysten har man begrenset kunnskap om. Det synes imidlertid klart at bestandsstørrelse og alderssammensetning, samt mattilgang for torsken er viktig, men også temperatur i sjøen, eventuelle strømforhold og andre forhold kan ha betydning.

Gytebestanden pr 1.1.98 er av ICES høsten 1997 estimert til å være 811.000 tonn mot 839.000 tonn pr 1.1.97, dvs omlag på samme nivå. Bestandsstørrelsen forventes således ikke å påvirke fangstkapasiteten i 1998 sammenlignet med 1997. Estimaten over gytebestandens størrelse de siste 7 årene fremgår av tabell 7.

Tabell 7, Gytebestand:

År	Gytebestand (iflg ICES-97)
1992	881.000 tonn
1993	762.000 tonn
1994	622.000 tonn
1995	570.000 tonn
1996	720.000 tonn
1997	839.000 tonn
1998	811.000 tonn

Som vi ser av tabellen ovenfor må en tilbake til 1992 for å finne en høyere gytebestand enn i 1997/1998. En stor gytebestand er en nødvendig, men ikke tilstrekkelig betingelse for å få god tilgjengelighet under Lofotfisket.

Lodde er viktig føde for torsk. Loddebestanden er i vekst, noe det bedre vårtorskefisket i Øst-Finnmark i år var en indikasjon på. Det er grunn til å forvente et godt vårtorskefiske også i 1998.

Som følge av at en har en relativt stor gytebestand og at en forventer et loddeinnsig i Finnmark er det grunn til å tro at tilgjengeligheten av torsk for den konvensjonelle flåten i 1998 blir bedre eller omlag lik 1997.

Omsetnings- og mottakssituasjonen i 1998 forventes ikke å ha noen begrensende effekt på fisket. Dette som følge av at man i inneværende år med en relativt mye større kvote har hatt små problemer med hensyn til omsetning/mottak og fordi det rapporteres å være relativt små lagerbeholdninger av torsk nå. Videre har en del mottak i 1997 oppgradert sine produksjon-/lagermuligheter og står således bedre rustet til neste sesong.

Når det gjelder alternative fiskerier er disse mer begrenset i 1998 enn i inneværende år. Blant annet må seifisket med konvensjonelle redskaper reguleres stramt. Fiskeridirektøren foreslår også en maksimalkvoteregulering av hysefisket med konvensjonelle redskap.

Det er den siste tiden rapportert om uvanlig gode snurrevadfangster av torsk i Lofoten, samtidig som det også pågår et meget godt garnfiske i det nordlige Barentshavet.

Utfra det som er sagt over foreligger det, etter Fiskeridirektørens oppfatning, et reguleringsbehov i torskefisket for den konvensjonelle flåten.

På bakgrunn av det som er sagt med hensyn til behovet for regulering ovenfor og under punkt 2.2.1, Generelle deltakelseskriterier, foreslår Fiskeridirektøren at en viderefører den tredeling av den konvensjonelle flåten en har hatt de siste tre år. Dette gir frihet i forhold til regulering av kystflåten, samt at det gir rimelig forutsigbarhet for fartøyene over 28 meter som i deler av året fisker i andre lands soner.

2.2.4. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I.

Utfra målsettingen om å tilrettelegge for utnyttelse av kvoter i andre lands soner, samt fartøyenes behov for driftsplanlegging er det hensiktsmessig å fortsatt regulere denne fartøygruppen med fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i denne gruppen reguleres med fartøykvoter innenfor en egen gruppekvote.

I 1994 var andelen i utgangspunktet på 12,4%, mens den i 1995, 1996 og 1997 i utgangspunktet var på 11,9%. I 1995, 1996 og 1997 har imidlertid gruppen fått tilført kvantum på slutten av året som følge av svak utvikling i fisket for fartøy under 28 meter. Refordelinger på slutten av året kommer de fleste fartøy i denne gruppen til gode, men ikke gruppen som sådan, siden en del fartøy tradisjonelt ikke fisker på høsten. Dette gjelder spesielt snurrevadfartøy, men også noen garnfartøy. Forut for innføringen av gruppekvote for denne fartøygruppen ble den historiske andelen for fartøygruppen beregnet til å være 12,8% (1983-1992).

Fiskeridirektøren har ingen sterke synspunkter med hensyn til andelen for fartøy over 28 meter største lengde, men har i de videre beregningene lagt til grunn at fartøy over 28 meter i gruppe I gis en gruppekvote på 26.000 tonn, dvs tilnærmet 12,4% av den konvensjonelle gruppekvoten.

Utfra at den gjeldende lengdedifferensierte stigen er ønsket fra næringen, finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig å videreføre denne.

Fra reguleringene de siste tre år har vi erfart at ikke alle fartøy fisker hele kvoten. For å begrense behovet for refordelinger i løpet av året legger vi inn 2% overregulering fra årets begynnelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene for 1998 for denne gruppen beregnes etter dagens kvotestige. Dette innebærer følgende fartøykvoter:

Tabell 8, Fiskeridirektørens forslag til kvoter for gruppen over 28 m.:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Fartøykvote:
28,0 - 28,9	3	1,0	286,6
29,0 - 29,9	4	1,02	292,4
30,0 - 30,9	2	1,05	301
31,0 - 31,9	2	1,07	306,7
32,0 - 32,9	12	1,09	312,4
33,0 - 33,9	14	1,12	321
Over 34 m	46	1,14	326,8
Sum	83		Sum utdelt: 26.520 t

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene pålegges å dekke eventuell bifangst av torsk i fiske etter andre fiskeslag innenfor fartøykvoten.

I år har fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line vært pålagt å avsette 30% av sin kvote til et fiske etter 1. september. Av hensyn til industriens behov for råstoff i høstsesongen kan det være hensiktsmessig å videreføre dette pålegget.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line også i 1998 må avsette minst 30% av kvoten til et fiske etter 1. september.

2.2.5. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY I GRUPPE II.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppekvoten til fartøy i gruppe II settes til 20.000 tonn, dette utgjør omlag samme andel av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at 5.000 tonn av gruppekvoten avsettes til et fiske etter 1. mai. Dette er tilsvarende som i inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen som tidligere reguleres med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøygruppen reguleres etter samme kvotestige som i 1997, og at maksimalkvotene fastsettes i henhold til tabellen nedenfor.

Tabell 9, Maksimalkvoter for 1998:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter	herav garantert kvantum
under 8 meter	18	11
8 - 9,9 meter	26	16
10 - 14,9 meter	30	
over 15 meter	34	

Maksimalkvotene er redusert med ca 20% i forhold til ved årets begynnelse i 1997. Dette er tilsvarende som reduksjonen av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at det enkelte fartøy under 10 meter største lengde hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor garantert kvantum selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

2.2.6. FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY UNDER 28 METER I GRUPPE I.

Ut fra det som etter dette er avsatt til øvrige grupper, samt avsetning til bifangst, (se punkt 2.2.7) vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten til denne fartøygruppen settes til 159.263 tonn.

Fartøyene i denne gruppen har ulikt driftsmønster ved at noen kun fisker torsk i første halvår og driver annet fisket i andre halvår, mens andre tradisjonelt har fisket en del på høsten. Således kan det være hensiktsmessig å legge opp til en fleksibel regulering som gir de ulike fartøyene mulighet til å disponere sin individuelle kvote ut fra den, fra fartøyets side, mest hensiktsmessige måte.

Fiskeridirektøren foreslår at denne gruppen, som i 1997, reguleres innenfor en maksimalkvoteordning.

Ved kun å ha en maksimalkvoteordning vil fartøyene som ønsker det, kunne fiske hele sin kvote i første halvår, mens andre kan avsette noe av maksimalkvoten til andre halvår. For å sikre at det er kvotemessig rom for et fiske i andre halvår, bør da gruppekvoten periodiseres. I årene 1994 - 1997 er det fisket mer enn 40.000 tonn i andre halvår. I disse årene har fisket vært regulert i første halvår for så å bli sluppet fritt i andre halvår.

Fiskeridirektøren anbefaler at gruppekvoten periodiseres slik at minimum 35.000 tonn avsettes til et fiske etter 1. mai, dette utgjør i underkant av 22% av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene beregnes etter samme stige som i 1997.

For å gi den mindre mobile flåten en viss sikkerhet i forbindelse med fisket foreslår Fiskeridirektøren at en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 meter gis som et garantert kvantum. Dette innebærer at fartøy under 11 meter kan fortsette fisket innenfor det garanterte kvantum selv om fisket forøvrig er stoppet.

Hvor stor grad av overregulering som skal legges inn i maksimalkvotereguleringen avhenger av hvor god tilgjengelighet av torsk en kan forvente langs kysten. Jo større grad av overregulering

en legger inn, jo større blir risikoen for at fisket må stoppes. Hvis en legger inn svært liten overregulering slik at risikoen for stopp i fisket er minimal har man i realiteten fartøyskvoter. På bakgrunn av det som er sagt i punkt 2.2.3. om reguleringsbehovet synes det rimelig at en legger til grunn en lav overregulering dersom en ser en lengre stopp i fisket som liten hensiktsmessig. Dersom fisket utvikler seg svakere enn forventet vil overreguleringen kunne økes relativt raskt. Hvis en opprettholder påskestoppen i 1998 er det med den overregulering som er lagt til grunn i tabellen nedenfor ikke grunn til å forvente en lengre stopp i fisket, men det kan være at fisket blir stoppet fra og med påske og til neste periode starter, (1. mai).

Tabell 10, Forslag til kvoter for fartøy under 28 meter, 38,5% overregulering:

Lengdegrupper:	Antall fartøy:	Kvotefaktor:	Maksimalkvote:	Herav garantert kvantum:
0 - 6,9	74	1,2	20	8
7 - 7,9	168	1,5	25	10
8 - 8,9	381	1,8	30	12
9 - 9,9	546	2,2	36,6	15
10 - 10,9	681	2,8	46,6	18
11 - 11,9	126	3,5	58,3	
12 - 12,9	183	4,3	71,6	
13 - 13,9	129	5,2	86,6	
14 - 14,9	174	6,2	103,2	
15 - 15,9	148	7,3	121,6	
16 - 16,9	63	8,5	141,5	
17 - 17,9	53	9,8	163,2	
18 - 18,9	52	11,2	186,5	
19 - 19,9	52	12,6	209,8	
20 - 20,9	37	14,0	233,1	
21 - 21,9	44	15,0	249,8	
22 - 22,9	15	15,9	264,7	
23 - 23,9	23	16,5	274,7	
24 - 24,9	17	16,9	281,4	
25 - 25,9	8	17,2	286,4	
26 - 26,9	10	17,4	289,7	
27 - 27,9	21	17,5	291,4	
	3.005			

2.2.7. BEREGNING AV KVOTE VED UTSKIFTING OG FORLENGELSE AV FARTØY.

I henhold til deltakerforskriften for 1997 kan Fiskeridirektøren gi deltakelsesadgang i gruppe I til erstatningsfartøy.

Bestemmelser om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy fremgår av gjeldende reguleringsforskrift § 8. Fartøy under 28 meter gis ikke økt kvote som følge av utskifting og forlengelse etter 21. desember 1996. Ved utskifting eller forlengelse av fartøy på 28 meter og over etter 9. desember 1994 gis det ikke økt kvote. Fartøy som foretar utskifting eller forlengelse etter ovennevnte datoer (skjæringsdatoer) vil således ikke få kvote etter fartøyets reelle lengde.

Som nevnt under pkt. 2.1.1. har fartøy under 28 meter som blir skiftet ut eller forlenget til fartøy på 28 meter eller over i 1997 maksimalt kunnet fiske en kvote lik fartøykvoten for fartøy mellom 28,00 og 28,99 meter. Dette gjelder fartøy som faktisk er over 28 meter, men som i kvotesammenheng tilhører gruppen under 28 meter. Denne begrensningen ble bl.a. innført for å hindre at en del fartøy over 28 meter skal kunne fiske fritt innenfor kvoten til fartøy under 28 meter.

Reglene om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy er begrunnet ut i fra kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved utskifting til større fartøy eller ved å forlenge fartøy.

Fiskeridirektøren har i år registrert en økt utskiftningsaktivitet i gruppen over 28 meter. Pr. 18. november dreier dette seg om minst 15 fartøy samlet sett, (fra 1994 til november 1997). Gruppen ventes å øke som følge av at flere søknader om slik utskifting er til behandling. Det er grunn til å tro at enkelte av disse utskiftingene er kvotemessig motivert ut i fra at utskiftningsfartøyet over 28 meter i utskiftningsåret skal få anledning til å fiske to kvoter, i det en overfører kvote fra mindre fartøy til utskiftningsfartøyet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at en ikke har adgang til å nekte utskifting av fartøy under 28 meter til fartøy over 28 meter, dersom fartøyet har et tilfredsstillende driftsgrunnlag og det eies av aktive fiskere. En har heller ikke en generell adgang til å nekte overføring av kvote av torsk ved utskifting av fartøy.

For å gjøre slike disposisjoner mindre attraktive vil en begrensning med hensyn til antall kvoter hvert fartøy kan fiske være hensiktsmessig. Fangst på utskiftnings- og erstatningsfartøyet vil da komme til fratrekk ved beregning av erstatningsfartøyet kvote. Problemet med en slik løsning er at den vil ramme alt kjøp og salg av fartøy. Kjøp av fartøy vil da kun være attraktivt hvis erstatningsfartøyet ikke har vært i fiske, idet alt tidligere fiske hos erstatningsfartøyet vil komme til fratrekk på disponibel kvote. Dette vil i praksis hindre kjøp og salg av fartøy i løpet av året, og føre til at slikt kjøp og salg i hovedsak vil finne sted i forbindelse med årskifte.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter bare kan fiske og levere en kvote. Begrensningen gjelder også ved eierendring eller utskifting.

Dersom skjæringsdatoen ikke flyttes vil et fartøy som faktisk er over 28 meter ikke kunne fiske mer enn det utskiftningsfartøyet hadde i kvote. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil dette også legge en demper på utskiftningsaktiviten.

Kvotekostnad ved å flytte skjæringsdato for fartøy under 28 meter er først og fremst forbundet ved at fartøyene som faktisk er over 28 meter, men som reguleres sammen med fartøy under 28 meter vil danne en egen lengdegruppe, og at fangsten av denne gruppen vil bli belastet fartøygruppen under 28 meter.

Dersom skjæringsdato for fartøy over 28 meter flyttes vil dette innebære at en får minst 15 nye fartøy inn i gruppen over 28 meter, i det disse fartøyene er skiftet ut fra fartøy under 28 meter til over 28 meter. I tillegg har Fiskeridirektøren gitt en del ervervstillatelser til utskifting av fartøy som kan realiseres før vedtakelsen av deltakerforskriften.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning er det uheldig å endre datoene for forlengelse og utskifting siden dette gir insentiv til kapasitetsoppbygging i et fiskeri hvor en allerede har overkapasitet. Flere fartøy med økt kvoteberegningsgrunnlag vil gi svekket driftsgrunnlag for de øvrige fartøyene i gruppen og vil dermed også kunne medføre dårligere lønnsomhet. For å hindre økt kapasitet bør en ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskifting og forlengelse.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende skjæringsdatoer for beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy beholdes for 1998, dvs henholdsvis 9. desember 1994 for fartøy som er skiftet ut med fartøy over 28 meter og 21. desember 1996 for de øvrige fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at forlengelse og utskifting faktisk må være registrert i merkeregisteret innen de fastsatte skjæringsdatoene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som blir skiftet ut eller blir forlenget til fartøy over 28 meter etter 9. desember 1994, kan fiske en kvote beregnet etter utskiftningsfartøyets lengde. Slike fartøy kan likevel maksimalt fiske en kvote lik fartøykvoten for et fartøy mellom 28 og 29 meter.

2.2.8. BIFANGST.

Ut fra den periodisering som er foreslått ovenfor, samt maksimalkvotenes størrelse, vil Fiskeridirektøren foreslå at en i 1998 i utgangspunktet kun har anledning til å fiske 10% bifangst. Dersom det skulle være behov for en høyere bifangstprosent, kan man eventuelt komme tilbake til dette i junimøtet. Dersom en legger 10% bifangst til grunn, vil det være behov for en relativt liten bifangstavsetning.

Det forutsettes at fartøy over 28 meter med fulle rettigheter dekker eventuell bifangst innenfor fartøykvoten.

Fiskeridirektøren foreslå at det avsettes 5.000 tonn til en bifangst.

Fiskeridirektøren anbefaler at bifangstprosenten i 1998 settes til 10%.

OPPSUMMERING AV FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG FOR 1998:

* Gruppe I, over 28 meter: -gruppekvote: 26.000 tonn
-garanterte fartøykvoter etter dagens stige
-bifangst dekkes innen fartøykvoten
-30% av fartøykvoten avsettes til etter 1. september

*Gruppe I, under 28 meter: -gruppekvote: 159.263 tonn
-maksimalkvoter etter dagens stige, en andel av maksimalkvoten for fartøy under 11 m er garantert
-periodisering: 35.000 tonn(22%) avsettes til etter 1. mai

**Gruppe II: -gruppekvote: 20.000 tonn, hvorav 5.000 tonn etter 1. mai
-maksimalkvoter, samme lengdegrupper som tidligere*

**Bifangst: -5.000 tonn
-10% bifangst*

3. GENERELT OM HYSE.

3.1. FISKET I 1996.

Tabell 11 gir en oversikt over oppfisket kvantum hyse ved årsslutt i 1996.

Tabell 11, Status ved årsslutt 1996:

	Gruppekvote	Landet kvantum	Rest/overfiske
Konv. fartøy:	54.900	40.040	+ 14.860
Trål:	35.100	51.210	- 16.110
Sum:	90.000	91.250	- 1.250

Norske fartøy har i tillegg kjøpt 3.000 tonn hyse russisk kvote. Fangst på russisk kvote er *ikke* inkludert i tabellen over.

3.2. FISKET I 1997.

3.2.1. KVOTESITUASJONEN I 1997.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (11-15 november 1996) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1997 fastsettes til 210.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 10.000 tonn til tredje-land. Det resterende kvantum på 200.000 deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvote som følger:

Tabell 12, Kvotesituasjonen i 1997:

Norge:	104.000 tonn
Russland:	96.000 tonn
Tredje-land:	10.000 tonn
Sum:	210.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1997 er 109.000 tonn.

Av den norske kvoten ble det avsatt 42.510 tonn (39%) til trålerne og 66.490 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten. Konvensjonelle fartøy har i 1997 hatt et fritt fiske etter hyse.

3.2.2. UTVIKLINGEN I FISKET I 1997.

Pr. 9. november var følgende kvantum hyse rundvekt registrert landet i de ulike salgslag:

Tabell 13, Landet kvantum fordelt på salgslag:

	Konvensjonelle:	Trål:	Sum:
Norges Råfisklag:	34.736	31.835	66.571
Sunnmøre og R. Fiskesalslag:	7.213	16.013	23.226
Vest-Norges Fiskesalslag:	975	968	1.943
Sum:	42.924	48.816	91.740
Kvote:	66.490	42.510	109.000
Russisk kvote	25	3.475	3.500
Restkvote:	23.591	-2.831	20.760

Fangsttallene i tabellen inkluderer norske fartøyers fiske på russisk kvote. Norske fartøyer har hittil i år avtale om et fiske på inntil 3.500 tonn hyse på russiske kvote, hvorav 25 tonn med konvensjonelle fartøy.

3.3. BESTANDSSITUASJONEN.

Hysebestanden betraktes å være innenfor sikre biologiske grenser. Bestanden domineres av den sterke 1990-årsklassen. Det er forventet at bestanden vil reduseres betydelig etterhvert som 1990-årsklassen forsvinner. Naturlige fluktasjoner i hysebestanden gjør at det er vanskelig å ha et stabilt fiske. ACFM anbefaler en TAC på 120.000 tonn for 1998, mens årets TAC var på 210.000 tonn.

3.4. KVOTESITUASJONEN I 1998 - FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN.

I Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (10.- 14. november 1997) ble det enighet om følgende: Totalkvoten for 1998 fastsettes til 130.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 6.000 tonn til tredjeland. De resterende 124.000 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 14, Kvotesituasjonen for 1998:

Norge:	66.000 tonn
Russland:	58.000 tonn
Tredjeland:	6.000 tonn
Sum:	130.000 tonn

I tillegg til den norske kvoten kommer et kvantum norsk kysthyse på anslagsvis 5.000 tonn, slik at den norske kvoten av hyse nord for 62°N i 1998 vil være 71.000.

Norges Fiskarlags landsmøte vedtok i oktober i 1994 en trålandel på 39%. Dette vil gi en gruppekvote til trålerne på 27.690 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 43.310 tonn.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger vedtaket fra Norges Fiskarlags Landsmøte. Dette innebærer at trål får en gruppekvote på 27.690 tonn (39%), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 43.310 tonn (61%).

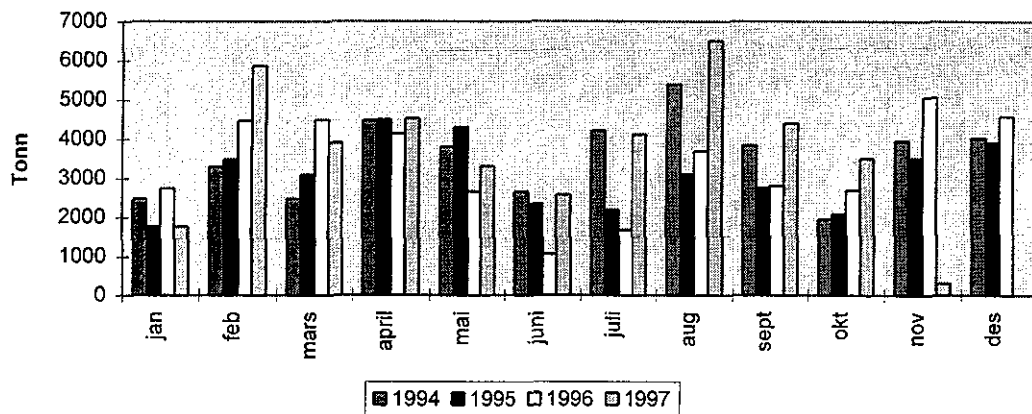
4. FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

4.1. REGULERINGER OG UTVIKLINGEN I FISKET I 1997.

Konvensjonelle fartøy har i 1997 hatt et fritt fiske etter hyse.

Figuren nedenfor viser landinger gjennom året i 1997 sammenlignet med tidligere år.

Figur 4, månedstatistikk:

Som vi ser av figuren er det spesielt i februar og august landet store kvanta hyse i år. I perioden august - september, (fløylinefisket) var det landet over 15.000 tonn. I 1995 og 1996 var det i hovedsak omsetningsproblemer som begrenset fisket. I år har omsetningsproblemene vært mindre fremtredende og fiskerne har funnet hysefisket mer lønnsomt.

4.2. REGULERINGSFORSLAG FOR 1998.

I år forventer en at det vil bli landet omlag 50.000 tonn hyse fra konvensjonelle fartøy. Dersom en legger til grunn at fisket vil utvikle seg omlag som i inneværende år, vil det være et reguleringsbehov på ca 7.000 tonn i det konvensjonelle hysefisket i 1998. I år har hittil 39 fartøy fisket mer enn 200 tonn, mens det i hele 1996 var 35 fartøy som fisket mer enn 200 tonn. En maksimalkvote på 200 tonn ville gitt som regulerings-effekt på omlag 4.700 tonn så langt i 1997 og omlag 6.000 tonn i hele 1996. Dersom en ønsker en generell maksimalkvote bør således denne settes lik 200 tonn for å få den nødvendige regulerings-effekten. Dersom fisket i 1998 for flertallet av fartøyene blir bedre enn i inneværende år kan 200 tonn gi en for liten regulerings-effekt og en vil måtte være nødt til å stoppe fisket.

Det kan være hensiktsmessig utfra fordelingshensyn å benytte en stige ved fastsettelse av maksimalkvotene. Gruppeinndelingene kunne da følge samme grupper som blåkveite- eller seireguleringene. I det direkte blåkveitefisket er det tre lengdegrupper; under 15 meter, mellom 15 og 20 meter og over 20 meter. I det konvensjonelle seifisket er det 6 grupper; under 11 meter, 11 til 13,9 meter, 14 til 17,9 meter, 18 til 22,9 meter, 23 til 27,9 meter og over 28 meter.

Det er bedrede markedsforhold for hyse, noe som kan gjøre at deltakelsen i hysefisket øker.

Fiskeridirektøren foreslår at det konvensjonelle hysefisket reguleres med en generell maksimumkvote på 200 tonn.

For å sikre et kvantum i andre halvår foreslår Fiskeridirektøren at det blir avsatt 23.310 tonn til et fiske etter 1. juli.

Behovet for bifangst forutsettes å dekkes innenfor andre periodekvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det i utgangspunktet gis anledning til 10% bifangst av hyse i fiske etter andre fiskeslag når maksimumkvoten er oppfisket eller når fisket er stoppet.

5. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

5.1. OVERSIKT OVER REGULERINGEN I 1997

5.1.1. TORSK

Gruppekvoten av torsk for trålerne var ved årets begynnelse på 131.670 tonn. Av dette kvantum ble det avsatt 1.500 tonn torsk til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon i 1997. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 130.170 tonn torsk.

Ved årets regulering ble det som tidligere lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt ulike kvoter i samsvar med de differensierte kvotefaktorene fra tidligere år. Med virkning fra og med 1995 ble det tildelt to midlertidige torsketråltillatelser til reketrålere med svekket driftsgrunnlag. Dette innebar at de to fartøyene inngikk i fordelingen av gruppekvoten for trålflåten med en kvotefaktor på 0,23. De to tillatelsene er tidsbegrenset i tre år.

Fartøykvoten for stortrålerne utgjør i 1997 1.439 (1.211) tonn torsk, mens for småtrålerne varierer kvoten mellom 331 (279) og 1.079 (908). Kvotene for 1996 står i parentes.

Også i år ble hele gruppekvoten til trålerne fordelt på de enkelte fartøyene. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også dekket bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

På grunnlag av intern refordeling innen trålgruppen ble fartøykvoten av torsk økt med 40 tonn (stortråler) med virkning fra 15. november.

5.1.2. HYSE

Trålernes gruppekvote av hyse utgjorde ved årets begynnelse 42.510 tonn rund vekt. Av dette ble det avsatt 500 tonn til dekning av bifangst for fartøy med seitrålkonsesjon i 1997. Gruppekvoten til fordeling på torsketrålerne ble derfor 42.010. Størrelsen på gruppekvoten og variasjoner i den enkelte trålers utnyttelse av fartøykvoten medførte at trålerne ble regulert med maksimalkvoter i hysefiske i 1997. Dette ga stortrålerne en kvote på 746 tonn hyse rund vekt ved årets begynnelse.

Maksimalkvoten ble økt med 104 tonn med virkning fra 1. juli.

5.1.3. REGULERING AV SEITRÅLERNE

Det ble som kjent med virkning fra 1996 iverksatt en egen konsesjon for seitrålerne. Seitrålerne har de senere år vært regulert ved bifangst av torsk og hyse innenfor de avsatte gruppekvoter. Denne ordningen ble videreført også etter at den nye seitråltillatelsen ble innført.

Dette innebærer at seitrålere som er over 130 BRT, kan fra 1. januar til 30. april til sammen ha en innblanding av inntil 35% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy som er under 130 BRT, kan fra 1. januar til 30. april til sammen ha en innblanding på inntil 45% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra 1. mai kan fartøy med

seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.»

I 1997 er det innenfor bifangstordningen for seitrålerne fisket ca 500 tonn torsk og ca 1.000 tonn hyse.

5.1.4. PÅSKESTOPP

Det ble ved årets begynnelse fastsatt påskestopp i fiske etter torsk og hyse. Denne ble også gjort gjeldende for trålerne. På grunn av utviklingen i fisket ble imidlertid påskestoppen opphevet både for konvensjonelle fartøy og for trål en knapp uke før påske.

5.1.5. REDERIKVOTEORDNINGEN

Med virkning fra 22. oktober 1997 gjeninnførte departementet en rederikvoteordning. Det ble i år valgt en modell med utgangspunkt i forlis/havari-bestemmelsen i konvensjonelt fiske. Det ble lagt til grunn at tidligere praksis i forhold til denne bestemmelsen skulle gjelde. Dette innebar at fartøy som tilhører samme rederi eller samarbeidende rederier i samme distrikt kunne søke om overføring av restkvote under forutsetning av at det forelå et havari. Fartøyet som det overføres kvote fra må trekkes ut av alt fiske under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner resten av året. «Samarbeidende rederier» har et noe videre innhold enn det som ble lagt til grunn tidligere, i det det nå er tilstrekkelig at en avtaler at et fartøy tas ut av fisket for å anvende ordningen.

Det er pr. i dag innvilget 3 søknader om å benytte ordningen i 1997.

5.1.6. ENHETSKVOTEORDNINGEN

Det ble som kjent med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt en ny enhetskvoteordning for torsketrålerne. Rederiene kan fra forskriftens iverksettelse fram til 31. desember 1998 inngå avtaler innenfor rammen av enhetskvoteordningen. I og med at enhetskvote kan tildeles i inntil 13 år vil ordningen være virksom til og med år 2011.

Så langt i 1997 er tre småtrålere og en ferskfisktråler slettet i merkeregisteret som resultat av innvilget enhetskvote.

5.1.7. TRÅLERNES KVOTEFAKTORER

Enhetskvoteordningen vil som kjent ikke føre til endring i antall kvotefaktorer i torsketrålergruppen før ordningen opphører. Det er imidlertid bestemt at antall kvotefaktorer skal økes tilsvarende to småtrålkvoter (0,35+0,35) og benyttes til økning av kvotene for to småtrålere som er tilknyttet det såkalte "Mehamnprosjektet". Videre er det lagt opp til at de to midlertidige tråltillatelsene som ble gitt i 1995 opphører ved årskifte. Disse utgjør tilsammen 0,46 faktorer. I tillegg har en småtråler (0,23) blitt rekruttert til gruppen konvensjonelle redskap i 1997.

5.2. REGULERINGEN I 1998.

5.2.1. GRUPPEKVOTER.

Norges Fiskerilag sitt landsmøtevedtak i 1994 vedrørende forslag til trålstige innebærer at trålernes gruppekvote i 1998 for torsk vil utgjøre 32,82% og for hyse 39%.

Når en legger til grunn 32,82% andel vil trålernes gruppekvote av torsk utgjøre 102.737 tonn. Gruppekvoten av hyse vil ut fra en andel på 39 % utgjøre 27.690 tonn. Med bakgrunn i at hysekvoten vil bli på samme nivå som i 1995 vil Fiskeridirektøren legge til grunn at det er hensiktsmessig å gjeninnføre fartøyskvoter av hyse for torsketrålerne.

Seitrålerne ble som nevnt skilt ut som gruppe med egen konsesjon i 1996. Kvote for denne gruppen ble i 1996 og 1997 satt til 1500 tonn torsk og 500 tonn hyse til dekning av bifangst. En legger til grunn at avsetninger i samme størrelsesorden kan dekke seitrålernes bifangst av torsk og hyse i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, i perioden 1. januar til 30. april kan ta en samlet bifangst av torsk og hyse på inntil 35%. For fartøy med seitråltillatelse som er under denne grensen settes prosentsetningen til 45% i samme tidsrom. Resten av året kan alle fartøy med seitråltillatelse ha inntil 10% samfengt bifangst av torsk og hyse.

For å ha kvantumsmessig dekning for en slik ordning i 1998 foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 1.500 tonn torsk og 500 tonn hyse til seitrålerne.

Dette innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 1998 blir henholdsvis 101.237 tonn torsk og 27.190 tonn hyse.

5.2.2. KVOTEFAKTORENE

Fiskeridirektøren vil foreslå at samtlige stortrålere, som de foregående år, behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til de differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

5.2.3. BIFANGST

Fiskeridirektøren går inn for at gruppekvotene av torsk og hyse for torsketrålerne fordeles fullt ut slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

5.2.4. HØSTKVOTE

Siden 1981 har 20% av ferskfisktrålernes kvoter vært avsatt til fiske etter 1. september. Hovedårsaken for å innføre en slik periodisering har vært hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene i størst mulig grad sikres leveranser gjennom hele året.

Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet frem til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av ordningen om 20% av kvoten til ferskfisktrålerne til etter 1. september. Dette gjøres gjeldende både for torsk og hyse.

6. ANDRE REGULERINGSTILTAK

6.1. PÅSKESTOPP

For den konvensjonelle flåten har det vært fiskestopp i forbindelse med påsken siden tidlig på åttitallet. Fra 1990 ble regelen også gjort gjeldende for trålerne. Begrunnelsen for påskestoppen var at vi i henhold til fiskeriavtalen mellom Russland og Norge var forpliktet til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Fiskeriavtalen mellom Russland og Norge legger fra og med 1995 ikke lenger føringer med hensyn til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene.

Flertallet i Reguleringsrådet gikk i desember 1996 likevel inn for å ha en påskestopp i 1997. På grunn av utviklingen i fisket ble imidlertid påskestoppen opphevet før den ble iverksatt.

Fiskeridirektøren har ingen sterke synspunkter med hensyn til stopp i fisket i forbindelse med påsken, men legger til grunn at næringen i likhet med tidligere år ønsker å ha en slik stopp i utgangspunktet, og at denne kan oppheves dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

Fiskeridirektøren viser til diskusjonen i Reguleringsrådet i fjor med hensyn til påskestopp og foreslår følgende:

I området mellom 62° N og 70° 20' N og nord for 70° 20' N innenfor 12 mil av grunnlinjene er det forbudt å fiske torsk i følgende tidsrom:

Fra onsdag 8. april 1998 kl. 17.00 til mandag 13. april 1998 kl. 24.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 14. april kl. 10.00.

Dersom det innføres påskestopp i fisket etter torsk og hyse vil Fiskeridirektøren foreslår at stoppen også gjøres gjeldende for seifisket, jamfør sak 10/97.

7. UNGDOMSFISKE OG FRITIDSFISKE.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fritidsfisket etter torsk og hyse kan reguleres i henhold til den generelle regelen for fritidsfiske, og at det således ikke er nødvendig med særskilt regulering av fritidsfiske etter torsk og hyse i 1998.

Fiskeridepartementet bestemte ved forskrift av 27. mai 1997 at ordningen med et sommerfiske for ungdom skulle videreføres i 1997.

Ordningen ble innført i 1995 for å gi ungdom en mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil fiske under ungdomsordningen nå være dekket av gjeldende regler om fritidsfiske i saltvannsfiskeovens § 4 a.

Gullestad ga ordet til Havforskningsinstituttet for orientering.

Jacobsen redegjorde for bakgrunnen for nedjustering av kvoten i forhold til inneværende år. Han sa at problemet heller var den oppjusteringen som var foretatt i 1997. Han sa at forskerne ved vurdering av bestanden i fjor hadde vært rimelig sikre på at resultatene viste for høy bestand og at noe derfor var galt. Han konstaterte at en del av årsaken var at en hadde tatt feil i forhold til kannibalisme. Når det gjaldt metode hadde det vist seg at gode årsklasser ble mer effektivt målt enn svakere årsklasser. Dette skyldtes forhold som stimdannelse og større forekomster oppe i sjøen, jfr. akustiske målinger. Han sa videre at problemer som rammet gode årsklasser hadde stor betydning for fremskrivning for bestanden. Han viste til at russerne dekket andre områder, men at resultatene i hovedsak var sammenfallende. Når det gjaldt status pr. dato følte han at havforskningen hadde fanget opp en del av "slakken". En kunne forvente bedret vekst og mindre kannibalisme, men det var usikkert hvor raskt dette ville inntreffe. Han sa videre at det ville komme ny bestandsanalyse til våren. Han presiserte at problemer omkring metoden ikke lot seg løse over natten.

Når det gjaldt hyse var problemstillingene sammenfallende med torsken. 90årsklassen viste seg å være en av de tre største etter krigen. Dette medførte at kvoten inneværende år også hadde vært den tredje største etter 1945. Når det gjaldt 1998-anbefalingen ville denne ligge i overkant av middels. Han sa videre at variasjonene i hysebestanden ikke burde komme som en overraskelse for noen.

Haugen spurte om forskerne fant sammenheng mellom gode årganger rundt 1990 og det forhold at det ble åpnet for et loddefiske.

Jacobsen svarte at kannibalismen synes å ha en klar sammenheng med det forhold at lodden var fraværende. Det hadde forekommet kannibalisme på torsk helt opp til fire år gammel fisk. Det forelå russiske mage-analyser som gikk mange år bakover i tid. Når disse ble gjort tilgjengelig ville dette gi ny kunnskap. Han sa videre at det var et komplisert samspill artene imellom, og han var usikker på i hvilken grad det var mulig å påvirke dette. Han antydte at det kanskje ville være best å følge naturens variasjoner, men konstaterte at dette ville stride mot fiskernes behov for stabilitet. Han sa også at kannibalisme var et fenomen som bare var observert i Barentshavet.

Haugen spurte om det var en målsetning med en viss minimumsbestand av lodde.

Jacobsen svarte at det lagt inn en bremse ved at lodde ble satt av som mat til torsken. Han pekte imidlertid på at det var et problem at lodda døde av seg selv. Han sa videre at det neppe var grunnlag for å si at fisket desimerte loddebestanden. Han viste også til at sild spiste store mengde loddeelarver.

Kruger spurte om Havforskningsinstituttets virkeområde var blitt innskrenket og om det nåværende nivå var tilstrekkelig til å fatte avgjørelser med hensyn til de enkelte bestandene.

Jacobsen svarte at når det gjaldt torsk var dagens nivå på forskningen i prinsippet tilfredsstillende, men at det som kjent var problemer med adgang til russisk sone.

Gullestad viste til at det i protokollen etter forhandlingene med Russland var nevnt usikkerheten i bestandsanalysen og presisert at intensiteten måtte økes. Han sa videre at havforskningens virksomhet var langvarig og langsiktig og at det ikke var slik at når det var "forsket frem en bestand" kunne midlene omdisponeres. Han presiserte at forskning var nødvendig for løpende forvaltning av en bestand.

Jacobsen sa at russerne hadde store problemer med å gjennomføre sine bunntål-survey i praksis. Dette kunne i fremtiden føre til at hele bestandsanalysen hvilte på de norske forskerne.

G. Olsen spurte om forskerne følte at samarbeidet var godt nok, ikke bare når det gjaldt forskning, men også når det gjaldt utveksling av data fra fisket.

Jacobsen svarte at samarbeidet kunne bli bedre og at en hadde problemer med biologiske data fra trålfiske. Han presiserte at det ikke manglet vilje på noen av sidene, men problemet var kapasitet.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslagene til fordeling mellom trål og konvensjonelle. Han sa at utregningsmetoden ga marginale forskjeller i forhold til lineær beregning.

Jørgensen sa at landsmøtevedtaket fra 1994 gikk ut på å beregne i % og deretter omregne i tonn.

Gullestad spurte om det var motforestillinger mot denne modellen. Han refererte deretter det justerte forslaget som ga trålerne 32,58%, dvs. 101 975 tonn og at det resterende 211 025 tonn ble fordelt på gruppen konvensjonelle redskap.

Trollvik sa at den norske kysttorsken på 40 000 tonn burde forbeholdes den konvensjonelle flåten ved at kvantumet ble trukket ut før deling mellom trål og konvensjonelle. Hun ba om synspunkt på dette før hun evt. fremmet forslag.

Remøy sa at hvis fisken kunne identifiseres kunne hun godt få denne. Det ville imidlertid få den konsekvens at prosentfordelingen mellom trål og konvensjonelle for det resterende kvantum måtte endres.

S. Olsen viste til de senere års reguleringer med fritt fiske og spurte om det var riktig å tildele denne gruppen 40 000 tonn i tillegg.

Trollvik sa hun skjønnte at dette var et problem for fiskarlaget, og at hun ikke ville fremme det som forslag. Hun ønsket imidlertid protokollert at dette var en målsetning som Sametinget jobbet for på sikt. Hun sa videre at det var betenkelig at fiskerne som stod utenom ordningen, arbeidet for å komme inn gjennom rekruttering, mens de som allerede var inne måtte kjempe for

å holde aktivitet. Hun hevdet at aktivitetskravet skapte et jag etter å ta kvoten i all slags vær, også for sjarkfiskerne.

S. Olsen viste til at det var full anledning å drive i torskefisket innenfor gruppe II (maksimalkvoteordningen) uavhengig av aktivitet.

Wold viste til at kravet til aktivitet i gruppe I kun var 10% et av de to siste årene, og at det i gruppe II ikke var satt krav til aktivitet.

Gullestad konstaterte deretter at det var enighet om fordelingen av kvoten mellom gruppene trål og konvensjonelle redskap.

Gullestad viste deretter til at deltagerforskriften skulle behandles i statsråd førstkommende fredag og ba departementet gi en orientering.

Williams sa at forslaget som var fremmet i det vesentlige ville innebære en videreføring av gjeldende forskrift. Aktivitetskravet var foreslått satt til 10%. Standpunkt til hvorvidt det skulle gjennomføres en rekruttering i 1998 var utsatt, bl.a. for å undersøke om tilgjengelig kvantum ble stort nok til at det var hensiktsmessig å gjennomføre ordningen. Kravet til fylkesbinding var også foreslått videreført. Det var foreslått begrensning i at trålere ikke fikk adgang til å delta i gruppe II. Det var ikke foreslått fritt fiske for båter under 10 m.

Gullestad la til grunn at det refererte ikke var gjenstand for debatt, idet det hadde vært på høring. Han viste deretter til saksdokumentene og forslaget om å ikke avsette et eget kvantum for rekruttering, og ba om synspunkt.

Wold sa at han var enig i forslaget.

Gullestad kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i å ikke avsette kvantum for rekruttering.

Gullestad viste igjen til saksdokumentene og forslag til regulering av fartøy over 28 m innenfor en egen gruppekvote.

Han kunne deretter konstatere enighet om dette.

Når det gjaldt størrelsen på denne gruppekvoten hadde ikke han sterke synspunkt, men han mente at det måtte være mulig å enes om en konkret prosent. Han viste til at forslaget innebar 12,4%.

Wold viste til den instruks for Reguleringsrådet, og sa at han nå følte et større ansvar til å gi en omforenet anbefaling til departementet. Han kunne derfor justere fiskarlagets forslag i forhold til Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om dette.

Gullestad viste deretter til forslaget om kvotestige og ba om synspunkt.

Wold sa at fiskarlaget i utgangspunktet hadde en noe lavere stige, men at han kunne støtte Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad viste til at forskjellen på de to stigene kun var at Fiskeridirektørens forslag innebar 2% høyere overfordeling .

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig på dette punkt. Videre var det også enighet om å holde bifangst av torsk innenfor kvoten og å avsette 30% til fisket etter 1. september.

Gullestad viste deretter til forslagene for regulering av fartøy i gruppe II.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om gruppekvotes størrelse, avsetning av 5 000 tonn til fisket etter 1. mai og at gruppen som tidligere ble regulert med maksimalkvoter.

Wold foreslo at stigen ble endret til følgende: Fartøy under 8 meter 20 tonn, mellom 8 og 9,9 meter 29 tonn, mellom 10 og 14,9 meter 33 tonn og over 15 meter 37 tonn.

Gullestad endret sitt forslag til stige i samsvar med Wolds forslag. Han viste til at dette medførte at det garanterte kvantum for fartøy under 10 meter også måtte endres til henholdsvis 12 og 17 tonn.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om det endrede forslaget.

Gullestad viste deretter til forslaget om regulering av fartøy i gruppe I under 28 meter.

Han refererte gruppekvotes til 160 025 tonn og kunne konstatere enighet om dette.

Det var videre enighet om å regulere gruppen innenfor en maksimalkvoteordning.

Gullestad viste til forslaget om periodisering etter 1. mai og ba om synspunkt.

Wold viste til at fiskarlaget i utgangspunktet hadde tenkt å foreslå kvantumet satt til 30 000 tonn, men kunne justere dette for å oppnå enighet.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å avsette 35 000 tonn til etter 1. mai.

Gullestad viste til forslaget om stige i saksdokumentene og sa at den innebar en videreføring av årets stige, som var litt brattere enn den i 1996. Han presiserte at en måtte skille mellom stige og grad av overregulering.

Wold fremsatte forslag om å gå tilbake til stigen fra 1996. Han begrunnet dette med at den fremsto som mer rettferdig. Han viste til at det nå i gruppen mellom 18 og 22 meter var for stor avstand mellom trinnene, og at det lenger opp var for liten avstand.

Gullestad viste til at da fartøykvoteordningen ble innført i 1990 ble de største fartøyene forholdsvis hardere rammet enn de mindre. Han sa at han derfor hadde hatt litt sans for den

endringen som ble innført i 1997, idet denne var mer egnet for å oppnå en politisk målsetning om større kystfartøy.

Krüger anbefalte at Fiskeridirektøren sto fast på sitt forslag.

G. Olsen sa at når en historisk andel skulle vurderes måtte det tas hensyn til tilgjengeligheten i de aktuelle årene 1987, 1988 og 1989.

Remøy sa at fiskarlagets forslag ga en jevnere stige og gjenspeilte at økt fartøylengde ga økt mannskap og økte utgifter. Han mente derfor at en burde gå inn for fiskarlagets modell. Hvis målet med stigen var å oppnå en politisk målsetning ville dette i tilfelle kreve en full gjennomgang.

Gullestad var enig i at referanseperioden ikke var god og at det forelå driftsalternativ for de større fartøyene. Han presiserte imidlertid at han ikke hadde sterke synspunkt.

Williams sa at departementet trengte et klart råd for hvilken del av flåten som burde prioriteres.

Remøy sa at forslaget var omforenet innen fiskarlaget og gjentok at det gjenspeilte at en gradvis økning av fartøylengde også medførte et gradvis økt kvotebehov.

Gullestad konstaterte at det var argumenter i begge retninger. Han sa videre at det her var snakk om interne reguleringer som bygget på enighet, og at han derfor ville støtte Wolds forslag og trakk sitt eget.

Krüger sa at Fiskeridirektørens forslag ga de større fartøyene uttelling og medførte stabilitet. Han fremsatte derfor Fiskeridirektørens forslag som sitt eget.

Wold sa at han var enig i at en ideelt sett ikke burde avvike fra år til år, men pekte på at hans forslag innebar gjeninnføring av stigen fra 1996, fordi stigen for 1997 ikke var god nok.

Gullestad sa at når det gjaldt hans standpunkt hadde han sterke synspunkt i forhold til ansvarlig fiske i forhold til kvote, men i fordelingsspørsmål ville han i betydelig grad lytte til næringen. I denne saken så han både fordeler og ulemper, men valgte å følge Wolds forslag.

Wold sa at han ønsket større avstand mellom trinnene.

Williams sa at det var en knekk på stigen ved 18 meter og at den flatet ut ved 23 meter. Han spurte hvor Wold ønsket at knekken skulle komme. Han sa at poenget ikke var om stigen var flat på toppen, men at det mer til de største.

Wold sa at stigen hadde to hovedmangler. Det var for stor forskjell mellom trinnene i den mellomste gruppen og stigen var flat på toppen.

Gullestad refererte de to forslagene og foretok avstemning.

3 representanter (Krüger, Domstein og Montes) gikk inn for forslaget om å videreføre stigen fra 1997.

7 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen, Trollvik og Gullestad) gikk inn for å gjeninnføre stigen fra 1996.

Sjømannsforbundets representant var ikke tilstede ved avstemningen.

Gullestad viste til spørsmål om overregulering og at hans forslag innebar 40% mens Norges Fiskarlag hadde foreslått 70%. Han sa at hvis tilgjengeligheten i 1998 ble lik inneværende år ville Norges Fiskarlags forslag ha den nødvendige reguleringseffekt for å tilfredsstille Fiskeridirektørens behov. Han sa at tilgjengeligheten ikke var kjent på nåværende tidspunkt og kunne godt bli god f.eks. i våtorskefisket. Han kunne imidlertid likevel være villig til å endre sitt forslag om overfordeling, men presisert at dette økte faren for stopp i fisket.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i at uavhengig av stogens utforming, kunne de enkelte trinn overreguleres med reelt 70%.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslaget om garantert kvantum for fartøy under 11 meter. Han viste til at forslaget innebar at 40% var garantert.

Wold sa at han i utgangspunktet hadde hatt til hensikt å foreslå 70%, men var villig til å vurdere dette. Han fremholdt at det uansett måtte være harmoni mellom garantert kvantum for de minste båtene både i gruppe I og gruppe II.

Gullestad sa at han var villig til å gå på et kompromiss på 50% som garantert kvantum.

Han kunne deretter slå fast at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og spørsmål om beregning av kvote ved utskifting og forlengelse av fartøy. Han viste også til at kreativitet blant enkelte fiskere, spesielt i høst, hadde ført til uheldige utslag av gjeldende regel. Han sa at dette var en utnyttning av regelverket som var i strid med intensjonene. Dette hadde sammenheng med den kvoteinitierte reguleringen i form av skifte av skjæringsdato. Han presiserte at hovedregelen fortsatt var at ved utskifting og forlengelse skulle kvoten beregnes etter den gamle båten, men problemene hadde oppstått som følge av fritt fiske de siste årene. Han refererte deretter forslagene til kvoteberegning ved utskifting og forlengelse slik disse fremstår i saksdokumentene.

Wold sa at han kunne følge Fiskeridirektørens forslag, hvis det var enighet om å prøve dette et år.

Krüger viste til at forslaget gikk på utskifting og spurte om mulighetene for sammenslåing.

Gullestad viste til at det pr. i dag ikke fantes noen enhetskvoteordning for konvensjonelle fartøy i torskefisket.

Krüger spurte om ikke regelverket burde motivere til sammenslåing.

Gullestad svarte at han hadde sans for en modell med sammenslåing til større kvoter på større fartøy, men presiserte at dette ville være en lang prosess som krevde lovendring.

G. Olsen viste til at en ikke her kunne starte en prinsippdebatt om kystflåten.

Williams spurte om ikke forslaget ville innebære at en båt på 27 meter ville være spesielt interessant.

Gullestad svarte at en selvfølgelig at en risikerte at problemet ble flyttet.

Gullestad viste deretter til vedtak i fiskarlagets landsstyre og spurte om dette ville bli fremlagt.

Remøy sa konsekvensen av Fiskeridirektørens forslag ville være å bremse opp muligheten for utskifting. Han mente at fiskarlagets forslag ivaretok hensynet om å hindre utnytting av regelverket.

S. Olsen fremsatte landsstyrets vedtak som sitt forslag. Forslaget innebærer en endret ordlyd i § 8 siste ledd i gjeldende reguleringsforskrift.

For fartøy under 28 meter største lengde som blir skiftet ut eller blir forlenget til fartøy med 28 meter største lengde eller over etter 9. desember 1994, fastsettes kvoten etter utskiftningsfartøyets lengde. Ved eventuelle endringer i reguleringsopplegget i løpet av året kan slike fartøy i 1998 likevel maksimalt fiske en kvote lik kvoten til utskiftningsfartøyet pr. 1.1.1998.

Gullestad viste til at problemfeltet var komplisert. Han mente at fiskarlagets forslag var egnet til å erstatte Fiskeridirektørens forslag slik dette fremgår på side 14 i saksdokumentene. Han konstaterte at Fiskeridirektørens forslag for såvidt innebar at "barnet ble slått ut med badevannet". Han var derfor tilbøyelig til å trekke sitt forslag på side 14 og gå inn for S. Olsens forslag under forutsetning av at forslagene i saksdokumentene side 15 også ble vedtatt.

Wold sa at det ikke var holdbart å fremskyve skjæringsdatoen for alle. Dette ville medføre en automatisk kvoteøkning.

Gullestad viste til at forslaget bare omhandlet fartøy under 28 meter.

Wold ba om at avstemmingen ble utsatt slik at forslagene kunne diskuteres ytterligere internt.

Domstein ønsket å utsette vedtaket til et senere møte.

Gullestad var ikke enig i å utsette saken til et senere møte fordi situasjonen var oppstått og en utsettelse ville medføre ytterligere problemer. Han var imidlertid enig i at selve avstemmingen ble utsatt til etter lunsj.

Williams sa at departementet trengte råd i forbindelse i forbindelse med skjæringsdatoen slik at bare "de rette fartøyene" fikk økt kvoten.

Remøy sa at en ikke bare kunne gjøre noe i ene enden av stigen, men måtte ta med båter helt ned til 8 meter. Han mente videre at en på sikt burde innføre en konsesjonsordning og mulighet for strukturering. Han sa også at flytting av skjæringsdato medførte en kapasitetsøkning som ville føre til at det bare ble smuler igjen til deling.

Gullestad sa at siden en var enig i om å utsette avstemmingen ville han gå videre med spørsmål om bifangst.

Han refererte deretter forslagene i saksdokumentene og kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste etter en kort pause til det utestående punktet på torsk, nemlig hvordan tette igjen for den uønskede utviklingen en hadde sett i 1997.

Han sa at elementene i fiskarlagets forslag koblet opp mot skjæringsdatoene i Fiskeridirektørens forslag syntes fornuftig. Han presiserte imidlertid at et slikt forslag ikke i ivaretok økt kvote ved ønsket fornyelse.

Wold sa seg enig med Gullestad og ville støtte et slikt forslag.

Gullestad viste til at dette innebar en videreføring av gjeldende skjæringsdato på henholdsvis 9. desember 1994 for fartøy over 28 meter og 21. desember 1996 for fartøy under denne grensen. Elementet fra fiskarlagets forslag gjaldt for fartøy over 28 meter og medførte at fartøy som var skiftet ut eller forlenget etter 9. desember 1994, i 1998 ikke kunne fiske større kvote enn den utskiftningsfartøyet hadde 1.1.1998.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet enstemmig gikk inn for dette forslaget.

HYSE

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget til fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap. Han ba deretter om synspunkt.

Krüger viste til Norges Fiskarlags fordelingsvedak og sa at dette innebar at kystflåten hadde fritt fiske dobbelt opp. Han sa at hysefisket burde vært regulert annerledes, fordi det var synd å ha reguleringer som ikke gjorde at man kunne utnytte de økonomiske verdiene. Han pekte imidlertid også på at det i praksis antakelig ikke ville bli noe stort problem.

Gullestad viste til at i 1996 var totalkvoten overfisket med 1200 tonn mens man inneværende år lå an til å ta kvoten.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig om å gi trålerne en gruppekvote på 27 690 tonn mens konvensjonelle fartøy fikk til disposisjon 43 310 tonn.

Gullestad viste deretter til forslagene om å sette maksimalkvoten til 200 tonn og å avsette et kvantum til fløylinefisket, samt bifangstregelen. Han ba om synspunkt på dette.

G. Olsen sa at han var enig i periodiseringen, men at en maksimalkvote på 200 tonn var for lav. Han viste til at fiskarlaget hadde foreslått en maksimalkvote på 350 tonn. Han ønsket derfor en diskusjon om kvotens størrelse.

Gullestad sa at han kunne gå opp til 250 tonn under forutsetning av at det var mulig å oppnå enighet. Han viste til at hvis utviklingen i fisket i løpet av året tilsa det ville det være aktuelt å liberalisere på dette punkt.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet om å anbefale maksimalkvoten til 250 tonn og å avsette kvantum til fløylinefisket, samt bifangst på 10%.

TRÅLFISKE ETTER TORSK OG HYSE

Gullestad refererte forslaget om å avsette 1500 tonn torsk og 500 tonn hyse av trålernes gruppekvoter til regulering av seitrålerne.

Han kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Han refererte deretter forslaget til bifangstregulering av seitrålerne.

Wold viste til at fiskarlaget hadde diskutert et forslag til en stige på fire trinn som medførte at kvantumet ble fordelt som fartøyskvoter. Men han fant likevel å kunne støtte Fiskeridirektørens forslag.

Gullestad kunne da legge til grunn at det var enighet om bifangstreguleringen for seitrålerne.

Han viste til at torsketrålernes andel av gruppekvoteene derved ble henholdsvis 101 237 tonn torsk og 27 190 tonn hyse. Han refererte deretter forslagene om å videreføre kvotefaktorer, bifangst og 20% avsetning for torsketrålerne. Han sa det ville bli lagt inn en viss overfordeling av hyse.

Han kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i disse elementene.

ANDRE REGULERINGSTILTAK

Gullestad viste til forslaget om påkestopp for torsk og hyse og ba om synspunkt. Han sa at han hadde til hensikt også å la påkestoppen gjelde for sei.

Reguleringsrådet var enig i videreføring av påkestopp.

UNGDOMS- OG FRITIDSFISKE

Gullestad viste til at fritidsfiske var regulert og hadde regler for omsetning. Han sa videre at reglene om fritidsfiske var minst like liberalt som de tidligere reglene om ungdomsfiske. Det var derfor ikke fremsatt forslag om egen regulering av ungdomsfisket.

VEDLEGG:

TRÅLSTIGEN - NORSK ARKTISK TORSK

Norsk kvote	Trålprosent	Trålandel
0	0	0
10000	28	2800
20000	28	5600
30000	28	8400
40000	28	11200
50000	28	14000
60000	28	16800
70000	28	19600
80000	28	22400
90000	28	25200
100000	28	28000
110000	28	30800
120000	28	33600
130000	28	36400
140000	28,59	40025
150000	29,10	43650
160000	29,55	47275
170000	29,94	50900
180000	30,29	54525
190000	30,61	58150
200000	30,89	61775
210000	31,14	65400
220000	31,38	69025
230000	31,59	72650
240000	31,78	76275
250000	31,96	79900
260000	32,13	83525
270000	32,28	87150
280000	32,42	90775
290000	32,55	94400
300000	32,68	98025
310000	32,79	101650
320000	32,90	105275
330000	33	108900
340000	33	112200
350000	33	115500
360000	33	118800
370000	33	122100
380000	33	125400
390000	33	128700
400000	33	132000

3.1.2 Cod in Sub-areas I and II

3.1.2.a North-East Arctic cod

State of stock/fishery: The stock is within safe biological limits, but the assessment shows that the fishing mortality in 1993–1996 was well above historical estimates of F_{med} (0.46). The current estimates of the stock size in 1996 and 1997 are very uncertain but substantially lower than in last year's assessment. The actual fishing mortality in 1996 and 1997 could therefore be in the range F_{med} to F_{high} (0.78).

Management objectives: Apart from requests to manage the stock within safe biological limits, there are no explicit management objectives for this stock. In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with these objectives need to be identified and implemented as a basis for advice. In recent years advice has been given to keep fishing mortality below F_{med} , and to keep the spawning stock above 500,000 t, which is considered to be the minimum value required to ensure a high probability of good recruitment.

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced below F_{med} , corresponding to landings in 1998 of no more than 514,000 t. Catches by fisheries outside EEZs, which are currently unregulated, should be included in a TAC.

Relevant factors to be considered in management: The realized F has been higher than F_{med} . From 1992 to 1995 the agreed TAC was higher than the maximum implied by the ACFM advice. In addition recent stock assessments have overestimated stock size, and there has been an additional fishery in the area outside EEZs in the Barents Sea.

The TAC for this stock does not include the fishery which has developed in the international area of the Barents Sea. Apart from this, the catch control system is working satisfactory for all fleets fishing in the EEZs in the area. In the past there have been unreported landings, but at present there is no evidence of catches which are not accounted for. There are no reliable estimates of discards.

Both unreported landings and discards will reduce the effect of management measures and it is important that management agencies ensure that all catches are controlled by the TAC regulations.

Catch forecast:

Basis: TAC, Landings (97) = 840, $F(97) = 0.67$, $SSB(97) = 839$, $SSB(98) = 811$, F_{sq} : $F(96) = 0.57$.

F(98 onward)	basis	Catch(98)	Landings(98)	SSB (99)
0.11	0.2 F_{sq}		149	1143
0.23	0.4 F_{sq}		282	1012
0.34	0.6 F_{sq}		401	897
0.46	F_{med}^1		514	789
0.57	1.0 F_{sq}		603	706
0.68	1.2 F_{sq}		689	627

Weights in '000 t. ¹ Equal to $0.8F_{sq}=0.46$.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: Present stock size estimates are considerably lower than those presented in last year's ACFM report. This is partly due to decreased survey and cpue estimates, but also to changes in the assumptions on how the assessment model relates estimates of stock size to the indices from surveys and cpue. When the same assumptions as last year are made with this year's data, the predicted 1998 catch and spawning stock at $F=0.46$ is 200,000 t greater than indicated above. Although the absolute value differs depending on the assumptions mentioned above, the trends in stock sizes and fishing mortalities are similar. The assumptions made in the current assessment are considered better justified.

Data on changes in growth, maturity and on cannibalism are available for this stock. These effects need to be incorporated into the assessment to improve the quality of the advice.

The uncertainty in the estimate of stock size may be further compounded in next year's assessment because the 1997 Norwegian surveys were restricted to the Norwegian EEZ and because the Russian surveys also had a reduced coverage. Such reduced survey coverage seriously jeopardizes the scientific basis for providing advice on this stock.

The fishery for North-east Arctic cod is conducted both by an international trawler fleet operating in offshore waters and by vessels using gillnets, longlines, handlines and Danish seine operating both offshore and in the coastal areas. Quotas were introduced in the trawl fishery in 1978 and for the fisheries with conventional gears in 1989. In addition to quotas the fisheries are regulated by mesh size limitations including sorting grids, a minimum catching size, a maximum by-catch of undersized fish, maximum by-catch of non-target species, closure of areas with high densities of juveniles and by seasonal and area restrictions. The control of the fisheries is done by inspections of the trawler fleet at sea, reporting to catch control points when entering and leaving the EEZs and by

inspections when landing the fish for all fishing vessels. Keeping a detailed log-book of fishing on board is mandatory for most vessels, and large parts of the fleet report to the authorities on a daily basis.

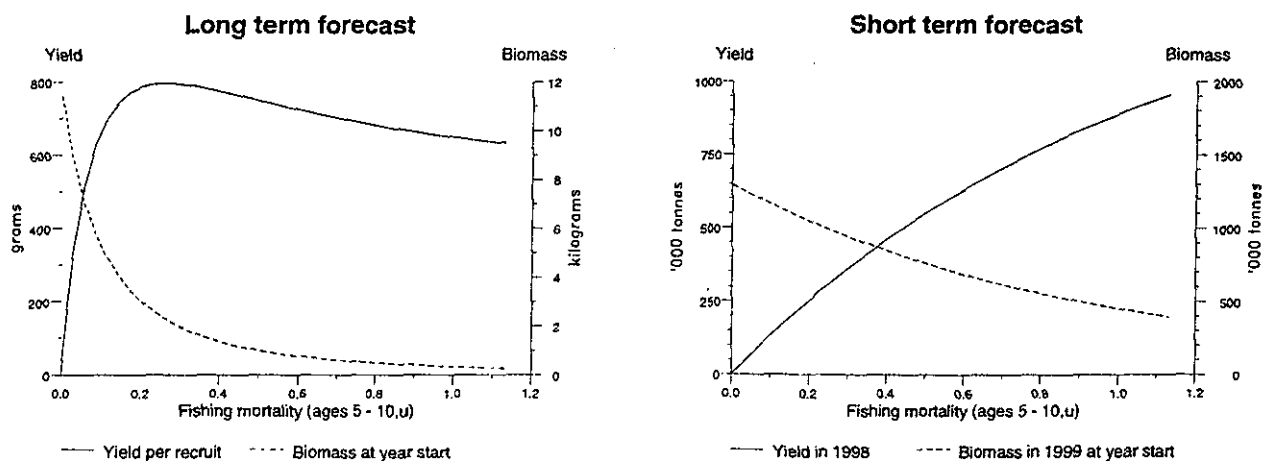
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2). Report of the Comprehensive Fishery Evaluation Working Group, June 1997 (ICES CM 1997/Assess:15).

Catch data and details given in Tables 3.1.2.a.1-3.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹	Unreported landings
1987	Gradual reduction in F	595	560	552	523	
1988	F = 0.51; TAC	530	590	459	435	
1989	Large reduction in F	335	451	343	332	
1990	F at F _{low} ; TAC	172	160	187	212	25
1991	F at F _{low} ; TAC	215	215	269	319	50
1992	Within safe biological limits	250 ²	356	383	513	130
1993	Healthy stock	256 ²	500	532	582	50
1994	No long-term gains in increased F	649 ²	700	746	771	25
1995	No long-term gains in increased F	681 ²	700	740	740	
1996	No long-term gains in increased F	746 ²	700	732	732	
1997	Well below F _{med}	<993	850			

¹Norwegian coastal cod not included. ²Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

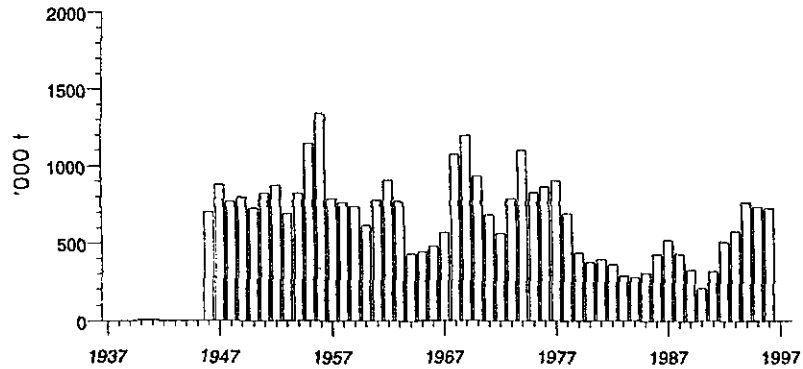
Yield and Spawning Stock Biomass

Cod in the North-East Arctic (Sub-areas I and II)

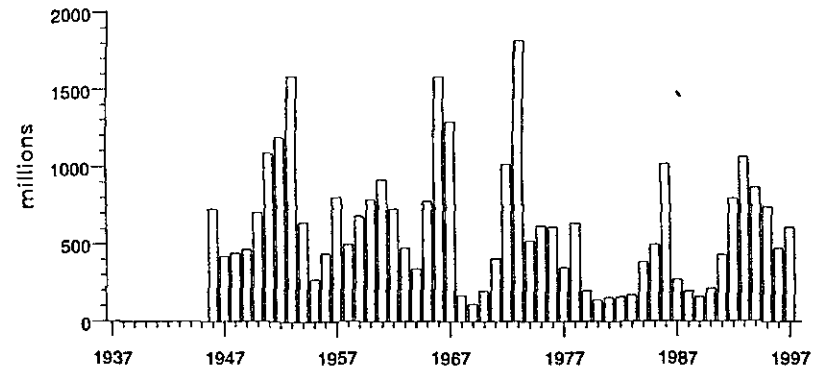
Landings

Mean = 679

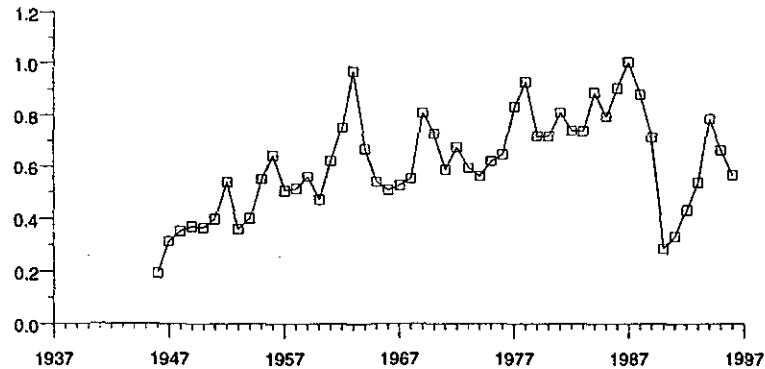
Recruitment (age 3)

Mean = 613

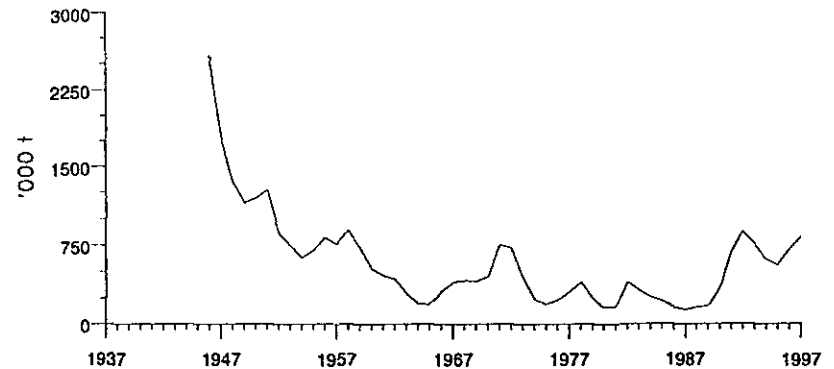
Fishing mortality (ages 5-10)

Mean = 0.612

Spawning stock biomass

Mean = 593

3.1.3 North-East Arctic haddock

State of stock/fishery: The stock is currently considered to be within safe biological limits. In recent years the stock has been dominated by the 1990 year class which is one of three outstanding year classes since 1950 (in excess of 600 million recruits) and which has increased the stock considerably. Fishing mortality, (1997) is estimated to be above F_{med} (0.35), but considering the uncertainties in the assessment (see special comment) could be considerably higher. The stock is expected to decline in the near future as the influence of the 1990 year class is gradually reduced.

Management objectives: Apart from requests to manage the stock within safe biological limits, there are no explicit management objectives for this stock. In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with these objectives need to be identified and implemented as a basis for advice. In recent years advice has been given to keep fishing mortality below F_{med} and to keep the spawning stock above 140,000 t.

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be kept below F_{med} with corresponding predicted landings of no more than 120,000 t in 1998.

Relevant factors to be considered in management: The stock has previously recovered from low biomasses. The natural fluctuations in the stock prevent a stable fishery and management should consider the possibilities for prolonging the yield of strong year classes by keeping the fishing mortality well below F_{med} in periods with good recruitment. This would be consistent with the precautionary approach and would buffer the stock for periods when recruitment is poor.

The management measures in recent years have not prevented the fishing mortality from being higher than F_{med} . Up to 1995 the TAC has in most years been set higher than the advice from ACFM implied and there has been some over-shooting of the agreed TAC.

A minimum biologically acceptable level (MBAL) has been identified for the stock, but because of the large natural fluctuations in recruitment, management based on a minimum spawning stock biomass could be difficult. Since the haddock is a major by-catch in the cod fishery, the possible limitations of the haddock catches also depend on the management of North-east Arctic cod.

Catch forecast:

Basis: TAC, Landings (97) = 210, $F(97) = 0.40$, SSB(97) = 255, SSB(98) = 231,

F (98 onward)	Basis	Catch (98)	Landings (98)	SSB (99)
0.07	$0.2F_{sq}$		27	251
0.13	$0.4F_{sq}$		52	228
0.20	$0.6F_{sq}$		75	207
0.26	$0.8F_{sq}$		95	188
0.35	F_{med}		120	165
0.39	$1.2F_{sq}$		132	155

Weights in '000 t. ¹ Almost equal to $1.0F_{sq}=0.33$.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The estimate of stock size for 1997 has been reduced considerably from the 1996 assessment (SSB in 1997 going from 419 thousand t to 255 thousand t). However, the trends in stock development have been maintained. Last year's assessment indicated a possible increased catch in 1997 at F_{med} level compared to the years before. This year's assessment shows that the expected catch in 1997, based on an agreed TAC will give a fishing mortality well above F_{med} .

Although the stock is currently large, there is considerable uncertainty which could translate into vastly different scenarios for the TAC year. The occasional recruitment of extremely strong year classes means that the survey index used in the assessment model shows great variability, which causes some of the uncertainty in the assessment results. Another problem is the recent reduction in survey coverage. If this situation continues, it could in the future threaten the scientific basis for management advice on North-East Arctic haddock.

The 1990 year class is one of three outstanding year classes in the time series for North-East Arctic haddock. Recruitment in more recent years is much lower and predictions of future recruitment are very uncertain.

The fishery is mainly a trawl fishery, in periods only as by-catch in the fishery for cod. The fishery is also restricted by quotas for the traditional gears. The fishery is regulated by a minimum catching size, a minimum mesh size in trawls and Danish seine, a maximum by-catch of undersized fish, closure of areas with high density of juveniles and other area and seasonal restrictions.

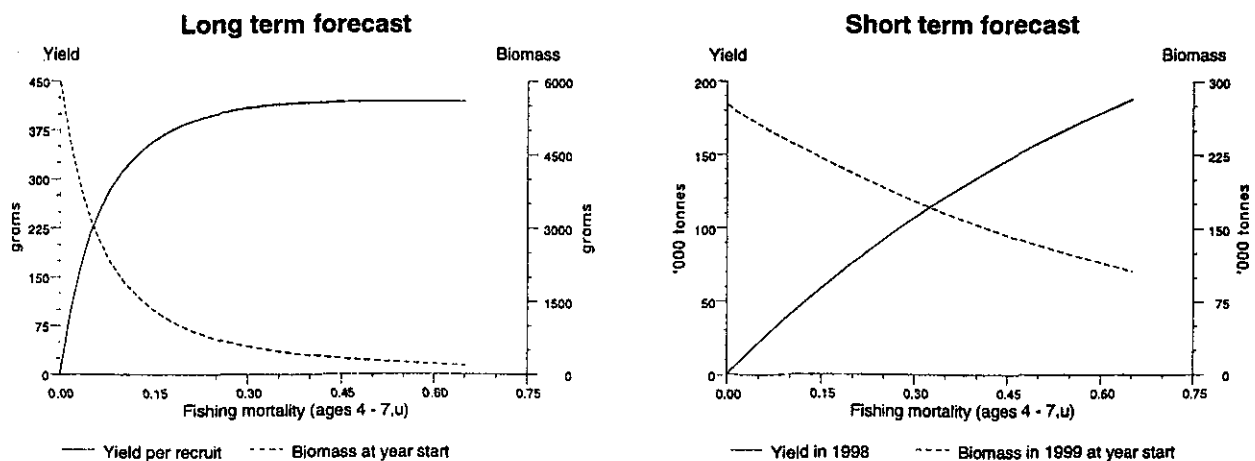
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2).

Catch data and details given in Tables 3.1.3.1-3.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice ¹	Agreed TAC ¹	Official landings	ACFM landings ¹
1987	No increase in F; TAC	160	250	155	151
1988	No increase in F	<240	240	95	92
1989	Large reduction in F	69	83	60	55
1990	No directed fishery	-	25	27	26
1991	No directed fishery	-	28	34	34
1992	Within safe biological limits	35 ²	63	58	54
1993	No long-term gains in increasing F	56 ²	72	83	77
1994	No long-term gains in F>F _{med}	97 ³	120	125	121
1995	No long-term gains in F>F _{med}	122 ³	130	139	139
1996	No long-term gains in F>F _{med}	169 ³	170	177	173
1997	Well below F _{med}	<242	210		

¹Haddock in Norwegian coastal areas not included. ²Predicted catch at *status quo* F. ³Predicted landings at F_{med}. Weights in '000 t.

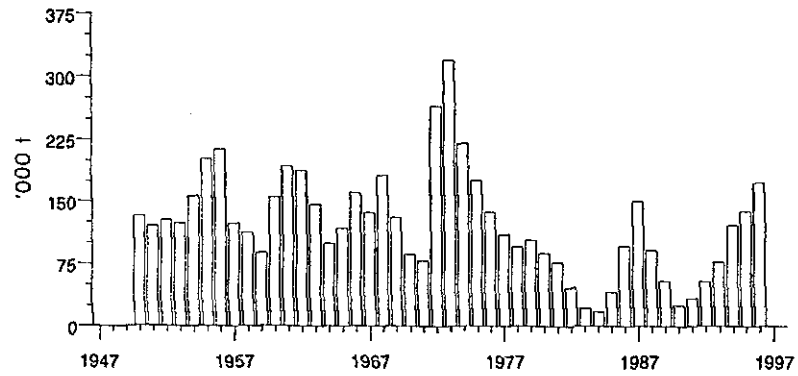
Yield and Spawning Stock Biomass

Haddock in the North-East Arctic (Areas I and II)

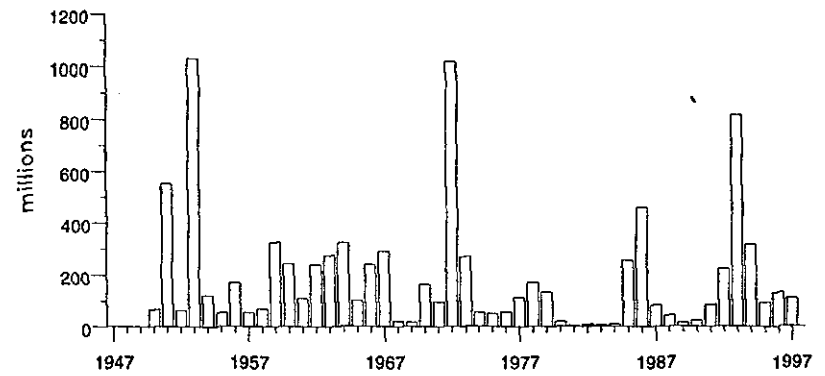
Landings

Mean = 124

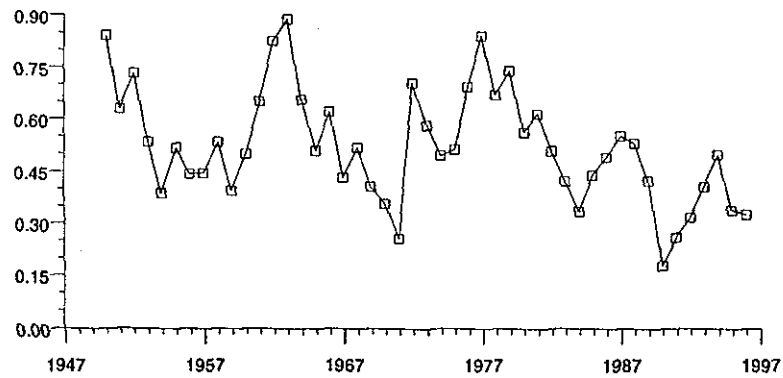
Recruitment (age 3)

Mean = 191

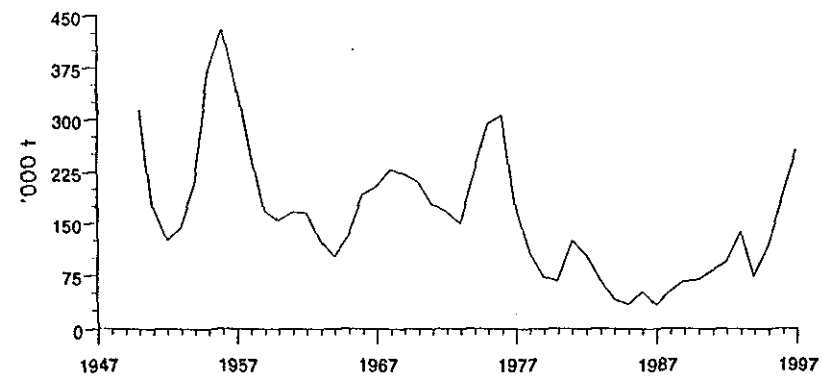
Fishing mortality (ages 4-7)

Mean = 0.521

Spawning stock biomass

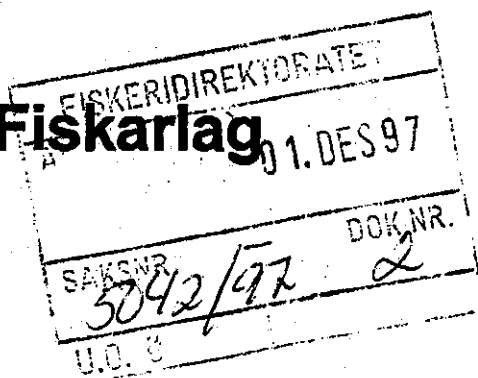
Mean = 161

Norges

Fiskerilag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Erling Lorentsen, 73 54 58 71
\\af100lf_c:\inf\oc\brev\dep\dlr\overrend\rorak98\korrr.doc

Fiskeridepartementet,
Fiskeridirektoratet

01.12.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N I 1998 - KORRIGERING AV VEDTAKETS PKT. 15.

Det vises til telefax av 28. november d. å. med oversendelse av vedtak fattet i landsstyresak 98/97 «Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N i 1998». Det har oppstått en feil i vedtakets pkt. 15, som gjelder fisket etter hyse med konvensjonelle redskaper.

Det korrekte vedtaket skal lyde:

TORSK

- «1. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge er den norske kvoten av torsk for 1998 fastsatt til 313.000 tonn. Med bakgrunn i Landsmøtets vedtak i sak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, vil Norges Fiskerilag tilrå at kvoten fordeles med 101.975 tonn til trålergruppen og 211.025 tonn til konvensjonelle fartøy.
2. Fartøy som fisker etter sei med trål i området mellom 62° N og 65° N - seitråltillatelse - har tidligere hatt en avsetning av trålernes gruppekvote til dekning av innblanding av torsk ved fiske etter sei. Norges Fiskerilag vil tilrå at det også for 1998 avsettes et kvantum til dekning av bifangst av torsk, og at dette kvantumet settes til 1.500 tonn. Det bør fordeles ut som kvoter pr. fartøy etter følgende inndeling:

<u>Gruppe</u>	<u>Faktor</u>
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1.00
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0.85
Fartøy under 250 tonn og mellom 21 og 33 meter	0.70
Fartøy under 21 meter	0.30

For trålere med torsketråltillatelse, foreslås det resterende kvantum av avsatt gruppekvote - 100.475 tonn - fordelt som fartøykvoter på det enkelte fartøy etter gjeldende nøkkel.

3. Norges Fiskerilag understreket i arbeidsutvalgssak 89/96 pkt. 2 og 3 at det var viktig å opprettholde stabile rammebetingelser også for kystflåten, noe som burde vektlegges ved

utformingen av reguleringsopplegg. Av denne grunn har arbeidsutvalget i sak 75/97 slått fast at det også for 1998 vil bli et skille mellom fartøy som har opparbeidet fulle rettigheter og begrensede rettigheter. Dette, sammen med at en har tatt til etterretning at myndighetene har skilt ut fartøy over 28 meter som egen gruppe, innebærer at prinsippene i reguleringsopplegget for fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper nord for 62° N vil ligge fast også i 1998.

4. Norges Fiskarlag tilrår at kvantumet for den konvensjonelle gruppen på 211.025 tonn, fordeles med 159.858 tonn til gruppe I fartøy under 28 meter, 26.167 tonn til gruppe I fartøy over 28 meter, 20.000 tonn til fartøy som fisker i gruppe II og 5.000 tonn til dekning av bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag for fartøy under 28 meter.
5. For fartøy med begrensede rettigheter - gruppe II - gis det enkelte fartøy anledning til å fiske innenfor en differensiert maksimumkvote, avhengig av fartøys lengde.

Norges Fiskarlag tilrår følgende maksimumkvotestige for 1998:

Lengdegrupper	Maksimumkvoter 1997
Under 8 meter	20 tonn
8 - 9,9 meter	29 tonn
10 - 14,9 meter	33 tonn
15 meter og over	37 tonn

6. Det avsatte kvantum for fartøy under 28 meter som fisker i gruppe I - 159.858 tonn - fordeles etter følgende differensierte stige, noe som gir følgende kvantum for det enkelte

fartøy under 28 meter i gruppe I:

Lengde	Faktor	Kvote 98 i tonn
0 - 6,9	1,2	23,4
7 - 7,9	1,7	33,1
8 - 8,9	1,9	37,0
9 - 9,9	2,4	46,8
10 - 10,9	3,1	60,4
11 - 11,9	4	77,9
12 - 12,9	4,9	95,5
13 - 13,9	6,1	118,9
14 - 14,9	7	136,4
15 - 15,9	8,1	157,8
16 - 16,9	9,1	177,3
17 - 17,9	10,1	196,8
18 - 18,9	11,1	216,3
19 - 19,9	12	233,8
20 - 20,9	12,8	249,4
21 - 21,9	13,5	263,0
22 - 22,9	14,1	274,7
23 - 23,9	14,7	286,4
24 - 24,9	15,2	296,2
25 - 25,9	15,7	305,9
26 - 26,9	16,2	315,6
27 - 27,9	16,7	325,4

Norges Fiskerilag tilrår at det av gruppekvoten for fartøy under 28 meter og som fisker i gruppe I, avsettes 30.000 tonn til et fiske etter 1. mai 1998.

7. For fartøy under 28 meter gis kvoten etter den lengde fartøyet hadde 21. desember 1996.
8. For fartøy under 11 meter gis det garanti for inntil 70% av tildelt kvote.
9. Det tilrås at 26.167 tonn fordeles til fartøy over 28 meter som fartøykvoter på deltagende fartøyer, ut fra den lengde fartøyet hadde 9. desember 1994. Det enkelte fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line bør avsette et kvantum på minimum 30% til fiske etter 1. september 1998.

Det enkelte fartøy gis følgende fartøykvote i 1998:

Lengde	Faktor	Kvote
28 - 28,9	1	282,8
29 - 29,9	1,02	288,5
30 - 30,9	1,05	297,0
31 - 31,9	1,07	302,6
32 - 32,9	1,09	308,3
33 - 33,9	1,12	316,8
34 - 34,9	1,14	322,4

10. Norges Fiskarlag tilrår at det senest 15. september 1998 foretas en gjennomgang av reguleringsopplogget for å sikre at totalkvoten blir fisket.

HYSE.

11. Etter forhandlinger mellom Russland og Norge er det blitt enighet om en totalkvote på 130.000 tonn norsk arktisk huse. Dette gir Norge en andel på 66.000 tonn. I tillegg kommer 5.000 tonn kysthuse, slik at det totalt kan fiskes 71.000 tonn huse av norske fiskere i 1998.
12. Norges Fiskarlag viser til landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, der det ble enighet om at konvensjonelle redskaper skulle ha 61%, noe som gir 43.310 tonn huse nord for 62° N i 1998. Trålerne vil etter dette ha en kvote på 27.690 tonn.
13. Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes 500 tonn huse til trålere med seitrållatelse som fisker i området mellom 62° og 65° N etter sei, til å dekke innblanding av huse. Kvantumet bør fordeles etter samme faktor som tilrådd for fordeling av torsk, jfr. pkt. 2 ovenfor.
14. Det resterende kvantum avsatt til trålerne vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles som fartøyskvoter på det enkelte fartøy med 10% overregulering, etter samme fordeling som tilrådd for fordeling for torsk, jfr. pkt. 2 foran.
15. Norges Fiskarlag vil tilrå at konvensjonelle redskaper får fiske innenfor en maksimalkvote på 350 tonn fra årets start.»

Vi ber om at tidligere oversendt telefax makuleres.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
Anbefalt elektronisk brevdir. oversend.kvotehopp.iltw

Fiskeridepartementet
Fiskeridircktoralet

28.11.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

KVOTEHOPPING - FARTØY OVER / UNDER 28 METER SOM DELTAR I FISKET ETTER TORSK NORD 62° N.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 120/97 «Kvotehopping - fartøy over / under 28 meter som deltar i fisket etter torsk nord for 62° N» og fattet følgende vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at det foregår en tilpassning til regelverket innenfor gruppe-I fartøy i fisket etter torsk nord for 62°N på en slik måte at et og samme fartøy fisker flere kvoter i løpet av et år (eierskifter). Norges Fiskarlag finner en slik utvikling uheldig, og går inn for at myndighetene fastsetter bestemmelser i forskriften som regulerer fisket etter torsk nord for 62°N i 1998, slik at man kan forhindre noe av de spekulasjonene som foregår.

Norges Fiskarlag anbefaler følgende ordlyd erstatter siste ledd i § 8 i gjeldende reguleringsforskrift:

For fartøy under 28 meter største lengde som blir skiftet ut eller blir forlenget til fartøy med 28 meter største lengde eller over etter 9. desember 1994, fastsettes kvoten etter utskiftningsfartøyets lengde. Ved eventuelle endringer i reguleringsopplegget i løpet av året kan slike fartøy i 1998 likevel maksimalt fiske en kvote lik kvoten til utskiftningsfartøyet pr. 1.1.1998.

Dette vilkåret bør også fastsettes i de enkelte utskiftingstillatelsr.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag/gruppeorganisasjoner

Fiskerieringens Landsforening

FNL-Tromsø

9005 Tromsø (Besøksadresse: Skippergata 35-39)
Telefon: 77 65 80 31, Fax: 77 65 54 97

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren
Boks 185
5001 Bergen

Kopi ES TM

Kopi: Jørn

FISKERIDIREKTORATET	
20. NOV 97	
SAKSNR.	DOK.
4848/97	
U.D. 3	

Jørn

Vår ref

Deres ref.

Dato, 20.11.97

REGULERING AV FISKE I 1998

Fiskerieringens Landsforening har drøftet reguleringene av fiske og har følgende forslag til regulering for 1998:

Torsk

Reguleringen av fisket etter torsk bør videreføres etter samme prinsipp som for 1997. Samtidig vil vi gjenta vårt argument fra tidligere år om å avsette et tilstrekkelig stort kvantum til fiske i siste kvartal av året.

I forbindelse med gjennomføringen av fisket, vil FNL se det som en fordel om prinsippet om påkestopp blir innført på nytt. Spesielt sett i lys av årets kvotefastssettelse på 313 000 tonn, bør det ikke være særlig problematisk for flåten å fange hele kvoten i 1998 uten å benytte helligdagene i påsken til aktivt fiske. Videre støtter FNL Fiskeridirektørens vurderinger og konklusjon om at det ikke er tilrådelig med et fritt fiske for fartøyer under 10 meter. Dette vil kunne være motstridende i forhold til en målsetning om å få til modernisering og oppskalering av flåten.

Sei

Generelt vil FNL bemerke at det er viktig å etablere et minstemål for sei på 45 cm, jfr vårt brev av 18.02.1997 til Fiskeridirektoratet.

FNL har i brev av 20.10.1997 gitt uttrykk for hvordan seifisket med trål bør reguleres, med deling av torskestrålgruppen i fabrikktrålgruppe, ferskfisktrålgruppe og småtrålgruppe, og med en fordelingsnøkkel som bygger på prinsippet om kvotefaktorer. På grunn av den vesentlige forskjellen i driftstilpasning mellom fabrikktrålere og ferskfisktrålere, og som blant annet er tydelig demonstrert gjennom seifisket i 1997, er det av vesentlig betydning å foreta oppdeling av torskestrålgruppen. For ytterligere å bidra til fornyelse og utskifting til større fartøyer, mener FNL kvoteopptrappingen etter lengdegrupper må økes.

Hovedkontor:
FNL Oslo, Postboks 5471 Majorstua, 0303 Oslo, Tlf: 22 96 50 18, Fax: 22 60 15 42
Avdelingskontor:
FNL Bergen, Bontelubo 2, 5003 Bergen, Tlf: 55 96 26 70, Fax: 55 96 22 05
FNL Ålesund, Postboks 514 sentrum, 6001 Ålesund, Tlf: 70 10 14 18, Fax: 70 10 14 01

Når det gjelder notfisket etter sei, mener FNL det er viktig å regulere fisket slik at en større andel av råstoffet kan foredles ved norske landanlegg. I en slik sammenheng er det viktig å redusere graden av overregulering, samtidig som det må avsettes et tilstrekkelig kvantum til fiske etter 1. september.

Hyse

Reguleringen av hysefisket for 1997 ser ut til å ha vært tilfredsstillende for alle parter. Reguleringen for 1998 bør derfor følge hovedlinjene i opplegget for 1997.

Sild

Med basis i erfaringen fra 1997 er det viktig med en ytterligere tilpasning av reguleringsopplegget for å sikre større kontinuitet og en større andel av silderessursen til konsumproduksjon ved norske landanlegg. FNL vil derfor foreslå at det innføres konsumpåbud når det gjenstår 150 000 tonn av kystnotgruppens kvote. Videre mener FNL det er viktig å innskjerpe de tekniske krav til fartøyene med hensyn på fangstbehandling og oppbevaring om bord og begrense adgangen til direkteleveranser til utenlandske fabrikkskip. Det er også behov for å foreta oppmyking av regelen om helligdagsfredning. Ved å tillate fiske fra søndag kveld kl 18.00 vil en større andel kunne produseres til konsum til det japanske marked, samtidig som dette gir en jevnere sysselsetting ved anleggene.

Makrell

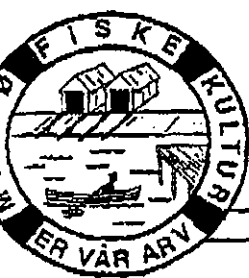
Med bakgrunn i erfaringene fra 1997, hvor et relativt stort kvantum makrell "gikk tapt" på grunn av for tidlig oppstart av fisket, vil FNL foreslå at startdatoen fastsettes til mandag 24.august.

Med vennlig hilsen

Fiskerieringens Landsforening

Terje E. Martinussen
avd. direktør

Kopi: Fiskeridepartementet

**NORGES
FRITIDSFISKARLAG**

Fagkonsulent
marine saker:

Arnulf Ulstein
Solmyrsveien 1.
6062 Klauvåvik
Tlf: 70 01 25 49
Faks: 70 01 25 49
mob: 922 64977

VI GJER KRAV PÅ KYSTFOLKETS URGAMLE RETTAR PÅ SJØEN

Til

Reguleringsrådet
v/ rådets leder.
Fiskeridirektoratet
Box. 185
5002 BERGEN

DATO: 9.11. 1997

VEDRØRENDE REGULERINGER I FRITIDSFISKE I 1998.

Norges Fritidsfiskarlag vil med dette henstille til Reguleringsrådet ikke å regulere fritidsfisket for 1998 strengere enn hva var tilfelle i 1997.

Vi vil videre anmode rådets leder om - gjennom aktuelle kanaler - å framskaffe oversikt over fritidsfiskernes fangstkvantum, eventuelle anmeldelser av fritidsfiskere og dokumenterte konfliktsituasjoner mellom fritidsfiskere og yrkesfiskere i 1997 til grunnlagsmateriale for rådets vurderinger.

Bjørn Fiskaa
Bjørn Fiskaa
formann.

Arnulf Ulstein
fagkonsulent

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. FISKET I 1997.

I 1997, som i de foregående årene fra og med 1992, har bare et avgrenset norsk kystfiske med konvensjonelle redskap vært tillatt som et direkte fiske. Tilsvarende begrensning er nedfelt i pkt. 8.1 i kvoteavtalen for 1998 mellom Russland og Norge. Trålere og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap uten deltakelsesrett i det direkte fisket og samtlige fartøy når det direkte fisket har vært stengt, har vært regulert med en maksimalt tillatt innblanding på 5% blåkveite relatert til hver fangstoperasjon ved fiske etter andre fiskeslag.

1.1. Reguleringen av det direkte fiske for kystfartøy og utviklingen i dette fisket i 1997.

I årene 1992-96 var det fastsatt en kvote for det direkte kystfisket. I 1997 var det direkte fisket ikke regulert med en totalkvote, men fisket kunne bare foregå innen en bestemt periode. Som i tidligere år var fisket også regulert mht. område, fartøystørrelse og med maksimalkvoter differensiert etter fartøylengde. Reguleringen i 1997 har bestått av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde og som fisker med konvensjonelle redskap, har kunnet delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap.
- forbud mot et direkte fiske i perioden før 2. juni og etter 29. juni (åpent i 4 uker).
- forbud mot direkte fiske nord for 71°30' N.
- fartøy under 15 meter kunne fiske inntil 10 tonn pr. fartøy, fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 12 tonn, og fartøy over 20 meter kan fiske inntil 15 tonn.

I likhet med i 1996 og i 1995 var dette fiske i 1997 regulert med differensierte maksimalkvoter etter fartøylengde. I 1996 ble fisket åpnet i juni og stoppet etter drøye 4 uker da totalkvoten var beregnet oppfisket. I 1996 ble stoppen iverksatt på grunnlag av registrerte sluttsedler, samt et beregnet kvantum for de tre siste ukene. Dette medførte at det var store vansker forbundet med å beregne stopptidspunktet, og gruppekvoten ble kraftig overfisket.

En erfaring man trakk fra direktefiske etter blåkveite i 1996 var at en ikke hadde de nødvendige reguleringsverktøy til disposisjon for å kunne stoppe fisket i forhold til gjeldende kvote når fisket skal foregå over et svært begrenset tidsrom. Høy kvoteutnyttelse blant deltakende fartøy og stor overregulering førte til et betydelig overfiske.

For 1997 ble reguleringene av det direkte kystfisket etter blåkveite endret i forhold til 1996 ved at maksimalkvotene ble kraftig redusert. En annen endring var at man ikke fastsatte noen gruppekvote for dette fiskeriet (kvoten hadde tidligere ligget på 2.500 tonn). Man avgrenset isteden for perioden

det var tillatt å fiske blåkveite til fire uker. Samtidig gikk man vekk fra ordningen med påmelding til fisket som man hadde i 1996.

Tabell 1 nedenfor viser oppfisket kvantum pr. 9.11.97 fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy over og under 28 meter største lengde. Forskningsfangsten er også vist i tabell 1.

Tabell 1. Oppfisket kvantum av blåkveite fordelt på fartøygrupper. Kilde: Fiskeridirektoratets sluttseddelregister. Sluttsedler pr. 9.11.1997.

{PRIVAT }Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Herav forskningsfangst ¹
Konvensjonelle	3.721	229
Herav:		
- under 28 m direktefiske	2.484	
- under 28 m bifangst	165	
- over 28 m	1.072	
Trål	2.767	566
Totalt	6.488	795

1.2. Det direkte blåkveitefisket i 1997.

Som det fremgår av tabell 1 og 2 ble det fisket 2.484 tonn i det direkte fisket etter blåkveite i 1997 i de fire ukene fisket var åpent. Fangstkvantumet er altså på nivå med tidligere års kvote på 2.500 tonn for det direkte blåkveitefisket. Årets reguleringsopplegg synes å ha "truffet" bra, dersom tidligere års kvoter brukes som målestokk. Tabellen under viser hvordan fisket utviklet seg i 1997.

Tabell 2: Fangstutvikling i det direkte blåkveitefisket i 1997.

UKE	Fangst	Akkumulert
23	350,3	350,3
24	812,7	1.163,0
25	646,8	1.809,8
26	673,7	2.483,5

Totalt deltok 277 fartøy under 28 meter i årets blåkveitefiske. Til sammenligning deltok 267 fartøy i det direkte fisket etter blåkveite i fjor og 297 i 1995 (se også tabell 3).

Det at maksimalkvotene var lave, kombinert med at fiskerne kunne planlegge fisket innenfor de fire ukene uten fare for stopp i fisket, førte til at mange fikk utnyttet sine kvoter. Av de 277

¹ Prognose for hele 1997.

fartøyene som deltok hadde 169 fartøy fisket praktisk talt hele sin maksimalkvote. Det vil si at 61 % av alle fartøyene som deltok utnyttet sine maksimalkvoter fullt ut.

Etter at fisket ble kvoteregulert for første gang i 1992 økte deltakelsen i det direkte fisket frem til 1995. Særlig er økningen sterk fra 1994 til 1995 da det samlede antall fartøy på årsbasis økte med 131 fartøy. Fra 1995 til 1996 har man som det fremgår av tabell 2 nedenfor hatt en mindre nedgang i deltakelsen fra foregående år. Det var en moderat økning i deltakelsen fra i fjor til i år.

Tabell 3, viser fangst av konvensjonelle fartøy under 28 meter i den tiden direktefisket var åpent fordelt etter fangstens størrelse for årene 1994, 1995, 1996 og 1997. Tabellen gir et relativt presist bilde av hvordan fisket har utviklet seg de fire siste årene. Fangsttallene inkluderer foruten fangst i det direkte fisket også denne gruppens bifangst av blåkveite i nevnte periode, dvs. bifangst i de tidsrom det direkte fisket har vært stengt.

Tabell 3. Deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter i månedene direktefisket var åpent. (Mai - juli for 1994 og 1995, juni - juli for 1996, juni 1997). Fangsttallene inkluderer bifangst i de periodene det direkte fisket var stengt. Foreløpige tall.

Fangst (tonn)	Antall fartøy				Totalfangst (tonn)				Snittfangst (tonn)			
	1994	1995	1996	1997	1994	1995	1996	1997	1994	1995	1996	1997
0 - 5	47	149	45	54	51	88	63	94	1,1	0,6	1,4	1,7
5 - 10	20	19	37	99	142	137	262	871	7,1	7,2	7,1	8,8
10 - 25	52	44	101	124	863	773	1.900	1.462	16,6	17,6	18,8	11,8
25 - 50	47	85	84	0	1.673	3.071	2.507	0	35,6	36,1	29,8	
Sum	166	297	267	277	2.730	4.068	4.731	2.427	16,4	13,7	17,7	8,8

Når det gjelder utnyttelsen av maksimalkvoten i 1997, viser tallmaterialet, som nevnt over, at i alt 169 fartøy har utnyttet hele maksimalkvoten. Av fartøy under 15 meter, som hadde en maksimalkvote på 10 tonn, har 89 av 144 fartøy fisket over 9 tonn, mens av de 95 fartøyene mellom 15 og 20 meter med en maksimalkvote på 12 tonn har 67 fartøy fisket over 11 tonn. I gruppen av fartøy over 20 meter, som hadde en maksimalkvote på 15 tonn, har 13 av 28 fartøy fisket over 14 tonn. I direktefisket etter blåkveite er maksimalkvotene blitt utnyttet med 78 %, noe som er en økning fra 63 % i 1996. I forhold til faktisk deltakelse utgjorde maksimalkvotene en overregulering på 22 %, dersom den tidligere kvoten på 2.500 tonn legges til grunn. Tabell 4 nedenfor viser antall deltakende fartøy, hvor mange fartøy som har tatt sine maksimalkvoter, totalfangst og kvoteutnyttelsen, alt fordelt på de gjeldende lengdegruppene.

Tabell 4. Deltakelse og kvoteutnyttelse i direktefisket etter blåkkeite 1995, 1996 og 1997.

Fartøygruppe	Antall deltakere			Tatt makskvoten			Totalfangst			Kvoteutnyttelse		
	1995	1996	1997	1995	1996	1997	1995	1996	1997	1995	1996	1997
Under 15 meter	174	132	144	14	22	89	1.144	1.629	1.143	22%	49%	79 %
15 meter - 19,9 meter	92	101	95	26	42	67	1.987	2.235	959	54%	74%	84 %
Over 20 meter	31	34	28	8	14	13	936	866	325	67%	77%	77 %
Sum	297	267	277	48	78	169	4.067	4.730	2.427	39%	63%	78 %

1.3. Bifangst av blåkkeite i fisket etter andre fiskeslag.

Totalt landet kvantum blåkkeite av norske fartøy er pr. 24. november ifølge sluttседdelsystemet 6.488 tonn (inkludert sluttседler pr. 9.11.1997). Bifangst av blåkkeite i trålfisket utgjør 2.767 tonn inkludert et kvantum på 566 tonn til forskning. Sannsynligvis vil bifangstkvantumet i trålfisket øke når alle fangster er blitt levert og sluttседdelført. Konvensjonelle fartøy uten rett til deltakelse i det direkte fisket har fisket 1.073 tonn blåkkeite som bifangst. Fartøy under 28 meter har utover det direkte fisket også tatt 164 tonn som bifangst. Av totalfangsten utgjør forskningsfangsten 795 tonn, fordelt med 566 tonn på trål og 229 tonn på konvensjonelle fartøy.

I 1994 ble bifangstprosenten redusert fra 10 % til 5% i vekt av de enkelte fangster og ved landing. Bifangstordningen for blåkkeite ble så endret ved at det i forskrift av 3. mai 1995 ble gitt adgang til å ha inntil 5 % bifangst av blåkkeite ombord til enhver tid og av landet fangst. Forbudet mot å ha mer enn 5 % blåkkeite i hvert enkelt hal/fangst ble med dette opphevet. I løpet av første halvdel av 1996 ble det registrert en betydelig økning i blåkkeitekvantum for trålerne sammenliknet med foregående år. En kunne stille spørsmål ved om et så høyt kvantum bifangst av blåkkeite som i 1996 var nødvendig for at trålerne skulle kunne drive et lovlig fiske etter andre fiskeslag. Myndighetene valgte derfor å gjeninnføre regelen som bare tillot 5 % bifangst av blåkkeite relatert til den enkelte fangstoperasjon. Forskriftsendringen ble gjort gjeldende 17. oktober 1996, og denne regelen gjelder fortsatt.

2. BESTANDSSITUASJONEN I 1998.

ACFM regner fortsatt gytebestanden for å være utenfor sikre biologiske grenser og totalbestanden er på et historisk lavt nivå. Rekrutteringen har vært svært dårlig i de senere år. Gytebestanden er den laveste som er registrert, og langt under det biologisk sikre nivået (MBAL) på 65.000 tonn. Selv om man har indikasjoner på at 1995 årsklassen er betraktelig større enn tidligere årsklasser, vil ikke denne årsklassen komme inn i gytebestandén før i år 2001. Den biologiske situasjonen er derfor meget utrygg. ACFM tilrår derfor at det ikke fiskes blåkkeite i et direkte fiske i 1998, og denne anbefalingen er sterkere formulert enn i tidligere års anbefalinger. For utfyllende informasjon om den biologiske situasjonen viser en til den vedlagte anbefalingen fra ACFM.

3. RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 1998.

I punkt 8.1 i protokollen fra den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon sitt møte november 1997 heter det:

"Den norske part opplyste at det, med unntak for et begrenset kystfiske med konvensjonelle redskap, i områder under norsk fiskerijurisdiksjon i 1998 fortsatt vil bli forbud mot direkte fiske etter blåkveite. Den norske part opplyste at omfanget av kystfisket vil bli holdt innenfor rammen av det dette fisket tradisjonelt har utgjort."

Følgelig vil fortsatt alt direkte fiske utenom det som kan defineres som et avgrenset kystfiske være forbudt. I tillegg er bifangsten av blåkveite begrenset til 5 % i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst. Bifangstreguleringen er nedfelt i vedlegg 7 punkt 2 i protokollen fra den blandede norsk-russiske fiskerikommisjon. Avtalen gir som i de fire siste årene, adgang til et avgrenset norsk kystfiske.

4. REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET I 1998.

Basert på de positive erfaringene man fikk fra gjennomføringen av årets direktefiske etter blåkveite vil Fiskeridirektøren foreslå å videreføre hovedtrekkene i årets regulering.

4.1. Fartøygruppe og fartøystørrelse.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøy under 28 meter største lengde kan få delta i det direkte kystfisket etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 1997.

4.2. Kvote for kystfisket.

Fra 1993 -96 var dette fisket regulert med en totalkvote på 2.500. Dette gikk man vekk i fra i 1997, og heller ikke neste år vil man foreslå å regulere dette fiskeriet med en totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte fisket etter blåkveite i 1998 ikke reguleres med totalkvote, men at fisket begrenses til en viss periode og reguleres med maksimalkvoter.

4.3. Differensiert maksimalkvote

Fra og med 1994 har det direkte kystfisket etter blåkveite vært regulert med maksimalkvoter differensiert etter lengde. I år var det dessuten kun anledning til å delta i fiske i en avgrenset periode på fire uker. Begge disse tiltakene foreslår Fiskeridirektøren videreført i 1998.

Fiskeridirektøren går inn for at det også for 1998 fastsettes maksimalkvoter differensiert etter lengde.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fisket holdes åpent i 4 uker og at:

- fartøy under 15 meter kan fiske inntil 10 tonn,
- fartøy mellom 15 og 20 meter kan fiske inntil 12 tonn og
- fartøy over 20 meter kan fiske inntil 15 tonn.

4.4. Åpningsdato

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte fisket etter blåkveite blir åpnet mandag 1 juni 1998. I perioden før gjelder bifangstreguleringen i kvoteavtalen for alle fartøy, og bifangstreguleringen gjelder også etter at det direkte kystfisket er stoppet 28. juni 1998.

4.5. Områdeavgrensing.

I 1993-1997 har alt direkte fiske nord for 71°30' N vært forbudt. Denne nordlige grensen ble innført i 1992, fordi det direkte fisket skal være et begrenset kystfiske og dermed skal foregå i relativt kystnære farvann.

Fiskeridirektøren foreslår å opprettholde forbudet om å drive et direkte blåkveitefiske nord for 71°30' N.

4.6. Bifangst.

Som nevnt i punkt 1.3. gjeninnførte man i 1996 en bifangstregel som kun tillater en bifangst av blåkveite i fisket etter andre fiskeslag på 5 % i vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

Når det direkte fisket ikke er åpent, samt for fartøy uten deltakelsesadgang i direktefisket, foreslår Fiskeridirektøren at gjeldende bifangstregel på 5% i forhold til hver enkelt fangst og ved landing videreføres i 1998.

4.7. Andre reguleringsregler.

Fiskeridirektøren foreslår som i 1997 at fartøy som skal delta i det direkte kystfisket må stå i merkeregisteret og at eier/hovedsmann må være registrert på blad B i fiskermanntallet.

Som nevnt under punkt 1.2 har det vært en moderat økning i deltakelsen i 1997 i forhold til 1996. For å motvirke økt deltakelse i fisket vil Fiskeridirektøren foreslå at deltakende fartøy i 1998 må være egnet og utrustet, at et fartøy bare kan fiske en kvote og at det ikke gis adgang til å benytte leiefartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy som vil delta i det direkte blåkveitefisket må være egnet og utstyrt for slikt fiskeri.

Fiskeridirektøren foreslår at et fartøy bare kan fiske en kvote, og at det skal være forbud mot å delta med leiefartøy.

Gullestad ga ordet til Havforskningsinstituttet for orientering.

Nedreås sa at det ikke var nye signaler om blåkveitebestanden. Han viste til at en manglet tids-serier som dekket hele området for utbredelse av blåkveite. Det hadde i fjor vært gjennomført tokt både nord og øst for Svalbard. Russiske tokt hadde indikert rekruttering og forekomster av ungfiske øst i Barentshavet. Det var derfor ønskelig å få gjennomført tokt i russisk sone. Han sa videre at det var tegn som tydet på at bestanden nord og øst for Svalbard rekrutterte noe til Barentshavet. Når det gjaldt metoden viste han til at det var et problem hvis en bare forsket på konsentrasjoner. Det ville gi et mer korrekt bilde hvis en oppsøkte faste stasjoner uavhengig av om en påregnet fangst eller ikke. Slike forsøk hadde vært gjennomført fra 1994. Til tross for nedgang i rekruttering var fangsten pr. tråltime fremdeles brukbar. Gytebestanden var imidlertid fortsatt lav. Dette medførte at med unntak av 1995 måtte også rekrutteringen fortsatt betegnes som lav. Men han presiserte at det var et problem at en ikke hadde lange nok tidsserier. Dødeligheten hadde de senere årene synes dreie mot yngre fisk. Når det gjaldt individstørrelsen var de største fiskene stort sett hunnfisk. Det var fortsatt for høy beskatning av de største individene. Han viste til sist til at selv med dagens strenge reguleringer, innebar dette bare en halvering i forhold til årene før reguleringene ble innført.

Remøy sa at fiskerne ikke var enig i forskernes vurdering av bestanden. Han oppfattet at ideelt sett burde beskatningen av stor hunnfisk reduseres. Han viste til at det var fremlagt en tysk forskningsrapport nylig hvor det fremkom at russerne bl.a. fisket blåkveite i Eggakanten. Det var også fremkommet at Japan kjøpte blåkveite av russerne.

Haugen sa at da en innførte de strenge blåkveitereguleringene hadde forskerne sagt at når og hvis en fikk -89 og -90-årgangene i fisket, ville situasjonen bedres. Han sa videre at Nedreås nå viste til at det var kommet nye årsklasser, men at han fortsatt var betenkt. Han hevdet videre at trålerens kvantum var lite og kun utgjorde en rest når den konvensjonelle fangsten og forskningsfangsten var trukket ut. Han spurte deretter om en kommentar fra Kystvakten på påstander om at to russiske trålere fisket store mengder blåkveite.

Kleppsvik svarte at han kjente til en russisk båt som angivelig drev forskning i realiteten hadde en aktivitet som kunne betegnes som et kommersielt fiske. Han mente at også Norge drev noe lignende.

Gullestad bekreftet at forskningsfiske også fra norsk side fremsto som et tredje fiskeri. Han presiserte at dette ville bli innskjerpet. Han sa videre at forskningen antydte at målrettet fiske ikke var god forskning. Russerne hadde forsket tilsvarende et kvantum på 1 000 tonn i år. Det øvrige russiske trålfisket ble gjennomført med lavere bifangst enn for norske fartøy. Når det gjaldt bakgrunnen for dagens bestandssituasjon mente han at en vesentlig del av begrunnelsen var den belastningen blåkveiten tok da torskekvoteene var lave. Han presiserte at dette ikke måtte gjentas.

Remøy viste til at fiskerne var fundamentalt uenig med forskerne både når det gjaldt bestandsvurdering av blåkveite og sei. Han spurte hvilken betydning det hadde for bestanden når konvensjonelle fartøy fisket 2500 tonn, og dette i det vesentlige av stor hunnfisk.

Nedreås viste til at når forskerne ga råd forelå det visse målpunkt. Dette kunne f.eks. være en gytebestand over en viss størrelse. For tiden kunne en konstaterte at bestanden var under dette målet. Han var enig i at denne konklusjonen i noen grad var en "slump betraktning". Men han presiserte at jo lavere bestanden var jo mindre mulighet var det for god rekruttering. I dag var situasjonen den at en var langt under det forsvarlige nivå.

Gullestad viste til at det fortsatt ble gjennomført et direkte fiske til tross for forskernes null-anbefaling. Han viste til at russerne i fjor rapporterte 1600 tonn som kommersielt fisket og i år 1000 tonn.

Haugen spurte hvilken regel som gjaldt for utlendingene og da spesielt EU i vernesonen.

Gullestad sa at det for alle gjaldt en 5% regel av blåkveite og 25% av uer. Han viste til at når det gjaldt hyse var dette ikke regulert for EU i vernesonen.

Remøy sa at blåkveite i utgangspunktet hadde vært et prioritert tema fra russisk side i forhandlingene, men at dette var blitt glemt på grunn av torsken. Han sa at russerne ønsket å fiske mer blåkveite, dvs. tilsvarende det kvantum Norge tok opp.

Gullestad kunne bekrefte at Norge slapp å ta diskusjonen om det direkte kystfisket også i år. Han regnet imidlertid med at det ville komme opp igjen neste år.

Han sa videre at det tydeligvis ikke var mulig å komme frem til hvor mye blåkveite som var i havet, men at det likevel måtte kunne gis noen råd. Han viste til årets regulering av det konvensjonelle fisket som hadde resultert i 2484 tonn og la til grunn at reguleringen hadde virket godt. Han sa at selv om det ene året ikke var likt det andre, bl.a. på grunn av den såkalte lærekurven, hadde han foreslått en videreføring av årets regulering.

G. Olsen fremsatte forslag om en annen stige i det direkte fisket etter blåkveite. Denne innebar at de enkelte trinn på stigen ble satt til henholdsvis 15,17 og 20 tonn. Han foreslo også at bifangst ble avregnet ved landing.

Han mente også at det snarest burde utarbeides en forvaltningsstrategi på blåkveite.

Gullestad konstaterte at det forelå to forslag til stige og foretok deretter avstemming.

7 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen, Domstein og Krüger) gikk inn for G. Olsens forslag.

3 representanter (Gullestad, Trollvik og Montes) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag. Sjømannsforbundets representant var ikke tilstede ved avstemming.

Gullestad sa at bifangsten måtte settes til 5%, men at det forelå to forslag med hensyn til avregningstidspunkt.

Han foretok deretter avstemning.

7 representanter (Wold, S.Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen, Domstein og Krüger) gikk inn for at bifangst skulle avregnes ved landing.

3 representanter (Gullestad, Trollvik og Montes) gikk inn for å videreføre regelen om å avregne bifangst i forhold til de enkelte hal.

Sjømannsforbundets representant var ikke tilstede ved avstemningen.

Gullestad viste til forslagene om merkeregistrering, fiskerimantall, egnet og utrustet og et fartøy en kvote.

Han kunne legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

G. Olsen viste til at han også hadde foreslått at det ble utarbeidet en forvaltningsstrategi.

Gullestad sa at han var enig i dette, men på bakgrunn av allerede eksisterende målsetninger for 1998, trodde han neppe dette ville komme opp på prioriteringen neste år. Han sa at det ikke var mulig å binde opp ressurser ved å påta seg dette arbeidet allerede i 1998.

G. Olsen var enig i at en kuttet ut benevnelsen snarest.

Gullestad kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å utarbeide en beskatningsstrategi for blåkveite.

3.1.6 Greenland halibut in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. The spawning stock biomass is the lowest on record and well below 65,000 t which is the SSB below which the probability of poor recruitment increases. The decrease in recruitment seen in the surveys in recent years is greater than reflected in the assessment. Survey indices indicate that the 1995 year class is larger than the previous ones, but it will not enter the spawning stock before 2001.

Management objectives: The requests for management advice give no explicit management objectives for this stock. Advice has been based on protection of the historically low SSB in view of the poor recruitment. In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with these objectives need to be identified, and implemented as a basis for advice.

Advice on management: ICES reiterates its recommendation from last year and recommends that no fishing on Greenland halibut should take place in 1998. In view of the advice from ICES, continuation of a TAC of 2,500 t would create a very high fishing mortality. In addition, avoiding by-catch in other fisheries should be given high priority.

Relevant factors to be considered in management: At *status quo* fishing mortality ($F_{98} = F_{96} = 0.44$) the catch in 1998 is predicted to be 8,200 t. To allow this level of catch is not in accordance with the precautionary approach.

Large amounts of pre-recruit Greenland halibut may have been caught as by-catch in the shrimp fisheries in the Barents sea and Svalbard area in earlier years. Improved protection of juvenile Greenland halibut by area closure and the use of sorting grids in the shrimp trawl fishery has apparently allowed some contribution to the spawning stock from year classes which were expected to be very poor. Continued protection should enhance the survival of the somewhat promising 1995 year class.

Elaboration and special comment: Following the introduction of trawlers in the fishery in the late 1960s, the landings increased to about 90,000 t in the early 1970s. However, the landings decreased in the late 1970s. The fishery from 1992 has been regulated by allowing a directed fishery only by small coastal long line and gill net vessels. By-catches in the trawl fisheries for other species have been limited by allowable by-catch per haul and at any time on board.

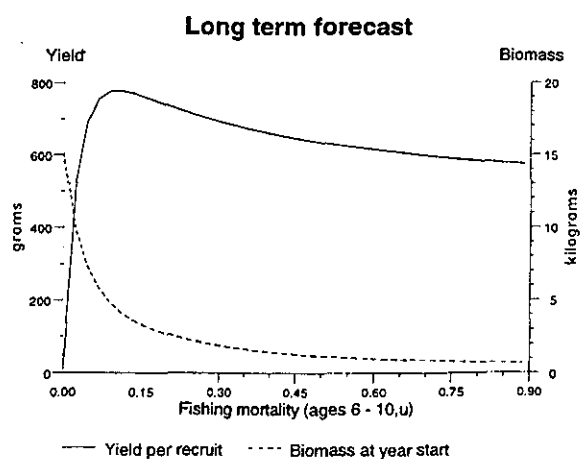
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2).

Catch data and details given in Tables 3.1.6.1-5.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Precautionary TAC	-	-	19	19
1988	No decrease in SSB	19	-	20	20
1989	F = F(87); TAC	21	-	20	20
1990	F = F (89); TAC	15	-	23	23
1991	F at F_{med} ; TAC; improved expl. pattern	9	-	33	33
1992	Rebuild SSB(1991)	6	7 ¹	8	9
1993	TAC	7	7 ¹	12	12
1994	F < 0.1	<12	11 ¹	9	9
1995	No fishing	0	2.5 ²	11	11
1996	No fishing	0	2.5 ²	14	14
1997	No fishing	0	2.5 ²		

¹Set by Norwegian authorities. ²Set by Norwegian authorities for the non-trawl fishery. Unavoidable by-catch in the trawl fishery is additional to this. Weights in '000 t.

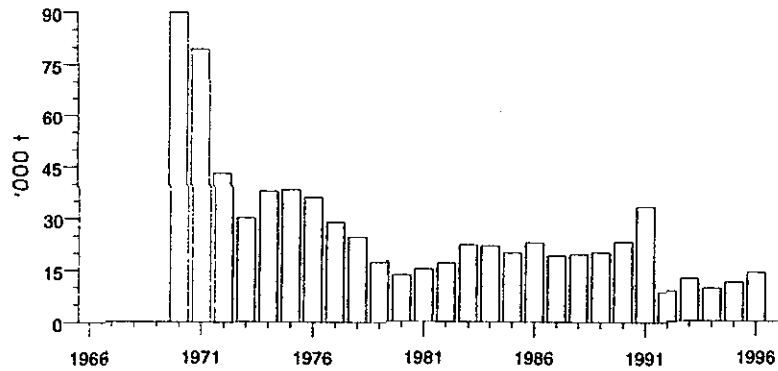
Yield and Spawning Stock Biomass

Greenland halibut in the North-East Arctic (Areas I and II)

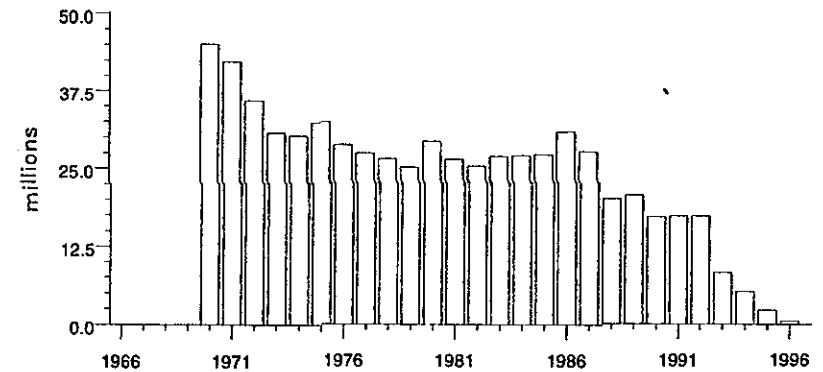
Landings

Mean = 26.9

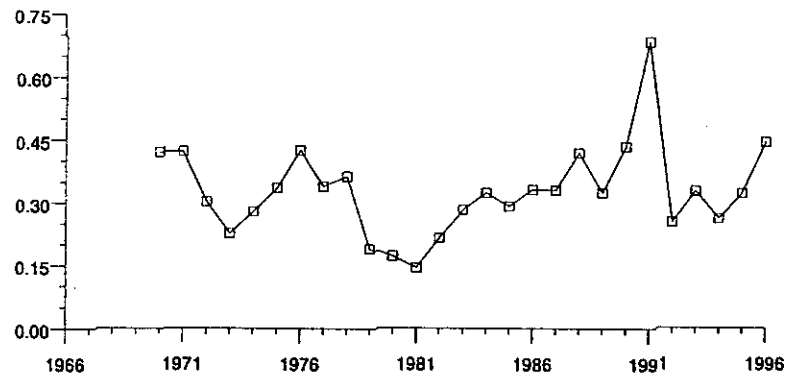
Recruitment (age 3)

Mean = 24.2

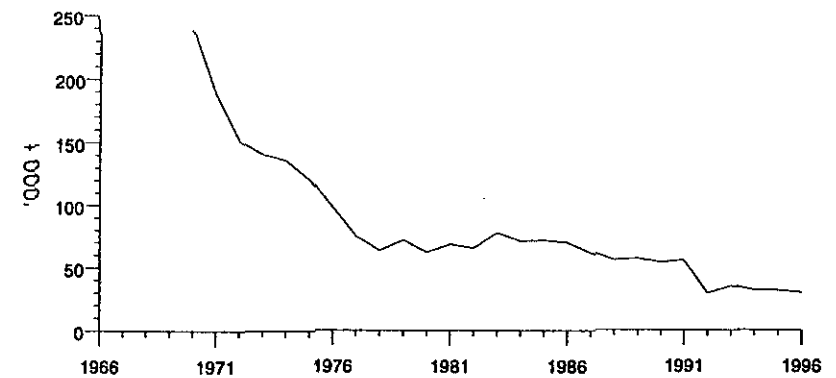
Fishing mortality (ages 6-10)

Mean = 0.328

Spawning stock biomass

Mean = 81.6

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
 Elling Lorentsen, 73 54 58 71
 \n1001f_c\office\bre\dep.dir.oversend.bl\keltic98.doc

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

28.11.97
 EL
 Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 1998.

Norges Fiskarlag har under landsstyresak 102/97 behandlet «Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 1998» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag viser til at Russland og Norge under den 26. sesjon i den blandede norsk - russiske fiskerikommisjonen er enig i at Norge skal fortsatt begrense fisket etter blåkveite i 1998 ut fra bestandssituasjonen. Det forutsettes imidlertid at det også i 1998 blir gitt anledning til å drive et begrenset direkte fiske etter blåkveite med fartøyer under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper.
2. Maksimalkvotene for det konvensjonelle fisket ble i 1997 kraftig redusert. Dette har medført at kvotene nå er på et så lavt nivå, at et direkte fiske et blåkveite med konvensjonelle redskaper vanskelig kan gjennomføres med lavere kvoter, ut fra økonomiske vurderinger.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det for 1998 settes differensierte maksimalkvoter etter følgende stige for det direkte fisket etter blåkveite for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper:

<u>Longdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
Fartøy under 15 meter	15 tonn
Fartøy 15 - 20 meter	17 tonn
Fartøy 20 - 27.9 meter	20 tonn

3. For fartøy som ikke gis anledning til å delta i det direkte fisket etter blåkveite i 1998 og for fartøy som har tatt tildelt maksimalkvote, tilrå Norges Fiskarlag at det gis anledning til å ha inntil 5% innblanding av blåkveite ved fiske etter andre fiskeslag ved landing.

Norges Fiskarlag er sterkt uenig i den praksis som myndighetene har lagt opp til i 1997 der fartøyene har fått inndragning av fangster på bakgrunn av overskridelser av gjeldende bifangstprosent i enkeltfangster. Norges Fiskarlag vil igjen presisere at all bifangst må

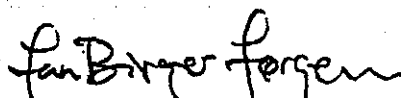
avregnes ved landing. Norges Fiskarlag vil dessuten understreke at den praksis som myndighetene nå følger med hensyn til bifangstreglene, vil umuliggjøre et rasjonelt fiske for store deler av flåten.

For fartøy som leverer fangst flere ganger i uken, vil Norges Fiskarlag tilrå at innblandingen avregnes på ukkevantum.

Norges Fiskarlag vil be om et møte med den politiske ledelsen i Fiskeridepartementet for å drøfte bifangstreglene for fiskeflåten.

4. Norges Fiskarlag vil tilrå at det begrensede direkte fisket i 1998 åpnes 1. juni for fartøy under 28 meter og som fisker med konvensjonelle redskaper.
5. Norges Fiskarlag mener at det snarest må utarbeides en forvaltningsstrategi for blåkveite, slik at hele den norske fiskeflåten får adgang til å drive et direkte fiske etter blåkveite.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 10/97

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. BESTANDSSITUASJONEN

1.1. NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Når det gjelder sei i Nordsjøen og Skagerrak, påpeker ACFM at gytebestanden har vist en liten økning mellom 1992 og 1995. Gytebestanden er imidlertid for tiden utenfor sikre biologiske grenser, MBAL er 150.000 tonn. ACFM tilrår at fiskedødeligheten i 1998 må reduseres med 20% i forhold til fiskedødeligheten i 1996. Dette tilsier en totalkvote på 97.000 tonn.

1.2. NORD FOR 62°N

Gytebestanden (SSB) i 1997 er beregnet til å utgjøre 223.000 tonn. Selv om gytebestanden regnes for å være innenfor sikre biologiske grenser, må dagens fiskedødelighet reduseres hvis en skal unngå en reduksjon av gytebestanden til et nivå under MBAL, som er 170.000 tonn. Tabellen nedenfor viser de forskjellige opsjoner som ACFM har beregnet for 1998. Videre er det forutsatt en fangst i 1997 på 140.000 tonn, $F(97) = 0,41$.

Tabell 1, Opsjoner:

Opsjoner	F (98)	Basis	Fangst (98)	SSB (99)
A	0,09	$0,2F_{sq}$	33	292
B	0,17	$0,4F_{sq}$	62	262
C	0,26	$0,6F_{sq}$	89	235
D	0,36	F_{med}	117	207
E	0,43	$1,0F_{sq}$	136	190
F	0,52	$1,2F_{sq}$	155	170

sq =status quo

Opsjon A, B og C gir en økning i gytebestanden i 1999, mens opsjonene D, E og F gir en reduksjon i gytebestanden i 1999 sammenlignet med gytebestanden i 1997. ACFM tilrår at fiskedødeligheten i 1998 holdes under F_{med} , som korresponderer med en TAC på under 117.000 tonn. Det er ventet at Fiskeridepartementet vil fastsette totalkvoten for 1998 før møtet i Reguleringsrådet. I det følgende har en som et regneeksempel lagt til grunn en norsk kvote på 112.000 tonn og en avsetning til tredjeland på 5.000 tonn for 1998.

2. BESKATNINGSTRATEGI

I Fiskeridirektoratet arbeides det med et notat for beskatningsstrategi for norsk arktisk sei i perioden 1998-2001. Dette notatet vil bli utdelt på møtet i Reguleringsrådet. Foreløpige konklusjoner er at dersom minstemålet fastsettes i henhold til Reguleringsrådets forslag bør fiskedødeligheten ligge på F_{med} i perioden 1998-2001. Dette vil gi en totalkvote på 117.000 tonn i 1998. Etter avsetning til andre nasjoner vil norsk kvote da bli ca 112.000 tonn. Dersom dagens minstemål opprettholdes og en samtidig ønsker å styrke seibestanden, bør fiskedødeligheten holdes på et lavere nivå.

Med hensyn til endring av minstemål for sei nord for 62°N er nå de nødvendige ristforsøk gjennomført. Disse må betegnes som vellykket, og et forslag om endring av minstemål på sei nord for 62°N er oversendt Fiskeridepartementet. Forslaget er i tråd med den tilråding Reguleringsrådet ga i juni.

Når det gjelder endring av minstemål sør for 62°N, vil dette kreve drøfting med EU før iverksettelse.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 1997

For 1997 fastsatte Fiskeridepartementet den norske totalkvoten nord for 62°N til 118.500 tonn. Dette var en reduksjon på 39.500 tonn i forhold til 1996. I tillegg ble det avsatt et kvantum på 6.500 tonn til dekning av tredjelands fiske. Den sterke reduksjonen av totalkvoten krevde både et strengere og mer detaljert reguleringsopplegg for seifisket i 1997 enn i 1996.

I motsetning til tidligere år der fartøy som fisket med konvensjonelle redskaper fikk stipulert en avsetning til dekning av et fritt fiske, ble det i 1997 fastsatt en egen gruppekvote på 35.000 tonn fra årets begynnelse. Det er første gang at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper er regulert med en egen gruppekvote fra årets begynnelse. Som i tidligere år er det resterende kvantum fordelt med lik gruppekvote til not og trål, i 1997 fastsatt til 41.750 tonn. Trålkvoten ble fordelt med 33.400 tonn (80%) til fartøy med torsketråltillatelse og 8.350 tonn (20%) til trålere med seitråltillatelse. Fartøy som benytter flere redskaper, kan samlet ikke fiske mer enn den største maksimalkvoten som gjelder for de redskapene fartøyet benytter.

Tabellen nedenfor viser fangstutviklingen fordelt på redskaper i perioden 1990 til 1997 (1.000 tonn rund vekt).

Tabell 2, Fangstutvikling:

År	Konvensjonelle redskaper			Not	Trål	Total
	Garn	Andre	Sum			
1990	19,3	7,9	27,2	24,6	40,6	92,4
1991	17,9	9,4	27,3	38,9	37,1	103,3
1992	22,3	11,2	33,5	27,1	59,2	119,8
1993	21,2	15,6	36,8	33,2	69,0	139,0
1994	20,6	12,9	29,4	29,3	75,8	138,7
1995 ¹	27,1	16,0	43,1	22,0	100,3	165,4
1996 ¹	31,6	20,2	51,8	46,8	67,5	166,1
1997 ²	19,7	20,3	40	44	49	133

¹) Foreløpige tall. ²) Prognose

Prognosen for det norske seifisket nord for 62°N i 1997 gir et samlet kvantum på 133.000 tonn. I tillegg til det norske fisket, kommer tredjeland sitt fiske som i henhold til innmeldte tall til Fiskeridirektoratet utgjorde 4.527 tonn i 1996 og 5.922 tonn pr. 19.11 1997. Avviklingen av fisket vil bli nærmere beskrevet under gjennomgangen av fisket med de enkelte redskapsgrupper.

3.1.1. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Seifisket med konvensjonelle redskaper har i tidligere år som nevnt kunnet foregå innenfor en stipulert avsetning, der den årlige avsetningen ble fastsatt på grunnlag av fangstresultatet i det foregående året. I årene fra 1991 til 1995 økte avsetningene fra 28.000 til 35.000 tonn. Svikten i notfisket i disse årene ga også rom for at konvensjonelle redskaper kunne overskride avsetningene. I 1995 medførte dette at konvensjonelle redskaper fisket nesten 8.000 tonn ut over avsetningen på 35.000 tonn. I 1996 fisket konvensjonelle fartøy hele 51.800 tonn.

Høsten 1996 ble avsetningen gjort om til en gruppekvote, men en tillot likevel et maksimalkvoteregulert seifiske utover gruppekvoten. I 1997 var fisket med konvensjonelle redskaper for første gang regulert med en egen gruppekvote på 35.000 tonn fra årets begynnelse.

Årets gruppekvote på 35.000 sett i forhold til fjorårets fangstresultat på ca 51.800 tonn, viser et betydelige reguleringsbehov i seifisket med konvensjonelle redskaper. En såpass drastisk reduksjonen i fisket gjorde at en forutså lange perioder med stopp i fisket, med mindre maksimalkvotene ble satt svært lavt.

Siden kystfartøyene og de havgående garnfartøyene tradisjonelt har et noe forskjellig driftsmønster i seifisket var det naturlig å behandle de to gruppene hver for seg. Garnfartøy over 28 meter har tradisjonelt drevet et direkte seifiske fra nyttår og fram mot påske, mens kystfartøyenes seifiske i større grad er fordelt over hele året, med et relativt stort kvantum i andre halvår.

Etter en avsetning på 3.000 tonn til dekning av bifangst for både fartøy under og over 28 meter ble gruppekvoten til fartøy over 28 meter beregnet. Gruppekvoten til fartøy over 28 meter ble utfra historisk fiske satt til 12,2% av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy. Konvensjonelle fartøy over 28 meter ble således regulert med en egen gruppekvote på 3.900 tonn og en generell

maksimalkvote på 300 tonn. Maksimalkvoten ble økt til 350 tonn 3. april. Fisket ble stoppet 11. april. Ved stopptidspunktet var det fisket 933 tonn utover gruppekvoten.

28.100 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper ble tildelt fartøy under 28 meter. Fartøy under 28 meter ble regulert med maksimalkvoter og periodekvoter. Det enkelte fartøy er begrenset av maksimalkvoter differensiert etter fartøyets lengde som vist nedenfor:

Tabell 3, Maksimalkvoter 1997:

Lengdegrupper:	Maksimalkvote
under 11 m	60
11 - 13,9 m	90
14 - 17,9 m	120
18 - 22,9 m	160
23 - 27,9 m	200

Gruppekvoten var fordelt på følgende perioder:

<u>Tidsrom</u>	<u>Kvantum</u>
1/1 - 31/5:	11.200
1/6 - 30/9:	8.450
1/10 - 31/12:	8.450

Periodiseringen kombinert med maksimalkvoter som innebar meget stor overregulering og en høy bifangstprosent i stopperiodene, gjorde at bifangstavsetningen på 3.000 tonn ikke var tilstrekkelig.

Fisket innenfor den første periodekvoten fra 1/1 - 31/5 ble stoppet 27. april. På grunn av problemer med å overholde en bifangstregel om maksimalt 10% sei i fangsten, ble det etter krav fra Norges Fiskarlag gitt adgang til at fartøy under 28 meter kunne ha inntil 25% bifangst av sei i fisket etter andre fiskeslag. Dessuten fikk fartøy som fisker med juksa adgang til å fortsette sitt fiske innenfor gjeldende maksimalkvoter. Til dekning for dette fisket ble det overført 1.200 tonn fra neste periodekvote, slik at avsetningen i tidsrommet fra 1/1 - 31/5 ble økt til 12.400 tonn.

Mellom 1. juni og 30. september kunne fartøy under 28 meter drive et direkte fiske innenfor en kvote på 7.250 tonn. Dette fisket ble stoppet 10. august, og samtidig ble tillatt innblanding av sei i fisket etter andre fiskeslag økt fra 10% til 25% for tidsrommet fra 11. august til 30. september.

Etter det opprinnelige reguleringsopplegget skulle fisket på den siste periodekvoten på 8.450 tonn startet 1. oktober. Etter krav fra Norges Fiskarlag ble reguleringsopplegget endret slik at åpningsdato for siste periodekvote ble flyttet fram til 1. september, samt at det fra 15. august ble gjort et unntak fra stoppen for fartøy som fisket med juksa.

Fisket på den siste periodekvoten ble stanset 28. september. Fra og med stopptidspunktet hadde konvensjonelle fartøy under 28 meter en bifangstadgang på inntil 25%. Med virkning fra 13. oktober gjenåpnet Fiskeridepartementet for et begrenset fiske med konvensjonelle redskaper, ved at fartøy under 15 m ble gitt tillatelse til å fiske inntil 10 tonn sei, fartøy mellom 15 og 20 m

kunne fiske inntil 20 tonn, mens fartøy mellom 20 og 28 meter kunne fiske inntil 30 tonn pr. fartøy.

Tabellen nedenfor viser fangstutviklingen (tonn rund vekt) for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper fordelt på lengdegrupper fra 1990 til i år (pr 31. oktober).

Tabell 4, Fangstutvikling fordelt på lengdegrupper:

LENGDE	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996*	1997*
0 - 8,9 m	3.734	3.750	3.601	4.159	3.468	4.686	5.103	4.057
9 - 10,9 m	5.566	5.606	6.516	7.504	6.836	10.021	11.951	8.038
11 - 14,9 m	4.947	4.792	6.253	6.548	6.433	9.178	11.914	6.944
15 - 19,9 m	4.677	4.709	6.137	6.496	6.154	7.708	9.351	5.624
20 - 27,9 m	4.017	3.937	5.441	7.473	7.337	6.625	7.823	5.527
over 28 m	3.966	4.240	5.229	4.371	3.088	4.600	5.430	5.238
Total	26.907	27.034	33.177	36.551	33.316	42.818	51.572	35.428

* Foreløpige tall

Tabellen viser at alle grupper i 1997 som ventet har redusert sin fangst av sei i forhold til 1996, men i noe forskjellig grad. Fra 1990 til 1996 skjedde den største kvantumsmessige økningen i gruppen av fartøy mellom 9 og 15 meter.

Foreløpig statistikk pr. 5. november viser at 19 fartøy har fisket over 200 tonn i 1997, av disse er 16 fartøy over 28 meter. Tilsvarende tall for 1995 og 1996 var henholdsvis 18 og 21 fartøy.

13 fartøy under 28 meter har fisket mer enn 90% av maksimalkvoten. Av disse er 2 fartøy under 11 meter, 2 mellom 11 og 14 meter, 3 mellom 14 og 18 meter, 3 mellom 18 og 23 meter og 3 fartøy mellom 23 og 28 meter. 5 fartøy under 28 meter har tatt hele maksimalkvoten (100% eller mer). Maksimalkvotene har med andre ord hatt liten reguleringseffekt når en tar i betraktning at så mange som 5.011 fartøy under 28 meter har fisket sei med konvensjonelle redskaper i 1997.

Av fartøyene over 28 meter har 4 fartøy fisket mer enn den opprinnelige maksimalkvoten. At ikke flere fartøy har fisket mer enn den opprinnelige kvoten skyldes trolig at tilleggskvoten ble gitt på et sent tidspunkt i forhold til stoppen i fisket. Totalt sett har 13 fartøy tatt så godt som hele sin opprinnelige maksimalkvote.

Fangststatistikken viser at det fiskes mest sei med garn og juksa. Seifangstene i snurrevad har også økt noe, mens det i mindre grad tas sei med line.

Som vi ser av tabellen nedenfor har deltakelsen i gruppen mellom 23 og 28 meter økt pr 2. november i 1997 i forhold til deltakelsen i hele 1996. I de øvrige gruppene er det lavere deltakelse i 1997 enn i 1996. I 1995 var deltakelsen større enn i 1996 og 1997 i alle grupper med unntak av gruppen mellom 23 og 28 meter.

Tabell 5, Antall deltakende fartøy:

Lengdegrupper	1995	1996	1997
under 11 m	4664	4370	3759
11 - 13,9 m	560	540	504
14 - 17,9 m	516	489	464
18 - 22,9 m	231	229	199
23 - 27,9 m	82	82	85
over 28 m	93	90	83
Sum	6146	5800	5094

3.1.2. NOTFISKET

Gruppeknoten for not ble fastsatt til 41.750 tonn. Notfisket var i tillegg regulert med differensierte maksimalkvoter. De fastsatte maksimalkvotene var fordelt på fartøyene etter lengde som vist nedenfor:

Tabell 6, Maksimalkvoter 1997:

Fartøylengde		Maksimalkvote	
Fartøy under	15 m	650	tonn
Fartøy mellom	15 - 20,9	800	«
« «	21 - 22,9	950	«
« «	23 - 25,9	1.100	«
« over	26 m	1.250	«

Maksimalkvotene i 1997 er betydelig redusert i forhold til maksimalkvotene ved årets begynnelse i 1996. I 1995 og 1996 ble det benyttet en stige med 9 trinn mens stigen i 1997 inneholdt 5 trinn. I 1996 ble maksimalkvoteordningen for seinotfisket opphevet allerede 18. juli. Opphevelsen som ga et fritt fiske innenfor gruppeknoten, bidro til at notfartøyene nesten fisket opp hele gruppeknoten. Mottak og omsetningssituasjonen var i 1997 bedre enn i tidligere år, noe som førte til en bedre utvikling i fisket. Det har således i år ikke vært nødvendig å liberalisere maksimalkvotene i løpet av sesongen. Gruppeknoten var oppfisket og fisket ble stoppet allerede 15. august. Foreløpige tall viser at fangstresultatet for seinotfisket ble i alt 43.700 tonn.

3.1.3. TRÅLFISKET ETTER SEI

Trålerne ble tildelt en gruppekvote på 41.750 tonn sei, som ble fordelt med 33.400 tonn (80%) som gruppekvote til fartøy med torskestråltillatelse og 8.350 tonn (20%) som gruppekvote til trålere med seitråltillatelse. Seitråltillatelsen gir adgang til å drive et konsumfiske med trål i området sør for 65°N - dvs. så langt nord som Haltenbanken.

Alle trålere som fisker sei nord for 62°N ble fra årets begynnelse pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til Fiskeridirektoratet.

Tabellen nedenfor viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere og trålere med nordsjø-/industri-tråltillatelse (seitråltillatelse) (1.000 tonn rund vekt).

Tabell 7, Fangstutvikling:

Konsesjon	1990	1991	1992	1993	1994	1995 ¹	1996 ¹	1997 ²
Torsketråltill.	32,3	28,1	46,9	57,4	59,5	81,0	53,7	40,5
Nordsjø/ industri-tråltill. ³	8,3	9,0	12,3	11,9	16,3	19,3	13,8	8,5
Total	40,6	37,1	59,2	69,3	75,8	100,3	67,5	49

¹⁾ Foreløpige tall.

²⁾ Prognose

³⁾ For 1996 og 1997 omfatter tallene fangst av trålere med seitråltillatelse.

I 1996 fisket trålere i området nord for 62°N ca 67,500 tonn sei. Det er ventet at torsketrålerne vil fiske ca 40.500 tonn i 1997, mens seitrålerne vil fiske vel 8.500 tonn. Dette gir torsketrålerne en andel av samlet trålfangst på 82,7% og seitrålerne en andel på 17,3%.

Seitrålerne:

Seitrålerens kvote ble periodisert ved at 6.350 tonn kunne fiskes i perioden fra 1. januar til 31. august. De resterende 2.000 tonn av gruppeknoten kunne således fiskes i perioden etter 1. september. Seitrålerne ble i tillegg regulert med en generell maksimumkvote på 650 tonn.

Seitrålerens fiske på den første periodekvoten ble stanset 7. mai, det var da fisket ca. 6.500 tonn sei.

Fisket på de gjenværende 1.850 tonn av kvoten ble åpnet 1. september. Flere av de større fartøyene hadde tatt sine maksimumkvoter i den første perioden og dette reduserte innsatsen i fisket, slik at fisket kunne pågå fram til 22. oktober. Samlet har seitrålerne fisket i alt 8.543 tonn sei nord for 62°N i 1997.

Torsketrålerne:

Torsketrålerens kvote på 33.400 tonn ble periodisert på følgende måte:

1/1 - 9/3:	10.000
10/3 - 15/8:	13.400
16/8 - 31/12:	10.000

I tillegg var torsketrålerens seifiske begrenset av en generell maksimumkvote på 800 tonn pr. fartøy. En generell maksimumkvote på 800 tonn innebar en betydelig overregulering. Selv om overreguleringen var vesentlig redusert sammenlignet med tidligere år, var det likevel klart at trålfisket ville måtte bli stoppet i lange perioder.

Det var forventet at en periodekvote på 10.000 tonn bare ville rekke til en måneds fiske, men i begynnelsen av året var alt fiske sterkt værhindret, slik at trålfisket etter sei på den første periodekvoten ikke ble stoppet før 16. februar. Da fisket var stoppet, viste innrapporterte tall at det i alt var fisket ca. 11.800 tonn sei.

Mellom 16. februar og 9. mars ble det fisket ca 900 tonn sei som bifangst i trålfisket etter andre arter, slik at da det ble åpnet for et trålfiske på neste periodekvote, var denne kvoten redusert fra 13.400 til 10.900 tonn. Fisket på denne periodekvoten ble stoppet like over påske med virkning fra 4. april, dvs. i slutten av uke 14. Innrapporterte fangster viste at det ved utgangen av uke 14 var fisket i alt 14.700 tonn på de 4 ukene fisket hadde vært åpent. Et godt fiske med ukefangster som varierte mellom 3.000 og 4.000 tonn førte til at periodekvoten ble overfisket med 3.800 tonn.

Etter at fisket ble stoppet, rapporterte trålerne å ha fisket ca. 3.000 tonn som bifangst pr 18. mai. Torsketrålerne hadde da totalt fisket ca. 30.500 tonn, og det gjensto da bare ca. 2.900 tonn av gruppekvoten. Dette kvantumet var for lite til å dekke behovet for bifangst av sei i resten av 1997. Fiskeridirektøren kunne derfor ikke åpne for et direkte fiske for torsketrålerne på et så lite resterende kvantum. Torsketrålerne har dermed siden 4. april vært henvist til kun å fiske sei som bifangst. Det ventes at torsketrålerne ved utgangen av året, inkludert det som vil bli fisket av sei som bifangst, totalt vil ha fisket i overkant av 40.000 tonn. Dette er 6.600 tonn over gruppekvoten.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 1998

4.1. GENERELT

Som nevnt forutsettes det at Fiskeridepartementet har fastsatt både en totalkvote for sei nord for 62°N og tatt stilling til en eventuell endring i minstemålet innen møtet i Reguleringsrådet. ACFM anbefaler at totalkvoten av sei nord for 62°N ikke overstiger 117.000 tonn, og med en avsetning til tredjeland skulle dette tilsi en norsk kvote på 112.000 tonn. Dette er en totalkvote som er litt mindre enn den norske totalkvoten i 1997 og vesentlig mindre enn det faktiske norske fisket i 1997 som er prognostisert til 133.000 tonn. Dette medfører øket reguleringsbehov i forhold til 1997. Erfaringene fra årets fiske viser at det er en betydelig overkapasitet i alle flåtegrupper i forhold til de tildelte kvotene. Alle gruppekvoteene har blitt overfisket og i 1998 er det derfor behov for tiltak som mer effektivt kan begrense fisket i forhold til i 1997.

En sterkere begrensning av alle redskapsgrupper enn i 1997 er på den ene side nødvendig for å kunne holde fisket innenfor den fastsatte totalkvoten, og på den annen side nødvendig for å kunne sikre et fiske for grupper som helt eller delvis er avhengig av seifisket. Dessuten vil et strammere reguleringsopplegg bedre ivareta landindustriens behov for en jevnere tilførsel av råstoff. Som i 1997 går Fiskeridirektøren inn for at totalkvoten blir fordelt med gruppekvoter til alle redskapsgrupper etter en bestemt fordelingsnøkkel.

Fiskeridirektøren vil i tillegg til gruppekvoter, foreslå å regulere de enkelte fartøy i hver redskapsgruppe med individuelle kvoter, som på grunn av overfisket i 1997, må reduseres betydelig for både konvensjonelle fartøy, notfartøy og trålere.

I skrivende stund er totalkvoten for norsk fiske i 1998 ikke kjent. I det følgende har vi som nevnt innledningsvis, tatt utgangspunkt i en norsk kvote på 112.000 tonn.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

Som i 1997 vil det være nødvendig å regulere alle redskapsgrupper innenfor egne gruppekvoter. Ordningen med en egen gruppekvote for seifisket med konvensjonelle fartøy må derfor videreføres.

I 1997 fikk konvensjonelle fartøy tildelt en gruppekvote på 35.000 tonn - dette utgjør 29,5% av den fastsatte totalkvoten på 118.500 tonn. Det er etter Fiskeridirektørens mening hensiktsmessig å benytte prosentandeler når de enkelte gruppekvote skal fastsettes. Som en konsekvens av dette vil Fiskeridirektøren gå inn for at konvensjonelle fartøy får en gruppekvote som er beregnet på grunnlag av den andel av totalkvoten som konvensjonelle fartøy har hatt i gruppekvote i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy får samme andel av totalkvoten som i 1997, dvs 29,5%. Med en norsk kvote på 112.000 tonn utgjør dette 33.000.

I 1995, 1996 og 1997 ble det resterende kvantum etter forslag fra Norges Fiskarlag fordelt likt mellom not og trål.

I tråd med dette, foreslår Fiskeridirektøren at det resterende kvantum på 79.000 tonn fordeles som en gruppekvote på 39.500 tonn hver til not og trål.

For å unngå at fartøy fisker maksimalkvoten innenfor flere grupper, vil Fiskeridirektøren begrense fisket for det enkelte fartøy slik at det samlet ikke kan fiskes mer enn den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet. Hvis et fartøy for eksempel velger å fiske med flere redskapstyper, kan ikke det totale kvantum overstige den høyeste maksimalkvoten for dette fartøyet. Fartøyet må også være bundet av maksimalkvoten innen den enkelte redskapsgruppe. Fangst med de forskjellige redskapstypene må imidlertid avregnes redskapstypens gruppekvote. For eksempel vil fangst av sei med konvensjonelle redskap måtte avregnes den konvensjonelle gruppekvote, selv om fartøyet som fisker med konvensjonelle redskap også på et annet tidspunkt deltar i seinotfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med flere redskaper maksimalt kan fiske den høyeste maksimalkvote som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

4.3. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Når fisket med konvensjonelle redskaper skal begrenses innenfor en gruppekvote på 33.000 tonn, vil dette innebære en reduksjon i fisket for denne fartøygruppen i forhold til 1997. Erfaringene fra i år viser at det er behov for en strammere regulering på fartøynivå, både for fartøy over og under 28 m.s.l..

4.3.1. FARTØY OVER 28 METER STØRSTE LENGDE

På tilsvarende måte som for reguleringene av torsk nord for 62°N, er det etter Fiskeridirektørens mening hensiktsmessig å ha egne reguleringer for gruppen av fartøy over 28 meter. En egen seiregulering for disse fartøyene er nødvendig for å bremse en innsatsøkning som det kvantumsmessig ikke vil være rom for innenfor det totale seifisket i 1998. Dette vil også bidra til å gi flåten stabile rammebetingelser gjennom en fast andel av gruppekvote for konvensjonelle fartøy. Fiskeridirektøren ser det som hensiktsmessig at bifangst av sei for fartøy over 28 meter dekkes innenfor gruppekvote for fartøy over 28 meter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter reguleres innenfor en egen gruppekvote, og at denne settes til 12,2% av gruppekvote til konvensjonelle redskaper.

Gruppekvote for fartøy over 28 meter største lengde vil da være 4.030 tonn.

Som følge av den utskiftningsaktiviteten som foregår i gruppen over 28 meter (se sak 8 om regulering av fisket etter torsk og hyse) anser Fiskeridirektøren det som hensiktsmessig å begrense deltakelsen slik at det kun er fartøy over 28 meter som har deltatt i garnfisket i ett av de tre siste år som får anledning til å drive et direktefiske etter sei med garn i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at kun fartøy over 28 meter som har deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995, 1996 eller 1997 får anledning til å delta i et direkte garnfiske etter sei i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 500 tonn av gruppekvote for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst, og at bifangstprosenten settes til 10%.

Som følge av stor grad av overregulering i beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen i år og siden gruppekvote for fartøy over 28 meter ble overfisket er det grunn til å kun legge inn en begrenset overregulering i 1998.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøy over 28 meter største lengde reguleres med en generell maksimalkvote på 175 tonn.

4.3.2. FARTØY UNDER 28 METER STØRSTE LENGDE

Gruppekvote til konvensjonelle fartøy under 28 meter blir dermed 28.970 tonn. I forhold til landet fangst i 1996 gir dette et reguleringsbehov på 17.200 tonn. Det vil således eksistere et betydelig reguleringsbehov i seifisket for denne fartøygruppen i 1998. En reguleringsmodell for seifisket for fartøy under 28 meter, må sees i sammenheng med de strammere reguleringene i fisket etter torsk og hyse, og også den bedrede mottaks- og omsetningssituasjonen generelt.

Det er viktig både for landindustrien og flåten å ha forutsigbare reguleringer slik at en best mulig kan planlegge driften og dermed øke verdiskapningen. Et reguleringsopplegg med stor grad av overregulering som i inneværende år skaper en situasjon med uforutsigbare stopp-tidspunkt og lange perioder med stopp i fisket. Etter Fiskeridirektørens oppfatning må det være en målsetting i reguleringsopplegget for 1998 at en søker å unngå dette. Det kan ikke være hensiktsmessig å løse fordelingsproblemet i flåten ved å legge inne en høy grad av overregulering når dette vil medføre lange perioder med stopp i fisket og til at fartøyene må ligge ved kai og tilhørende sysselsettingsproblemer i landindustrien.

Behovet for periodisering av fisket øker jo større overregulering en legger inn ved fastsettelsen av maksimalkvotene.

Erfaringene fra inneværende år tilsier at det er viktig å sikre et visst kvantum sei disponibelt for andre halvår, fordi kystflåten i andre halvår har svært få driftsalternativer, og det synes vanskelig å drive annet fiske uten å få for stor innblanding av sei. I første halvår er torskefisket et godt alternativ for kystflåten. I tabellen nedenfor er gjennomsnittlig andel av årsfangst i de forskjellige periodene i 1995 og 1996 presentert.

Tabell 8:

Lengdegrupper	jan-april	mai-juli	august-des	jan-mai	juni-des
under 11 m	22%	22%	56%	30%	70%
11-17,9 m	40%	14%	46%	47%	53%
18 - 22,9 m	50%	8%	42%	54%	46%
23 - 27,9 m	74%	7%	9%	77%	23%
Alle under 28m	38%	15%	47%	44%	56%

Som vi ser av tabellen over landes det mer sei i årets første måneder jo større fartøyet er. Stor overregulering i forhold til det reguleringsbehov som foreligger, vil gjøre det nødvendig med ha flere perioder for å unngå at stopperiodene skal bli for lange, mens det ved en lavere overregulering vil være tilstrekkelig med færre perioder. Som nevnt ovenfor vil et reguleringsopplegg med stor overregulering også i 1998 etter Fiskeridirektørens vurdering være uheldig for fiskerne, landindustrien og den totale verdiskapningen i dette fiskeriet.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over deltakelse og fangst av fartøy under 28 meter i seifisket i 1996, samt regulerings-effekten dersom en hadde hatt de maksimalkvoter som er angitt i tabellen.

Tabell 9:

	Antall i 1996	Fangst i 1996	Maksimalkvote	Antall regulert	Regulerings-effekt
0 - 10,9 m	4.370	17.054	20	179	2.075
11 - 13,9 m	540	6.966	25	83	1.835
14 - 17,9 m	489	10.302	40	83	2.959
18 - 22,9 m	229	7.720	65	36	2.123
23 - 27,9 m	82	4.101	100	13	1.178
Sum	5.710	46.143		394	10.170

I 1996 ble det av fartøy under 28 meter fisket 46.100 tonn, mens disponibel gruppekvote for denne fartøygruppen i 1998 er 28.970 tonn. Den nødvendige regulerings-effekten som trengs i 1998 er som nevnt 17.200 tonn dersom man forventer at fisket i et fritt 1998 vil utvikle seg omlag som i 1996. I tabell 9 er regulerings-effekten av maksimalkvoter fra 20 til 100 tonn beregnet til omlag 10.000 tonn. Reduseres maksimalkvotene til 15 tonn for fartøy under 11 meter og 75 tonn for de største fartøyene øker regulerings-effekten til ca 15.000 tonn. Dersom man helt skal unngå stopp i fisket bør maksimalkvotene være enda mindre enn dette.

Dersom en legger inn overregulering bør en også ta i bruk periodisering for å sikre et disponibelt kvantum i andre halvår. Med periodisering menes her en oppdeling av gruppekvoten, mens maksimalkvotene derimot gjelder for hele året. Dersom maksimalkvotene settes fra 20 tonn for

fartøy under 11 meter til 100 tonn for fartøy mellom 23 og 28 meter, vil trolig 2 perioder være tilstrekkelig. Maksimalkvoter i denne størrelsesorden vil som nevnt gi en regulerings effekt på omlag 10.000 tonn, 7.000 tonn må med andre ord tas inn i form av stopp i fisket. Stopp i fisket vil med en periodisering før og etter 1. juni komme i mai og på slutten av året.

For å unngå uforutsigbare stopptidspunkt som er uheldig både for flåte og landindustri kan det være hensiktsmessig å legge inn forutbestemte stopperioder i fisket som en del av reguleringsopplegget. Fordelen ved dette er at flåte og landindustri kan planlegge driften utfra disse fastlagte stoppene. Et alternativ i så henseende er å legge inn en stopp i fisket i påsken på lik linje med stoppen i torsk og hysefisket.

Det kan også være hensiktsmessig å ta noe av regulerings effekten i form av en stopp tidlig på året, ved å la være å åpne for et direkte fiske før eksempelvis 15. februar. Dette ville gi en regulerings effekt på anslagsvis 2.000 tonn. Det vil imidlertid kunne være problemer med hensyn til stor innblanding av sei i fiske etter andre fiskeslag i perioden fram til 15. februar.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres påkestopp i seifisket på lik linje med påkestoppen i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om drøfte om det er hensiktsmessig å ha flere forutbestemte stopp-perioder i fisket etter sei for fartøy under 28 meter, herunder en senere oppstart i det direkte fisket i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene for konvensjonelle fartøy under 28 meter reguleres etter dagens stige med nivå er som angitt i følgende tabell:

Lengdegruppe	Maksimalkvote
Under 11 meter s.l.	20 tonn
11 - 14 meter s.l	25 «
14 - 18 meter s.l	40 «
18 - 23 meter s.l	65 «
23 - 28 meter s.l	100 «

Siden en med disse maksimalkvotene må forvente at fisket vil bli stoppet i en periode i mai og på slutten av året, er det grunn til å vurdere en eventuell avsetning til å dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det ikke være hensiktsmessig å ha en egen avsetning til dekning av bifangst dersom bifangstprosenten og lengden på stopperiodene ikke kan forutsees i tilstrekkelig grad. Behovet for bifangst kan dekkes ved at en ved stopp i fisket i første periode avregner bifangst på andre periodekvote, og at det ved stopp i fisket på slutten av året tas høyde for hvor stort bifangstbehov en vil ha i den resterende del av året, samtidig som nødvendig bifangstprosent fastsettes. Dette innebærer at avsetningen til andre periode må ta høyde for at den skal dekke nødvendig bifangst. Som vist i tabell 8 var det i 1995 og 1996 ilandbrakt 56% av samlet kvantum for fartøy under 28 meter etter 1. juni. Som følge av at andre periode også skal dekke bifangstbehovet bør avsetningen til etter 1. juni være noe større.

Fiskeridirektøren foreslår at 10.000 tonn sei kan fiskes før 1. juni, og 18.970 tonn avsettes til et fiske etter 1. juni.

Selv om bifangst skal avregnes andre periodekvote ved stopp i fisket og stopptidspunktet må ses i henhold til hvilken bifangstprosent en ønsker i stopperperioden, må det fra årets begynnelse fastsettes en tillatt innblanding av sei i fisket etter andre arter for fartøy som har fisket opp sin maksimalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst av sei i fisket etter andre arter i utgangspunktet settes til 10%.

4.4. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Maksimalkvoter i seinotfisket ble først innført i 1989 for å sikre en viss fordeling av kvoten på deltakende fartøy. I de påfølgende år har en etablert maksimalkvoter fra årets begynnelse, men maksimalkvotene er fram til i år blitt opphevet i løpet av året på grunn av en svak utvikling i fisket. Differensierte maksimalkvoter bidrar til en hensiktsmessig inntektsfordeling mellom fartøy i de forskjellige lengdegruppene, og gir dessuten det enkelte fartøy en bedre mulighet til å planlegge årets fiske. Maksimalkvoter kan også føre til at fisket strekkes ut i tid, noe som er en fordel for landsiden.

I 1996 og i 1997 har notflåten hatt god tilgjengelighet på sei, og fisket har heller ikke i vesentlig grad blitt begrenset av mottak/omsetningssituasjonen. I år ble fisket stoppet så tidlig som 15. august og dette tyder på at det vil være et behov for et strammere reguleringsopplegg når det gjelder maksimalkvoter i notfisket i 1998. Et strammere reguleringsopplegg vil kunne være en fordel for landindustrien, siden fisket dermed vil kunne ha en lengre varighet.

Hvorvidt det er behov for å ha en periodisering for å sikre et notfiske i august - september er avhengig av hvor store maksimalkvoter som settes og hvor sterkt markedet vil etterspørre sei i sommermånedene. Et alternativ er for eksempel å legge inn en stopp i fisket i fellesferien, dvs. 3 ukers stopp i juli. En på forhånd fastlagt stopperperiode vil gi muligheter for driftsplanlegging og dermed mulighet for økt verdiskapning både for flåte og landindustri.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet drøfte behovet for periodisering av notfisket, eventuelt en planlagt stopp i fellesferien.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres differensierte maksimalkvoter i seinotfisket fra årets begynnelse.

På grunn av den tidlige stoppen i fisket i 1997, mener Fiskeridirektøren at det er behov for å redusere maksimalkvotene i 1998 i forhold til 1997. Dagens stige inneholder 5 trinn, mens stigen som ble benyttet i 1995 og 1996 inneholdt 9 trinn. Uansett hvilken stige som velges bør nivået på maksimalkvotene reduseres i forhold til inneværende år for å strekke fisket ut i tid.

Fiskeridirektøren foreslår at en benytter samme stige som i inneværende år, men at nivået på maksimalkvotene reduseres med ca 25%. Dette gir følgende maksimalkvotestige:

Lengdegrupper:	Maksimalkvoter:
under 15 meter	500
15 - 20,9 meter	615
21 - 22,9 meter	730
23 - 25,9 meter	845
over 26 meter	960

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimumkvotene og oppheve gruppekvoten hvis utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig for å fiske opp gruppekvoten og norsk totalkvote. Fiskeridirektøren vil stoppe fisket når gruppekvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som skal delta i seinotfisket må ha eget notbruk og være bemannet og egnet for å drive seinotfiske.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En totalkvote på 112.000 tonn, gir som nevnt trålkvote på 39.500 tonn, og med en 80/20 deling mellom torsketrålere og seitrålere, gir dette torsketrålerne en gruppekvote på 31.600 tonn og seitrålerne en gruppekvote på 7.900 tonn.

På grunn av problemene i forbindelse med å avvikle trålfisket etter sei nord for 62°N de siste årene, oppnevnte landsstyret i Norges Fiskarlag et utvalg som skulle se nærmere på disse problemene, og komme med forslag til en fordeling av trålerne kvote av sei, for både å kunne planlegge fisket og utnytte tildelte kvoter på en bedre måte enn hva som har vært tilfellet. Utvalgets arbeid skulle omfatte både torsketrålere og seitrålere. Utvalgets forslag som er delt i en flertalls- og en mindretallsinnstilling, vil bli nærmere kommentert hver for seg i forbindelse med forslag til reguleringer i trålfisket neste år.

Et enstemmig utvalg går inn for at den samlede trålkvoten av sei nord for 62°N fortsatt skal deles med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til seitrålerne.

I likhet med reguleringene i tidligere år, foreslår derfor Fiskeridirektøren at 80% av trålkvoten fordeles til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråltillatelse. Dette gir torsketrålerne en kvote på 31.600 tonn, mens seitrålere får 7.900 tonn.

Dette er en nedgang på henholdsvis 1.800 tonn for torsketrålerne og 450 tonn for seitrålerne.

4.5.1. TORSKETRÅLERNE

I 1996 var alt direktefiske med trål stoppet i andre halvår, trass i at gruppekvoten inklusive 8.000 tonn fra bufferkvoten, var nesten 14.000 tonn større enn kvoten i 1997. Den samlede trålkvoten i 1997 var som kjent 33.400 tonn. I 1997 har alt direktefisket vært stoppet siden begynnelsen av april. Disse erfaringene tilsier at det er behov for å vurdere utformingen av reguleringstiltakene for trålfisket etter sei i 1998 for å unngå å komme i samme situasjon som i år. Det forhold at torsketrålerne i 1998 også vil få en nedgang i sine kvoter av torsk og hyse vil

øke reguleringsbehovet i trålfisket etter sei. Reguleringsbehovet i 1998 vil således være større enn i 1997.

Dersom en rimelig fordeling av fiskemulighetene mellom fartøy skal sikres, samtidig som regulerings tiltakene må legges til rette for at det direkte trålfisket får en lengre varighet i 1998 enn i 1997, må det maksimale uttaket for den enkelte tråler begrenses betydelig i forhold til den generelle maksimumkvoten på 800 tonn i 1997. Dette vil også ivareta landindustriens behov for råstoff utover korte perioder med åpent fiske.

Overfisket av gruppeknoten i 1997 krever også at regulerings tiltakene strammes inn. Den periodisering av trålknoten som ble foreslått i 1997 for å bidra til en jevnere tilførsel av råstoff til fordel landindustrien, ble bl.a. ødelagt av at overreguleringen av maksimumkvotene var for stor. Svært god tilgjengelighet av sei på trålfeltene der trålerne ellers fisket torsk, bidro til høy bifangst etter at fisket var stoppet. Dette førte til at det ikke var mulig å åpne fisket på den siste periodekvoten og det direkte trålfisket dermed har vært stanset siden 4. april i år.

Utvalget som Norges Fiskarlag nedsatte, har lagt fram en delt innstilling der et flertall går inn for en reguleringsmodell som deler torske trålerne i følgende tre grupper: fabrikktrålere, ferskfisktrålere og småtrålere. Utvalget foreslår at disse gruppene tildeles gruppeknoter som en fast andel av torske trålernes samlede kvote, men utvalget har delt seg når det gjelder å anbefale en konkret fordeling mellom gruppene. Utvalgets flertalls- og mindretallsforslag når det gjelder kvoteandeler for de forskjellige gruppene er gjengitt i oversikten nedenfor. For oversiktens skyld har en tatt med gruppene historiske andel i perioden fra 1987 - 1996.

Tabell 10:

Trålgruppe	Kvotefaktorer torsk (mindretallets forslag)	Prosentandel (flertallets forslag)	Historisk andel 1987 - 1996
Fabrikktrålere	19,2%	26,5%	31%
Ferskfisktrålere	42,4%	33,5%	30%
Småtrålere	16,8%	20,0%	19%

Utvalgets flertall foreslår at torske trålernes gruppekvote fordeles mellom de tre gruppene etter prosentene som er vist i 3 kolonne i oversikten ovenfor.

Flertallet foreslår videre at fabrikktrålernes gruppekvote fordeles likt på alle trålere. Når det gjelder ferskfisktrålerne og småtrålerne gruppeknoter, foreslås at 90% av gruppeknoten skal fordeles med like kvoter pr. fartøy fra årets begynnelse, med en refordeling og en utdeling av de siste 10% av gruppeknoten 1. september. Ferskfisktrålerne og småtrålerne reguleres med maksimumkvoter, men med en større grad av overregulering av småtrålerne kvoter. Refordelte kvoter etter 1. september fordeles som maksimumkvoter og skal gjelde for perioden fram til 1. november. Den 1. november foretas en ny refordeling på grunnlag av restkvoter i samtlige trålgrupper.

Utvalgets mindretall går inn for at kvotefaktorene for trålfisket etter torsk og hyse legges til grunn. Dette forslaget medfører en kvotefordeling med en betydelig større kvoteandel til ferskfisktrålerne enn flertallet sitt forslag. Videre foreslås at gruppeknotene fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøy, med en overregulering på 25%. Mindretallet tilrår også at

fartøy i de enkelte trålgrupper innplasseres i grupper etter faktisk størrelse, noe som vil innebære en endring i prosenttallene i oversikten ovenfor.

I forhold til den gjennomsnittlige andel i perioden fra og med 1987 til og med 1996, gir begge forslagene en lavere kvoteandel til fabrikktrålerne, mens småtrålernes andel blir i mindre grad endret som følge av de to forslagene ovenfor.

En deling i tre trålgrupper med ulik grad av overregulering, vil bl.a. kreve separat oppfølging med hensyn til utvikling i fiske, stopptidspunkt og eventuelle refordelinger. Et reguleringsopplegg der torsketrålerne behandles som en gruppe vil være betydelig enklere å administrere for forvaltningen og mer oversiktlig for næringen.

En inndeling av torsketrålerne i tre delgrupper vil kunne bidra til å sikre fiskemulighetene for den enkelte gruppe selv om fiskemulighetene ikke nødvendigvis reflekterer delgruppens historiske fiske fullt ut. Derimot vil ikke dette hensynet nødvendigvis bli ivaretatt på fartøynivå. Spesielt tydelig blir dette misforholdet dersom delgruppene også skal behandles helt separat ved en eventuell refordeling. Landindustrien kan sannsynlig være tjent med en separat regulering av tre delgrupper, men landindustriens behov for jevn tilførsel av råstoff kan også ivaretas med en modell der torsketrålerne behandles som en gruppe.

Fiskeridirektøren er i utgangspunktet skeptisk til en reguleringsmodell som medfører at torsketrålgruppen deles i tre undergrupper med ulike reguleringsopplegg i trålfisket etter sei, og det er derfor Fiskeridirektørens prinsipale oppfatning at torsketrålerne bør reguleres som en gruppe.

Ett av problemene forbundet med å regulere trålfisket etter sei er at driftsmønsteret er svært lite ensartet, og er svært forskjellig fra trålfisket etter torsk der fangstvariasjonene mellom trålerne er betydelig mindre. Den store fangstvariasjonen trålerne imellom skyldes ulik fangstkapasitet, men også ulike driftsmessige prioriteringer i de forskjellige trålereier. Dessuten har sei en mer sørlig utbredelse enn torsk med Storegga og Haltenbanken som samlet sett de viktigste trålfeltene for sei, særlig for trålere fra Møre og Romsdal.

Når det gjelder valg av reguleringsmodell er det Fiskeridirektørens utgangspunkt at alle trålere med torsketråltillatelse har en positiv adgang til å fiske sei i henhold til sin konsesjon. Denne adgangen til å fiske gjelder selv om det enkelte fartøy tidligere har utnyttet denne i beskjeden grad. I utgangspunktet har derfor alle trålerne en lik rett til å delta i fisket etter sei. Dette tilsier at kvoten kan deles likt som fartøykvote på alle trålere. En slik regulering vil etter Fiskeridirektørens oppfatning samlet sett gi den mest hensiktsmessige løsning. En eventuell refordeling skal bare foretas dersom dette viser seg nødvendig for å sikre at torsketrålernes gruppekvote skal bli oppfisket.

Siden retten til å fiske sei er knyttet til torsketråltillatelsen, kan det være et spørsmål om andre driftsformer kan gi grunnlag for en avkortet kvote på sei. Spørsmålet kan reises i forhold til trålere som deltar i andre fiskerier, som for eksempel fisket etter norsk-vårgytende sild, lodde, makrell, hvalfangst eller reke.

I 1996 deltok 8 fartøy med torsketråltillatelse i kystnotfisket etter norsk vårgytende sild, mens 2 fartøy deltok i makrellfisket. Det er imidlertid vanskelig å diskriminere fartøy når det gjelder

deltakelse i fisket etter norsk vårgytende sild, da det ikke er deltakelsesbegrensning i dette fisket for fartøy under 90 fot. En avkortning for fartøy som deltar i det adgangsregulerte makrellfisket synes heller ikke aktuelt. Likeledes er det et fartøy som har deltatt i hvalfangsten i 1997 som har torskestråltillatelse. Tillatelsen til å drive hvalfangst er imidlertid en ettårig tillatelse, og det kan dermed være vanskelig å diskriminere deltakelse i seitrålfisket på bakgrunn av deltakelse i hvalfangst i 1997. Flere torskestrålere har loddestråltillatelse, men p.g.a. manglende loddefiske i hovedsakelig Barentshavet kan dette vanskelig være et kriterium for å diskriminere trålere når det gjelder seitrålfisket.

I 1997 er det i alt 47 torskestrålere som også har en rekestråltillatelse, herav 14 ferskfisktrålere og 33 småtrålere. En av hovedårsakene til de store forskjellene i driftsmønster når det gjelder sei for såvel ferskfisktrålere som for småtrålere, skyldes at de trålerne som også har rekestråltillatelse i mindre grad har fisket sei. Det er likevel slik at det også blant fartøy med både torskestrål og rekestråltillatelse er stor variasjon i fangstene av sei. Oversikten nedenfor viser hvor mye sei som er fisket av fartøy med både torskestrål og rekestråltillatelse i forhold til fartøy som bare har torskestråltillatelse. Oversikten viser også antall trålere med registrert fangst i de enkelte gruppene.

Tabell 11:

FANGST PR TRÅLGRUPPE							
År	Fabrikk - trålere	Ferskfisktrålere		Småtrålere		Sum torskestrålere	
		alle	herav m/reketr.	alle	herav m/reketr.	alle	herav m/reketr.
1993	26.543	20.672	1.289	11.935	2.222	59.150	3.511
1994	25.146	19.833	3.022	14.388	3.479	59.367	6.501
1995	36.377	30.048	4.231	16.632	4.344	81.057	8.575
1996	25.019	19.304	4.411	10.676	2.910	54.999	7.321
ANTALL TRÅLERE							
År	Fabrikk - trålere	Ferskfisktrålere		Småtrålere		Sum torskestrålere	
		alle	herav m/reketr.	alle	herav m/reketr.	alle	herav m/reketr.
1993	22	46	11	38	31	106	42
1994	22	49	15	42	40	113	45
1995	22	46	14	46	33	114	47
1996	22	46	15	45	32	113	47

Oversikten viser at ferskfisktrålerne med rekestråltillatelse i årene fra 1993 til 1996 på det meste fisket 4.411 tonn, noe som utgjorde 22% av ferskfisktrålergruppens samlede fangst. Når det gjelder småtrålerne fisket de på det meste i perioden 4.344 tonn. Gjennomsnittsfangsten for både ferskfisktrålerne og småtrålerne med rekestrålkonsesjon er lavere enn gjennomsnittet i de enkelte gruppene, og forskjellen er størst i småtrålergruppen. Av småtrålerne uten rekestråltillatelse er de fleste hjemmehørende i Møre og Romsdal, og disse fartøyene har hatt en

årsfangst som ligger godt over gjennomsnittlig årsfangst for en ferskfisktråler. I denne gruppen er det flere trålere som kan regnes som stortrålere, ikke minst av fangsthistoriske årsaker.

Utfra en betraktning om at rekeføring kan regnes som et fullverdig alternativ til seifisering, kan en tenke seg et reguleringsopplegg der disse trålerne sin adgang til å fiske sei avkortes.

I tabellen nedenfor har en, gitt en gruppekvote til torsketrålerne på 31.600 tonn, beregnet fartøyskvotene når trålere med rekeføringstillatelse får fiske henholdsvis 50% og 75% av en full kvote, samt fartøyskvoten når alle trålerne får samme kvote, dvs. ingen begrensning på rekeføringene.

Tabell 12:

	Fartøyskvote for fartøy uten rekeføringstillatelse	Fartøyskvote for fartøy med rekeføringstillatelse
Rekeføringere 50%	349	175
Rekeføringere 75%	311	233
Lik kvote for alle	280	280

Hvis rekeføringene for eksempel får halv kvote gir dette de rene torsketrålerne en kvote på 349 tonn. Hvis rekeføringene får 75% av en full kvote blir den generelle kvoten 311 tonn. Lik kvote for alle gir en kvote på 280 tonn.

Siden trålkvoten er så liten, vil ikke Fiskeridirektøren overregulere fisket i særlig grad fra årets begynnelse, men følge utviklingen i fisket og eventuelt øke fartøyskvotene hvis det skulle være nødvendig for å få fisket opp gruppekvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålernes kvote av sei nord for 62°N i utgangspunktet fordeles med like fartøyskvoter, men ber Reguleringsrådet vurdere om torsketrålere som også har rekeføringstillatelse skal avkortes i forhold til trålere uten rekeføringstillatelse.

Fartøyskvotene fastsettes uten vesentlig grad av overregulering og skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøyskvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote skal bli oppfisket.

For å sikre et kvantum til landindustrien i andre halvår kan det være hensiktsmessig å pålegge fartøyene å avsette noe av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september. Tilsvarende bestemmelse har vi også for ferskfisktrålere i torsk og hysefisket.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfisktrålerne pålegges å avsette minst 20% av fartøyskvoten til et fiske etter 1. september.

4.5.2. FARTØY MED SEITRÅLTILLATELSE

Seitrålerne gruppekvote i 1998 vil utfra en norsk kvote på 112.000 tonn bli 7.900 tonn. I 1997 var gruppekvoten 8.350 tonn og disse trålerne ble i tillegg regulert av en maksimalkvote på 650 tonn pr tråler. Av gruppekvoten ble det avsatt 2.000 tonn til et fiske etter 31. august.

Etter det Fiskeridirektøren forstår, har næringen vært rimelig fornøyd med årets reguleringsopplegg, men at det fortsatt er et ønske om å få til en fartøykvoteregulering for denne fartøygruppen.

Utvalget som Norges Fiskarlag har nedsatt tilrår at gruppekvoten for seitrålere fordeles som differensierte fartøykvoter. Etter det en har forstått er det delte oppfatninger i næringen om hvordan fartøykvotene skal differensieres.

I uttalelsen fra utvalget i Norges Fiskarlag refereres to modeller fordeling av kvoten. Den ene modellen er en kvotenøkkel som ble utviklet til fordeling av torsk og hyse (Alternativ I), mens den andre modellen er et forslag fra Fiskebåtredernes Forbund (Alternativ II). Disse to kvotenøkklene er gjengitt nedenfor;

Tabell 13:

Alternativ I			Alternativ II		
Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall
Under 21 m	0,34	1	Under 25 m	0,3	2
21 - 33 m	0,46	8			
over 33 m og 250 - 400 Brt	0,66	4	25 - 35 m	0,9	12
over 33 m og 400 Brt	1,0	3	over 35m	1,0	2

Fiskeridirektøren ser det som en fordel at denne fartøygruppen som praktisk talt er 100 % avhengig av seifisaket, blir regulert med fartøykvoter differensiert etter fartøystørrelse. Dette ville redusere kappfiske, og de enkelte fartøyene vil kunne fiske når prisene er mest gunstige. En fartøykvote nord for 62°N ville også gi seitrålerne en mulighet til å utnytte kvotene i Nordsjøen bedre.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for seitrålere i tråd med alternativ II fordeles som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter følgende lengdegrupper og kvotefaktorer.

	Antall fartøy	Kvotefaktor	Fartøykvote
Fartøy under 25 m.	2	0,3	177
Fartøy mellom 25 og 35 m.	12	0,9	531
Fartøy over 35 m.	2	1,0	590

Fartøykvotene for seitrålerne er utregnet med basis i en gruppekvote på 7.900 tonn.

5. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

5.1. FISKET I 1997

I 1997 fikk Norge etter forhandlinger med EU en kvote av sei på 59.800 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Etter kvotetildelinger til 3. land, ble den norske kvoten fastsatt til 54.800 tonn. Den norske kvoten ble fordelt med 7.000 tonn til not, 9.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 38.800 tonn til trålerne. Trålerne og fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er regulert med maksimalkvoter på henholdsvis 1.000 og 600 tonn. Av biologiske og markedsmessige hensyn var det i tillegg innført en generell stopp i alt trålfiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak fra og med 1. juli til og med 15. august.

På grunn av en svakere utvikling i trålfisket enn tidligere antatt, ble maksimalkvoten økt til 1.300 tonn 25. september. Den svake utviklingen i trålfisket fortsatte og da hverken notkvoten eller kvoten til konvensjonelle redskaper ville bli utnyttet, opphevet Fiskeridirektøren den 23. oktober maksimalkvotene for trålerne. Samlet har trålerne hittil fisket ca. 33.600 tonn i Nordsjøen i 1997, og en forventer at det vil bli fisket ca 39.000 tonn på årsbasis.

Fangstutviklingen i det norske seifisket (1.000 tonn rund vekt) i Nordsjøen og Skagerrak fra 1990 til 1997 fremgår av tabell 14.

Tabell 14, Fangstutvikling:

År	Garn	Andre	Not	Torske- trål	Industri-/ nordsjø- trålere	Sum konsum	Bifangst industri- trål	Total
1990	3,3	1,1	4,9	3,4	7,0	19,7	2,3	22,0
1991	2,7	1,0	4,5	19,3	9,0	36,5	0,7	37,2
1992	3,5	1,0	7,5	26,4	9,8	50,2	+	50,2
1993	7,3	0,9	4,1	28,6	8,0	49,0	0,9	49,9
1994	5,2	0,7	4,1	30,3	9,6	49,9	-	49,9
1995*	6,1	0,9	6,9	33,2	6,1	53,3	-	53,3
1996*	8,2	0,8	2,9	33,2	10,3	55,4	-	55,4
1997 ¹	6	1	4,5	29	10	50,5		50,5

*)Foreløpige tall

¹ Pr 9. november

Tabell 14 viser at størstedelen av fangstene i Nordsjøen blir tatt med trål. Seifisket med konvensjonelle redskaper har siden 1993 vært relativt stabilt, men utgjør forholdsvis små kvanta.

5.2. FORSLAG TIL REGULERING AV SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1998

Forhandlingene med EU er enda ikke fullført, men en vil her legge til grunn at forhandlingsresultatet gir en totalkvote på noenlunde samme nivå som ACFM sin anbefaling - dvs. 97.000 tonn. Norges kvoteandel ut fra sonetilhørighet, skulle da bli i størrelsesorden 50.444 tonn. Norsk kvote etter avsetninger til 3. land skulle da bli i størrelsesorden 45.400 tonn.

Fangststatistikken i tabell 14 viser at not kun i ett av årene siden 1990 har fisket mer enn 7.000 tonn. Årets gruppekvote for notfartøy var som kjent 7.000 tonn, og Fiskeridirektøren vil foreslå at kvoten også i 1998 fastsettes til 7.000 tonn. Når minstemålet sør for 62°N blir endret vil gruppekvoten til not i henhold til forslaget fra Reguleringsrådet kunne fastsettes til 5.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det som tidligere avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62°N, og at denne som i 1997 settes til 7.000 tonn.

Det er fisket 6.145 tonn sei med konvensjonelle redskaper hittil i 1997.

Når det gjelder seifisket med konvensjonelle redskaper foreslår Fiskeridirektøren at reguleringen fra 1997 videreføres slik at gruppekvoten settes til på 9.000 tonn i 1998.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at det konvensjonelle fisket for fartøy over 28 m stoppes når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten. Dette er tilsvarende som i inneværende år.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper, som i 1997, reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak tildeles trålerne.

For å sikre et trålfiske etter sei om høsten, vil Fiskeridirektøren periodisere trålfisket i Nordsjøen. Dette vil i en viss grad imøtekomme landsidens behov, samtidig som det er biologisk hensiktsmessig å begrense fisket i sommermånedene. Det var i år stopp i trålfisket i perioden mellom 1. juli og 15. august av biologiske og markedsmessige årsaker.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere om det er hensiktsmessig å utvide den stoppen en har hatt i trålfisket etter sei sør for 62°N i år.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket periodiseres slik at inntil 65% av gruppekvotene kan fiskes før sommerstoppen og 35% etter sommerstoppen.

Fiskeridirektøren foreslår videre at trålfisket i utgangspunktet blir regulert med en maksimalkvote på 1.000 tonn pr. tråler.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene hvis utviklingen i fisket skulle tilsi at dette er nødvendig for å sikre at gruppekvotene blir oppfisket.

Gullestad viste til den nylig utarbeidede beskatningsstrategi i samarbeid mellom Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet og at notatet fra dette arbeidet var ferdig for et par dager siden.

Han ga deretter ordet til Nedreås for en orientering om biologien.

Nedreås sa at ICES la til grunn at det hadde skjedd en bedring av seibestanden nord for 62° N. Denne var nå innenfor sikre biologiske grenser og gytebestanden var over det kritiske nivå. Han sa at dette var det høyeste nivået på 20 år, men presiserte at gytebestanden på 70-tallet var tre ganger så høy. Han sa at beskatningsgraden var for høy ved at det ble tatt ut for mye det enkelte år. Fiskedødeligheten måtte reduseres og dette ble gjenspeilet i neste års kvote anbefalinger. Han viste til at anbefalingen var gitt på 117 000 tonn, mens kvoten var fastsatt til 125 000 tonn. Han sa videre at dette likevel kunne være akseptabelt under forutsetning av at det ble innført endrede minstemål. Årets tokt viste positive tendenser og en bestand i vekst. De positive tendensene var imidlertid ikke klarere enn at det fortsatt ble manet til forsiktighet. På grunnlag av at beskatningsstrategien også la vekt på økonomi mente han at en burde gå vekk fra målsettingen om Fmed. Han sa at gevinsten lå i muligheten av å forvalte og å styre denne ressursen.

Sandberg sa at grunnlaget for beskatningsstrategien var at hvis bestanden var innenfor trygge biologiske grenser, var det opptil politikerne å fastsette uttaket. Dette ville kunne bygge på andre analyser enn biologi. Arbeidet med beskatningsstrategi hadde ingen formell status, men en hadde sett hen til fiskeripolitiske signaler og næringens ønsker. Hvis en oppnådde å bygge bestanden høyere enn Mbal ville dette gi større muligheter i form av stabilitet, lønnsomhet, og bærekraftig utvikling. Ved for stor uttak ville en ikke oppnå stabilitet, mens en mer forsiktig oppbygging av bestanden ville gi et jevnere uttak. Den maksimale fiskedødelighet burde ligge på 0,36 de nærmeste årene. Når det gjaldt beskatningsmønster var dette avhengig av nytt minstemål. Han sa avslutningsvis at Fiskeridirektoratet var interessert i tilbakemeldinger og innspill i forhold til beskatningsstrategien og det notatet som var fremlagt i møte.

Remøy sa at fiskerne var enige med Nedreås i at seibestanden var den beste på mange år. Han mente at dette også var tilfelle sør for 62° N.

G. Olsen var også enig i at seibestanden var i god forfatning, men at det var et problem at torsken når den var nedadgående ble presset opp, mens seien i bedring ble presset ned.

Gullestad sa at når det gjaldt torsk var TAC fastsatt mot forskernes råd. Mens når det gjaldt sei hadde Norge selv råderetten, noe som ga muligheter.

Krüger sa at når vi hadde den beste bestanden på 20 år, burde det være mulig for politikerne å øke kvoten med 20 000 tonn. Han mente det var uforståelig at seien var så stramt regulert i totalbildet. Han hadde håpet at Fiskeridirektøren var villig til å gå inn for en økt TAC.

Gullestad sa at departementet bevisst hadde valgt å fastsette TAC før Reguleringsrådet. Dette fordi saken ikke skulle ta oppmerksomhet fra fordelingsproblemet i Reguleringsrådsmøtet.

Han viste til at Fiskeridirektøren hadde oversendt forslag om sei nord for 62° til departementet i tråd med Reguleringsrådsmøtet i juni. Han spurte om departementet kunne kommentere hvor denne saken stod.

Domstein spurte om det var en valgt praksis å fastsette TAC før møte i Reguleringsrådet.

Gullestad viste til at dette tidligere hadde vært gjort både for NVG-sild og sei. Han viste til at kvote av NVG-sild nå ble fastsatt i internasjonale forhandlinger.

Domstein spurte om hvordan departementet da tok næringen med på råd.

Williams svarte at Fiskeridepartementet tok sikte på å fortsette nåværende praksis. Han viste til at sei ble diskutert i sjøgrenseutvalget. Når det gjaldt minstemål på sei tok departementet sikte på å avgjøre dette før jul. Han viste til at administrasjonen gikk inn for å følge Fiskeridirektørens forslag.

SEIFISKET SØR FOR 62° N.

Gullestad viste til saksdokumentene og refererte forslagene til regulering av seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet om å fastsette gruppekvoter for not med 7000 tonn. Det var videre enighet om å avsette 9000 tonn til konvensjonelle og å stoppe denne gruppen for fartøy over 28 meter når det gjensto 1400 tonn. Det var videre enighet om å sette en generell makskvote på 600 tonn.

Når det gjaldt trålerne var det enighet om å avsette det resterende til denne gruppen.

Han viste deretter til at han ville vurdere utvide stopperperioden og ba om synspunkt på dette.

Remøy sa at han var enig at det var en stopperperiode, men viste til at det inneværende år hadde vært problem med å ta opp kvoten. Han sa også at fiskarlaget hadde foreslått at stoppen ble satt til en måned og at maksimalkvoten ble 1000 tonn med mulighet for økning til 1500 tonn etter 1. august..

Gullestad sa at han ville ha synspunkt på stopperperioden gjerne basert på erfaringer fra i år.

Domstein sa at det var vanskelig å besvare spørsmålet generelt fordi industrien kjørte for fullt også om sommeren. Det hadde tidligere vært et kvalitetsproblem, men kvaliteten hadde vært tilfredsstillende i år.

Gullestad sa at etter Fiskeridirektoratets prognoser ville det gjenstå ca. 4000 tonn sei sør for 62° N i 1997. Han sa videre at dette måtte han ta en betydelig del av ansvaret for. Dette fordi Fiskeridirektøren hadde vært for forsiktig ved å holde igjen. Han presiserte imidlertid at dette var en erfaring han tok med seg videre.

Remøy stilte spørsmålstegn ved estimatet på grunnlag av de tall som var gitt av direktoratet 9. november, nemlig 14 000 tonn. Han sa at det etter dette tidspunkt hadde vært liten aktivitet og dårlig tilgjengelighet.

Gullestad sa at prognosen kunne være i overkant, men at det pr. uke 46 var landet knapt 43 000 tonn. Han sa videre at det i tillegg til dette kom kvanta som ennå ikke var seddelført. Han fremholdt imidlertid at det ikke var lagt stor presisjon ned i dette estimatet.

Gullestad sa at det forelå to spørsmål. Han oppfattet at det var enighet om at det skulle være en stopp, spørsmålet om den skulle vare i 4 evt. 6 uker. Han sa at han kunne akseptere en stopp som omfattet juli måned.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Når det gjaldt fiskarlagets forslag til forhåndsprogrammert økning av maksimalkvoten til 1500 tonn 1. august var han skeptisk til dette. Han mente at en eventuell økning måtte vurderes i forhold til gjenstående kvantum.

Wold var enig i at det måtte være kvantumsmessig dekning for en slik økning.

Gullestad sa at han kunne være enig i dette. Han var ikke innstilt på å forskriftsfeste økningen, men den ville bli lagt til grunn ved en senere vurdering.

Han kunne konstatere at Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad refererte deretter forslaget i saksdokumentene om å periodisere trålfiske slik at 65% av kvoten kunne fiskes før sommerstoppen.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Williams viste til at hvis not og garn fikk kvoter som inneværende år ville trålerne gruppekvote utgjøre 34 000 tonn. Han spurte om det da var rom for liberalisering for reguleringsopplegget senere på året.

Gullestad viste til at vedtaket innebar at økning bare skulle finne sted når det var kvotemessig grunnlag. Han sa at lengden på sommerstoppen kunne vurderes, men det var ikke et vesentlig poeng i forhold til det gjenstående kvantum i år. Han sa at det var snakk om en maksimalkvote og at dette fisket ikke utgjorde hovedfiske for noen. Han pekte også på at det ikke var uvesentlig at det tradisjonelt hadde vært fisket best i sommermånedene og på småfallen sei.

Han konkluderte deretter med at det var hensiktsmessig å avslutte behandlingen av seireguleringene og utsette saken om regulering av sei nord for 62° N til i morgen.

SEIFISKET NORD FOR 62° N I 1998.

Gullestad viste til Nedreaas's gjennomgang av biologien. Han viste også til at TAC var satt til 118 500 tonn. Han viste deretter til forslaget i saksdokumentene om fordeling på redskap og avsetning av 29,5% av kvoten til gruppen konvensjonelle redskap. Han ba om synspunkt på dette.

Krüger mente at Fiskeridirektøren burde vurdere økonomien, når han foreslo fordeling mellom redskapene not og trål. Han viste her til beskatningsstrategien.

Gullestad kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i forslaget til fordeling mellom redskapsgrupper.

Han viste til at kvantum ville bli belastet gruppekvoten for det redskap det faktisk ble fisket med. Han sa videre at hvis en ønsket å belaste en annen gruppe måtte man foreta overføring fra en gruppekvoten til en annen.

Haugen sa at sjøgrenseutvalget hadde anbefalt en kvote på 145 000 tonn og at det fra forskerne var fremkommet at betandssituasjonen var den beste på 20 år. Han mente derfor at det var grunnlag for å gjøre innspill overfor departementet om økt kvote.

Gullestad sa at hvis en ønsket høyere kvote burde en ta dette opp i et annet fora enn Reguleringsrådet.

Williams viste til at sjøgrenseutvalget ikke hadde gitt en samlet anbefaling.

Remøy spurte om det var mulig for Reguleringsrådet å legge ved en anbefaling på 145 000 tonn.

Gullestad sa at Reguleringsrådet nok kunne fatte et vedtak, men at han allerede hadde anbefalt 112 000 tonn.

Gullestad formulerte deretter følgende voteringstema:

Reguleringsrådet anbefaler at den norske kvoten av sei nord for 62° N økes til 145 000 tonn, basert på den informasjon representanten fra Havforskningsinstituttet har gitt omkring bestanden.

Han foretok deretter avstemming.

9 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen, Storaas, Dahl, Domstein og Krüger) gikk inn for forslaget.

2 representanter (Gullestad og Trollvik) stemte imot.

Wold fremsatte forslag om at 3000 tonn av det kvantum som ville bli tatt med konvensjonelle redskap i 1998 måtte avregnes mot gruppekvoten for not.

Gullestad viste til at det inneværende år var tatt ca. 3000 tonn av notfartøy som fisket med konvensjonelle redskap. Han sa videre at det også var trålere som fisket noe sei med

konvensjonelle redskap. Hvis det ble fastsatt fartøykvoter av sei for denne gruppen ville det kunne foretas avregning mot denne.

Han viste deretter til forslaget i saksdokumentene om fastsetting av kvotestørrelse når 1 fartøy fisket med flere redskap. Han foreslo å utbygge forslaget med følgende tillegg: For å dekke notfartøyenes fiske med konvensjonelle redskap overføres 3000 tonn av gruppekvoten for not til gruppekvoten for konvensjonelle fartøy under 28 meter.

Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i det endrede forslaget.

Gullestad viste så til saksdokumentene og regulering av fartøy over 28 meter. Han refererte deretter forslaget til egen avsetning og gruppekvote på 4300 tonn.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til forslaget i saksdokumentene om å fastsette deltagerbegrensning for fartøy over 28 meter som fisket med garn.

Wold sa at han kunne ikke gå inn for dette forslaget.

Remøy sa at problemet var kjent, spesielt ved utskifting der både det gamle og det nye fartøyet gikk inn i dette fisket. Han sa han hadde stor sympati for Fiskeridirektørens forslag.

Krüger spurte om det var mulig å definere hvem som var garnfisker.

Gullestad svarte at dette var relativt enkelt og at det var snakk om 20 til 30 båter. Han sa videre at hvis det skulle gjennomføres en lang organisasjonsmessig behandling, ville lukking av gruppen komme for sent.

Wold sa at hans personlige sympati for Fiskeridirektørens forslag var minst like stor som Remøys.

Gullestad tolket dette dit hen at det ikke forelå organisasjonsmessig behandling av spørsmålet, men at Reguleringsrådet på prinsipielt grunnlag hadde sans for forslaget.

Krüger sa at han ønsket en prinsipiell debatt om lukking og deltagerbegrensning.

Domstein viste til at banklinefartøyene utgjorde en spesielt fleksibel gruppe som i forhold til driften var avhengig av å skifte raskt.

Remøy viste til at det pågikk en stor utskifting av båter over 28 meter. De gamle båtene ble rigget for seifiske. Det var etter hans oppfatning ingen utsikt til økt gruppekvote selv om gruppen faktisk økte. Han sa at hans målsetning var at det ble skapt levelige vilkår for de som allerede var inne.

S. Olsen mente at det uansett burde foretas en organisatorisk behandling først.

Gullestad sa at når det gjaldt Krügers behov for prinsipiell debatt var sakene aldri moden før krisen faktisk var oppstått. Fiskeridirektøren var derfor kommet med innspill for å begrense skaden når problemet var oppstått. Han sa videre at han oppfattet medlemmenes synspunkt, men at det ikke var grunnlag for å foreta avstemming p.g.a. manglende organisasjonsmessig behandling.

Williams sa at en prosess med organisasjonsmessig behandling ville utløse økt aktivitet og derved tilpasning. Dette ville føre til at det evt. neste år ville være atskillig flere båter. Han mente at en midlertidig måtte kunne gå inn for en stengning for et år for å hindre at det kom inn en rekke nye fartøyer mens diskusjonen pågikk.

S. Olsen sa at han kunne gå med på en prøveordning for 1 år.

Domstein sa at han ikke kunne gå inn for stengning med mindre dette hadde vært diskutert i banklinegruppen.

Gullestad viste til at det var fremkommet betydelig uenighet innad i gruppen. Dette var imidlertid forutsigbart når det var snakk om å beskytte 20 -30 fartøyer i forhold til hele gruppen som bestod av vel 80 fartøy, pluss en del nykommere.

Jørgensen viste til at saken hadde vært diskutert i fylkeslagene og at det var fremkommet betydelig uenighet. Det var ikke fattet vedtak om stengning.

Remøy sa at en ikke ville kunne oppnå enighet innen næringen og derfor var avhengig av at myndighetene grep inn.

G.Olsen sa at han mislikte fremgangsmåten ved at Reguleringsrådet var med på å foreta lukking av fiskeriene enkeltvis. Han mente at dette på sikt ville føre til at alt var stengt, uten at det hadde vært gjennomført en prinsipiell debatt.

Remøy sa at han gjerne så at det ikke ble avstemming fordi han ikke ønsket å bli "kastet fra eget reir" når han kom hjem. Han presiserte imidlertid at hvis han måtte stemme ville han stemme for lukking.

Williams sa at det i og for seg ikke var et problem at rådet unnlot avstemning så lenge synspunktene var fremkommet i diskusjonen.

Gullestad sa seg enig i dette og bestemte derfor å unnlate avstemming.

Gullestad viste deretter til forslaget om å avsette 500 tonn sei til dekning av bifangst for fartøy over 28 meter.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Han viste deretter til forslaget om maksimalkvote og sa at han kunne endre dette til 190 tonn.

Wold hevdet at en makskvote på 190 tonn var for lav til å fiske opp kvoten.

Gullestad viste til at hans forslag innebar en fartøykvoteordning for gruppen.

Han kunne imidlertid ytterligere endre sitt forslag og sette maksimalkvoten til 225 tonn.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og forslagene til regulering av fartøy under 28 meter. Når det gjaldt gruppekvoten ville den utgjøre 30 700 tonn pluss de 3000 tonn i overføring fra not.

Domstein sa at seifisket i 1997 hadde vært en katastrofe når det gjaldt verdiskapning. Store ressurser hadde medgått til å utvikle markedet. Disse måtte nå ansees tapt. Dette fordi det ikke hadde vært mulig å betjene markedet i andre halvår. Han sa at han var villig til å gå langt for å sikre fisket hele år.

Gullestad viste til at når det gjaldt regulering i 1997 hadde Fiskeridirektøren i sine forslag vært noe restriktiv. Kvanta i forhold til disse forslagene var imidlertid økt under Reguleringsrådets behandling. Deretter hadde politikerne ytterligere økt kvotene.

Gullestad viste deretter til forslaget om å innføre påkestopp i seifisket.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad viste til oppfordringen i saksdokumentene om at rådet drøftet stopperioder og eventuelt senere oppstart av seifisket. Han antok at disse virkemidlene kunne være til noe hjelp for industrien. Han mente den beste løsningen lå i en viss overregulering kombinert med forutbestemte stopperioder idet dette ville være forutsigbart for landindustrien.

Domstein fremholdt at hvis industrien skulle ha mulighet til å produsere annet enn i blokk, måtte kvantum fordeles over året.

Gullestad viste til at overreguleringen ikke måtte være så stor at den medført langvarige stopperioder.

Domstein var enig i at en ordning med relativt korte stopperioder kunne håndteres av industrien.

Gullestad spurte om åpning av seifiske kunne utsettes for eksempel til midten av februar.

Krüger svarte at Lofotfiske oftest startet med et godt seifiske. Det ville derfor være problemer med å håndheve et forbud mot seifiske hvis torskefisket vart startet.

Gullestad viste til at periodisering måtte sees i sammenheng med overreguleringen. Hvis det var for høy overregulering ville dette medføre lengre stopperioder.

Wold fremmet forslag om periodisering i tre perioder: 30% f.o.m. 1.1. t.o.m. 30.4., 40% f.o.m. 1.5. t.o.m. 31.8. og 30% f.o.m. 1.9. og ut året. Han fremmet også forslag om maksimalkvoter fordelt på de fem lengdegruppene med henholdsvis 50, 80, 100, 140 og 180 tonn og at

juksaflåten kunne fortsette fisket innenfor sine maksimalkvoter selv om fisket ble stoppet i første og andre periode.

Gullestad viste til at reguleringsbehovet var 12 200 tonn, selv om stigen etter Wolds forslag ble halvert vil den bare ha en reguleringseffekt på ca. 8000 tonn. Dette innebar eventuelt at ca. 4000 tonn måtte taes inn i form av stopp.

Krüger sa at hvis tallene stemte burde en legge til grunn Fiskeridirektørens forslag som begrenset stopperiodene.

G. Olsen mente at en måtte opp i kvanta mot Wolds forslag for å gjøre fisket regningssvarende for de som hadde sei som hoveddriftsgrunnlag.

Gullestad sa at han kunne akseptere forslaget til periodisering. Han kunne deretter konstatere enighet om dette.

Han sa videre at han oppfattet at det var enighet om at lengdegruppene skulle reguleres med en stige på 5 trinn slik det fremgikk i saksdokumentene, men at det var knyttet problemer til størrelsen på overreguleringen.

Han refererte deretter de 3 mulige alternativ

1. Fiskeridirektørens forslag til stige på 20, 25, 40, 65 og 100 tonn.
2. Fiskarlagets halverte stige: 25, 40, 50, 70 og 90 tonn.
3. Den stigen det var enighet om i fjor, nemlig 25, 40, 60, 90 og 120 tonn.

Han ba deretter om synspunkt på hvor bratt stigen burde være idet han viste til at årets forslag fra Fiskeridirektøren hadde en reguleringseffekt på 10 000 tonn, mens fiskarlagets halverte forslag hadde 8000 tonn og fjorårets stige kun hadde en reguleringseffekt på 7000 tonn.

Wold sa at han kunne være enig i å gjøre som i fjor under forutsetning av at Fiskeridirektøren fulgte spesielt nøye med til høsten.

Gullestad viste til at dette ville innebære at 4 - 5000 tonn måtte taes inn i stopperioder. Han sa videre at hvis en kunne bli enig om å bli stående på dette standpunkt, kunne han være med. Han viste til at risikoen for økning av kvotene ved politisk behandling var mindre i år enn i fjor.

Han kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i en stige på 25, 40, 60, 90 og 120 tonn.

Remøy mente at lengdegrensene innebar et incitament for å oppnå et høyere trinn. Han mente derfor at det var behov for å vurdere å sette skjæringsdato.

Gullestad mente at dette var å gå vel langt i forhold til en maksimalkvoteordning. Det ville innebære at en måtte følge sei-historikken på enkelt-båt nivå.

Wold viste til at en da ikke bare kunne innføre skjæringsdato for konvensjonelle redskap, men også måtte ha dette for not.

Gullestad viste deretter til forslaget om bifangst av sei når fisket var stoppet og refererte forslaget om å avregne bifangsten på neste periode. Han presiserte at det vet stopp i siste periode også måtte taes høyde for bifangst resten av året.

Han kunne konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Wold viste til forslaget om at juksaflåte skulle få fortsette fisket selv om dette var stoppet for øvrige konvensjonelle redskap. Han presiserte at forslaget kun gjaldt for de fartøy som hadde juksa som eneste redskap.

Gullestad sa at han ville gå imot et slikt forslag fordi det var ukontrollerbart. Han sa at hvis det var ønskelig å tilgodese de minste fartøyene, burde man søke en regel med garantert kvantum som i det konvensjonelle torskefisket.

Han formulerte deretter følgende forslag: Fartøy under 11 meter kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 50% av maksimalkvoten, selv om gruppekvoten eller periodekvote er beregnet oppfisket.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette forslaget.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og reguleringer i notfisket. Han sa at saksdokumentene la opp til en diskusjon om behovet for periodisering og planlagt stopp.

Wold sa at han kunne gå inn for en periodisering. Hvis start på andre periode ble satt til 1. august ville dette føre til at det var stopp i juli måned.

Haugen mente at en heller burde vurdere sette totalstopp i hele juli.

Domstein sa at han kunne være med på en stopp i juli måned. Han ønsket også at Reguleringsrådet kom med en uttale om at det ikke var nødvendig å ta inn utenlandske fabrikkskip når norsk industri hadde kapasitet til å ta unna fisken.

Angel viste til at notfisket var et sesongfiske. Hvis industrien skulle ta ut den kapasiteten som forelå innebar dette at norske bedrifter ikke tok ferie i seinotsesongen.

Gullestad mente at en ikke burde legge opp til å fatte vedtak i denne saken fordi den var for komplisert og preget av interesseavveininger. Han mente at spørsmålet var hvor langt landindustriens hensyn kunne ivaretas gjennom reguleringer av fisket med hjemmel saltvannsfiskeloven. Han viste til at Fiskeridirektoratet hadde tatt opp med departementet mulighetene for å endre loven slik at det ble åpnet for å ta litt mer hensyn også til landsiden.

G. Olsen sa at med bakgrunn i årets fiske var det avgjørende at en gikk inn for reguleringer som sikret at det var kvantum igjen også etter 1. august.

Gullestad sa at det synes som om alle var enig i periodisering. Videre at det også var enighet om at andre periode burde starte 1. august. Spørsmålet som da gjensto var størrelsen på prosenten mellom de to periodene. Han ba om synspunkt på dette.

Wold foreslo at periodiseringen ble satt til 55% før 1. august og 45% etter denne dato.

Gullestad kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet gikk inn for dette forslaget.

Gullestad viste deretter til forslaget om stige for notgruppen. Han sa at Fiskeridirektørens forslag innebar en videreføring av stigen fra inneværende år.

Wold viste til at gruppen hadde økt betydelig inneværende år og han fremsatte deretter følgende forslag til stige innenfor de samme lengdegrensene som tidligere: 300, 400, 500, 600 og 700 tonn.

Gullestad kunne deretter konstaterte Reguleringsrådets enighet.

Det var også enighet om at fartøy som deltok i seinotfisket måtte være bemannet og egnet.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene og trålernes regulering.

Han kunne konstaterte at Reguleringsrådet var enig i å fordele trålkvoten med 80% til torskestrålerne og 20% til seistrålerne.

Han viste deretter til forslaget om lik kvote for torskestrålerne, samt muligheter for å vurdere reduksjon ved driftsalternativ. Han ba om synspunkt på dette.

Krüger viste til at det var torskekonsesjonen som også ga adgang til å fiske sei. Han minnet om at i år hadde det direkte fisket blitt avsluttet 4. april. Han mente at torskestrålergruppen burde deles. Dette fordi det var stor differanse i innsatsen mellom de enkelte gruppene. Hvis torskestrålerne ble delt i flere grupper ga dette større rom for overregulering. Han mente at en reduksjon på grunnlag av driftsalternativ ikke var gjennomførbart. Han foreslo at seikvoten burde fordeles med de samme kvotefaktorer som fartøyene hadde ved tildeling av kvote på torsk og at strålergruppen ble delt. Han mente videre at hvis en fordelte seikvoten ut fra et historiske bilde ville dette gi feil resultat.

Remøy viste til at arbeidsgruppen som nedsatt av Norges Fiskarlag hadde brukt mye tid på å søke å skape et reguleringsopplegg. Han hevdet at dette var "torpedert" i ettertid. Han mente at det ikke var nødvendig å bruke lang tid på denne saken i Reguleringsrådet. Han sa videre at i prinsippet burde en stråler tildeles sei ut fra behovet og ikke bli avspist med en kvote som var bestemt på grunnlag av fartøyets torskefaktor.

Han fremsatte deretter forslag om at trålerne ble regulert med lik kvote og 25% overregulering. Forslaget innebar også at kun 90% av gruppekvoten ble fordelt ved årets begynnelse, og at en 1. september opphevet fartøykvotene og det deretter ble fastsatt maksimalkvoter for resten av året.

Haugen sa at han var enig med Krüger, og viste til at det fantes småtrålere i systemet som var blitt redusert på torskekvote p.g.a. driftsalternativ.

Krüger sa at enkelte reke-trålere var tildelt begrenset torskekvote som kompensasjon for manglende driftsøkonomi. Han sa videre at hans forslag innebar refordeling innen de enkelte grupper om høsten. Dette ville sikre et kvantum til industrien.

Gullestad sa at historisk fangst etter gjeldende lovgivning bare kunne benyttes som grunnlag for å komme inn i ordningen, ikke for å bestemme individuell kvote for det enkelte fartøy. Ved vurdering av kvotestørrelse ville avhengighet av fiske være et moment. Driftsalternativ var i denne sammenhengen også relevant, men han oppfattet at Reguleringsrådet ikke var innstilt på en slik løsning. Han presiserte at han selv ikke hadde noen sterk oppfatning på dette punkt. Han sa videre at det ikke ville være riktig å legge torskefaktorene til grunn ved fastsetting av individuelle seikvoter. Han bekreftet at driftsalternativ i rekefiske rundt 1980 hadde vært brukt som argument for å reduserte torskefaktoren for enkeltfartøy. Han fastholdt forslaget om å gå inn for like kvote og var ikke innstilt på en ny fordeling til høsten. Hans forslag innebar en viss overregulering, og ut fra denne var det mulig, hvis behov å foreta en viss justering til høsten.

Han etterlyste muligheter for å finne en mellomløsning mellom forslagene fremsatt av Krüger og Remøy.

Andreassen sa at arbeidsgruppen hadde vært enig om tre grupper, men var uenig om hvordan kvantum skulle beregnes. Han gikk inn for Krügers forslag og mente en burde bruke trålstigen og dele trålerne i to grupper.

Gullestad sa at han oppfattet det forelå tre forslag.

Krügers forslag som gikk ut på å legge til grunn torskefaktorene og dele trålerne i to grupper nemlig fabrikktrålerne og de øvrige.

Remøys forslag som gikk ut på å fordele 90% ved årets begynnelse som like kvoter. Disse kvotene burde oppheves ved utgangen av august for deretter å etablere en ny maksimalkvoteordning for resten av året.

Fiskeridirektørens i saksdokumentene fremsto som det tredje alternativ.

Domstein ba om at avstemming ble lagt opp slik at det var mulig å stemme subsidiært.

Gullestad tok deretter de tre forslagene til avstemning.

3 representanter (Krüger, Domstein og Dahl) gikk inn for Krügers forslag.

6 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen og Storaas) gikk inn for Remøys forslag.

2 representanter (Gullestad og Trollvik) gikk inn for Fiskeridirektørens forslag. Krüger, Domstein og Dahl fant å kunne støtte Fiskeridirektørens forslag subsidiært.

Gullestad viste deretter til forslaget om å avsette 20% av fartøykvoten til etter 1. september. Han sa videre at han ikke fant det hensiktsmessig å stemme over Norges Fiskarlags forslag på dette punkt, men hvis departementet fastsatte en annen variant enn like fartøykvoter gjeldende for hele året ville forslaget være OK.

Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig om avsetningen på 20%.

Gullestad viste til saksdokumentene og regulering av fartøy med seitråltillatelse. Han refererte deretter forslaget til fordeling av gruppekvoten med en stige på 3 trinn.

Remøy fremsatte følgende forslag til stige for seitrålerne:

Fartøy over 400 brt og 34 meter 1,00.

Fartøy mellom 250 og 400 brt og under 34 meter 0,85.

Fartøy under 250 brt og mellom 21 og 33 meter 0,70.

Fartøy under 21 meter 0,30.

Han foreslo også at 20% av fartøykvoten ble avsatt til fiske etter 1. september.

Han presiserte deretter at dette forslaget var omforenet i den aktuelle gruppen.

Gullestad kunne deretter konstaterte at det var enighet om Remøys forslag.

3.1.4 North-East Arctic saithe

State of stock/fishery: The stock is considered to be within safe biological limits. Although the spawning stock biomass has increased after almost 20 years at low levels and is now above the minimum biologically acceptable level (MBAL) previously estimated to be 170,000 t, it will decrease towards MBAL in the short term at present levels of fishing mortality.

Management objectives: Apart from requests to manage the stock within safe biological limits, there are no explicit management objectives for this stock. In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with these objectives need to be identified, and implemented as a basis for advice. In recent years the advice has been given to keep fishing mortality below F_{med} (0.36), and to keep the spawning stock above the MBAL of 170,000 t.

Advice on management: ICES recommends that fishing mortality should be reduced below F_{med} . The landings in 1998 corresponding to this advice are less than 117,000 t.

Relevant factors to be considered in management: The purse seine fishery catches predominantly young saithe (ages 2–4) and there is a potential of larger yield if the year classes are allowed to recruit to the fishery at an older age. This would also buffer the stock for periods of low recruitment.

The historical data series do not, however, indicate a higher average recruitment with a large SSB. The estimation of incoming recruitment for forecasting purposes is also difficult as the year classes recruit to the survey in the same year that they recruit to the purse seine fishery. Large variation in availability causes large variation in the estimation of the 2-year-olds. In the most recent years there has been a change in the exploitation pattern with reduced mortality on the youngest ages. Low catch figures at age 2 in the two last years may, however, have been underestimates, which made the estimates of recruitment less reliable.

Catch forecast:

Basis: Expected Landings(97) = 140, $F(97) = 0.41$, $SSB(97) = 223$, $SSB(98) = 205$.

F (98)	Basis	Catch (98)	Landings (98)	SSB (99)
0.09	$0.2F_{sq}$		33	292
0.17	$0.4F_{sq}$		62	262
0.26	$0.6F_{sq}$		89	235
0.36	F_{med} ¹		117	207
0.43	$1.0F_{sq}$		136	190
0.52	$1.2F_{sq}$		155	170

Weights in '000 t. ¹ Almost equal to $0.8F_{sq}=0.35$

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: The present assessment of the stock is somewhat more optimistic than the previous one. The fishing mortality has been reduced somewhat, but is still above F_{med} . In addition, the mean weights at age of the dominating age groups are lower than in the past and the recruitment is uncertain.

Since the early 1960s, the fishery has been dominated by purse seine and trawl fisheries, with a traditional gill net fishery for spawning saithe as the third major component. The purse seine fishery is conducted in coastal areas and fjords and typically exploits somewhat smaller fish than the trawlers. Historically, purse seiners and trawlers have taken roughly equal shares of the catches. From 1992-1995, purse seine catches have decreased substantially and the trawl catches have increased correspondingly, now accounting for more than half the catches. In 1996, however, the purse seine catches more than doubled and the trawl catches declined correspondingly.

Based on a target level for the catches and estimates of catches for other gears, quotas are set for purse seine and trawl fisheries. In the Norwegian fishery, quotas may be transferred between purse seine and trawl based on negotiations if it becomes clear that the quota allocated to one of the fleets will not be taken.

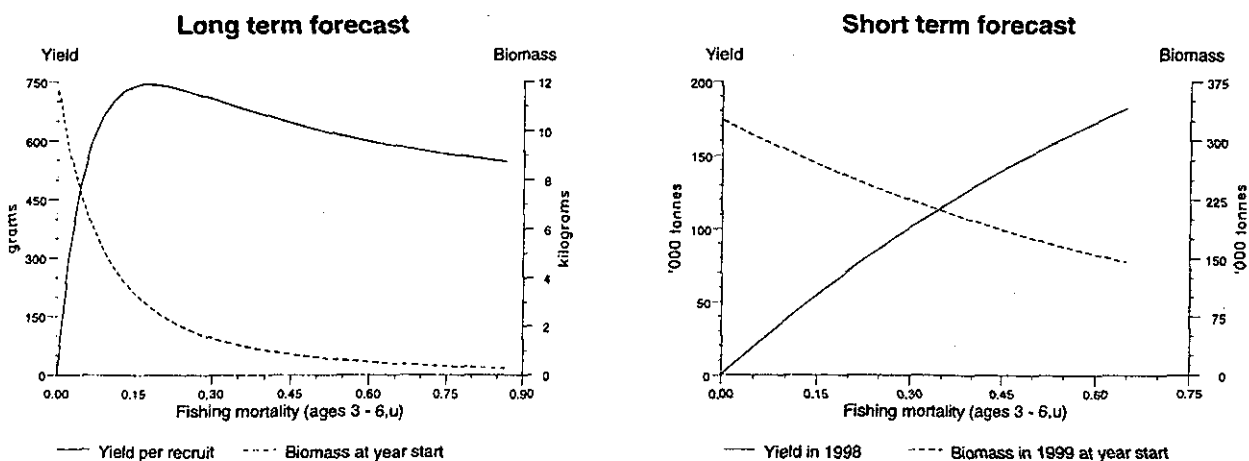
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2).

Catch data and details given in Tables 3.1.4.1-2.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice	Agreed TAC ²	Official landings	ACFM landings
1987	No increase in F; TAC; protect juveniles	90	-	92	92
1988	No increase in F	<83	-	114	115
1989	<i>Status quo</i> F; TAC	120	120	122	123
1990	$F \leq F_{med}$; TAC	93	103	96	95
1991	F at F_{low} ; TAC	90	100	107	107
1992	Within safe biological limits	115	115	128	128
1993	Within safe biological limits	132 ¹	132	154	154
1994	No increase in F	158 ¹	145	142	142
1995	No increase in F	221 ¹	165	169	169
1996	No increase in F	158 ¹	163	172	172
1997	Reduction of F to the F_{med} or below	107	125		

¹ Predicted catch at *status quo* F. ² Set by Norwegian authorities. Weights in '000 t.

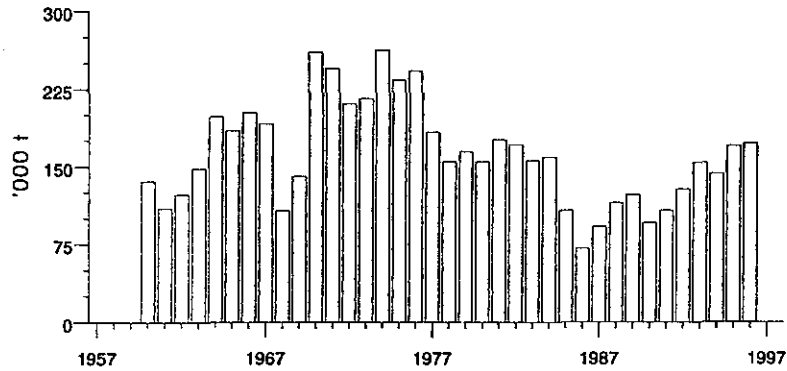
Yield and Spawning Stock Biomass

Saithe in the North-East Arctic (Areas I and II)

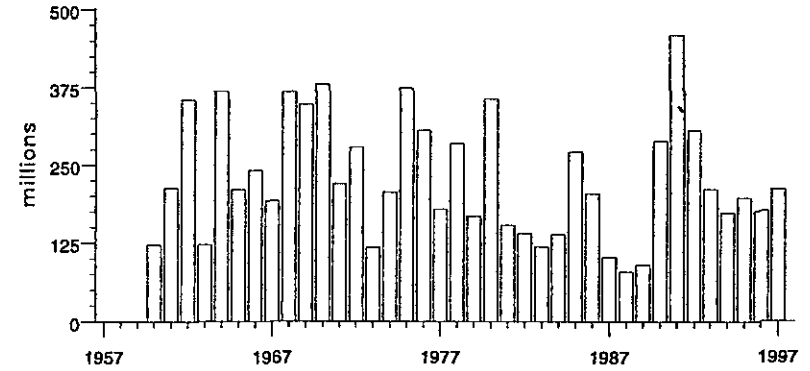
Landings

Mean = 162

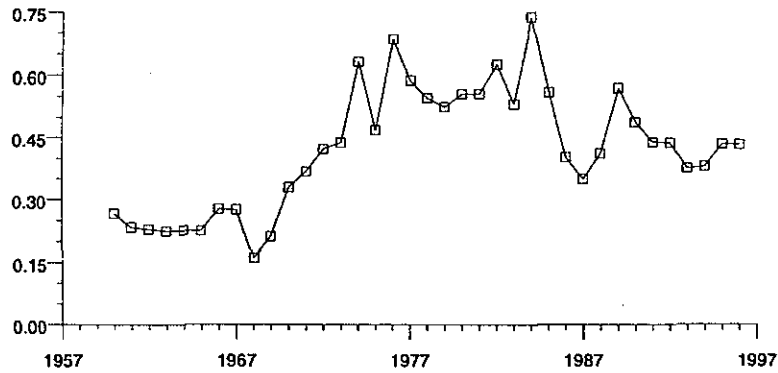
Recruitment (age 2)

Mean = 230

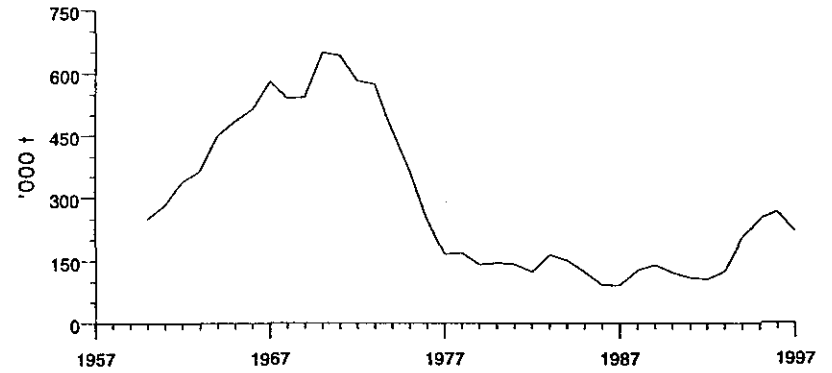
Fishing mortality (ages 3-6)

Mean = 0.421

Spawning stock biomass

Mean = 291

3.5.5 Saithe in Sub-area IV (North Sea) and Division IIIa (Skagerrak)

State of stock/fishery: This stock is considered to be outside safe biological limits. Spawning stock biomass shows a continuous downward trend until 1990 when it reached an historical low, and the present assessment indicates that the slight improvement of the stock observed between 1992 and 1995 may have stopped. The SSB is at present below 150,000 t, the point below which recruitment will on average be low. Fishing mortality has shown a decreasing trend since 1986, but increased somewhat in 1996.

Management objectives: No explicit management objectives are set for this stock. In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with

these objectives should be identified, and implemented as a basis for advice. In the past, when the SSB has fallen below 150,000 t, recruitment has on average been low. This value has been used as MBAL in advice given for this stock in recent years.

Advice on management: ICES recommends that the **fishing mortality in 1998 should be reduced by 20% from the fishing mortality in 1996 in order to have a high probability of the spawning stock biomass being close to safe biological limits in the medium term. The landings in 1998 corresponding to this reduction are 97,000 t.**

Relevant factors to be considered in management: This stock is associated with the West of Scotland stock, both in terms of stock distribution and in terms of some of the major exploiting fleets. Trends in SSB and recruitment are similar in both stocks. The West of Scotland stock is also considered to be outside safe biological limits.

Catch forecast:

SSB(98) = 128; F(97) = 0.50; Basis: F(97) = F(96); Landings (97) = 118.

F(98)	Basis	Catch(98)	Landings(98)	SSB(99)	Medium-term effect of fishing at given level
0.20	0.4F(96)		54	184	Recovery of SSB to levels with low probability of SSB falling below 150,000 t ¹
0.30	0.6F(96)		77	164	"
0.40	0.8F(96)		97	146	"
0.50	1.0F(96)		116	130	Higher probability of SSB falling below 150,000 t ¹
0.60	1.2F(96)		133	116	"

Weights in '000 t. ¹ The SSB below which reduced recruitment has been observed.

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

Elaboration and special comment: Saithe are mainly taken in a directed trawl fishery during the spawning season in deeper water near the northern shelf edge and the Norwegian Deep. The main fishery developed in the beginning of the 1970s.

The assessment is analytical based on catch-at-age analysis using information from commercial fisheries and surveys. This assessment is consistent with previous

assessments of fishing mortality, but it gives lower SSBs for the most recent years. Lack of good recruitment indices for recent and incoming year classes makes catch predictions imprecise.

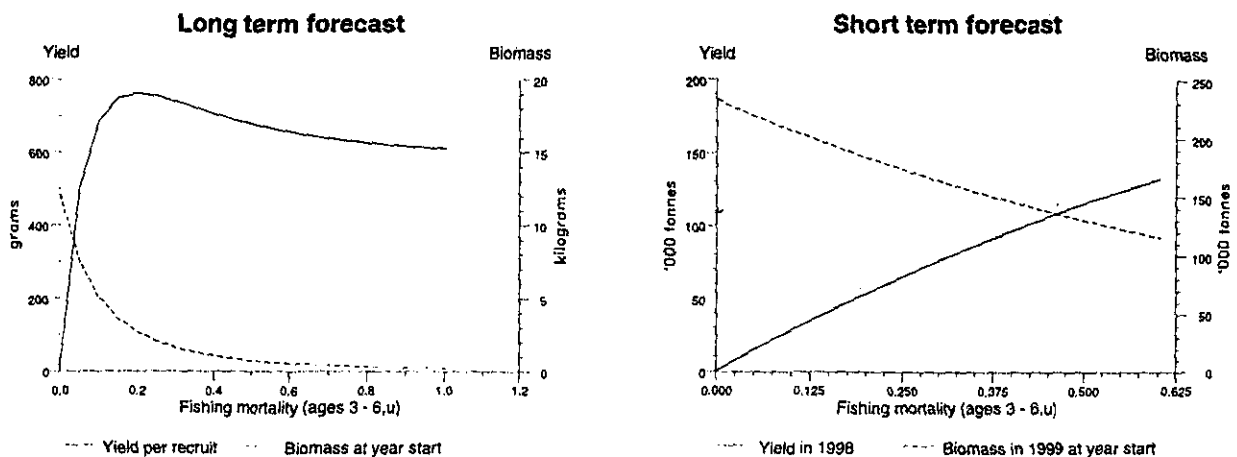
Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Demersal Stocks in the North Sea and Skagerrak, October 1997 (ICES CM 1998/Assess:7).

Catch data and details in Tables 3.5.5.1-2.

Year	ICES advice	Landings to advice	Agreed TAC	Official landings	ACFM landings
1987	Reduce F	<198	173	154	149
1988	60% of F(86); TAC	156	165	113	105
1989	No increase in F; TAC	170	170	92	92
1990	No increase in F; TAC	120	120	85	88
1991	No increase in F; TAC	125	125	93	99
1992	No increase in F; TAC	102	110	92	93
1993	70% of F(91) ~ 93,000 t	93	93	100	106
1994	Reduce F by 30%	72	97	98	102
1995	No increase in F	107	107	101	114
1996	No increase in F	111	111	95	110
1997	No increase in F	113	115		

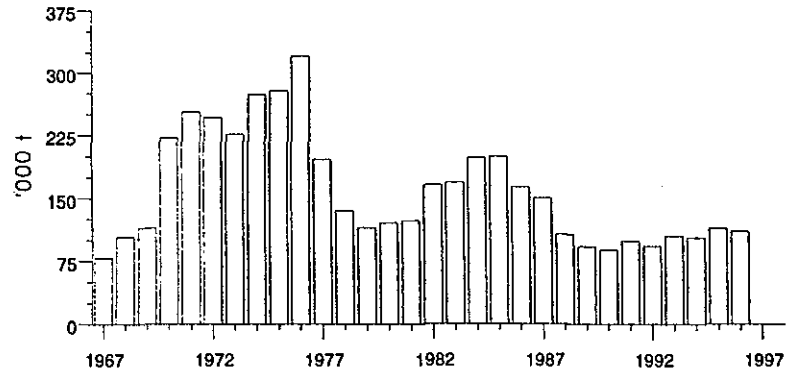
Weights in '000 t.

Yield and Spawning Stock Biomass

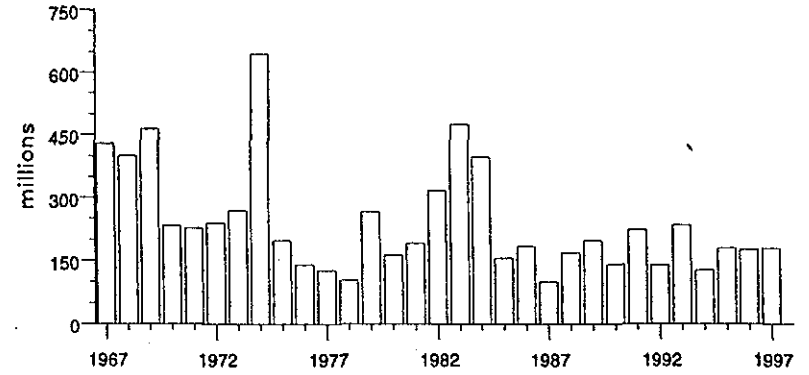

Saithe in the North Sea Area (Fishing Areas IV and IIIa)

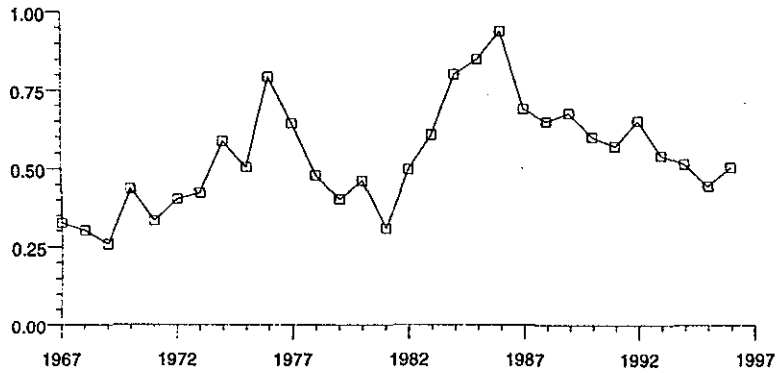
Landings
Mean = 159

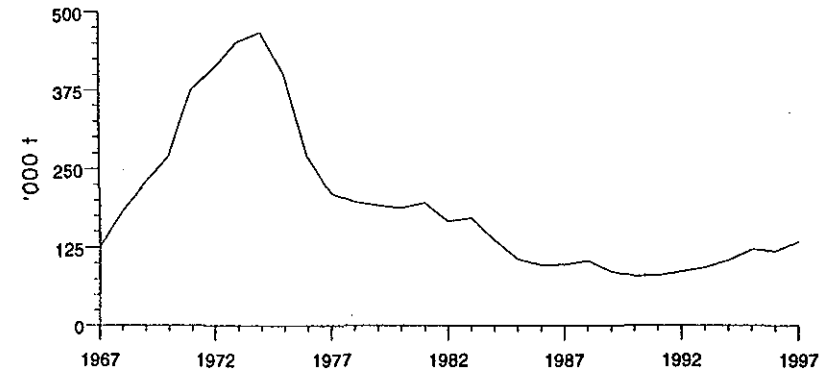
Recruitment (age 1)
Mean = 242

Fishing mortality (ages 3-6)
Mean = 0.539

Spawning stock biomass
Mean = 192

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\uff00v\office\bro\alp.dir\overend.sei98.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

28.11.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1998.

Norges Fiskarlag har under landsstyresak 108/97 behandlet «Regulering av fisket etter sei i 1998» og fattet følgende vedtak:

«1. Norges Fiskarlag viser til arbeidsutvalgssak 76/97 hvor det ble krevd at den norske kvoten av sei nord for 62° N burde settes til 150.000 tonn. Norges Fiskarlag stiller seg sterkt uforstående til at kvoten for 1998 er satt på samme nivå som for 1997, selv om forskerne har registrert bedring i bestanden. Det tas til orientering at norske fiskere etter dette får en kvote av sei nord for 62° N for 1998 på 118.500 tonn, etter at det er avsatt 6.500 tonn til 3.land.

2. Norges Fiskarlags landsmøte uttalte i sak 11/94 - «Ressursforvaltning og prinsipper for regulering av fiskeressursene» at

«Landsmøtet går inn for å videreføre gjeldende gruppeinndeling med følgende inndeling:

- av totalkvoten avsettes et stipulert kvantum til konvensjonelle redskaper på 35.000 tonn
- det avsettes videre en bufferkvote på 20.000 tonn til fordeling mellom trålgruppen og notgruppen. Denne kvoten refordeles tidligst mulig etter 15. august.
- Landsmøtet går inn for at det resterende kvantum fordeles med 50% til trålgruppen og 50% til notgruppen.»

3. Det er beklagelig at myndighetene ikke tar hensyn til de stabile rammebetingelser som næringen måsommelig har forhandlet seg fram til i fordelingen av ressursene. I denne forbindelse har myndighetene uten forutgående drøftelser med næringen foretatt en utskillelse av fartøy over 28 meter. Videre har de sett bort fra intensjonen i den langsiktige fordelingen med en stipulert avsetning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Norges Fiskarlag tar til etterretning at det med bakgrunn i dette og den lave kvoten som myndighetene har fastsatt, vil bli nødvendig med reguleringer av fisket med konvensjonelle redskaper. Norges Fiskarlag vil tilrå at det avsettes en kvote på 35.000 tonn for konvensjonelle redskaper.

4. Norges Fiskarlag tar til etterretning at myndighetene har skilt ut fartøy over 28 meter som egen gruppe, og vil tilrå at det for 1998 avsettes et kvantum på minimum 4.300 tonn. 300 tonn avsettes til bifangst. Maksimalkvoten blir satt til minimum 300 tonn uten periodisering for fartøy over 28 meter.
5. Ut fra størrelsen på gruppekvoten, vil Norges Fiskarlag tilrå at det avsatte kvantumet for konvensjonelle fartøyer under 28 meter i 1998 periodiseres med 30% fra 1. januar til 30. april, 40% fra 1. mai til 31. august og 30% fra 1. september og ut året.

Norges Fiskarlag tilrår at det for 1998 avsettes 3.000 tonn sei til dekning av innblanding av sei ved fiske etter andre fiskeslag for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskaper, når maksimalkvoten er tatt eller gruppekvoten er oppfisket

6. Kvantum disponibelt for konvensjonelle fartøyer under 28 meter - 27.700 tonn - fordeles som differensierte maksimalkvoter etter følgende stige:

Lengdegruppe	Maksimalkvote
under 11 meter	50 tonn
11 - 13.9 meter	80 tonn
14 - 17.9 meter	100 tonn
18 - 22.9 meter	140 tonn
23 - 27.9 meter	180 tonn

Norges Fiskarlag vil tilrå at uavhengig av stopp i det konvensjonelle fisket i første og andre periode gis juksaflåten anledning å fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter.

7. Med utgangspunkt i Landsmøtesak 11/94 om langsiktig fordeling av ressursene, vil det være til rest et kvantum på 83.500 tonn, som fordeles med 50% til notgruppen og 50% til trålergruppen. Dette medfører at henholdsvis not og trål har til disposisjon en kvote på 41.750 tonn hver i 1998. Denne avsetningen inkluderer også behovet for eventuell bifangst i fiske ved andre fiskeslag.

Trålergruppens gruppekvote fordeles med 20% til trålere med seitråttillatelse som fisker i området mellom 62° N og 65° N og 80% til trålere med torsketråttillatelse.

8. Gruppekvoten til trålere med seitråttillatelse fordeles som differensierte fartøykvoter etter følgende nøkkel

Gruppe	Faktor
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1.00
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0.85
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0.70
Fartøy under 21 meter	0.30

20% av fartøykvoten avsettes til fiske etter 1. september 1998. Refordeling 1. 11.1998 av gjenstående kvantum.

9. Norges Fiskarlag viser til innstillingen fra utvalget som ble nedsatt for å finne fram til en regulering av fisket etter sei for trålerne.

Med utgangspunkt i innstillingen og etter en totalvurdering, vil Norges Fiskarlag tilrå følgende reguleringsopplegg for fisket etter sei nord for 62° N for trålerne i 1998:

10. Når det gjelder trålere med torsketråltilatelse, går Norge Fiskarlag inn for at 90% av gruppekvantumet reguleres som like kvoter fra årets start. Disse kvotene overreguleres med 25% og varer fram til 1. september. Den 1. september oppheves trålerens maksimalkvoter, som sammen med resterende andel av gruppekvoten danner grunnlag for regulering av trålerens seifiske resten av året. Det fastsettes da en ny maksimalkvote for resten av året.
11. Med bakgrunn i at ovennevnte forslag til fordeling av kvote på trålergruppen inneholder nye elementer, bør 1998 være et prøveår. Det bør derfor foretas en evaluering av ordningen, slik at eventuelle justeringer kan foreligge i god tid før reguleringsopplegget skal utarbeides for 1999.
12. Gruppekvoten til not på 41.750 tonn for 1998, vil Norges Fiskarlag tilrå fordeles på deltakende fartøyer med differensierte maksimalkvoter, etter at 3.000 tonn av notseien avsettes til bifangst for den gruppe som har deltatt i notfisket, til bruk ved deltagelse i fisket etter andre fiskeslag:

<u>Lengdegruppe</u>	<u>Maksimalkvote</u>
Under 15 meter	300 tonn
15 - 20,9 meter	400 tonn
21 - 22,9 meter	500 tonn
23 - 25,9 meter	600 tonn
26 meter og over	700 tonn

Norges Fiskarlag tilrå at gruppekvoten periodiseres med 40% fram til 30. juni 1998 og 60% fra 1. juli og ut året. Det enkelte fartøy gis anledning til å fiske innenfor en maksimalkvote.

13. Med det kvantum som er til disposisjon for fartøyer under 28 meter og som fisker med konvensjonelle redskaper, mener Norges Fiskarlag at det er viktig å sikre at avsetningen ikke belastes av kombinasjonsfartøyer som har et bedre driftsgrunnlag. På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i kombinasjon med trål eller not må avregnes mot den gruppen som utgjør hoveddriftsgruppe.

Norges Fiskarlag tilrå at fartøy som fisker sei med not eller trål ikke gis anledning til et direkte fiske etter sei innenfor den konvensjonelle kvoten, dersom det kvantum fartøyet har fisket med not eller trål overstiger maksimalkvoten for vedkommende fartøy med konvensjonelle redskaper. Et slikt fartøy kan i ethvert tilfelle samlet sett ikke overskride maksimalkvoten for not- eller trålfartøy.

FISKET ETTER SEI SØR FOR 62° N I 1998.

14. Norges Fiskarlag viser til at kvoten av sei sør for 62° N i 1998 er en del av kvotcavtalen mellom EU og Norge, som ennå ikke er ferdig forhandlet. Etter foreliggende anbefalinger kan det bli en reduksjon av totalkvoten i forhold til 1997.

Norges Fiskarlag vil tilrå at den norske kvoten av sei sør for 62° N i 1998 fordeles på gruppene etter samme mønster som for 1997. Dette innebærer at notgruppen får 7.000 tonn sei i 1998. Andre konvensjonelle redskaper vil ha til disposisjon et kvantum på 9.000 tonn, mens trålergruppen disponerer det resterende kvantum.

15. Norges Fiskarlag tilrår at trålnes gruppekvanrum periodiseres med 60% fra årets begynnelse og fram til 30. juni 1998. Fisket stoppes i perioden 1. juli til 1. august. Fra og med 1. august og ut året kan det fiskes på de resterende 40%.

Gruppekvote fordeles på deltakende fartøyer med en maksimalkvote på 1.000 tonn i 1998, som gjøres gjeldende til 1. juli 1998. Dersom det er kvantumsmessig grunnlag for det, økes maksimalkvoten til 1.500 tonn fra 1. august 1998.

16. Norges Fiskarlag går inn for at notfartøyer og fartøyer som fisker med konvensjonelle redskaper gis anledning til å fiske fritt innenfor de avsatte gruppekvoteene.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eiling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Grupporganisasjoncr

Fiskerinæringens Landsforening

FNL-Tromsø

9005 Tromsø (Besøksadresse: Skippergata 35-39)
Telefon: 77 65 80 33, Fax: 77 65 54 97

SAK
TH
SKH TK
Kopi
Akk
Fisk
Plas

Fiskeridirektoratet
Boks 185
5001 Bergen

20.10.97
4387/97

Vår ref

Deres ref.

Dato 20.10.1997

Prinsipper for seiregulering i 1998

Vedlagt følger et notat som FNL har utarbeidet om seireguleringen for trålerne i 1998.

Notatet presenterer FNLs standpunkt med hensyn på regulering av torsketrålernes seifiske. FNL mener torsketrålgruppen må deles opp og fabrikktrålerne skilles ut som egen gruppe. Videre mener FNL at en slik gruppedeling må bygge på prinsippet om kvotefaktorer, med samme fordelingsnøkkel for sei som for torsk.

Av hensyn til den videre behandling av dette spørsmål, vil vi anmode Fiskeridirektoratet om å klargjøre om det juridisk sett er noe til hinder for å foreta en slik gruppedeling. Videre ønsker vi å få klargjort om prinsippet med kvotefaktorer kan benyttes som fordelingsnøkkel for sei, på samme som torskekvote fordeles i torsketrålgruppen.

Med vennlig hilsen
Fiskerinæringens Landsforening

Terje E. Martinussen
avd. direktør

Kopi: Fiskeridepartementet

Fiskerinæringens Landsforening

FNL-Tromsø

9005 Tromsø (Besøksadresse: Skippergata 35-39)
Telefon: 77 65 80 33, Fax: 77 65 54 97

Til FNL-medlemmer

Vår ref

Deres ref.

Dato .15.10.1997

Seiregulering 1998 – trålgruppen

Dette notatet er sammenfattet av administrasjonen i FNL på bakgrunn av den diskusjon som har vært ført blant FNL-medlemmer over lengre tid.

FNLs primære standpunkt når det gjelder regulering av trålfisket etter sei er at torsketrålgruppen må deles opp og fabrikktrålerne skilles ut som en egen gruppe. Videre er det viktig å slå fast at en slik gruppedeling må bygge på prinsippet om kvotefaktorer (kvoteenheter). Dermed vil vi ha den samme fordelingsnøkkel for sei som for torsk, hvor antall kvotefaktorer ligger i bunnen.

Torsketrålgruppen består i dag av 89,8 kvotefaktorer som er fordelt på:

1. Fabrikkskip/saktfisktrålere og ferskfisk/småtrål med ombordproduksjon	21,5 kvoter
2. Ferskfisk/rundfrysetrålere	48,0 kvoter
3. Småtrålere over 250 BRT og 34 m.l.)	7,0 kvoter
4. Småtrål forøvrig (2 fartøyer med midlertidig konsesjon)	13,3 kvoter

Basert på en nøkkel med kvotefaktorer, ville dette gitt følgende fordeling med basis i torsketrålerenes gruppekvote for sei for 1997:

1. Fabrikktrålere	21,5 kvoter	7 997 tonn
2. Ferskfisk/rundfrysetrålere	48,0 kvoter	17 853 tonn
3. Småtrålere	20,3 kvoter	7 550 tonn
Totalt		33.400 tonn

I følge Fiskeridirektoratet vil småtrålgruppen øke med 0,7 enheter for 1998 og gi følgende grupper (dersom også 2 midlertidige konsesjoner videreføres):

1. Fabrikkskip/saktfisktrålere og ferskfisk/småtrål med ombordproduksjon	21,5 kvoter
2. Ferskfisk/rundfrysetrålere	48,0 kvoter
3. Småtrålere	21,0 kvoter
Totalt	90,5 kvoter

Dersom torsketrålgruppen deles i to, vil dette gi følgende fordeling (1997-kvoten):

1. Fabrikktrålere	7 935 tonn
2. Resten av torsketrålgruppen	25 465 tonn
Totalt	33 400 tonn

Hovedkontor:

FNL Oslo, Postboks 5471 Majorstua, 0305 Oslo, Tlf: 22 96 50 18, Fax: 22 60 15 42

Avdelingskontor:

FNL Bergen, Bontelabo 2, 5003 Bergen, Tlf: 55 96 26 70, Fax: 55 96 22 05

FNL Ålesund, Postboks 514 sentrum, 6001 Ålesund, Tlf: 70 10 14 18, Fax: 70 10 14 01

Til sammenligning hadde ferskfisktrålerne og småtrålerne pr uke 28/29 i år fisket 17 170 tonn, mens fabrikktrålerne hadde fisket 17 498 tonn sei. Når FNL ved flere anledninger har påpekt denne skeivheten i reguleringsopplegget, har enkelte hevdet at "noen er ute etter fabrikktrålerne". Men dersom det skal være en viss sammenheng mellom konsesjonspolitik og reguleringspolitikk, er det heit nødvendig med en ny reguleringsmodell. For å få til en slik omlegging, og rette opp systematiske skeivheter, må nødvendigvis ei fartøygruppe som utgjør 24% av torsketrålgruppen, men som fisker over 50% av gruppeknoten, tale en forholdsvis stor reduksjon av sine andeler. Resultatet av en slik omlegging blir følgelig at fabrikktrål må redusere, samtidig som ferskfisktrålerne får økt sin andel av gruppeknoten.

I følge notatet som Fiskebåtrederens forbund har utarbeidet i forkant av møtet 16.10, vil Fiskehått tilrå at trålgruppen deles inn i 4 kategorier:

1. Fabrikktrålere
2. Ferskfisktrålere
3. Småtrålere
4. Seitrålere

Dette vil innebære at dagens torsketrålgruppe blir delt i 3 undergrupper, pluss seitrålerne som allerede er en egen gruppe med 20% av seiknoten.

Sett med fabrikktrålerens øyne vil det opplagt være bedre å få torsketrålgruppen delt i 3 grupper, dersom fabrikktrålerne likevel vil bli skilt ut som en egen gruppe, enn å få en deling i 2 grupper. Med en deling i 3 vil fabrikktrålerne ha større muligheter til å sikre seg tilleggskvantum gjennom refordeling, enn om torsketrålgruppen deles i 2. Et eventuelt overskuddskvantum vil da sannsynligvis beholdes innenfor gruppen hvor ferskfisk/rundfrysetrålerne inngår.

Det vil trolig være lettere å få oppslutning om en deling av torsketrålerne i flere undergrupper, enn enighet om hvordan totalkvoten skal fordeles på de ulike gruppene.

Fiskebåtrederens forbund refererer til at flertallet i "seitvalget" har hatt det primære standpunkt at det burde tas hensyn til fartøyenes historiske fangst. Ettersom det ikke vil være lovhjemmel for en slik fordelingsnøkkel, har flertallet gått inn for å dele på bakgrunn av gruppens historiske fangst. Men også dette må anses som tvilsomt når det gjelder regulering av trålere, bl.a. med henvisning til den praksis som har vært når det gjelder regulering av torskefisket hvor trålerne har vært regulert med kvotefaktorer.

En inndeling i grupper basert på historisk fangst i perioden 1990-1996, gir en fordeling av seiknoten som følger (tall fra Fiskeridirektoratet):

Fabrikktrålere	31,5% av trålgruppen	dvs	39,5% av torsketrålgruppen
Ferskfisktrålere	28,0% av trålgruppen	dvs	35,0% av torsketrålgruppen
Småtrålere	20,5% av trålgruppen	dvs	25,5% av torsketrålgruppen
Seitrålere	20% av trålgruppen		

Til sammenligning vil en inndeling basert på kvotefaktorer i torskefisket og fordelingen torsketrålere/seitrålere (80/20) gi denne fordeling:

Fabrikktrålere	19% av trålgruppen	dvs	24,0% av torsketrålgruppen
Ferskfisktrålere	43% av trålgruppen	dvs	53,5% av torsketrålgruppen
Småtrålere	18% av trålgruppen	dvs	22,5% av torsketrålgruppen
Seitrålerne	20% av trålgruppen		

Det er med andre ord en betydelig forskjell i gruppeknotene, avhengig av om en velger "historisk fangst" eller kvotefaktorer. Målt i prosentandeler av torsketrålgruppen, vil f.eks ferskfisktrålerne tape over 18% enheter dersom historisk fangst i perioden 1990-1996 legges til grunn. Med utgangspunkt i kvoten for 1997, ville dette representert en forskjell på over 6.000 tonn i ferskfisktrålerens disfavør.

Dersom vi tar hele 10-årsperioden, 1987-1996, vil "historisk fangst" gå ennå mer i favør av fabrikkskipene. Denne dreiningen kommer på bekostning av småtrålerne, mens ferskfiskgruppen ligger stabilt på samme nivå:

Fabrikktrålere	32,5% av trålgruppen	dvs	41% av torsketrålgruppen
Ferskfisktrålere	29,0% av trålgruppen	dvs	36% av torsketrålgruppen
Småtrålere	18,5% av trålgruppen	dvs	23% av torsketrålgruppen
Scitrålere	20,0% av trålgruppen		

På grunnlag av fangsttallene fra Fiskeridirektoratet (som det kan være en viss usikkerhet om i perioden 1987-1989 pga mange konkurser og eierskifter) kan vi konkludere følgende:

Fabrikkskipene vil tjene på å legge historisk fangst til grunn (31,5%). De vil tjene ennå mer om perioden 1987-1996 legges til grunn (32,5%).

Ferskfisktrålerne taper på å benytte historisk fangst (28%) kontra kvotefaktorer (13%). Ferskfisktrålerne kommer litt bedre ut dersom perioden 1987-1996 legges til grunn (29%) sammenliknet med 1990-1996.

Småtrålerne tjener på å legge historisk fangst for perioden 1990-1996 til grunn (22%), mens perioden 1987-1996 gir om lag samme resultat som prinsippet om kvotefaktorer (18%).

Dersom vi ser på perioden fra 1990 og fram til i dag, etter at scifisket blei regulert med gruppekvoter for trål, not og kystgruppen, har perioden vært kjennetegnet av et reguleringsopplegg for torsketrålerne som ikke har fungert optimalt.

Trålerne hadde i 1990 og 1991, på samme måte som de foregående år, et relativt fritt fiske til tross for kvoteregulering. Fra 1992 og utover har trålerne i alle år fisket opp sin ordinære kvote i løpet av juni/juli. Dette resulterte i full stopp i 1992 i det ordinære seifisket, videreført som bifangstfiske, mens fisket i 1993 og utover blei videreført ut over høsten på grunnlag av overføringer fra notgruppen og tildeling fra bufferkvoten.

Reguleringen av trålfisket har med andre ord medført store problemer fra 1992 og utover. Disse problemene har i stor grad blitt redusert som følge av et feilslått fiske for notgruppen, med relativt store overføringer av kvoter som resultat. I forhold til dagens diskusjon om "historiske rettigheter" er det all grunn til å reise spørsmål om det er rimelig å legge et slikt fiske, som i utgangspunktet har vært basert på en dårlig reguleringsmodell og store overføringer fra andre grupper, til grunn for en framtidig fordeling mellom grupper.

Som nevnt innledningsvis er FNLs primære standpunkt når det gjelder regulering av trålfisket etter sei at en oppdeling i grupper må bygge på den samme fordelingsnøkkel som det som gjelder for torsk, hvor antall kvotefaktorer i gruppen ligger i bunnen.

Hvordan reguleringen innen hver enkelt gruppe organiseres, bør være et spørsmål som i neste omgang diskuteres internt i hver enkelt gruppe.

Blant annet under møtet i Tromsø i mai, blei det framhevet at dersom trålerne blei delt inn i undergrupper, ville det være mulig å videreføre dagens reguleringsmodell med maksimalkvoter og periodisering. Basert på årets erfaringer, vil det trolig være behov for å redusere graden av overregulering, både for å sikre periodiseringen og for å sikre nødvendig innblanding av bifangst ut over høsten i forhold til tilgjengelige høstkvoter på torsk og hyse.

Med vennlig hilsen

Fiskerinæringens Landsforening

Terje E. Martinussen
avd. direktør

SAK 11/97

REGULERING AV FISKE ETTER REKER I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

A) VED GRØNLAND

Fisket i 1997

Norge fikk etter kvoteforhandlinger med EU en kvote på 2.500 tonn reker ved Øst-Grønland også i 1997.

Antall fartøy som fyller vilkårene for deltakelse i 1997 er som i fjor 19 fartøy. Totalkvoten på 2.500 tonn reker ble fordelt som fartøykvoter etter tradisjonell fordelingsnøkkel.

Grønland har videreført en lisensieringsordning som bl.a innebærer at maksimalt 15 fartøy samtidig kan fiske reker i Grønlands fiskerisoner. Som kjent er Grønland i ferd med å bygge ut et inspeksjonssystem som innebærer at det på alle fartøy kontinuerlig skal være to inspektører. Ordningen er ennå ikke ferdig utbygget, men fra og med 1993 har noen fartøy til enhver tid hatt inspektører ombord under fiske.

Fiskeridirektøren fikk fullmakt fra Reguleringsrådet til å avvikle en eventuell refordeling på den mest hensiktsmessige måten.

Siste utseilingsdato ble satt til 19. september. På grunn av tre fartøy ikke hadde påbegynt fisket innen 19. september, ble kvotene til disse tre fartøyene 25. september fordelt på resterende 15 fartøyene etter tradisjonell nøkkel.

1. november ble det i tråd med tidligere års praksis foretatt refordeling av gjenstående kvote. Det var på dette tidspunktet 12 deltakende fartøy igjen som fikk fordelt restkvoten på 360 tonn. Videre ble det foretatt en ny refordeling av ledige kvoter den 21. november etter at 6 fartøy hadde avsluttet fisket.

Pr. 16. november gjenstår 304 tonn av kvoten. Det forventes at denne vil bli tatt.

Regulering av fisket i 1998

Kvoteforhandlingene med EU er ikke slutført, men en legger til grunn en forventet totalkvote på 2.500 tonn, slik resultatet har vært i de senere år.

Fiskeridirektøren har ikke på det nåværende tidspunkt mottatt opplysninger om at grønlandske myndigheter har til hensikt å innføre ytterligere reguleringstiltak i rekefisket ved Grønland, som kan føre til at gjennomføringen av det norske fisket i området vanskeliggjøres.

Forutsatt at Norge, etter forhandlingene med EU, tildeles kvote av reker ved Øst-Grønland i 1998, vil Fiskeridirektøren tilrå at det tas sikte på å følge tilsvarende reguleringsopplegg som i 1997 herunder at gjeldende kvotenøkkel legges til grunn. Siste frist for utseiling (startdato) foreslås satt til 15. september.

B) NORDSJØEN/SKAGERRAK

1. FISKET I 1997 - KVOTER, FANGST OG REGULERINGER.

ACFM anbefalte en TAC for 1997 på 15.000 tonn for rekebestanden norsk sone i Nordsjøen og i Skagerrak. Denne anbefalingen ble fulgt da kvotene for henholdsvis Skagerrakområdet og Nordsjøen ble fastlagt. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC'en til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av Nordsjødelen og 46,6 % av Skagerrakdelen av totalkvoten. Etter kvoteavtalene med EU og Sverige overførte man til sammen 1.230 tonn til EU (herav 150 tonn til Sverige) av den norske kvoten i Nordsjøen. Resultatet var at fra årets begynnelse var rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak regulert med to separate kvoter på henholdsvis 3.270 tonn i Nordsjøen 4.890 tonn i Skagerrak. Innenfor disse kvotene var fartøyene regulert med en turkvote på maksimalt 4 tonn. Fisket var videre regulert med helgedagsfredning.

Gjennom hele året har fangstene i begge områder vært meget gode. Sammenlignet med tidligere år var kvoteutnyttelsen og oppfisket kvantum pr. juli 1997 mye høyere enn i noen av de foregående årene for begge kvoteområdene. Prognosene tydet på at kvotene ville bli oppfisket i god tid før året var omme, og det var derfor behov for å innføre ytterligere reguleringer i rekefisket sør for 62° N.

Etter Fiskeridirektørens anbefaling innførte Fiskeridepartementet maksimalkvoter på 24 tonn reker i Nordsjøen og Skagerrak den 4. september. Av denne kunne maksimalt 8 tonn fiskes i Skagerrak. Fiskeridirektøren ble gitt kompetanse til å endre maksimalkvotene. På bakgrunn av nytt tallmateriale endret Fiskeridirektøren maksimalkvoten til 20 tonn den 5. september. Samtidig ble begrensningen på 8 tonn i Skagerrak opphevet. Man bestemte seg for å slå sammen de to kvoteområdene og regulere rekefisket innenfor en totalkvote på 8.160 tonn. I tillegg beholdt man turkvoten på 4 tonn og helgedagsfredningen i denne nye reguleringen. Tabell 1 viser utviklingen i rekefisket i 1997 på månedsbasis sammenlignet med årene 1994-96. Tallene for 1997 er pr. 2. november i alle tabellene.

Endringen av maksimalkvoten den 5. september var en konsekvens av at man, ved nærmere undersøkelser og vurdering av det statistiske materialet, fant at det var problemer knyttet til en nøyaktig fordeling av fangstene på de to kvoteområdene. Delelinjen mellom Nordsjøen og Skagerrak går i en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Denne grenselinjen for Skagerrak deler to lokasjoner i hovedområde 09 og en lokasjon i hovedområde 41 i det norske statistikkssystemet. Fangst registrert i lokasjon 09-25 var det som skapte problemer i dette fiskeriet. Dette er en viktig lokasjon for rekefisket, og rekefiskerne har ofte tråltrekk som krysser delelinjen mellom Nordsjøen og Skagerrak i denne lokasjonen. Konsekvensene av at vårt statistikkssystem ikke er i overensstemmelse med kvoteavtalen var at det var registrert for mye fangst på Skagerrak (hovedområde 09) og for lite på Nordsjøen (hovedområde 41). På grunn av de statistiske problemene, forårsaket i stor grad av at slikt fiske foregår i disse grenseområdene,

fant man det hensiktsmessig å slå sammen de to kvoteområdene til ett for regulering i 1997. Siden det er en felles rekebestand i Skagerrak og Nordsjøen kan en felles regulering sies å ha en fornuftig biologisk begrunnelse.

Tabell 1. Månedsfangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak.

	Jan.	Feb.	Mars	April	Mai	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	Sum	Kvote	Kvotenuyttelse
1994	452	758	522	1.099	778	513	528	583	432	426	378	348	6.817	10.019	68 %
1995	557	885	1.109	869	921	507	407	725	586	418	723	418	8.125	8.775	92,6 %
1996	656	735	794	977	694	399	268	609	674	653	821	608	7.888	8.160	96,7 %
1997	950	544	1.096	1.043	764	659	606	856	690	804	21		8.032	8.160	98,4 %

Tabell 1 viser at det spesielt er sommermånedene (juli til september) og oktober i 1997 som har vært bedre enn tidligere år. Effekten av årets regulering merket man først på slutten av oktober da enkelte fartøy begynte å gå ut av rekefisket på grunn av oppfisket maksimumkvote.

Prognosene over utviklingen i fisket viser at kvoten på 8.160 tonn kan være oppfisket i løpet av uke 47 eller 48. Som nevnt over begynner nå de innførte maksimumkvotene å virke i og med at noen fartøy har nådd maksimumkvoten på 20 tonn. Det har dessuten vært mye dårlig vær i slutten av oktober og i november, noe som har bidratt til landligge for fartøyene og dermed også til å redusere fangstratene ytterligere.

Fiskeridirektøren sendte ut stoppmelding fredag 21. november, hvor man opplyste at stoppen i fisket etter reker sør for 62° N vil bli iverksatt klokken 24.00 fredag 28. november 1997.

2. DELTAKELSEN I REKEFISKET 1991-1997.

Antall deltakende fartøy har holdt seg stabilt fra årene 1991 til 1997. I tabell 2 under ser vi hvordan deltakende fartøy fordeler seg etter fangstkvantum. Vi ser av tabell 1 over at kvotenuyttelsen har gått opp. Dette inntrykket forsterkes av tabell 2, der vi ser at antall fartøy som har fisket mer enn 100 tonn har øket fra 0 i 1993 til 10 i 1996. Dermed har også det gjennomsnittlige fangstkvantum pr. fartøy øket. Dette kan vi også se av tabell 3, som tar for seg gjennomsnittsfangster i rekefisket i Nordsjøen og Skagerrak i årene 1991 til 1997.

Tabell 2. Antall deltakende fartøy og kvantumsfordeling.

ÅR	FARTØY MED FANGSTKVANTUM MELLOM (i tonn):												
	0-0,9	1-1,9	2-4,9	5-9,9	10-14,9	15-19,9	20-24,9	25-29,9	30-30,9	40-49,9	50-99,9	100-	Sum fartøy
1991	81	25	65	63	35	35	19	13	31	24	20		411
1992	87	25	53	58	30	23	27	19	35	23	36		416
1993	68	29	47	48	27	37	23	21	24	20	48		392
1994	80	24	46	48	36	30	13	20	27	23	32	2	381
1995	102	38	46	47	38	19	17	21	22	22	45	8	425
1996	94	38	46	47	34	26	17	19	29	23	32	10	415
1997	68	39	51	42	34	35	18	12	28	29	42	4	402

Tabell 3. Gjennomsnittsfangst pr. deltakende fartøy.

ÅR	Gjennomsnittsfangst pr. fartøy pr. år.	
1991	15,0	tonn
1992	17,3	tonn
1993	19,1	tonn
1994	17,9	tonn
1995	19,1	tonn
1996	19,0	tonn
1997	20,0	tonn

Hvis vi ser utvikling fra 1991-1996 har fangstene øket med 4 tonn pr. fartøy. Dette er en økning i gjennomsnittsfangsten i fisket på ca. 27 % eller 4,5 % pr. år i gjennomsnitt. Utviklingen har fortsatt og forsterket seg i 1997.

Tabellene 4, 5 og 6 tar for seg den fylkesvise fordelingen av deltakelsen (antall fartøy), totalfangst og gjennomsnittsfangst de siste tre årene. Vi ser at deltakelsen og fangstene som ventet er størst i Vest-Agder, Rogaland, Aust-Agder, Østfold, Vestfold og Telemark. Av disse fylkene er det kun Østfold og Vestfold som har hatt en økning i antall deltakende fartøy de siste tre årene, mens de andre har hatt en viss tilbakegang i deltakelsen. Av de nevnte fylkene er Vest-Agder det fylket med størst gjennomsnittsfangst. Fra de øvrige av landets kystfylker er deltakelsen meget beskjeden, og den har blitt sterkt redusert i denne perioden. I 1995 var det til sammen 48 fartøy fra andre fylker enn de ovennevnte, mens det til nå i 1997 kun har deltatt 19 fartøy fra disse fylkene.

Tabell 4: Fylkesvis deltakelse i rekefisket.

	1995	1996	1997
Finnmark	2		
Troms	2	1	
Nordland	1	2	3
Sør-Trøndelag		1	
Møre og Romsdal	1	2	1
Sogn og Fjordane	5	3	3
Hordaland	23	21	18
Rogaland	93	95	90
Vest-Agder	101	97	93
Aust-Agder	58	53	50
Telemark	33	36	30
Vestfold	35	32	41
Buskerud	4	3	3
Oslo	3	2	2
Akershus	7	7	7
Østfold	57	60	61
Sum	425	415	402

Tabell 5: Rekefangsten fordelt på fartøyenes hjemstedsfylker.

	1995	1996	1997
Finnmark	34		
Troms	95	50	
Nordland	1	11	5
Sør-Trøndelag		3	
Møre og Romsdal	3	54	75
Sogn og Fjordane	9	9	5
Hordaland	69	137	50
Rogaland	1.788	1.606	1.812
Vest-Agder	2.907	2.810	2.713
Aust-Agder	1.000	1.196	1.204
Telemark	450	450	522
Vestfold	381	333	480
Buskerud	2	1	2
Oslo	2	4	2
Akershus	16	22	15
Østfold	1.308	1.129	1.090
Uoppgitt fylke	58	67	57
Sum	8.123	7.882	8.032

Tabell 6: Gjennomsnittsfangster pr. fartøy fylkesfordelt.

	1995	1996	1997
Finnmark	17,0		
Troms	47,5	50,0	
Nordland	1,0	5,5	1,7
Sør-Trøndelag		3,0	
Møre og Romsdal	3,0	27,0	75,0
Sogn og Fjordane	1,8	3,0	1,7
Hordaland	3,0	6,5	2,8
Rogaland	19,2	16,9	20,1
Vest-Agder	28,8	29,0	29,2
Aust-Agder	17,2	22,6	24,1
Telemark	13,6	12,5	17,4
Vestfold	10,9	10,4	11,7
Buskerud	0,5	0,3	0,7
Oslo	0,7	2,0	1,0
Akershus	2,3	3,1	2,1
Østfold	22,9	18,8	17,9

3. BESTANDSSITUASJONEN.

Siden man for første gang i 1992 ble enig om en TAC for Nordsjøen og Skagerrak samlet, har rekebestanden etter ACFM sin vurdering vært innenfor sikre biologiske grenser. Den avtalte TAC'en i årene 1992 -1997 har variert fra 15.000 tonn i fire av årene til 18.000 tonn i 1994 og 16.000 tonn i 1995. For 1998 anbefaler ACFM at fiskedødeligheten blir holdt på 1996-nivå, noe som innebærer en TAC på 18.800 tonn. Dette er en høyeste TAC-anbefalingen ACFM har kommet med for denne rekebestanden.

Kvoteforhandlingene med EU for 1998 er ikke avsluttet. Av denne grunn er rekekvote for 1998 i Nordsjøen og Skagerrak ikke fastsatt. I henhold til tidligere praksis må en påregne at EU (og Sverige) får kvoter i NØS i Nordsjøen. Om vi legger til grunn den gjeldende fordelingen av TAC'en mellom Nordsjøen og Skagerrak og overføringer av kvoter til EU, vil en TAC på 18.800 tonn medføre at Norge får på en totalkvote for de to havområdene på i størrelsesorden 10.500 tonn.

4. REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 1998.

Hovedmålsettingen med å innføre reguleringer i dette fiskeriet er at man klarer å fiske opp den norske kvoten samtidig som man unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil føre til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikker avsetning for sin fangst.

Som nevnt over vil man i 1998 antakelig få betydelig større rekekvote i Nordsjøen og Skagerrak i 1998. Dette betyr at behovet for regulering av fiskeriet ikke nødvendigvis er like stort som i inneværende år med en knappere kvote. Økte fangstrater som følge av bedret bestandssituasjon samt muligheten for økt deltakelse er imidlertid argumenter som taler for å regulere fisket fra årets begynnelse.

4.1 Periodekvoter

Som forslag til regulering for 1998 vil Fiskeridirektøren langt på vei følge Norges Fiskarlags forslag til regulering i rekefisket sør for 62° N (se vedlegg). Norges Fiskarlag foreslår å periodisere kvoten i tre perioder, hver på fire måneder, med henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %. Videre foreslår Norges Fiskarlag at man regulerer fartøyene med maksimalkvoter innenfor disse tre periodene. I tillegg til dette pågår det i Norges Fiskarlag for tiden en høringsrunde om innføring av en konsesjonsordning for rekefisket sør for 62° N.

På bakgrunn av det pågående arbeidet i næringen om konsesjonsordning, og den forventede store rekekvote i Nordsjøen og Skagerrak for 1998, vil ikke Fiskeridirektøren nå foreslå å innføre adgangsbegrensning.

For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder kan vi se på historisk fangst. Hvis vi benytter årene 1994-1996 som vår referanseperiode kan vi lage en tabell som ser på hvor stor del av fangstene som ble fisket i de ulike månedene og periodene.

Tabell 7: Måned- og periodeandeler av totalfangsten.

År	Jan.	Feb.	Mars	April	1. periode	Mai	Juni	Juli	Aug.	2. periode	Sept.	Okt.	Nov.	Des.	3. periode
1994	6,6 %	11,1 %	7,7 %	16,1 %	41,5 %	11,4 %	7,5 %	7,7 %	8,6 %	35,2 %	6,3 %	6,2 %	5,5 %	5,1 %	23,2 %
1995	6,9 %	10,9 %	13,6 %	10,7 %	42,1 %	11,3 %	6,2 %	5,0 %	8,9 %	31,5 %	7,2 %	5,1 %	8,9 %	5,1 %	26,4 %
1996	8,3 %	9,3 %	10,1 %	12,4 %	40,1 %	8,8 %	5,1 %	3,4 %	7,7 %	25,0 %	8,5 %	8,3 %	10,4 %	7,7 %	34,9 %
Gj.snitt	7,3 %	10,4 %	10,5 %	13,1 %	41,2 %	10,5 %	6,3 %	5,4 %	8,4 %	30,6 %	7,4 %	6,6 %	8,3 %	6,0 %	28,2 %

Ut i fra tabell 7 vil det være naturlig å ha en periodefordeling på 40 % i første periode, 30 % i neste periode og 30 % i siste periode. Dette er i tråd med Norges Fiskarlags forslag. Om vi antar at kvoten blir fastsatt i overensstemmelse med ACFM sin anbefaling, og at Norge dermed får en kvote på ca. 10.500 tonn resulterer dette i at 4.200 tonn blir avsatt til første periode og 3.150 tonn til de to siste periodene. En kvote på 10.500 tonn innebærer en kvoteøkning på ca. 29 % i forhold til 1997. Det forutsettes i det følgende at norsk kvote blir 10.500 tonn i 1998.

Et eventuelt overfiske av periodekvoten blir trukket fra neste periodekvote. Om man har gjenstående kvantum i en periode vil dette kvantumet tilsvarende bli overført neste periode.

4.2 Maksimalkvoter

Norges Fiskarlag foreslo at man skulle ha maksimalkvoter for de tre periodene på henholdsvis 35, 30 og 30 tonn. Det vil være naturlig å justere maksimalkvotene i forhold til totalkvoten. Det innebærer at kvotene oppjusteres med 29 % siden Norges Fiskarlag har benyttet årets kvoter som utgangspunkt for sine beregninger. Maksimalkvotene for 1998 blir da 45 tonn i første periode og 40 tonn i de to siste periodene (avrundet til nærmeste 5-tonn).

Slike maksimalkvoter kan karakteriseres som en "romslig" regulering siden det er få fartøy som vil bli rammet av dette forslaget, se tabell 8. Reguleringseffekten er imidlertid likevel av en betydelig størrelse. I de følgende beregninger tar vi utgangspunkt i de siste 12 måneder med fritt fiske. Det vil si at 1. og 2. periode blir henholdsvis januar til april 1997 (3.632 tonn) og mai til august 1997 (2.896 tonn). 3. periode blir da september til desember 1996 (2.756 tonn).⁵ I denne 12-månedersperioden ble det fisket 9.273 tonn reker i Nordsjøen og Skagerrak (se tabell 1). Med disse forutsetningene som utgangspunkt ville maksimalkvoter som nevnt over hatt følgende reguleringseffekt.

⁵ Dette er en 12 månedperiode med stor økning i oppfisket kvantum, og derfor er denne perioden mest egnet til beregninger for 1998 hvor kvotene vil bli høyere enn i 1997.

Tabell 8: Reguleringsseffekt av maksimalkvoter på hhv. 45, 40 og 40 tonn.

	Antall fartøy	Kvantum
1. periode	7	373 tonn
2. periode	10	490 tonn
3. periode	10	494 tonn
Sum		1.357 tonn

Med slike maksimalkvoter som er foreslått over vil vi ha en stor overregulering i dette fiskeriet. Hvis vi legger til grunn at deltakelsen i 1998 vil bli lik deltakelsen i 12-månedersperioden september -96 til august -97, har vi følgende overreguleringer:

Tabell 9: Overregulering.

	Antall fartøy	Maks. kvote	Potensielt fiske	Kvote	Overregulering	
					Kvantum	Prosent
1. periode	341	45	15.345	4.200	11.145	265 %
2. periode	315	40	12.600	3.150	9.450	300 %
3. periode	315	40	12.600	3.150	9.450	300 %
Totalt i 12-mnd. perioden	ca. 405	125	50.625	10.500	41.375	382 %

I tabell 9 har vi også sett på overreguleringen på årsbasis om vi forutsetter at fisket utvikler seg som i 12-månedersperioden. Med en maksimalkvote på 125 tonn for hele året, ville man fått en overregulering på 382 % hvis man forutsetter at deltakelsen er på linje med denne perioden. Det er vanskelig å finne den eksakte deltakelsen i perioden, fordi man har en periode som strekker seg over et årsskifte. Vi har anslått antall deltakere til 405 siden man til nå i 1997 har hatt 402 deltakende fartøyer og hele 1996 hadde 415. Videre er det å bemerke at av disse 405 fartøyene var ca. 220 fartøy som fisket mindre enn 10 tonn reker, og til sammen fisket de 600 tonn (6,5 % av totalfangsten i 12-månedersperioden). Det vil si at ca. 185 fartøy fisket 8.673 (93,5 %) i denne perioden. Overreguleringen blir betydelig mindre om vi kun anser disse 185 mest effektive fartøyene som aktuelle kandidater til å utnytte sine maksimalkvoter. Med en slik tilnærming blir overreguleringen totalt 126 % om vi ser 125 tonn som en maksimalkvote, og hvis vi forutsetter at de 220 minst effektive fartøyene også i 1998 vil fiske ca. 600 tonn.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med å regulere fisket særskilt for hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, vil Fiskeridirektøren foreslå at en regulerer fisket i de to områdene med felles periode- og maksimalkvoter. Med de antatt romslige kvotene i 1998, legger Fiskeridirektøren til grunn at separate områdekvoter ikke vil medføre problemer for utviklingen av fisket.

Som nevnt under punkt 4.1 forutsettes det at Norge får en totalkvote på 10.500 tonn i 1998. Dette baseres på at man følger ACFMs kvoteanbefaling, og at man overfører kvoter fra Nordsjøen til EU og Sverige i tradisjonelt omfang. Under disse forutsetningene vil vi få følgende

områdefordeling av den norske totalkvote: 4.370 tonn i Nordsjøen (overført 1.270 tonn til EU og Sverige) og 6.130 tonn i Skagerrak.

4.3 Garantert kvote pr. fartøy.

For å hindre at det blir for store distriktsvise forskjeller på grunn av for eksempel vær, vind og isforhold bør man ha et reguleringsystem som sikrer at alle faktisk får delta. Vi vil derfor foreslå at det innføres en garantert kvote på 10 tonn i de to første periodene for fartøy under 50 brt. eller 80 Te og 65 fot (19,8 m). Disse ti tonnene kan fartøyene som tilfredsstillere de nevnte krav fiske selv om periodekvoten er oppfisket. I tredje periode vil man ikke ha en slik adgang til å fiske utover periodekvoten.

4.4 Helgedagsfredning og turkvote.

Fiskeridirektøren er innstilt på å videreføre ordningene fra årets regulering med helgedagsfredning og turkvote på maksimalt 4 tonn.

4.5 Et eksempel på effekten å innføre periodekvoter og maksimalkvoter.

I dette eksempelet forutsetter vi at den norske kvoten blir på 10.500 tonn, som fordeler seg på de tre periodene med 4.200, 3.150 og 3.150 tonn. La oss videre forutsette at økningen i fangstene skjer parallelt med kvoteøkningen. Det vil si at man får en økning i fisket på 29 % i 1998 sammenlignet med den 12-månedersperioden som er beskrevet over. Tabellen under oppsummerer situasjonen i vårt eksempel. Tallene er oppgitt i tonn.

Tabell 10: Eksempel på reguleringseffekt om fangstene øker med 29 % neste år.

	Kvote	Fritt fiske	Reguleringsbehov	Maksimalkvote	Antall berørte fartøy	Regulerings-effekt	Resultat av reg.
1. periode	4.200	4.685	485	45	22	540	4.145
2. periode	3.150	3.723	573	40	18	589	3.134
3. periode	3.150	3.555	405	40	17	548	3.007
Sum	10.500	11.956	1.456	125		1.677	10.286

I eksempelet over ser vi at maksimalkvotene treffer rimelig bra med hensyn til reguleringsbehovet. Når det gjelder antall fartøy og regulerings-effekt er det tatt hensyn til at flere fartøy enn i vår 12-månedersperiode vil nå sin maksimalkvote.

5. FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG TIL REGULERING AV REKEFISKET I SKAGERRAK OG NORDSJØEN SØR FOR 62° N I 1998

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar-april) og 30 % de to siste periodene.

Fiskeridirektøren foreslår å innføre maksimalkvoter på henholdsvis 45 tonn i den første perioden og 40 tonn i de to siste periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at det i de to første periode blir innført en garantert andel av maksimalkvoten på 10 tonn for fartøy under 50 brt. eller 80 Te og 65 fot (19,8 m).

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan endre, eventuelt oppheve, maksimalkvotene for å sikre at den norske kvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med helgedagsfredning og en turkvote på maksimalt 4 tonn.

C) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 1998

Innledning

Sammen med rekeførere fra Færøyane og Grønland begynte norske rekeførere å fiske på rekefeltene ved Flemish Cap våren 1993, og siden har dette området vært et viktig driftsalternativ for enkelte norske rekeførere. I 1997 har imidlertid deltakelsen vært begrenset til 2 fartøy. Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i det enkelte år.

ÅR	Fangst (tonn)	Antall fartøy
1993	7.255	22
1994	8.720	19
1995	9.263	27
1996	6.191	15
1997	1.738	2

Tabell 1. Oppfisket kvantum og antall deltakende fartøy, 1993 - 1997.

Siden 1993 har i alt 33 (hvorav ett fartøy kom inn i 1996, da ett av de opprinnelige 32 fartøyene frasa seg sin rett til å delta i 1996) norske rekeførere deltatt i fisket ved Flemish Cap. Dette omfatter alle de 19 trålene som har rett til å delta i rekefisket ved Øst-Grønland. I tillegg har 14 andre rekeførere deltatt, hvorav 8 fartøy har torsketråltillatelse i tillegg til rekeførertillatelse, mens de 6 andre kun har rekeførertillatelse.

2. Regulering og avvikling av fisket i 1997.

Rekefisket ved Flemish Cap var før 1996 ikke underlagt annen form for regulering enn tekniske reguleringer og en rapporteringsordning i form av å melde inn og utgang av NAFO-området til norske myndigheter som videresender disse opplysningene til NAFO-sekretariatet. Dessuten har norske fartøy vært pålagt å sende ukentlige fangstrapporter til norske myndigheter. De tekniske reguleringene i NAFO-området består av et påbud om å bruke rekerist med maksimalt 22 mm spileavstand, samt påbud om å benytte en maskevidde på minst 40 mm i trålen. Dette er forøvrig den samme maskeviddebestemmelse som gjelder for trålfisket etter reker ved Øst-Grønland.

Årsmøtet i NAFO vedtok i 1995 å innføre innsatsbegrensende regulerings tiltak i rekefisket på Flemish Cap fra 1996, ved at deltakelsen skulle begrenses slik at ikke flere fartøy får adgang til å delta, enn det antall fartøy som har deltatt i perioden fra 1. januar 1993 til og med 31. august 1995. Totalt hadde 32 norske fartøy deltatt i referanseperioden.

For å begrense fiskeriaktiviteten, ble det også vedtatt på årsmøtet i 1995 og med virkning fra 1996 at hvert medlemsland skulle sørge for å begrense antall fiskedøgn til ikke å overstige det maksimale antall fiskedøgn registrert i ett av årene fra 1993 til 1995. Med antall fiskedøgn menes antall døgn i sonen inklusive dato for inn og utmelding, summert for alle fartøyer som i de enkelte år har fisket i NAFO-område 3M.

For 1996 ble det vedtatt at observatørdekningen på fartøy som fisker i området skulle økes fra 10% til 100%. Ordningen som også ble gjort gjeldende for 1997 har vært administrert av Fiskeridirektoratet som har engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon ombord på norske fartøy. Kravet om 100% observatørdekning måtte oppfylles for at norske fartøy skulle kunne fiske i NAFO-området.

Fra og med 1996 har fartøyene vært underlagt obligatorisk satelittsporing ved fiske i NAFO-området.

Rapportene fra Flemish Cap for de enkelte år som er innsendt til Fiskeridirektoratet, viser at 1994 er det gunstigste året for norske fartøy, da det til sammen ble registrert 2.206 døgn. Alle medlemsland ble fra 1997 pålagt å begrense antall fiskedager til 90% av maksimalt antall døgn. Reduksjonen innebar at norske fiskefartøy totalt hadde 1.985 dager til disposisjon i 1997.

Hvert fartøy ble tildelt en basiskvote på 25 døgn. Overskytende døgn ble fordelt forholdsmessig på fartøyene i henhold til fartøyets deltakelse i referanseperioden 1993-1995.

Antall fangstdøgn ble fra årets begynnelse fastsatt som maksimalkvoter med 30 % overregulering.

Fartøy som skulle delta i fisket måtte ha meldt ankomst til NAFO-underområde 3M senest 10. august 1997.

Fiskeridirektøren hadde adgang til å øke eller oppheve maksimaldøgnkvotene etter 10. juli 1997. På grunn av lav deltakelse fikk deltakende fartøy fra 4. november fiske uten begrensning i antall fiskedøgn for det enkelte fartøy, inntil totalkvoten på 1.985 døgn eventuelt er beregnet utnyttet.

Totalt har norske fartøy brukt 300 fiskedøgn hittil i 1997. Det er pr. 24. november fremdeles et aktivt fartøy på Flemish Cap.

3. Reguleringer for fisket i 1998.

Antall deltakende fartøy er fortsatt begrenset oppad til 32 fartøy. Ordningen med observatører og satelittsporing videreføres i 1998.

Norske fartøy vil også i 1998 totalt ha 1.985 fiskedøgn til disposisjon i NAFO-området.

Med bakgrunn i erfaringene fra fisket i 1997 bør reguleringsopplegget etter Fiskeridirektørens vurdering være fleksibelt og nokså liberalt med hensyn til overregulering for å medvirke til at norsk totalkvote av fiskedøgn kan utnyttes i størst mulig grad.

I dag er vilkårene for å delta i fisket at fartøyet har deltatt i fisket etter reker i NAFO-området i perioden fra 1. januar 1993 til 31. august 1995 (referanseperioden).

Dersom fartøy er skiftet ut med erstatningsfartøy, får eier adgang til å delta med dette fartøyet.

Dersom fartøy er solgt og ny eier er tildelt rekestråltillatelse for fartøyet, tilfaller adgangen til å delta den nye eier.

Dersom fartøy med deltakelsesadgang ikke deltar i fisket, kan Fiskeridirektøren gi fartøy som har deltatt i fisket utenom referanseperioden adgang til å delta.

Videre er det fastsatt krav om skriftlig påmelding, observatør og satelittsporingsutstyr.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakelsesvilkårene i 1997 også blir gjort gjeldende i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at antall døgn i 1998 fordeles på deltakende fartøy med en basiskvote på 25 døgn til hvert deltakende fartøy og at det gjenværende antall fangstdøgn fordeles på de deltakende fartøy i forhold til det antall fangstdøgn hvert enkelt fartøy har hatt i referanseperioden. Fartøy som ikke har deltatt i referanseperioden, tildeles et antall døgn tilsvarende den minste maksimaldøgnkvote som tildeles i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at døgnkvotene i utgangspunktet overreguleres med 50%. Fiskeridirektøren gis fullmakt til å kunne øke antall døgn pr. fartøy, herunder graden av overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at siste startdato i 1998 som i 1997 settes til 10. august og at Fiskeridirektøren etter denne dato kan oppheve maksimaldøgnkvotene.

Gullestad refererte til saksdokumentene og regulering av rekefisket ved Grønland. Han viste til at kvoten også neste år etter forhandlinger med EU var fastsatt til 2500 tonn. Han viste til at saksdokumentene la opp til samme opplegg som foregående år.

Reguleringsrådet var enig i dette.

Gullestad refererte deretter forslaget til rekeregulering i NAFO. Han viste til at kravet til satelittsporing var videreført og at dette skulle evalueres til høsten. Han informerte også om at lovavdelingen i Justisdepartementet i brev av 27. oktober 1997 på nytt hadde uttalt seg om dekning av observatørkostnader og funnet hjemmel for gjeldende regelverk.

Han kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å videreføre reguleringene i NAFO.

Gullestad viste deretter til saksdokumentene for rekefiske i Nordsjøen og Skagerrak. Han viste til at det i saksdokumentene var lagt opp som en reguleringssak, men at det gjennom Norges Fiskarlag var fremkommet forslag om deltagerbegrensning.

Når det gjaldt reguleringsdelen var kvoten fastsatt i tråd med det som fremgikk av saksdokumentene. Dette innebar at kvoten på 18 800 tonn var fordelt med 30% i Nordsjøen og 70% i Skagerrak. Han viste til at kvotegrunnlaget neste år var bedret og at det inneværende år hadde vært for knapt.

Hatlevik spurte om det ikke burde være avsatt et kvantum til de minste fartøyene som fisket innenfor grensene og i fjordene.

Gullestad svarte at han skulle ha dette i mente, men så ikke hvordan det kunne løses umiddelbart.

Han viste deretter til forslagene som fremkom i saksdokumentene, og fremholdt at fordi Fiskeridirektøren hadde sett hen til forslagene i rekeutvalget, var det ikke stor forskjell på hans og fiskarlagets forslag.

S. Olsen sa at reguleringen måtte ta høyde for muligheten for å levere fersk reke sør 62° N også i desember måned.

Gullestad kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig om reguleringselementene slik disse fremgår av saksdokumentene.

Gullestad viste deretter til at Fiskeridirektøren ikke hadde tatt opp deltagerbegrensning i dokumentet. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde tatt opp dette i eget skriv datert 28.11.1997 og at dette skrivet var vedlagt saksdokumentene. Han sa at han langt på vei var innstilt på å følge Norges Fiskarlag, men at kriteriene burde forenkles.

Han fremstatter deretter følgende forslag til deltagerbegrensning:

Fartøy over meter største lengde må i ett av årene 1995, 1996 eller 1997 i henhold til sluttsedler fra salgslagene ha levert reker fisket i området sør for 62° N.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i bokstav c for nybygg som er kjøpt eller kontrahert før 1. desember 1997.

Fiskeridirektøren kan også dispensere fra bestemmelsen i bokstav c for farttøy som er kjøpt før 1. desember 1997 som erstatningsfartøy for farttøy som fylte vilkårene etter bokstav c.

S. Olsen viste til at et flertall i fiskarlaget hadde gått inn for å sette grensen til 35 fot, (10,67 m) mens mindretallet mente at den burde 19,8 meter.

Hatelevik spurte om det var nødvendig å sette deltagerbegrensning når kvotegrunnlaget var økt for 1998.

Gullestad var enig i at det akutte behovet var redusert for 1998, men han presiserte at dette fort kunne endres.

Andreassen viste til at det å foreta en lukking var en relativt alvorlig sak for de som ble berørt av dette.

Krüger konstaterte at saken var fremlagt direkte i Reguleringsrådet og mente derfor at rådet kunne gi Norges Fiskarlag og Fiskeridirektøren fullmakt til å utarbeide og å iverksette en ordning.

Gullestad sa at det neppe var tid til å foreta noen nærmere utredning idet forslagene måtte oversendes til departementet i løpet av et par dager.

S. Olsen sa at forslaget var kjent og debattert innen organisasjonene. Dette medførte at en utsettelse ville ført til posisjonering. Det var derfor påkrevd å fastsette deltagerbegrensning før nyttår. Han forutsatte at det var snakk om en begrensning foreløpig for et år.

Jørgensen viste til at alle i arbeidsgruppen (rekeutvalget) gikk inn for deltagerbegrensning. Det var imidlertid ulike synspunkt på lengdegrensen.

Williams sa at når organisasjonene var fremkommet med et råd til myndighetene var det legalt at disse foretok seg noe.

Gullestad la til grunn at det var enighet om deltagerbegrensning unntatt spørsmålet om lengden. Han sa at en grense på 35 for (10,67 m) var for lav. Grensen burde etter hans oppfatning være f.eks. 13 meter.

Han konkluderte med at det forelå et forslag om å sette grensen til 10,67 meter fra Norges Fiskarlag. Og at de øvrige representantene selv om de synes at dette var satt vel lavt, kunne være enige i dette ut fra intensjonene i forslaget.

Williams ønsket å gi en sluttreplikk til rådets medlemmer:

Han sa at Fiskeridepartementet ganske snart ønsket å ta opp til vurdering fordelingsspørsmålet med organisasjonene. Han viste i den forbindelse til ressursvedtaket fra Norges Fiskarlag i 1994. Han sa at Fiskeridepartementet ønsket å "utfordre" vedtaket. Han sa at hvis en f.eks. ønsket fritt fiske for de minste fartøyene, måtte det stipulerte kvantum til dekning for gruppen justeres opp for å dekke den faktiske situasjon. For enkelte grupper som hadde uforholdsmessig gode vilkår ville det bli vurdert reduksjon. Han sa videre at Fiskeridepartementet ønsket å drøfte denne type problemstillinger med næringen og at det var forventet at også Fiskeridirektøren hadde dette i mente.

Gullestad sa at alle burde ta inn over seg de nye signalene som kom fra politisk ledelse. Han viste imidlertid at det pågikk en vanskelig prosess der avgjørelser tas enkeltvis og områder lukkes. Fordelingsspørsmålet er i høyeste grad politisk og ikke faglig. I denne forbindelsen har Fiskeridirektøren valgt å ligge lavt. Fordeling vil uansett endres over tid, men han manet til forsiktighet med hensyn til å velte skjøre byggverk og derved skape usikkerhet bl.a. om rammevilkår i næringen. Han forutsatte at Reguleringsrådet f.eks. neppe var et egnet forum til å endre f.eks. trålnøkkelen over natten.

Handwritten notes: "SAS RB" and "Løye Hått" with a signature.

04. JUL 97

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKS NR.	DOK. NR.
3078/97	1
U.O. 3	1

3. juli 1997

Handwritten note: "Kopi" with a signature.

Ark.
JBJ

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER REKER SØR FOR 62°N - PERIODISERING AV DEN NORSKE REKEKVOTEN.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskerilag behandlet ovennevnte sak på møte i dag 3.7.1997 og fattet følgende vedtak:

«1. Norges Fiskerilag viser til at foreløpig statistikk over oppfisket kvantum reke sør for 62°N i 1997 kan tyde på at disponibel norsk kvote (8.163 tonn) ikke vil være tilstrekkelig til å holde fisket i gang ut året. Fangsttall fra 1996 viser at det kun gjensto ca. 250 tonn av kvoten ved årets slutt. Dette indikerer at det kan være behov for å iværksette fangstdempende tiltak i rekefisket sør for 62°N.

På grunn av utviklingen i rekefisket de to siste år har et utvalg bestående av representanter fra Oslofjorden Fiskerilag, Fylkesfiskerilaget Sør, Rogaland Fiskerilag, Hordaland Fiskerilag og Sør-Norges Trålerlag behandlet spørsmål om regulering av rekefisket sør for 62°N.

2. Rekeutvalgets innstilling går ut på at den norske rekekvoten sør for 62°N periodiseres i 3 perioder á 4 måneder, hvor 40% fordeles på perioden januar-april, 30% fordeles på perioden mai-august, mens resterende 30% av kvoten forbeholdes på perioden september-desember. Det vises også til at utvalget har gått inn for at forannevnte periodekvoter ledsages av maksimalkvoter pr. fartøy på henholdsvis 35 tonn i første periode og på 30 tonn i hver av de to siste periodene. Maksimalkvotereguleringen kommer i tillegg til gjeldende turkvoteregulering (4 tonn) og helligdagsfredning.

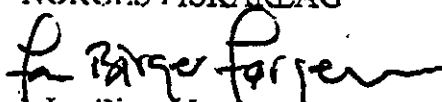
Innstillingen fra utvalget har vært behandlet i Samarbeidsrådet for dei Sør-Norske Fiskerilaga og de har gått inn for utvalgets reguleringsforslag.

3. Norges Fiskerilag viser til at et tilsvarende reguleringsopplegg ble utarbeidet i 1989, jfr. landsstyrevedtak 112/89, men rekefisket i området utviklet seg imidlertid slik at det ikke var nødvendig å innføre reguleringsopplegget.

Under henvisning til foranstående anmoder Norges Fiskerilag om at myndighetene snarest mulig innfører en periodisering av rekekvantumet sør for 62°N i 1997 i henhold til utvalgets tilrådning.

4. Norges Fiskarlag vil avslutningsvis anmode salgslagene om å samordne sine omsetningsbestemmelser/reguleringer slik at rekefiskerne oppnår lik behandling uavhengig av salgslagsdistrikt.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

for Elling Lorentsen

Kopi pr. fax: fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner
Sør-Norges Trålerlag
Skagerakfisk S/L
Rogaland Fiskesalgslag S/L

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
Vedlegg: /dnt/fiskeridep.dir.oversend.reker.gronl98.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
28. NOV 97	
SAKSNR. 5028/97	DOK.NR. 1
U.O. 2	

28.11.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 87/97, pkt. A behandlet «Regulering av fisket etter reker ved Grønland i 1998» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag forutsetter at det også for 1998 vil bli avsatt en kvote på 2.500 tonn reker ved Grønland for norske fiskere.
2. Reguleringsopplegget for fisket etter reker ved Grønland har ikke vært justert i de senere årene, og det er ingen grunn til å endre dette for 1998.

For at fartøyene skal kunne planlegge sin drift best mulig, vil Norges Fiskarlag tilrå at siste utseilingsdato settes til 15. september 1998. Det bør også foretas refordeling slik at en sikrer at totalkvoten blir tatt.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlagene
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
28. NOV 97	
SAKSNR. 4861/97	DOK.NR. 2
U.O. 81	

28.11.97
E.L.
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I SKAGERRAK/NORDSJØEN I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 87/97, pkt. B, behandlet «Regulering av fisket etter reker i Skagerrak/Nordsjøen i 1998» og fattet følgende vedtak:

- «4. Kvoten av reker i Skagerrak er gjenstand for forhandlinger mellom EU og Norge, og er vurdert ut fra en totalbestand for Nordsjøen og Skagerrak. Disse forhandlingene er ikke slutført for 1998, men det forventes at Norge vil få en kvote av reker i Nordsjøen og Skagerrak som er noe høyere enn i 1997.
5. Norges Fiskarlag vil tilrå at denne reguleres som en totalkvote for 1998. Kvoten periodiseres med 40% av totalkvoten for perioden 1.1.98 til 30.4.98. Videre gis det anledning til å fiske inntil 30% i hver av periodene 1.5.98 til 30.08.98 og fra 1.9.98 til 31.12.98.

Norges Fiskarlag viser til at det i 1997 ble nødvendig å iverksette maksimalkvoter for deltakende fartøyer, slik at totalkvoten ikke ble oppfisket på et tidlig på høsten. For å unngå at en tilsvarende situasjon oppstår i 1998, vil Norges Fiskarlag tilrå at det settes maksimalkvoter for hver av de tre periodene, hvor deltakende fartøyer i første periode kan fiske inntil 35 tonn reker. For hver av de to siste periodene gis det anledning til å fiske inntil 30 tonn.

Fartøy under 19,8 meter gis videre anledning til å fortsette fisket innenfor en maksimalkvote på 10 tonn i de to første periodene, selv om den avsatte periodekvote er tatt.

Norges Fiskarlag tilrår også at en viderefører ordningen med turkvoter på 4 tonn og helligdagsfredningen i fisket etter reker sør for 62° N i 1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag/gruppeorganisasjoner

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
28. NOV 97	
SAKSNR.	DDK.NR.
5031/97	1
U.O. 8	

28.11.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 87/97, pkt. D behandlet «Regulering av fisket etter reker i NAFO - området i 1998» og fattet følgende vedtak:

D) FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET.

8. Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter reker i NAFO-området i 1998 blir regulert etter de samme prinsipper som i tidligere år, med fordeling av antall kvotedøgn på deltakende fartøyer.
9. Videre bør det fastsettes en siste utseilingsdato, som Norges Fiskarlag vil tilrå settes til 10. august 1998. For å sikre at antall kvotedøgn blir utnyttet maksimalt, bør Fiskeridirektøren gis anledning til å foreta første ordinære refordeling innen 10. juli 1998. Videre bør Fiskeridirektøren, dersom det er behov for det, kunne oppheve reguleringene på et så tidlig tidspunkt at antall kvotedøgn blir utnyttet.
10. Norges Fiskarlag viser til tidligere krav om at kostnadene med observatørordningen skal dekkes av myndighetene. Med bakgrunn i at dette prinsipp er på vei inn også i andre fiskerier, bør det foretas en vurdering om det er lovgrunnlag for å kreve at alle kostnadene ved observatørordning og satellittsporing skal dekkes av det enkelte fartøy.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
 Elling Lorentsen, 73 54 58 71
 \\nf001f_elfoffice\brevdep_dir\overned\rekelons_1.doc

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

28.11.97
 EL
 Ark.,

TELEFAKS

SPØRSMÅL OM EN ETABLERING AV EN KONSESJONSORDNING FOR FISKE MED TRÅL ETTER REKER OG KREPS SØR FOR 62° N.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 116/97 behandlet «Spørsmål om en etablering av en konsesjonsordning for fiske med trål etter reker og kreps sør for 62° N» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag viser til innstillingen fra «Rekeutvalget» - et utvalg nedsatt med representanter fra Oslofjorden Fiskerlag, Fylkesfiskarlaget Sør, Rogaland Fiskarlag, Hordaland Fiskarlag og Sør-Norges Trålerlag - som tilrår at det innføres en begrensning i deltakelsen i fisket etter reker sør for 62° N.

Begrunnelsen for å kreve at fisket etter reker med trål sør for 62° N adgangsbegrenses, er at det i dag er relativ god lønnsomhet i fisket etter reker, samtidig som det er få alternativer for rekeutrålflåten. En svikt i andre fiskerier i området, kan medføre at det blir økt deltakelse, noe som kan få negative konsekvenser for rekeutrålflåten.

2. Et flertall i «Rekeutvalget» tilrår at det innføres konsesjon for å delta i fisket med trål etter reker og kreps sør for 62° N for alle fartøyer og etter følgende kriterier:

- alle fartøyer over 35 fot (10,67 m) skal omfattes
- fartøy som har deltatt i rekeutrålfisket i 1995 eller 1996 kan tildeles konsesjon, samt fartøy som er nyanskaffet i 1997 med rekeutråling sør for 62° N som hoveddriftsgrunnlag
- reglene for avgrenset nordsjøtillatelse endres slik at alle rekeutrålere kan tildeles slik konsesjon. Kapasitetsutvidelse for det enkelte fartøy kan skje innenfor eventuelle grenser for avgrenset nordsjøtillatelse, pr. idag 65 fot eller 50 BRT/80Te
- rekeutrålere med nordsjøtillatelse kan foreta kapasitetsutvidelse innen sistnevnte konsesjon

3. Norges Fiskarlag går inn for at det som et første skritt innføres en adgangsbegrensning fra og med 1. januar 1998 for fartøy som fisker reker med trål sør for 62° N etter de kriterier som er skissert ovenfor. Videre at myndighetene arbeider for å få etablert en konsesjonsordning for ovennevnte fartøyer og etter de kriterier som framgår av pkt. 2. ovenfor.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlagene
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
 Elling Lorentsen, 73 54 58 71
 \\ntnm\el\office\brev\dep.dir\oversend\rekab\lav 98.doc

Fiskeridepartementet
 Fiskeridircktoratet

28.11.97

EL
 Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER REKER NORD FOR 62° N OG I BARENTSHAVET I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyresak 87/97 behandlet «Regulering av fisket etter reker nord for 62° N og i Barentshavet i 1998» og fattet følgende vedtak:

C) FISKET ETTER REKER NORD FOR 62° N OG I BARENTSHAVET.

6. Fisket etter reker på kysten nord for 62° N og i Barentshavet er ikke underlagt kvotebegrensninger. Ved fiske etter reker må det imidlertid være innmontert sorteringsrist i rekestrålen, som skal redusere innblandingen av yngel av torsk, hyse og blåkveite. Norges Fiskarlag viser til at det foretas stengning i områder der yngelinnblandingen overstiger gitte kriterier.

Norges Fiskarlag har tidligere krevd at stengningen foretas for en måned ad gangen, og at ny undersøkelse må gjennomføres for å vurdere om området fortsatt skal holdes stengt, jfr. vedtak i landsstyresak 50/95 og 123/96, pkt. b. En slik endring av praksis vil etter Norges Fiskarlags mening medføre bedre grunnlagsmateriale for å holde områder stengt der det er stor innblanding av yngel, mens områder som har en innblanding under de fastsatte kriterier kan bli åpnet for et fiske med rekestrål innmontert sorteringsrist.

Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene vurderer en slik endring i praksis snarest mulig for å bedre forholdene for den flåten som er avhengig av rekefiskei.

7. Norges Fiskarlag har i lang tid arbeidet for å få undersøkt mulighetene for å montere en stormasket pose over sorteringsristen, slik at flåten kan ta vare på stor konsumfisk. Vi er videre kjent med at det skal være foretatt en forespørsel til fiskerisjefene for å få klarlagt hva en slik endring ville medført for flåten, uten at dette har gitt noe resultat.

Det er beklagelig at fiskeridirektoratet ikke har etterkommet kravet fra organisasjonen eller gitt skriftlig svar på våre henvendelser. Norges Fiskarlag har hittil ikke mottatt noe som skulle tilsi at en slik løsning ville være i strid med intensjonene med påbudet av sorteringsrist i rektrål. På denne bakgrunn forventer vi en snarlig, begrunnet avgjørelse fra fiskeridirektoratet.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 56 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 AKREHAMN

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807.3588987

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185
5002 Bergen

Husøy, 18.november 1997

Vedr. regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 1998.

Når det gjelder de norske rekekvotene i Skagerrak og Nordsjøen bør de i reguleringsammenheng behandles som en kvote, bl.a. på bakgrunn av at dette er samme bestand og av praktiske hensyn overfor fiskeflåten. For inneværende år er sågar kvotene blitt slått sammen på grunn av statistiske problem med å skille fisket mellom Skagerrak og Nordsjøen.

Tidligere år er det byttet bort 1.080 tonn reker i norsk sone til EU. Dette er reker som den sør-norske rekeflåten har sterkt behov for. Utviklingen i rekefisket i 1997 med strenge reguleringer og stor sannsynlighet for full stopp i fisket viser tydelig at norske fiskere trenger kvoten selv.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 1998

1. FISKET I 1997

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark er i 1997 regulert med maksimalkvoter på inntil 2.000 liter rognkjeksrogn. Dette innebærer en reduksjon i kvoten på 1.000 liter i forhold til kvoten i 1996.

Det er foreløpig ingen redskapsregulering i fisket, men Fiskeridepartementet har vedtatt en minste maskevidde på 267 mm i garnfisket etter rognkjeks fra 1. januar 1999. Det benyttes nå i det alt vesentlige garn med 252 mm maskevidde.

Vilkårene for deltakelse i fisket er at fartøyet som nyttes må være registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister, samt at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet.

Tabell 1

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 1991 til 1997.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997 pr 26.okt.
Tonn rund vekt*	5.366	3.786	4.611	5.620	4.005	4.328	5.550
Tonn saltmoden rogn	800,8	565,0	688,2	838,6	597,0	646,7	829,3
Fersk rogn i liter**	991.146	699.524	852.057	1.038.267	739.143	800.680	1.026.750
Antall fartøy	528	445	536	671	571	606	758

* Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall.

** Kilo rogn omregnet til liter rogn med en omregningsfaktor slik at 130 liter fersk rogn tilsvarer 1 tønne (105 kg saltmoden) rogn.

Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt har variert mellom 3.786 og 5.620 tonn i perioden 1991-97. Maksimalkvoten er redusert fra 5.500 liter i 1995 til 3.000 liter i 1996 og 2.000 liter i 1997. Til tross for dette har totalfangsten økt fra 4.005 tonn i 1995 til 4.328 tonn i 1996 og 5.550 tonn i 1997. Årsaken til økningen i totalfangsten er en sterk økning i antall deltakende fartøy. Økningen fra 1996 (606 fartøy) til 1997 (758 fartøy) må sies å være betydelig. Antall fartøy som har fisket mindre enn 1.000 liter rogn er færre i år enn i fjor. Vi har altså flere fartøy som deltar, samtidig som flere av de deltakende fartøyene fisker større kvanta enn tidligere.

Tabell 2

Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i 1996 og 1997.

	1996		1997 pr 26.okt.	
	Antall	Fangst i tonn rundvekt	Antall	Fangst i tonn rundvekt
under 7 meter	246	1.484	302	1.920
7 - 9,9 meter	214	1.603	226	1.712
10 - 12,9 meter	113	1.012	168	1.517
13 - 19,9 meter	26	207	52	374
over 20 meter	1	0	4	10
uoppgitt	6	22	6	17
Sum	606	4328	758	5550

Som en ser av tabell 2 utgjør antall deltakende fartøy under 10 meter en mindre andel i 1997 (69,7%) enn i 1996 (75,9%). Med hensyn til fangsten har fartøy under 10 meter en mindre andel i 1997 (65,4%) enn i 1996 (71,3%). Det har med andre ord vært en relativt større økning både i deltakelse og fangst i gruppen over 10 meter.

2. BESTANDSUTVIKLING

Havforskningsinstituttet har i brev datert 5. november 1997 (se vedlegg 1) pekt på at det synes å være en negativ trend i CPUE (fangst per enhet innsats) av rognkjeks i forskningsfangster tatt med trål i Norskehavet. Forskningsfangstene består vesentlig av umoden fisk, noe som kan tyde på at svakere årsklasser vil rekruttere til gytebestanden de nærmeste årene. Det knytter seg imidlertid usikkerhet til bestandstilhørigheten av fangstene fra Norskehavet, og derfor til hvorvidt den observerte nedgangen vil berøre de norske fiskeriene. Havforskningsinstituttet tilrår likevel på bakgrunn av dette at det utvises forsiktighet ved uttak fra gytebestanden.

Fiskeriforskning legger i sin rapport av 12. november 1997 (se vedlegg 2) til grunn at den høye fangsten i 1997 vil redusere bestanden betydelig, og at dette vil føre til en markant nedgang i fangst med samme innsats i 1998. Det er videre forventet en ytterligere reduksjon av bestanden som følge av dårligere rekruttering i årene fremover, da det antas at rekrutteringen er proporsjonal med størrelsen på gytebestanden.

På denne bakgrunn anbefaler Fiskeriforskning å redusere det totale uttaket i 1998 betydelig sammenliknet med 1997. Det anbefales videre at reguleringene legger opp til begrensninger i fisket for å redusere innsatsen i 1998 i forhold til 1997.

Det bemerkes endelig at fisket i 1997 ikke bare har vært godt i Norge, men i hele Nordatlanteren

3. REGULERINGSTILTAK I 1998.

3.1. Totalkvote, start- og stoppdato i fisket

Også i år oppstår spørsmålet om en skal innføre en totalkvote i fisket etter rognkjeks i 1998, noe som vil måtte medføre relativt store endringer i reguleringsopplegget i forhold til 1997.

Spørsmålet ble diskutert også i Reguleringsrådet i desember 1996, men en kom da etter en helhetsvurdering til at dette ikke ville være hensiktsmessig. Hvorvidt en slik regulering for 1998 vil la seg gjennomføre, beror etter Fiskeridirektørens oppfatning på vanskelighetene med å gjennomføre en totalkvoteregulering, samt på hvilke andre reguleringstiltak som er aktuelle.

Fiskeriforskning fremhever i sin rapport at reduksjonen av fartøyskvoten for i år ikke har hatt noen målbar effekt på det totale uttaket, snarere har flere fartøy fisket en større andel av tillatt kvote. I enkelte områder har det også vært god tilgjengelighet av rognkjeks, noe som kan ha påvirket det totale kvantum.

På grunnlag av dette reises spørsmålet hvorvidt en ytterligere reduksjon av fartøyskvoten vil ha noen effekt på den totale fangsten i dagens bestandssituasjon.

Ved en eventuell fastsettelse av totalkvote må det innføres ordninger som gjør det mulig for Fiskeridirektoratet å ha en fortløpende oversikt over uttaket, slik at fisket kan stoppes når totalkvoten er beregnet oppfisket. Slik det har vært i tidligere år har imidlertid uttaket av rognkjeks først blitt registrert hos salgslaget i forbindelse med førstehåndsomsetning, som i dette fisket ofte skjer etter at sesongen er avsluttet.

På bakgrunn av dette vil en fastsettelse av totalkvote gjøre det nødvendig å etablere en særskilt rapporteringsordning i fisket. Dette er imidlertid vanskelig gjennomførbart, og Fiskeridirektøren går i utgangspunktet ikke inn for en slik ordning.

Et annet forhold det eventuelt må tas stilling til, er risikoen for at totalkvoten blir oppfisket før fisket har startet opp i alle de tre aktuelle fylkene. Fisket etter rognkjeks med garn i Nordland, Troms og Finnmark er et sesongfiskeri hvor hovedsesongen er i april/mai. Fisket starter imidlertid normalt noe tidligere i Nordland enn i Troms og Finnmark. Dersom totalkvoten som en følge av dette blir oppfisket etter kort tid, vil sesongen derfor bli kortere i enkelte områder langs kysten. For å redusere risikoen for at fisket skal være over før det har startet opp i alle de tre aktuelle fylkene, er det to hovedalternativer som kan legges til grunn i fisket.

1. Fisket kan reguleres med så lave maksimalkvoter at sesongen strekkes ut i tid.

2. Det kan innføres en felles startdato i fisket for alle områder.

Når det gjelder spørsmålet om en felles startdato i fisket har Havforskningsinstituttet i brev av 23. mai 1995 uttalt at det er den største rognkjeks som først kommer inn til kysten for å gyte. En felles startdato vil følgelig ikke være et hensiktsmessig reguleringstiltak, og Fiskeridirektøren vil ikke å gå inn for dette.

Havforskningsinstituttet har i samme brev uttalt at en stoppdato i fisket kan spare førstegangsgyterne, da gytebestanden består av relativt flere små rognkjeks sent i sesongen. Fisket er imidlertid svært værutsatt, og en stoppdato vil følgelig kunne ødelegge sesongen for mange. I tillegg kommer som nevnt ovenfor at sesongen da vil kunne bli kortere noen steder p.g.a. senere innsig. Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn heller ikke gå inn for en innføring av stoppdato.

Fiskeridirektøren viser til det som er nevnt ovenfor, og legger til grunn at de geografisk uheldige konsekvenser som vil kunne oppstå som følge av innføring av en totalkvote, vanskelig kan rettes opp med reguleringsmessige tiltak for 1998.

Etter en samlet vurdering, og sett på bakgrunn av de praktiske konsekvenser fastsettelse av en totalkvote vil ha, finner Fiskeridirektøren ikke å kunne foreslå en totalkvote i fisket etter rognkjeks i 1998.

3.2. Generelle tiltak

Fiskeridirektøren gav i Reguleringsrådsmøtene i juni 1995 og desember 1996 uttrykk for den oppfatning at en reduksjon i maksimalkvoten kan være et velegnet regulerings tiltak. Det ble vist til at en prisøkning på rognkjeksrogn hadde ført til større deltakelse fra de store og mer fangstintensive fartøyene. Et annet forhold som førte til økt deltakelse fra en del større fartøy, var de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover. En la imidlertid til grunn at en lavere maksimalkvote kunne bidra til å begrense innsatsen fra disse fartøyene.

Erfaringene fra 1996 viste også at deltakelsen fra de større fartøyene var noe redusert, men at deltakelsen blant de mindre fartøyene økte. For de mindre fartøyene har fisket vært et tillegg til det ordinære hjemmefisket, og har for mange utviklet seg til å bidra med en viktig del av den årlige inntekten fra fisket.

Som vist i tabell 1 har antall deltakende fartøy økt markant i 1997, fra 606 fartøy i 1996 til 758 fartøy i 1997. Det er følgelig nå et meget stort antall fartøy som deltar i fisket etter rognkjeks. En kan imidlertid reise spørsmålet om denne økningen er reell på den måten at det er et større antall fiskere som deltar. En antar at en del av økningen skyldes at en del fiskere benytter mer enn ett fartøy, og således leverer mer enn én kvote.

I 1997 ble det videre innført en bestemmelse om at et fartøy bare kan levere én kvote i reguleringsåret. På bakgrunn av ovennevnte antakelse er det imidlertid også nødvendig å innføre en regel om at en for å kunne delta må eie fartøyet, samt at eier bare kan fiske og levere én kvote. Videre er det allerede innført forbud mot bruk av leiefartøy, og som en videreføring av dette ønsker Fiskeridirektøren også å innføre et forbud mot bruk av leieskipper.

Når torskeknoten i Barentshavet nå blir sterkt redusert for 1998, er det også grunn til å tro at rognkjeks fisket igjen vil bli mer interessant for de større fartøyene.

En antar imidlertid at også markedssituasjonen vil kunne ha en regulerende effekt. Hittil har prisene vært stigende, noe som har ført til økende interesse for å delta. Med den store deltakelsen en nå har vil imidlertid markedet kunne bli en begrensning ved at det oppstår problemer for

deltakerne med å få levert. I følge Fiskeriforsknings rapport av 12. november d.å. har det i 1997 vært en del problemer med å få omsatt rogn, og det er fremdeles en god del rogn på lager. Dette forholdet antar en vil redusere interessen for å delta i fisket.

Regelen om at et fartøy bare kan fiske og levere én kvote ble i 1997 innført med det formål å begrense deltakelsen noe. Sammen med en reduksjon på 1.000 liter i forhold til kvoten i 1996, samt en eventuell effekt av innføringen av minste maskevidde fra 1. januar 1999, la Fiskeridirektøren til grunn at dette ville være tilstrekkelig til å sikre en forsvarlig bestandsutvikling for rognkjeks i 1997.

Som nevnt ovenfor reises spørsmålet om en har fått den ønskede effekt av disse tiltakene, da en ser en negativ bestandsutvikling for rognkjeks i 1998 og i årene fremover. Det må imidlertid påpekes at tilgjengeligheten på rognkjeks i år har vært god, noe som har ført til et høyt uttak. Hvor stort uttaket ville vært uten disse reguleringene kan en ikke måle, men det er likevel sannsynlig at uttaket da ville vært enda høyere.

Fiskeridirektøren vil imidlertid ikke som reguleringstiltak for 1998 foreslå en ytterligere reduksjon i maksimalkvoten. I stedet må det vurderes om en skal innføre deltakelsesbegrensning.

På bakgrunn av stor selvproduksjon, blir uttaket av rognkjeks først registrert hos salgslaget i forbindelse med førstehåndsomsetning etter at sesongen er avsluttet. Dette vanskeliggjør en effektiv kontroll med at maksimalkvotene overholdes. Fiskeridirektøren vil imidlertid arbeide for å gjøre kontrollen mer effektiv.

3.3. Deltakelseskriterier

Et aktuelt reguleringstiltak overfor en relativt liten bestand, er å innføre begrensninger i adgangen til å delta i fisket. Dette er til en viss grad allerede innført ved at det er stilt vilkår om at fiskeren må være registrert i fiskermanntallet, samt at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

Deltakelsen kan imidlertid begrenses ytterligere ved å sette vilkår om tidligere deltakelse i fisket.

Et vilkår om tidligere deltakelse har vært diskutert også i de foregående år, men en har da kommet til at en slik regulering foreløpig ikke har vært formålstjenlig. Garnfisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark er et kort sesongfiskeri og et tilleggsfiske for de mange mindre og lite mobile fartøyene i Nord-Norge. Deltakelsen det enkelte år kan således variere, da den blant annet er avhengig av alternative driftsmuligheter samt værforholdene. På den annen side vil en fortsatt økning i deltakelsen medføre at fisket for den enkelte blir mindre regningsvarende.

Slik bestandssituasjonen er nå og for å motvirke en ytterligere ekspansjon i fisket, finner Fiskeridirektøren det likevel nødvendig å foreslå innføring av en deltakerbegrensning.

Tradisjonelt har rognkjeksfisket som nevnt ovenfor vært et fiske for de mindre og lite mobile fartøyene, mens de større fartøyene har kommet til de senere årene, se tabell 3 som viser utviklingen i antall deltakende fartøy over 13 meter de tre siste årene.

Tabell 3

Tabell 3 viser deltakelsen av fartøy over 13 meter fra 1995 til 1997.

Lengde	Antall fartøy		
	1995	1996	1997
13-14 meter	7	6	15
14-15 meter	5	6	13
15-16 meter	5	5	10
Over 16 meter	9	16	18
Sum	26	33	56

På denne bakgrunn finner Fiskeridirektøren det nødvendig å gå inn for en deltakerregulering for fartøy over 13 meter. Selv om fartøyene over 13 meter største lengde pr. i dag representerer et mindre kvantum, vil en deltakelsesbegrensning kunne være et hensiktsmessig tiltak på sikt. Dette gjøres ved at det stilles vilkår om at fartøy over 13 meter må ha deltatt i rognkjeksfisket i to av de tre siste årene fra 1995 til 1997. Grensen settes videre på 13 meter fordi fartøy med større lengde er mer mobile og har følgelig bedre fangstalternativer enn de mindre fartøyene.

For fartøy under 13 meter foreslår Fiskeridirektøren at det også i 1998 skal være fri adgang til å delta.

Fiskeridirektøren foreslår at det for fartøy over 13 meter største lengde i 1998 settes vilkår om tidligere deltakelse i rognkjeksfisket i to av de tre årene fra 1995 til 1997. Derneft videreføres vilkårene fra 1997 om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren at bare eier av fartøyet kan delta, samt at denne bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote. Endelig foreslår Fiskeridirektøren innført et forbud mot bruk av leieskipper, og at forbudet mot bruk av innleid fartøy videreføres.

3.4. Maksimalkvote

Den reduksjon i maksimalkvoten som ble foretatt i 1997 har som nevnt ikke hatt noen målbar effekt. Fiskeriforskning reiser videre i sin rapport av 12.11.97 spørsmålet om en ytterligere reduksjon i maksimalkvoten vil ha noen effekt i dagens bestandssituasjon.

Dersom en i stedet setter vilkår om tidligere deltakelse i fisket som foreslått ovenfor, vil ikke Fiskeridirektøren gå inn for å redusere maksimalkvoten ytterligere i forhold til kvoten i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en maksimalkvote på 2.000 liter rognkjeksrogn ved fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark fylker i 1998.

4. FRITIDSFISKE

I forbindelse med vedtakelsen av § 4a i saltvannsfiskeloven om fritidsfiske i juni 1997, ble det inntatt en bestemmelse i rognkjeksforskriften om at kun personer som er registrert i fiskermanntallet kan drive fiske etter rognkjeks.

På bakgrunn av at deltakelsen i fisket har økt ytterligere siden 1996, samt at uttaket fremdeles er for høyt, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre dette forbudet.

5. UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Det ble i mai 1997 vedtatt en forskrift om ungdomsfiskeordning for 1997. Etter denne forskriften var det adgang for ungdom til å fiske bl.a. rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i juni, juli og august 1997, tiltross for forbudet i rognkjeksforskriften for ikke-manntallsførte fiskere.

Adgangen gjaldt ungdom som fylte 15 år senest i 1997, men som ikke var fylt 25 år på forskriftens ikrafttredelsestidspunkt. Videre var det innført redskapsbegrensninger i fisket.

Tidspunktet for denne ordningen harmonerer imidlertid ikke med sesongen for rognkjeksfisket, hvor hovedsesongen er i april og mai. På denne bakgrunn finner Fiskeridirektøren det nødvendig enten å avskaffe ungdomsfiskeordningen etter rognkjeks, eller endre tidspunktet for når dette fisket er tillatt slik at det sammenfaller med sesongen for rognkjeksfisket.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hvorvidt en skal ha en slik ungdomsfiskeordning, og hvorvidt denne da skal flyttes til sesongen for rognkjeksfisket.

Peter Gullestad gav ordet til Knut Sunnanå for en orientering om rognkjeksbestanden.

Knut Sunnanå sa at Fiskeriforskning hadde igangsatt to arbeider for å kartlegge rognkjeksbestanden. Det ene gikk ut på innhenting av fangstdata fra 10 forskjellige fiskefartøy i 4 - 5 forskjellige områder, gjennom intervju av fiskerne. Det andre arbeidet var en modellering og taksering av bestanden med begrenset datatilgang. Hovedkonklusjonen som ble trukket på grunnlag av dette er at fangstratene har gått betydelig ned fra midten av 1980-tallet og frem til i dag. Fangstene er imidlertid bedre i noen områder enn i andre, uten at en vet hvorfor. En mulig forklaring kan imidlertid være at det er flere bestander. Sunnanå sa at målet må være å finne en balanse mellom uttak og bevaring av gytebestanden. Han påpekte at det var en klar tendens til økning i innsats, særlig i 1997, og anbefalte en betydelig reduksjon i uttaket. Han presiserte imidlertid at resultatene er beheftet med usikkerhet, og følgelig må tas som indikasjoner, i det arbeidet er i oppstartfasen. Han antydte tilslutt at begrensningene i fisket bør skje ved innsatsregulering, da det er lite trolig at en ytterligere kvotereduksjon vil føre til den ønskede reduksjon i uttaket.

Peter Gullestad spurte om det er én bestand i hele nordatlanteren, eller flere. Videre spurte han om det bare er prisene som indikerer et godt fiske.

Knut Sunnanå svarte at en pr. i dag ikke vet om det eksisterer en eller flere bestander av rognkjeks. Når det gjaldt påstanden om godt fiske svarte han at de her bygger både på fangstene og på intervjuene med fiskerne.

Arnlot Haugen spurte hvorfor det skal være fri adgang for fartøy under 13 meter når en legger opp til en streng regulering.

Åge Remøy sa på prinsipielt grunnlag at de som tradisjonelt har livnært seg av dette fisket må få fortsette med det.

Gerhard Olsen sa at en ved økt tilgjengelighet får en opphoping av fartøy som tradisjonelt ikke har deltatt i fisket. Han spurte videre om en vil kunne få en økt reproduksjon av bestanden når en øker beskatningen av den.

Knut Sunnanå svarte at det normalt fører til økt reproduksjon når bestanden fiskes raskt ned, og at dette er en av de største usikkerhetsfaktorene i modellen.

Thor Wold påpekte at det ble tatt mye rognkjeks i snurrevad, opptil 300 liter rong daglig, og spurte hvordan det skal håndteres.

Johan H. Williams svarte at en for å regulere dette må lage en bifangstbestemmelse. Han viste så til Norges Fiskarlags vedtak om å oppheve bestemmelsen om minste maskevidde på rognkjeksgarn. Forslaget er begrunnet i at det ikke finnes noen logisk begrunnelse for å øke maskevidden, og Williams spurte Sunnanå om dette er tilfelle.

Knut Sunnanå svarte at en slik bestemmelse om minste maskevidde har effekt på størrelsessammensetningen av fangsten, og at det således er et biologisk argument.

Peter Gullestad sa at dette er et fornuftig tiltak, og et vesentlig element i reguleringsopplegget. Han sa også at fiskerne har fått lang tid på seg til å skifte ut garna. Han påpekte deretter grunner til ikke å være enda strengere enn foreslått i reguleringsopplegget. Rognkjeks fisket er et relativt begrenset fiskeri, men viktig for de involverte. Videre er det et spesielt fiskeri pga. høy selvproduksjon av fangst som først blir registrert i ettertid. En registrering av uttaket underveis krever et veldig byråkrati, som en vegrer seg for. Han påpekte videre at dette er et fiskeri for småbåter, og at en vei å gå vil være å begrense adgangen til å delta for de store fartøyene. Imidlertid vegrer en seg for å lage en konsesjonsordning for disse fartøyene. Han viste så til sitt forslag om å opprettholde maksimumkvoten, og i stedet hindre at det kommer nye båter inn over 13 meter, og sa at han ønsket en diskusjon omkring dette.

Thor Wold kommenterte vanskelighetene med å etablere en totalkvote, i det han påpekte at fisket har ulik oppstart i de forskjellige områdene. Dernest sa han at han kunne stille seg bak forslaget om utestenging av fartøy over 13 meter, men at dette ikke hadde vært diskutert i Norges Fiskarlag.

Peter Gullestad presiserte at reguleringen bare gjelder for et år fremover, og at en kan se på dette som et prøveår.

Gerhard Olsen sa at en slik utestenging vil virke urimelig overfor dem som rustet fartøyet ut for rognkjeksfisket i fjor.

Peter Gullestad foreslo at en for å unngå dette kan kreve at fartøyene bare må ha deltatt i minst ett av de siste tre år.

Mary Mikalsen Trollvik påpekte at det ved innføring av en slik regulering vil være viktig å vurdere situasjonen etter ett år.

Pål Krüger påpekte at prisene på rognkjeksrogn har falt, og at det av denne grunn er små sjanser for at deltakelsen vil fortsette å øke sterkt. Han sa at en plutselig stenging vil føre til tilfeldigheter, og foreslo at en i stedet skulle la fisket få utvikle seg fritt. Han mente at det på grunn av prisene vil regulere seg selv.

Peter Gullestad viste til at det etter forslaget fremdeles skal være fri adgang for fartøy under 13 meter, og at fisket dermed vil få regulere seg fritt selv om en hindrer ytterligere økning i antall fartøy over 13 meter.

Thor Wold sa etter dette at han kunne gå inn for å sette som vilkår at fartøy over 13 meter har deltatt i fisket i ett av de siste tre år.

Johan H. Williams påpekte at antall deltakende fartøy under 13 meter er høyere enn for fartøy over 13 meter, og at den foreslåtte begrensning derfor ikke vil ha noen reguleringseffekt, i det gjennomsnittsfangsten er like høy for de små fartøyene. Konsekvensen av den foreslåtte regulering vil i stedet bli frykt blant de minste fartøyene, hvilket vil føre til økt deltakelse blant disse.

Peter Gullestad sa at prisene vil holde deltakelsen nede, og at han ønsker å holde fisket åpent for kystflåten. Han påpekte imidlertid at han har et ansvar for å unngå sammenbrudd i bestanden. Deretter viste han til Norges Fiskarlags forslag om en kvote på 3.000 liter rognkjeksrogn, og sa at han ikke kan gå inn for dette.

Thor Wold påpekte at det har vært lite forskning på rognkjeksrogn, og at han ved forespørsler til fartøyene har fått opplyst at de aldri har fisket kvotene så fort. Han ville derfor ha et kompromiss.

Peter Gullestad viste derimot til signalene fra forskerne, og sa at disse må tas alvorlig.

Thor Wold fremmet så et forslag til kompromiss på 2.200 liter rognkjeksrogn, i håp om å få enighet i Reguleringsrådet.

Peter Gullestad sa at han kunne gå inn for en kvote på 2.200 liter hvis han oppnådde enighet i Reguleringsrådet.

Mary Mikalsen Trollvik sa at hun også var enig i dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå en kvote på 2.200 liter rognkjeksrogn.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det settes som vilkår for deltakelse for fartøy over 13 meter at fartøyet har deltatt i fisket etter rognkjeks i ett av de siste tre årene fra 1995 til 1997.

Det var videre enighet om å videreføre vilkårene fra 1997 om at fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret, samt at et fartøy bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote i reguleringsåret. I tillegg var det enighet om å foreslå at bare eier av fartøyet kan delta, samt at denne bare kan fiske og levere inntil én maksimalkvote. Det var også enighet om å foreslå innført et forbud mot bruk av leieskipper, samt at forbudet mot bruk av innleid fartøy videreføres.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å videreføre forbudet mot at personer som ikke er registrert i fiskermanntallet driver fiske etter rognkjeks.

Peter Gullestad ønsket så å gå over til å diskutere ungdomsfiskeordningen for rognkjeks. Han viste til saksdokumentene hvor det går fram at tidspunktet for ungdomsfiskeordningen harmonerer dårlig med sesongen for rognkjeksfisket, som er i april/mai. Reguleringsrådet blir her bedt om å vurdere hvorvidt en skal ha en slik ungdomsfiskeordning, samt om denne da skal flyttes til sesongen for rognkjeksfisket. Gullestad sa at han ønsket synspunkter på dette.

Åge Remøy sa at en sliter med overkapasitet i norske fiskerier, og at ordningen derfor er unødvendig.

Peter Gullestad påpekte at ungdomsfiskeordningen er en politisk realitet som Reguleringsrådet må ha en oppfatning om.

Johan H. Williams viste til at Norges Fiskarlag gikk inn for ordningen for å rekruttere ungdommen til fisket. Han sa imidlertid også at de nye fritidsfiskereglene gjør at saken stiller seg litt annerledes, da det ikke lenger er behov for en egen ungdomsfiskeordning dersom det er tillatt å drive fritidsfiske etter rognkjeks.

Thor Wold påpekte at det er bedre at ungdommen har en ordning hvoretter det er tillatt å fiske i sesongen, enn at den fisker ulovlig.

Peter Gullestad sa seg enig med Wold, og at ordningen dersom den skal opprettholdes må legges til sesongen for rognkjeksfisket. Han påpekte videre at en ikke nødvendigvis trenger å fastsette noen dato for når ungdomsfisket skal være tillatt.

Johan H. Williams sa at ordningen var ment å være en sysselsettingsmulighet i skoleferien, og at en ungdomsfiskeordning i april blir i strid med hele intensjonen.

Thor Wold sa at en ihvertfall ikke kan ha en ungdomsfiskeordning i sommerferien, fordi det da ikke er noen fisk.

Rodle Angell påpekte at en ordning i april vil kunne gå ut over eksamensprestasjonene til ungdommen langs kysten.

Peter Gullestad sa at ordningen enten måtte ut eller legaliseres i sesongen for rognkjeksfisket.

Sammy Olsen sa at en ikke trenger å sette noen dato, da det ikke er Reguleringsrådets oppgave å ta hensyn til ungdommens skolegang.

Peter Gullestad foretok etter dette en oppsummering, og fant at det ikke var fremkommet noen sterke motforestillinger mot å videreføre ungdomsfiskeordningen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre ungdomsfiskeordningen for rognkjeksfisken, samt at ordningen fastsettes på den måte som finnes mest hensiktsmessig.

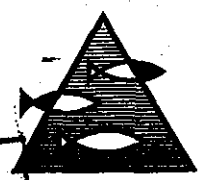
Thor Wold trakk etter dette frem Norges Fiskarlags krav om å oppheve maskeviddebestemmelsen. Han viste til at garn med denne maskevidden er vanskelig å få tak i, samt at det ikke er lønnsomt å investere i nye garn når kvotene er så små.

Peter Gullestad foretok etter dette en avstemning over Norges Fiskarlags forslag om å oppheve maskeviddebestemmelsen.

5 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy og Haugen) gikk inn for fiskarlagets forslag om å oppheve maskeviddebestemmelsen.

5 representanter (Gullestad, Trollvik, Montes, Krüger og Domstein) gikk imot forslaget.

TK

Handwritten notes and signatures in the top right corner.

Fiskeridirektoratet
v. Truls Konow
Juridisk kontor
Her

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	06. NOV 97
SAKSNR. 4654/97	DOK.NR. 1
U.O. 2	

Deres referanse:

Vår referanse:

Bergen,

97/675-2

05.11.97

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1998

Havforskningsinstituttet startet i 1997 opp prosjektet 0407.3 Rekrutteringsmekanismer hos rognkjeks. Prosjektet vil i 1997 hovedsaklig være inne i en innsamling/opparbeidingsfase og kan ikke forventes å gi innspill til forvaltningen før i 1998.

En vil likevel peke på at det synes å være en negativ trend i CPUE (fangst per enhet innsats) av rognkjeks i våre forskningsfangster tatt med trål i Norskehavet. Fangstene består vesentlig av umoden fisk, noe som kan tyde på at svakere årsklasser vil rekruttere til gytebestanden i årene fremover. Det knytter seg imidlertid usikkerhet til bestandstilhørigheten av fangstene fra Norskehavet og derfor om den observerte nedgangen vil berøre de norske fiskeriene. Tatt i betraktning den svake bestandsutvikling som er observert i rognkjeksbestanden de senere år og våre observasjoner i Norskehavet vil et generelt råd være å utvise forsiktighet ved uttak fra gytebestanden.

Med vennlig hilsen

Svein A. Iversen

Svein A. Iversen
Seksjonsleder

Jens Chr. Holst

Jens Chr. Holst
Prosjektleder

Fiskeriforskning

Norsk institutt for fiskeri og havbruksforskning AS
9005 Tromsø
Telefon 77 62 90 00, Telefax 77 62 91 00

Havbruksstasjonen
Telefon 77 62 91 50, Telefax 77 62 91 80

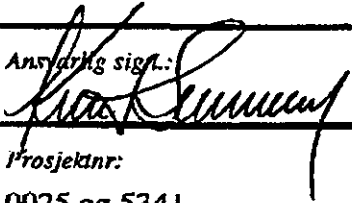
Rapportnummer:

--

Tilgjengelighet:

Begrenset

RAPPORT

<i>Rapportens tittel:</i>	<i>Dato:</i> 12 nov 1997
Taksering av bestand og rådgiving for fiske av rognkjeks nord for 62°N i 1998.	<i>Antall sider og bilag:</i> Rapport: 6 sider
<i>Saksbehandler/forfatter:</i> Knut Sunnanå	<i>Ansvarlig sigl.:</i>
<i>Senter:</i> Senter for marine ressurser	<i>Prosjektnr.:</i> 0025 og 5341
<i>Oppdragsgiver:</i> Fiskeridirektoratet	<i>Oppdragsgivers ref.:</i>
<i>Ekstrak:</i> Bestanden av rognkjeks (<i>Cyclopterus lumpus</i>) er kartlagt ved hjelp av innsamlede data fra lokale fiskere. Basert på en enkel beregningsmodell som også ble brukt i fjor, er fangst og indekser for bestanden fremskrevet til 1998 under forskjellige opsjoner for prosentvis uttak av bestanden. Det er gitt anbefaling for fangstuttak i 1998 basert på dette.	

Stikkord

Regulering
Rognkjeks
Modell

Taksering av bestand og rådgiving for fiske av rognkjeks nord for 62°N.

Historisk oversikt over fisket.

Fisket etter rognkjeks har vært drevet siden 1950-tallet. Det foregikk før 1990 i hovedsak fra mindre, åpne fartøy langs kysten fra Vestfjorden til Varanger. Fisket er et sesongfiskeri som foregår om våren når rognkjeks kommer inn til kysten for å gyte. I de norske fiskeriene er det kun rogn som tas vare på. Den saltes og nyttes til produksjon av kaviar.

Det beste fisket foregår på svært grunne områder, 10-40m, og oftest på de ytre delene av kysten som er eksponert for det åpne havet. Fiskeriet er dermed svært vær-avhengig, spesielt siden fisket på de grunneste områdene nødvendigvis gjør bruk av små fartøy.

Rognkjeksfisket var i de tidligste årene et fiske for fiskere som ellers ikke deltok i de store sesongfiskeriene i Lofoten og i Finnmark om våren. Etter de strenge reguleringene i torskefiskeriene fra 1990 og fremover, deltok også en del større fartøy i fisket. Fisket har for de mindre fartøyene vært et tillegg til det ordinære hjemmefisket og har for mange utviklet seg til å bidra med en nødvendig del av den årlige inntekten fra fisket.

Fangst, verdi og deltagelse.

Tabell 1 Oversikt over levert kvantum rogn fra rognkjeks, førstehåndsverdi og antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet)

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøy
1986	476.5	5.7	
1987	1 055.5	19.8	
1988	1 034.7	15.8	
1989	960.0	12.1	ca 700
1990	358.8	4.5	300
1991	798.9	11.1	534
1992	564.3	10.3	449
1993	686.2	19.9	534
1994	838.6	31.2	662
1995	588.4	23.8	568
1996	640.6	31.4	597
1997	824.9	37.9	827

Før 1991 ble både deltagelsen og fangstkvantum i betydelig grad påvirket av mottakssituasjonen på de enkelte steder langs kysten og fra midten av 1980-tallet ble det satt en kvote pr fartøy på 6 500 kg for å begrense fisket. For 1995 ble denne kvoten satt til 5 500 kg, for 1996 til 3 000 kg og for 1997 til 2 500 kg pr fartøy.

Før innføring av kvoteregulering for kystflåten i forbindelse med torskefiskeriene er det vanskelig å angi hvor mange fartøy som deltok i fisket etter rognkjeks. Etter 1990 har deltagelsen i dette fisket variert noe og har ligget på ca 450-650 fartøy.

I 1995 deltok det 568 fartøy hvorav ca 125 fisket mer enn 1500 kg og 1996 deltok 597 fartøy hvorav ca 178 fisket mer enn 1500 kg rogn. I 1997 fisket 289 fartøy mer enn 1500 kg rogn. Det har vært en del vansker med å få omsatt rogn i 1997 og det er fremdeles en god del rogn på lager hos fisker.

Data for fangst pr enhet innsats

Tabell 1 som viser utviklingen av fangstmengde gir ikke et bilde av utviklingen i bestanden. Det finnes imidlertid tilgjengelig tre serier med data over fangst pr innsats (catch per unit effort, CPUE) i dette fisket. Gjennom undersøkelser finansiert av Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste har det i 1995, 1996 og 1997 vært samlet inn data ved hjelp av lokale fiskere i Lofoten, Senja, Loppa, Nordkapp og Varanger. To av disse fiskene har data tilbake til 1989 mens den tredje har data tilbake til 1983. En detaljert beskrivelse av disse data er gitt i rapporter til Ordningen for fiskeforsøk og veiledningstjeneste (Sundet, 1995, Rasmussen og Sunnanå, 1996 og Sunnanå og Rasmussen, 1997).

Taksering av bestand og prognose for fangst.

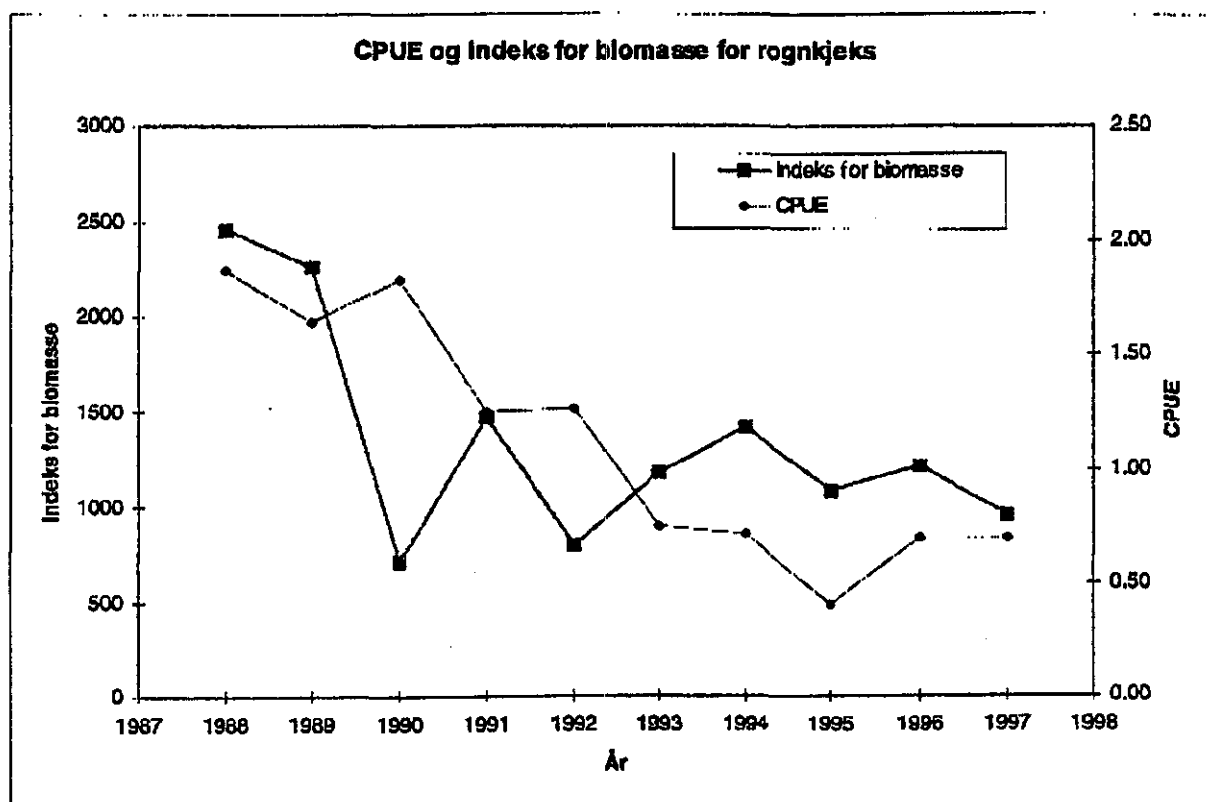
For å kunne gi råd om fangst av rognkjeks i 1998 har vi valgt å anvende en enkel taksering- og fremskrivningsmetode som baserer seg på begrenset kunnskap om fangst og bestand. Denne metoden er beskrevet i Vedlegg 1 til rapporten fra i fjor og i en artikkel av Shepherd (1991).

Som utgangspunkt for beskrivelse av utviklingen i rognkjeksbestanden er brukt en midlet indeks for fangst pr enhet innsats (CPUE) som er antatt å være proporsjonal med bestanden.

Videre er det antatt at rekruttering av nye årsklasser til rognkjeksbestanden er tilnærmet proporsjonal med gytebestanden og at rekruttering til fiskbar bestand skjer ca ved 6 års alder. Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir slik at mengden yngel som produseres bør være avhengig av antall fisk som gyter. Det foreligger dataserier over observert yngel og ungfisk av rognkjeks i det åpne hav, men disse vil først bli tilgjengelige for analyse i løpet av 1998.

I Figur 1 er vist den midlede CPUE seric sammen med indeks for biomasse som framkommer fra modellen som er brukt. Begge viser en nedadgående tendens og er rimelig sammenfallende. Det kan se ut som om nedgangen er flatet noe ut i de seinere år. Indeksen for biomasse gir tallverdier som kan sammenlignes med "potensiell" rognmengde i bestanden, dvs den mengde rogn som er tilgjengelig for fisket.

Modellen gir også indekser over forventet utvikling i fisket for 1998 og i Tabell 2 er gitt antatt utvikling under forskjellige opsjoner. Fiskedødligheten er i disse beregningene angitt som uttak i forhold til bestand ved begynnelsen av året, dvs %-vis uttak.

Figur 1 Midlet CPUE fra tre dataserier og estimert indeks for biomasse fra modell

Tabell 2 viser at en må forvente at fangstkvantum vil gå ned med samme innsats i fisket i 1998 som i 1997. Dette er en følge av at vi venter at bestanden vil gå ned som følge av dårligere rekruttering i årene fremover som igjen skyldes at vi har antatt at rekrutteringen er

Tabell 2 Fremskrivning av bestand for rognkjeks. Indeks for biomasse (97) = 957 %-vis uttak (97) = 0.87 Fangst (97) = 825

Opsjon	Basis	%-vis uttak (F%) 1998	Indeks for biomasse 1998	Fangst 1998 (tonn rogn)	Indeks for biomasse 1999
A	$0.4 \times F_{\% 96}$	0.35	358	124	322
B	$0.6 \times F_{\% 96}$	0.52		187	313
C	$0.8 \times F_{\% 96}$	0.70		249	298
D	$1.0 \times F_{\% 96}$	0.87		311	283

proporsjonal med bestanden. Tabellen viser også at bestanden fortsatt vil bli redusert for all beskatning i 1998. Modellen antar at den høye fangst i 1997 vil redusere bestanden betydelig og at dette i sin tur fører til en betydelig reduksjon i fangst med samme innsats i 1998.

I tillegg til den modellen som er brukt er det også eksperimentert med andre modeller, bl.a. med å inkludere innsats i fisket som en parameter. Dette er forsøkt gjort ved å anta at innsatsen er proporsjonal med antall fartøy som fisker mer enn 750 kg rogn. Resultatet av disse beregningene er ikke anvendelige til fremskrivning av bestand og fangst, men antyder at det har vært en betydelig økning i innsatsen i fisket i de seinere år.

Anbefaling

Det anbefales å redusere det totale uttaket i 1998 betydelig sammenlignet med 1997. Det anbefales at reguleringene legger opp til begrensinger i fisket som reduserer innsatsen som anvendes i fisket i 1998 sammenlignet med 1997.

Spesielle kommentarer.

Det som er mest usikkert i den foreliggende modell er antagelsen om at rekruttering er proporsjonal med bestand. Det foreligge ennå ikke indekser over rekruttering som er basert på data som er innsamlet spesielt for rekrutteringsstudier. Slike data vil kunne gi uavhengige indekser over rekruttering og dermed forbedre resultatet fra modellen som er brukt. Før slike data foreligger bør det vises stor forsiktighet med beskatning av bestanden av rognkjeks.

Det skal også bemerkes at den modell som er brukt i beregningene ikke gir grunnlag for å fastslå bestandens størrelse med noen nøyaktighet. Modellen kan brukes til å antyde trender og modellen indikerer en klar reduksjon i bestanden og at beskatningen må reduseres. Data som er innsamlet kan indikere at rekrutteringen til enkelte områder er bedre enn estimatet basert på modellen skulle tilsi. Dersom den økte fangst i 1997 delvis skyldes økt rekruttering vil dette medføre en bedre bestandssituasjon enn den som er beskrevet av modellen.

I fjor ble det gitt råd å redusere fartøykvoten og dette ble fulgt opp i reguleringene. Dette har ikke hatt noen målbar effekt på det totale uttaket, snarere har flere fartøy fisket en større andel av tillatt kvote. I enkelte områder har det vært høy tilgjengelighet av rognkjeks og dette kan ha påvirket det totale kvantum. Det bør derfor undersøkes nærmere hvilken effekt, om noen, en redusert fartøykvote har for den totale fangst i dagens bestandssituasjon. Det bør også legges opp til å undersøke sammenhengen mellom antall deltagende fartøy og den fiskdødlighet som bestanden utsettes for.

Referanser.

- Rasmussen, T og K.Sunnanå, 1996: Kartlegging av bestandsgrunnlaget for regulering av fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 18/1996*
- Shepherd, J. 1991. Simple methods for short-term forecasting of catch and biomass. *ICES. J.Mar.Sci. 48: 67-78*
- Sundt, J., 1995: Bestandsgrunnlag for rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport 27/1995* .
- Sunnanå, K. og T.Rasmussen, 1997: Kartlegging av bestandsgrunnlaget for regulering av fisket etter rognkjeks (*Cyclopterus lumpus* L.) i nordnorske farvann i 1997. Oppdrag utført for Ordningen for Fiskeforsøk og Veiledning. *Fiskeriforskning, rapport ../1997 (in prep)*

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
28. NOV 97	
SAKSNR.	DOKNR.
5033/97	1
U.O. 2	
TELEFAKS	

28.11.97
ET.
Ark..

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 26. november 1997 behandlet «Regulering av fisket etter rognkjeks i 1998» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter rognkjeks for 1998 reguleres etter de samme prinsipper som for 1997, hvor det er et krav at fisker må stå på blad B eller blad A og båten må være fiskeriregistrert.
2. Deltakende fartøy reguleres gjennom en maksimalkvote. Norges Fiskarlag vil tilrå at det for 1998 gis anledning for det enkelte fartøy å fiske inntil 3.000 liter rognkjeksrogn.
3. Norges Fiskarlag kan ikke finne noen logisk begrunnelse for å fastsette bestemmelser om en minste maskevidde i rognkjeksgarn. Det foreligger ingen biologiske data for norske farvann som fastlegger at bestemmelsen om minste maskevidde er nødvendig.

Norges Fiskarlag krever at bestemmelsen om innføring av en minste maskevidde i rognkjeksgarn på 267 mm fra 01.01.1999 blir opphevet.

Norges Fiskarlag ber om en snarlig oppfølging av denne saken fra Fiskeridepartementet/ Fiskeridirektoratet.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag/gruppcorganisasjoner
HAVforskningsinstituttet

SAK 13/97

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1998.

FISKET I 1997.

1. KVOTER OG OPPFISKET KVANTUM.

De norske sildekvotene etter avsetning til tredjeland fordelte seg slik på områder og fartøygrupper i 1997. (alle kvanta er i tonn):

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	35.560	4.200	5.000	44.760
Skagerrak	8.670	-	2.000	10.670
Vest av 4° Vest	4.900	-	-	4.900
Totalt	49.130	4.200	7.000	60.330

Oppfisket kvantum pr. 16. november 1997 fordeler seg slik på områder og fartøygrupper (kvanta i tonn)*.

	Ringnot	Trål	Kyst	Totalt
Nordsjøen	35.981	4.317 ¹	3.170	43.468
Skagerrak	8.005	-	2.699	10.704
Vest av 4° Vest	4.938	-	-	4.938
Totalt	48.924	4.317	5.869	59.110

* Utlossede og innmeldte kvanta for den siste perioden. Kilde: Norges Sildesalgslag og Skagerrakfisk.

1. Inkludert prognostisert bifangst for hele 1997, her direkte fisket er 2.317 tonn.

I henhold til avtalen mellom Norge og EU kunne norske fartøy fiske hele den norske sildekvoten på 46.110 tonn i EU-sonen, det vil si et kvantum på 44.760 tonn norsk disponibel kvote etter kvotetildelinger til tredjeland. Pr. 18. november er det fisket 21.100 tonn nordsjøsild i EU-sonen.

Ringnotgruppen.

Ringnotfisket er i 1997 regulert med fartøykvoter.

Kvotefaktoren i ringnotfisket ble fastsatt til 0,85 i Nordsjøen, 0,25 i Skagerrak og 0,15 vest av 4°V. Fisket ble stoppet vest av 4°V og i Skagerrak den 15. august 1997.

Ringnotfisket i Nordsjøen ble stoppet den 17. november 1997.

Trålgruppen.

Gruppekvoten til trålerne er i 1997 på 4.200 tonn. Primært er gruppekvoten ment å dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Dersom det gjenstår et ledig kvantum når det er tatt hensyn til estimert innblanding av sild i industritrålfisket totalt for hele året, kan det i følge reguleringsforskriften for 1997 åpnes for et direkte fiske etter den 1. august. På bakgrunn av at prognostisert innblanding av sild i industritrålfisket har vært vesentlig lavere enn gruppekvoten i 1997, ble det den 23. oktober åpnet for et direkte fiske etter sild. Hvert fartøy ble regulert med en maksimalkvote på 100 tonn.

Den 15. november 1997 ble direkte fisket etter sild stoppet. Det var pr. 15. november innmeldt 2.317 tonn og store deler av kvantumet er blitt levert til mel og olje.

Kystgruppen.

Kystfartøygruppens sildekvote på 7.000 tonn i 1997 kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak. Maksimalkvoten var først fastsatt til 300 tonn, og den 22. oktober ble maksimalkvoten økt til 400 tonn. Av totalt oppfisket kvantum på 5.868 tonn, har 459 tonn blitt levert til mel og olje.

REGULERING AV FISKET I 1998.

1. KVOTESITUASJONEN I 1998.

1.1. ACFM tilrådinger.

Størrelsen på gytebestanden i 1997 er estimert til 688.000, altså under MBAL på 800.000 tonn. En har historisk erfaring som viser at bestanden raskt kan gå mot et sammenbrudd dersom gytebestanden blir under 800.000 tonn.

I dette dokumentet legger en til grunn en nasjonal kvote i 1998 i størrelsesorden på ca. 87.000 tonn sild fordelt med omlag 72.000 tonn i Nordsjøen, omlag 10.000 tonn i Skagerrak og 5.000 tonn i området vest av 4° V. Det ligger altså an til en økning av den norske sildekvoten i 1998 i forhold til 1997, da som kjent den disponible norske kvoten er 60.330 tonn

Sild er et vanskelig tema i kvotedrøftelsene mellom Norge og EU og derfor er en norsk kvote på omlag 87.000 tonn på denne bakgrunn ment å anskueliggjøre et ikke usannsynlig nivå for kvotesituasjonen i 1998.

1.2. Avtalesituasjonen.

Pr. 18. november foreligger det ingen kvoteavtaler mellom Norge og EU om fisket i Nordsjøen og Skagerrak i 1998. Slike avtaler vil ventelig foreligge før årsskiftet.

Dersom avtalene mellom Norge og EU foreligger før Reguleringsrådsmøtet, vil det bli gitt en orientering om avtalene på møtet, jfr. sak 7/97 "Orientering om kvoteforhandlinger med andre land". Dersom det ikke foreligger kvoteavtaler før årsskiftet, er det Fiskeridirektørens syn at det bør avsettes en foreløpig kvote til norske fartøy i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen og i Skagerrak. En slik foreløpig kvote må ta hensyn til at det norske fisket skal kunne starte like etter årsskiftet og at antatt nivå på norsk endelig kvote ikke må overskrides. Ved fastsetting av eventuelle nasjonale kvoter, går Fiskeridirektøren inn for at disse blir basert på ACFM sine anbefalinger og norske andeler i Nordsjøen og Skagerrak i senere år, som har vært 29% av TAC i Nordsjøen og 1/3 av TAC i Skagerrak.

1.3. Gruppekvoter

Norges Fiskerilag har i Landsmøtevedtak 11/94 lagt til grunn følgende fordelingsnøkkel for norsk andel av sild sør for 62° N:

Kyst:	Stipulert kvote (avsetning) på 7.000 tonn
Trål:	7% av norsk kvote
Ringnot:	Resterende

Dette var også fordelingen i 1994, 1995 og 1997, og også i 1996 for ringnot- og trålgruppen .

Etter revisjon av sildeavtalen mellom EU og Norge i juni 1996 ble avsetningen på 7.000 tonn omgjort til en gruppekvote og redusert til 5.000 tonn, mens gruppekvoten i 1997 er på 7.000 tonn. Tabell 1 viser at 7.000 tonn har vært et tilstrekkelig kvantum for kystfartøygruppen gjennom de sist årene. Et kvantum på omlag 7.000 tonn skulle derfor kunne gjenspeile kystgruppens behov.

Etter Fiskeridirektøren sin vurdering har den mobile havgående flåten vesentlig flere driftsalternativer enn de fartøyene i kystfartøygruppen som driver sildefisket sør for 62°N. En gruppekvote under 7.000 tonn vil kunne medføre en stopp i fisket, og derved kunne få avgjørende betydning for driftsgrunnlaget for disse fartøyene.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren gå inn for at kystfartøygruppen tildeles en kvote på 7.000 tonn i 1998, et kvantum som er identisk til kystfartøygruppens kvote de siste årene. Fiskeridirektøren finner ikke å kunne foreslå at kystfartøygruppens kvantum fastsettes som en avsetning, da den ressurs- og avtalemessige situasjonen ikke gir rom for et eventuelt overfiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 1998 fordeles med en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

2. FISKE I KYSTFARTØYGRUPPEN.

2.1. Kystfartøygruppens fangster fordelt på områder i perioden 1993 - 1997.

Tabell 1 viser kystgruppens fangst i årene 1993 til 1997.

Tabell 1 Kystfartøygruppens fangster og antall deltagende fartøy fordelt på Nordsjøen og Skagerrak og samlet for Nordsjøen og Skagerrak.

		1993	1994	1995	1996	1997
Nordsjøen	Fangstkvantum	3.556	3.800	3.728	2.599	3.247**
	Antall fartøy	108	100	92	87	48*
Skagerrak	Fangstkvantum	1.193	3.095	2.912	2.179	2.699**
	Antall fartøy	56	86	90	67	49*
Totalt	Fangstkvantum	4.745	6.895	6.640	4.778	5.946**
	Antall fartøy	157	176	173	145	97*

* Dette er bare fartøy som har deltatt i direktefisket etter sild, jfr. tall fra salgslagene.

** Pr. 18. november 1997

Av Tabell 1 kan en registrere at antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen har blitt redusert fra 176 fartøy i 1994 til knapt 97 fartøy i 1997.

En registrerer at gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt fra 30 tonn (4.745 tonn / 157 fartøy) i 1993 til 61 tonn (5.946 tonn / 97 fartøy) i 1997. De siste fem årene har altså antall deltagende fartøy i kystfartøygruppen blitt vesentlig redusert, mens gjennomsnittsfangsten pr. fartøy har økt.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 1998 behandles som et selvstendig fiskeri, som i 1997, og ikke som to uavhengige fiskerier, som i 1996. Det vil etter Fiskeridirektørens syn gi en større fleksibilitet i utøvelsen av fisket.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at kystfartøygruppens kvote kan fiskes i både Nordsjøen og Skagerrak i 1998.

2.2. Maksimalkvoter.

Maksimalkvoten i 1997 var som nevnt på 400 tonn. I 1996 var maksimalkvoten på 450 og i 1994 og 1995 var den 500 tonn. I Tabell 2 er det gitt en oppstilling over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i perioden 1994 - 1997

Tabell 2 Oversikt over antall fartøy fordelt på fangstkvanta i 1994, 1995, 1996 og 1997.

Fangst/år	1994	1995	1996	1997
mindre enn 10 tonn	144	136	108	49
større eller lik 10 tonn	32	37	37	47
større eller lik 100 tonn	15	17	14	21
større eller lik 200 tonn	12	10	12	12
større eller lik 300 tonn	12	8	4	7
mer enn maksimumkvoten	5	5	1	-
Totalt	176	173	146	96

En registrerer av Tabell 2 at det i snitt har vært 17 fartøy i kystfartøygruppen som årlig har fisket 100 tonn eller mer i perioden 1994 - 1997. Den tidlige stoppen i 1996 rammet mange fartøy fra å kunne utnytte fangspotensialet og fiske maksimumkvoten som da var på 450 tonn. Mens det var 12 fartøy som fisket 300 tonn eller mer i 1994 er det kun 7 fartøy som har fisket 300 tonn eller mer til nå i 1997.

Frem til i år har i praksis maksimumkvotene, ikke hatt noen fangstbegrensende effekt. Ved i tillegg til en egen gruppekvote på 7.000 tonn for kystfartøygruppen i 1998 å regulere fisket i kystfartøygruppen ved bruk av maksimumkvoter som begrenser fangstmulighetene, vil en etter Fiskeridirektørens oppfatning ha et tilstrekkelig reguleringsverktøy for å sikre at de totale fangstmulighetene fordeles på en tilfredsstillende måte mellom de deltagende kystnotfartøyene.

Med tanke på et hensiktsmessig reguleringsopplegg bør det være en sammenheng mellom størrelsen på henholdsvis gruppekvote og maksimumkvoten. I år ble det nødvendig å øke maksimumkvoten fra 300 til 400 tonn. Gitt samme eller lavere deltakelse i 1998 burde maksimumkvoten i utgangspunktet kunne fastsettes noe høyere enn den opprinnelige kvoten på 300 tonn i 1997. Dersom deltakelsen og kvoteutnyttelsen skulle bli vesentlig bedre i 1998 enn i 1997, vil et for ekspansivt reguleringsopplegg kunne bety stopp i fisket, noe som skjedde allerede i juli i 1996. På denne bakgrunn mener Fiskeridirektøren at det vil være mest fornuftig å fastsette en maksimumkvote på 300 tonn og eventuelt øke denne senere på året for å medvirke til at gruppekvote blir oppfisket.

Under forutsetning av at gruppekvote settes til 7.000 tonn, foreslår Fiskeridirektøren at fartøy som deltar i kystfartøygruppen, blir regulert med en maksimumkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne.

2.3. Konsumkrav.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt krav om levering til konsum i kystfisket, som i 1997. Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silden av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

2.4. Vilkår for deltakelse i kystnotfisket.

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, er det blitt stilt følgende vilkår:

- Notfartøy over 70 fot (21,35 meter) som deltar i det fartøykvoteregulerte fisket utenfor grunnlinjen og trålere kan ikke delta.
- Fartøy som skal fiske med not må være registrert i merkeregisteret, være egnet og utstyrt for notfiske.
- Hovedsmannen for fartøyet må stå i blad B i fiskermanntallet og eie eller være medeier i fartøyet. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra kravet til eierforhold.

Fiskeridirektøren foreslår at de ovenfor nevnte vilkår for deltakelse blir opprettholdt i 1998.

2.5. Vilkår for deltakelse med garn.

I 1990-1996 har det vært satt som vilkår at fartøy som skal delta i garnfiske må være registrert i merkeregisteret og under 27,50 meter. Det har i tillegg vært stilt vilkår om at hovedsmannen må stå på blad A eller B i fiskermanntallet. For å utelukke muligheten for deltagelse av fartøy hjemmehørende i gruppen av snurpere under konsesjonsgrensen på 90 fot (SUK-gruppen) eller i gruppen av fartøy som ble tildelt rett til deltagelse i ringnotfisket etter sild sør for 62°N og makrell i kystfartøygruppen gikk Fiskeridirektøren inn for at lengdegrensen for deltagende fartøy i fisket med garn ble redusert til 21,35 meter i 1997. Det har ikke vært registrert garnfangster av fartøy på 21,35 meter og mer i perioden 1994-1996. Fiskeridirektøren fant det derfor naturlig å avgrense deltakelsen i garnfiske til fartøy under denne størrelsen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det for deltakelse med garn i 1998 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

2.6. Fritidsfiske.

For 1997 er fisket etter sild sør for 62° N for ikke-manntallsførte fiskere regulert med en begrensning i tillatte redskaper til håndsnøre og inntil 3 garn med en samlet lengde på inntil 90 meter pr. husstand, samt et konsumpåbud. Videre har det vært adgang til å fiske sild til eget agnbehov.

I juni 1997 ble regelen om fritidsfiske i saltvannsfiskelovens § 4a vedtatt, hvoretter det ble innført redskapsbegrensninger for ikke-manntallsførte fiskere. Spørsmålet oppstår dermed om en skal videreføre reguleringsopplegget m.h.t. fritidsfiske fra 1997 for sild sør for 62° N, eller om en skal oppheve dette og la saltvannsfiskelovens § 4a gjelde. Sistnevnte forslag innebærer at den totale tillatte garmlengde fordobles, samt at konsumpåbudet forsvinner.

For fisket etter makrell for ikke-manntallsførte fiskere tok en i Reguleringsrådsmøtet i juni 1997 ut bestemmelsen fra reguleringsforskriften om redskapsbegrensning for ikke-manntallsførte fiskere, og lot den nye saltvannsfiskelovens § 4a regulere forholdet. Dette var begrunnet i at den biologiske situasjon ikke alene tilsa en strengere regulering enn den saltvannsfiskelovens § 4a medfører. Fiskeridirektøren finner videre at det samme gjelder for fisket etter sild sør for 62° N, og foreslår at bestemmelsen om fritidsfiske i reguleringsforskriften for 1997 tas bort.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om fritidsfiske tas ut av reguleringsforskriften i 1998, men forutsetter at det innføres omsetningsforbud for fritidsfiske dersom kystfisket blir stoppet.

2.7. Agnfiske med not.

Enkelte manntallsførte fiskere vil ha behov for et visst kvantum sild til agn. Disse bør gis anledning til å fiske denne silda med not. Ved å begrense dette til at de bare kan fiske agn til eget forbruk, antar vi at dette ikke vil representere kvantum av særlig omfang.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild til agn med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

3. FISKE I TRÅLGRUPPEN.

Som nevnt skal trålernes gruppekvote primært dekke innblanding av sild i industritrålfisket. Imidlertid har bifangsten av sild i industritrålfisket vært lav i de senere årene.

Tabell 3 viser sildeinnblanding i industritrålfisket de siste fem årene, og fisket kvantum i det direkte fisket.

Tabell 3 Industritrålernes fiske av sild sør for 62° N i perioden 1993 - 1997 (i tonn).

År	1993	1994	1995	1996	1997*
Kvote	10.560	10.600	10.522	4.310	4.200
Fangst	10.718	12.127	11.509	4.195	4.317
herav					
- bifangst	1.500	1.153	613	630	2.000 ¹
- konsum	103	409	515	3270	665
- mel/olje	9.115	10.565	10.381	295	1.652

* Tall pr. 18. november 1997.

1. Estimert bifangst for hele 1997.

Dersom det gjenstår et kvantum sild etter at forventet bifangstinnblanding i industritrålfisket er beregnet, vil en foreslå at et eventuelt direktefiske etter sild som i 1997 kan åpnes av Fiskeridirektøren etter 1. august, i samråd med næringen. Begrunnelsen er at på det tidspunktet vil vi kunne ha en relativ god prognose for omfanget av silde-innblanding i industritrålfisket i Nordsjøen i 1998.

Av tabell 3 vil en kunne registrere at trålgruppens direkte fiske etter sild i 1996, i motsetning til tidligere år, mer eller mindre utelukkende har vært et konsumfiske. Dette uten at det har vært iverksatt påbud om konsumleveranser og/eller turkvoter. Derimot er det i direkte fisket etter sild i 1997 blitt levert over 2/3 av fangsten til mel/olje.

Fiskeridirektøren foreslår at industritrålfangstene som i foregående år, maksimalt kan inneholde 20 % sildeinnblanding i vekt av hele fangsten om bord eller ved landing. Fiskeridirektøren vil videre foreslå at bifangstprosenten kan endres dersom utviklingen i fiske gjør dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår videre at dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppekvoten, kan Fiskeridirektøren etter 1. august og i samråd med næringen åpne for et direkte fiske etter sild på gjenstående kvantum for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i samråd med næringen får fullmakt til å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

I de siste årene har ikke norske trålere fisket sild i Skagerrak. Fisket har utelukkende foregått i Nordsjøen. Fiskeridirektøren går inn for som i 1997 forbud for trålfiske etter sild i Skagerrak.

Fiskeridirektøren går inn for at trålfisket etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske på sild under minstemål.

4. FISKE I RINGNOTGRUPPEN.

4.1. Reguleringsform.

Før 1989 var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V regulert med en felles fartøykvote. Ringnotfisket har de 8 siste årene vært regulert med separate fartøykvoter for de forskjellige områdene. Denne ordningen foreslås videreført.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket blir regulert med separate fartøykvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

4.2. Fartøykvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene som tidligere blir utregnet etter "Universalnøkkelen".

4.3. Vilkår for deltakelse.

Fra og med 1986 har det vært stilt årlige deltakelsesvilkår for ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter - (SUK-gruppen) i fisket etter sild i Nordsjøen utenfor grunnlinjen og i Skagerrak. Vilkåret har vært at fartøyet må ha deltatt i fisket utenfor grunnlinjen etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av de siste tre årene. Denne gruppen bestod av 9 fartøy i 1997.

I 1992 ble 11 nye snurpere mellom 21,35 og 27,50 meter uten konsesjon gitt adgang til å delta i fisket etter makrell og sild sør for 62°N, jfr Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992. Denne adgangen til å delta ble gitt for å styrke driftsgrunnlaget til enkelte fartøy hjemmehørende i Trøndelag og Nord-Norge. Disse fartøyene fikk tilsvarende adgang til å delta også i årene etter 1992, med hjemmel i de årlige reguleringsforskriftene for fisket.

Fiskeridirektøren legger imidlertid til grunn en generell regel om at fartøyene må ha deltatt i ett av de tre siste årene for fortsatt å kunne delta i fisket. Dersom fartøyet ikke har deltatt i fisket etter sild eller makrell i ett av de tre siste årene, skal adgangen til deltakelse i fisket falle bort.

I 1997 var det 20 fartøy i tillegg til de konsesjonspliktige ringnotfartøyene som hadde adgang til å delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfiske. Med de samme deltakerkriterier i 1998 som i 1997, vil gruppen være den samme som i 1997.

I tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøykvoteregulerte ringnotfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at deltakerkriteriet for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter nordsjøsild eller makrell i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

4.4. Konsumkrav.

På grunn av EUs regelverk er det satt konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

5. OMRÅDEBEGRENSNING.

Dette spørsmålet er behandlet under "Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1998", sak 15/97.

6. ÅPNINGSDATO.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes den 2. januar 1998.

Peter Gullestad viste til kvoteavtalen med EU for 1998, hvoretter norske fiskere kan fiske 73.660 tonn nordsjøsild i 1998. Han viste deretter til saksdokumentene hvor det foreslås en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7% av norsk kvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at norsk andel av nordsjøsild i 1998 fordeles med en gruppekvote på 7.000 tonn til kystfartøygruppen, 7 % av norsk totalkvote til trålgruppen og det resterende til ringnotgruppen.

Peter Gullestad viste til sitt forslag referert i saksdokumentene om at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 1998.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at kystfartøygruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og Skagerrak i 1998.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at fartøy som deltar i kystfartøygruppen blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for å foreslå at fartøy som deltar i kystfartøygruppen blir regulert med en maksimalkvote på 300 tonn, med anledning for Fiskeridirektøren til å endre denne.

Peter Gullestad viste til sitt forslag vedrørende konsumpåbud i kystfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det settes krav om levering til konsum i kystfisket, som i 1997. Det var også enighet om at Fiskeridirektøren kan dispensere fra påbudet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikke kan brukes til konsum.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om vilkår for deltakelse i kystnotfisket og vilkår for deltakelse med garn, og påpekte at dette er samme vilkår som i 1997.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for at gjeldende vilkår for deltakelse i kystnotfisket i 1997 blir opprettholdt i 1998.

Reguleringsrådet gikk også inn for at det for deltakelse med garn i 1998 settes vilkår om at fartøyet må være under 21,35 meter og registrert i merkeregisteret. Hovedsmannen om bord må være registrert på blad A eller B i fiskermanntallet.

Peter Gullestad refererte til sitt forslag om at bestemmelsen om fritidsfiske tas ut av reguleringsforskriften for 1998.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fritidsfiske ikke reguleres særskilt i reguleringsforskriften for 1998. Det var også enighet om at det bør innføres omsetningsforbud for fritidsfiske dersom kystfisket blir stoppet.

Peter Gullestad viste deretter til sitt forslag om at manntallsførte fiskere kan fiske sild til eget agnforbruk med not.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for at fiskere som står registrert i fiskermanntallet kan fiske sild til agn med not, dersom det fiskes til eget agnforbruk.

Peter Gullestad gikk over til forslagene for fisket i trålgruppen, og viste til sitt forslag vedrørende sildeinnblanding i industritrålfangstene, samt direktefiske.

Oddmar Hatlevik sa at det er vanskelig å se begrunnelsen for forskjellig åpningstidspunkt i fisket etter sild og makrell, og foreslo derfor felles åpningstidspunkt.

Peter Gullestad sa at han fant dette fornuftig, og foreslo overfor Reguleringsrådet å ha samme åpningsdato for fisket etter sild sør for 62° N som for makrell.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å ha felles åpningsdato for fisket etter sild sør for 62° N og for fisket etter makrell.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren etter 1. august, og i samråd med næringen, kan åpne for et direktefiske etter sild på gjenstående kvantum dersom det beregnede kvantum sild i industritrålfangstene blir mindre enn gruppeknoten, for å sikre at denne blir oppfisket.

Det var også enighet om å foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til i samråd med næringen å fastsette et reguleringsopplegg for et eventuelt direkte trålfiske, herunder fullmakt til å fastsette maksimalkvote og eventuelt endre denne.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om å forby trålfiske etter sild i Skagerrak.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at trålfiske etter sild i Skagerrak forbys for å unngå fiske på sild under minstemål.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes punkt om fisket i ringnotgruppen, og forslaget om at ringnotfisket blir regulert med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° V.

Sammy Olsen viste til Norges Fiskarlags landsstyrevedtak om at enkeltfartøy må få anledning til å overføre overskuddskvanta fra et område til et annet på fartøyets egen kvoteavregning. Han påpekte at det oppleves som et problem at fartøyene får overskuddskvanta fra et område inndratt for så å kunne fiske samme kvanta i et annet område, og sa at dette problemet måtte løses.

Peter Gullestad sa at en skal se på problemstillingen og vurdere om forholdet kan reguleres annerledes.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotfisket reguleres med separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4° V.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at fartøkvotene som tidligere blir utregnet etter «Universalnøkkelen»

Reguleringsrådet gikk inn for å foreslå at fartøkvotene blir utregnet etter «Universalnøkkelen».

Peter Gullestad viste til forslagene om deltakervilkår i ringnotfisket, og sa at den såkalte gammel SUK-gruppen og ny SUK-gruppen burde slås sammen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at i tillegg til konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter som nevnt nedenfor delta i det fartøkvoteregulerte ringnotfisket.

Det var videre enighet om å foreslå at deltakerkriteriene for SUK-gruppen blir opprettholdt, dvs. at de tradisjonelle fartøy mellom 21,35 og 27,50 meter må ha deltatt utenfor grunnlinjen i fisket etter nordsjøsild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Endelig var det enighet om at fartøy som ble tildelt rett til deltakelse i fisket i 1992 kan delta dersom fartøyet har deltatt i fisket etter nordsjøsild eller makrell i ett av årene 1995, 1996 eller 1997.

Peter Gullestad viste tilslutt til forslagene om konsumkrav ved fiske i EU-sonen, samt åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det av hensyn til EU's regelverk settes konsumkrav ved fiske i EU-sonen i Nordsjøen og i området vest av 4° V.

Det var også enighet om å foreslå at fisket åpnes 2. januar 1998.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon

Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68

Vurdering: jbj@office.brev.kjohub-303.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet
Havforskningsinstituttet

28. november 1996

Ark.

JBJ\

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62°N I 1998.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 99/97) i møte 25.-27. november d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke foreligger en kvotcavtale mellom Norge og EU for 1998, men det er grunn til å anta at TAC for sild sør for 62°N i 1998 vil ligge noe høyere enn inneværende år. Med bakgrunn i de nye prinsipielle elementene som har inngått i sildedraftingene for 1998 legger Norges Fiskarlag til grunn en noe høyere kvoteandel av sild sør for 62°N til norske fiskere enn tidligere år.
2. Norges Fiskarlag anbefaler at man legger til grunn en kvotefordeling for sild sør for 62°N i 1997 som er i samsvar med punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94, og forståelsen vedrørende fortolkningen av kystgruppens kvote. Norges Fiskarlag tar til etterretning myndighetenes beslutning om å omgjøre kystgruppens kvote fra en stipulert avsetning til en fast gruppekvote. Med forannevnte som utgangspunkt gir dette følgende gruppekvoter for 1998:

Kystgruppen: 7.000 tonn

Trålgruppen: 7% av den norske kvoten

Ringnot og notfartøy mellom 70-90 fot med rett til deltagelse: resterende kvantum

Norges Fiskarlag vil på nytt vise til at det opptrer lokale bestander av kystsild i Skagerrak og Vestlandsfjordene som oppholder seg innenfor grunnlinjene, noe som for øvrig ikke benektes av norske havforskere. Norges Fiskarlag anmoder derfor om at norske havforskere arbeider for at dette forhold kan bekreftes gjennom ICES, slik at man så snart som mulig kan legge fram vitenskapelig dokumentasjon om dette i kvoteforhandlingene med EU.

3. Norges Fiskarlag går inn for det i kystgruppen må fastsettes minimumskrav om at cir/høvedsmann må være manntallsført og at fartøyet må være registrert i merkeregisteret. Norges Fiskarlag går i mot at det etableres adgangsbegrensning i kystgruppens fiske for 1998.

For å opprettholde størst mulig fleksibilitet i kystgruppens fiske går Norges Fiskarlag inn for å videreføre prinsippet om at kystgruppens kvote kan fiskes både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Norges Fiskarlag anbefaler at det fra årets start fastsettes en maksimalkvote for kystgruppen på 330 tonn. Det tilrådes videre at det settes et konsumkrav, med anledning til dispensasjon i tilfeller hvor kvaliteten ikke holder mål til konsumavvendelse. Det må imidlertid være anledning til å fiske sild, med alle typer redskap, til eget agnforbruk.

Norges Fiskarlag anbefaler at 200 tonn av kystgruppens kvote forbeholdes et fiske med garn i siste kvartal 1998.

4. Konsesjonspliktige ringnotfartøy og fartøyer mellom 70 og 90 fot med rett til deltakelse, bør reguleres med individuelle separate fartøyskvoter for hvert av områdene Nordsjøen, Skagerrak og vest av 4°V, beregnet etter universalnøkkelen.

Norges Fiskarlag mener at den samlede reguleringen av ringnotgruppens fiske i de tre forvaltningsområdene (Skagerrak, Nordsjøen og vest av 4°V) bør justeres. Erfaringer viser at de to områdekvotene utnom Nordsjøen hver for seg er så små, at det er vanskelig å iverksette regulerings tiltak som både gir full fordelingseffekt og rasjonelle kvoter til det enkelte fartøy for praktisk drift. Norges Fiskarlag har også registrert at interessen har økt såvidt mye at graden av overregulering av kvotene i de tre områdene samlet sett må minimaliseres. Norges Fiskarlag går inn for at følgende konkrete tiltak iverksettes i 1998:

- Ved regulering av fisket i områdene vest av 4°V og i Skagerrak blir fartøyskvotene så mye overregulert at de gir mulighet for en fornuftig fiskeavvikling for det enkelte fartøy. Norges Fiskarlag mener at et snittkvantum på 150 tonn bør være et fornuftig utgangspunkt for tilnærming. Fartøyskvotene i Nordsjøen blir deretter avstemt tilstrekkelig til at forannevnte opplegg blir oppnådd.

- Norges Fiskarlag viser til at det ofte er problematisk å treffe eksakt med hensyn til fangst av områdekvotene for det enkelte fartøy gjennom fiske. Slik regelverket fungerer i dag kan dette føre til at enkeltfartøy, etter å ha fått en administrativ inndragning av et mindre overskuddskvantum fra et område, fiske samme kvantum på nytt i andre områder. Dette forhold er etter Norges Fiskarlag's oppfatning uheldig, og bør kunne unngås. Norges Fiskarlag foreslår derfor at enkeltfartøy får anledning til å overføre overskuddskvanta fra et område til et annet på fartøyets egen kvoteavregning i de tilfeller det er behov for dette. Overskuddskvanta kan imidlertid uavhengig av dette salderes mot den totale områdekvoten. På denne måten vil det etter Norges Fiskarlag's oppfatning bli fremmet et mer nøkternt samlet kvoteforbruk i det enkelte område, i forhold til dagens praksis.

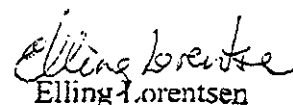
5. Norges Fiskarlag anbefaler åpning av fisket fra 2. januar. For ringnotgruppen bør siste frist for oppstart i fisket settes til 1. oktober. Etter denne dato bør det foretas en vurdering av fartøyskvotene på grunnlag av deltakelsen på nevnte dato. Det enkelte fartøys kvote bør imidlertid være garantert fram til 1. desember.
6. Norges Fiskarlag går inn for at trålgruppen, som tidligere, gis anledning til å ha bifangst av sild i industrifangster på inntil 20%. For å sikre at trålernes gruppekvote blir fisket må det gis anledning til et direkte trålfiske som åpnes tidligst 1. august. Åpningstidspunkt for

trålerenes fiske etter sild bør imidlertid falle sammen med åpningsdatoen for gruppens makrellfiskefiske.

7. Når det gjelder reguleringen av fisket etter sild sør for 61°56'N (Klovningen) vises det til organisasjonens syn i punkt 14 i landss styrevedtak 105/97 «Reguleringen av fisket etter norsk værgytende sild i 1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Grupporganisasjoner

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
Vaff006_jbjofficebrev/jbjub-307.kw

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

28. november 1997
Ark.
JBJA

TELEFAX

ENHETSKVOTEORDNINGEN FOR DEN KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFLÅTEN - FORHOLDET TIL NOTFARTØY MELLOM 21,35 OG 27,5 METER MED RETT TIL DELTAKELSE I FISKET ETTER MAKRELL OG SILD SØR FOR 62°N.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 114/97) i møte 25.-27. november 1997 d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. Det vises til punkt 8 i landsstyrevedtak 81/97 «Enhetskvoteordningen i torsketråflåten og ringnotflåten» hvor Landsstyret uttalte en ville komme tilbake til spørsmålet vedrørende enhetskvoteordningen i den konsesjonspliktige ringnotflåten og forholdet til de såkalte SUK-fartøyene mellom 21,35 og 27,5 meter, i en egen behandling.
2. Når det gjelder den fastsatte enhetskvoteordningen for den konsesjonsbelagte ringnotflåten viser Norges Fiskarlag til at slik ordningen er utformet omfatter den ikke notfartøy mellom 21,35 og 27,5 meter (SUK-gruppen). I og med at disse fartøyene samreguleres med ringnotgruppen i fisket etter makrell og nordsjøsilde er det reist spørsmål om SUK-gruppen skal kunne ta del i fremtidige kvotegevinster fremkommet av strukturering innenfor den konsesjonsbelagte ringnotflåten.
3. Ovennevnte spørsmål har vært ute til organisasjonsmessig behandling og et flertall av medlemslagene har gått inn for at SUK-gruppen fortsatt bør samreguleres med de konsesjonspliktige ringnotfartøyene og få ta del i framtidige kvotegevinster uten å ta del i enhetskvoteordningen.

Under henvisning til foranstående er Norges Fiskarlag etter en totalvurdering kommet til at gjeldende reguleringsregime for SUK-gruppen bør videreføres, slik at de fortsatt fullt ut får ta del i samlet basiskvotemengde innenfor ringnotreguleringene i fisket etter silde sør for 62°N og i makrellfisket.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

Adresse:
Pir-Senteret
7005 TRONDHEIM

Telefon:
Sentralbord 73 54 58 50
Se saksbehandlers innvalgsnr.

Telefaks:
73 54 58 90
Org.nr: NO 938 500 290

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:
Kontor 52 81 58 80
Daglig leder, priv. 52 81 54 39
Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 AKREHAMN

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 0807 3568967

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185
5002 Bergen

Husøy, 18.november 1997

Kvotearvtale for øyepål, tobis hvor det ikke er fastsatt totalkvoter, Nordsjøen.

Når det gjelder ovennevnte fiskeslag er kvotene fordelt mellom Norge og EU på følgende måte:

	Til Norge i EU-sone	Til EU i norsk sone
Øyepål:	20.000	50.000
Tobis:	30.000	150.000

Når det gjelder tobis er dette et fiskeslag som stadig endrer vandringsmønster. Dersom vandringsmønsteret skulle endre seg slik at den enkelte år forsvinner fra norsk sone, er ikke 30.000 tonn mye å fiske på.

Denne andelen må forhøyes betraktelig. Dersom dette ikke er mulig, må det forhandles om andre arter som kan tilfalle nordsjøtrålerne.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

SAK 14A/97

REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELL FØRSTE HALVÅR 1998.

1. TIDLIGERE ÅRS MAKRELLFISKE I FØRSTE HALVÅR .

I årene frem til og med 1990 var fisket etter makrell i første halvår bare åpent for kystfartøy. Med kystfartøy regnes her notfartøy under 21,35 meter samt fartøy under 27,50 meter som fisker med garn og snøre. For utøvelsen av kystfisket har det vært stilt konsumkrav første halvår.

Fra og med 1991 ble fisket åpnet ved årets begynnelse også for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter som tilfredsstilte deltagelseskriteriene. Fisket for ringnotfartøy over 21,35 meter har vært åpent fra årets begynnelse i ICES område IV_a nord for 59° N og i VI_a nord for 56°30' N (fra 1995 også i VII_{d,e,f} og h).

I 1997 har fisket i første halvår bare vært åpent for notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 som fisker med garn og snøre.

Mens fisket i 1992 og 1993 utelukkende foregikk vest av 4° V, foregikk fisket i 1994 både vest av 4°V og i EU-sonen av Nordsjøen. I 1995 og i 1996 har fisket i all hovedsak foregått i norsk sone av Nordsjøen. Ringnotfisket etter makrell første halvår har altså i løpet av de siste årene endret karakter fra å være et fiske som utelukkende foregikk i EU farvann til å være et fiske som i all vesentlighet ble utøvd i Norges økonomiske sone. Fisket i første halvår 1997 har også foregått kun i Norges økonomiske sone ettersom kystfartøygruppens rekkevidde ikke strekker seg ut over dette.

2. FISKET FØRSTE HALVÅR 1997.

Fra sluttstatistikken fremgår det at det ble fisket 510 tonn i notfartøygruppen under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn og snøre.

3. REGULERING AV MAKRELLFISKET FØRSTE HALVÅR 1998.

3.1. Avtalesituasjonen for 1998.

Først når den endelige kvoteavtalene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene for 1998 foreligger, vil Norges makrellkvoter for 1998 være klare. Dette vil det bli orientert nærmere om på møtet i Reguleringsrådet.

En forutsetter at norsk kvote på makrell for 1998 er klar før årsskiftet. Dersom det ikke skjer, vil Fiskeridirektøren foreslå å avsette en midlertidig autonom norsk makrellkvote som må fiskes i Norges økonomiske sone.

3.2. Fiskeridirektørens vurdering av et fiske første halvår.

ICES's anbefaling for 1998 er at det ikke bør fiskes makrell i område IVa i perioden fra 1. januar til 31. juli.

Fiskeridirektørens prinsipale syn er derfor at det ikke bør åpnes for fiske etter makrell i første halvår.

Næringen har i tidligere år ønsket en åpning allerede fra årsskiftet både for kystflåten og ringnotflåten (notfartøy over 21,35 meter). Basert på de relativt små fangstene som er blitt fisket av kystfartøyene i første halvår 1997, finner Fiskeridirektøren likevel å kunne gå inn for et fiske for notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 som fisker med garn og snøre i første halvår 1998 dersom næringen ber om dette.

Fiskeridirektøren vil gå inn for at fartøy i kystfartøygruppen under 13 meter som fisker med not og fartøy i kystfartøygruppen under 21,35 meter som fisker med garn og snøre gis adgang til å fiske makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa nord for 59° N, VIa nord for 56° 30' N og VIId, e, f og h.

4. REGULERINGSTILTAK FOR KYSTFARTØYGRUPPEN I 1998.

4.1. Gruppekvote

Kystfartøygruppen har i de senere år (1995, 1996 og 1997) blitt tildelt en gruppekvote på 20.000 tonn makrell uavhengig av TAC. Selv om TAC ennå ikke er kjent, anbefales denne praksis videreført ved at det fastsettes en foreløpig gruppekvote for kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystfartøygruppen tildeles en foreløpig gruppekvote på 20.000 tonn.

4.2. Maksimalkvote

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes en foreløpig maksimumskvote på 50 tonn i kystfartøygruppens fiske etter makrell i første halvår, og at det enkelte fartøys fangst i første halvår går til fradrag på den maksimumskvoten fartøyet tildeles totalt for 1998.

4.3. Konsumkrav

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes konsumkrav i kystfisket etter makrell første halvår.

5. FRITIDSFISKE

Redskapsbegrensninger i fritidsfisket er fra 13. juni 1997 regulert i en ny § 4a i saltvannsfiskeloven. Bestemmelsen gir på visse vilkår adgang til å sette strengere krav enn det som følger etter § 4a, og dette ble gjort for reguleringen av fritidsfiske etter makrell i første halvår 1997 (selv om loven på det tidspunkt ikke var trådt i kraft). Etter lovens ikrafttredelse ble denne strengere redskapsbegrensningen revurdert, og i reguleringsforskriften for andre halvår 1997 (forskrift av 14. juli) ble det ikke tatt inn særskilt regulering av fritidsfiske. Dette hadde som virkning at saltvannsfiskeovens § 4a ble gjeldende for fritidsfiske etter makrell.

I de tidsrom og perioder hvor det er fastsatt fiskestopp for ervervsmessig fiske for fiskere registrert i manntallet, er det generelt ikke tillatt for fritidsfiskere å drive fiske for omsetning jfr. forskrift fastsatt 16. juni 1997 av Fiskeridepartementet.

De hensyn som ville begrunnet særskilt regulering av fritidsfiske etter makrell, er derved ivaretatt i annet regelverk.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fritidsfiske etter makrell ikke reguleres særskilt i 1998.

Peter Gullestad viste til ICES' anbefaling om at det ikke bør fiskes makrell i område IVa i perioden fra 1. januar til 31. juli 1998, og sitt forslag referert i saksdokumentene om at bare de minste fartøyene i kystfartøygruppen skal gis anledning til å fiske makrell i første halvår i 1998.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy i kystfartøygruppen under 13 meter som fisker med not og fartøy i kystfartøygruppen under 21,35 meter som fisker med garn og snøre gis adgang til å fiske makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa nord for 59° N, VIa nord for 56° 30' N og VII d, e, f og h.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at det fastsettes en foreløpig maksimumkvote på 50 tonn i kystfartøygruppens fiske etter makrell i første halvår, og at det enkelte fartøys fangst i første halvår går til fradrag på den maksimumkvoten fartøyet tildeles totalt for 1998.

Norges Fiskerlag foreslo å fastsette en maksimumkvote på 40 tonn.

Peter Gullestad sa at han kunne gå inn for en maksimumkvote på 40 tonn.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for å foreslå en maksimumkvote på 40 tonn. Det var også enighet om at det enkelte fartøys fangst i første halvår skal gå til fradrag på den maksimumkvoten fartøyet tildeles totalt for 1998.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at det settes konsumkrav i kystfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det settes konsumkrav i kystfisket etter makrell første halvår.

Peter Gullestad viste til sitt forslag referert i saksdokumentene om at fritidsfiske etter makrell ikke reguleres særskilt i 1998.

Reguleringsrådet sluttet seg til forslaget om at fritidsfiske etter makrell ikke reguleres særskilt i 1998.

3.12.3 Mackerel

3.12.3.a Mackerel (combined Southern, Western and North Sea spawning components)

State of stock/fishery: The combined stock, which is dominated by the Western component (85%), is at present considered to be within safe biological limits. Fishing mortality was high from 1992 to 1995 but decreased in 1996. The SSB of the North Sea component was estimated at 110,000 t by egg surveys in 1996 and the stock is considered to be severely depleted and outside safe biological limits. An exceptionally large number of juvenile mackerel (1996 year class) was observed throughout the North Sea and adjacent areas during 1997 but the stock identity of these fish is not known. The SSB of the Western component declined in the 1970s from 3.5 million but has remained stable above 2.3 million for many years. The size of the Southern component is not known but the development of the stock is considered to be similar to that of the Western stock. The overall fishery in 1996 was reduced by 190,000 t compared with 1995 and the catch was at the lowest level since 1972.

Management objectives: The management plan for this fishery, agreed between Norway and the EU in 1996, is: "In the light of the current serious stock situation for mackerel, the Parties agreed to continue to apply a multi-annual management strategy to achieve the objective of reaching a level of spawning stock biomass greater than the historic low level prior to 1995 (2.3 million tonnes). For 1998, the Parties agreed to adopt a TAC consistent with a fishing mortality of 0.15, unless future scientific advice requires modification of this agreement, and to request ICES for appropriate advice on this matter. The Parties agreed that, to provide increased security and greater potential yield, the stock needs to be rebuilt to progressively higher levels."

Advice on management: Medium-term simulations (see Section 3.12.3.b EU/Norway request for advice) indicate that F values between 0.15 and 0.2 give low probabilities of the SSB falling below 2.3 million t. As F decreases from 0.2 to 0.15 there is a small loss of long term yield. From biological criteria there is no basis to discriminate within this range. Catch options for 1998 are given below.

- The TAC for the combined stocks should cover all areas in which the combined stocks are found. The TAC should therefore be extended to include the areas outside EEZs - where unrestricted catches (over 51,000t in 1996) have been increasing in recent years.

The North Sea spawning component still needs the maximum possible protection and ICES therefore reiterates its previous recommendations, which were first formulated in 1987, that:

- There should be no fishing for mackerel in Divisions IIIa and IVb,c at any time of the year;
- There should be no fishing for mackerel in Division IVa during the period 1 January–31 July
- The 30 cm minimum landing size at present in force in Sub-area IV should be maintained

Relevant factors to be considered in management: The overall catches from this fishery in 1996 decreased considerably.

However the catches in the southern area have increased in recent years and about 44% of the 1996 catch consisted of

juveniles. Catches outside EEZs, where there is no TAC, also increased in 1996 to over 51,000 t. Little is known about discards in the mackerel fishery since only one country provides data.

The closure of the mackerel fishery in Divisions IVb,c and IIIa throughout the whole year will protect the North Sea stock in this area and also the juvenile Western fish which are numerous particularly in Division IVb,c during the second half of the year. This closure has unfortunately resulted in increased discards of mackerel in the non-directed fisheries in these areas as vessels at present are permitted to take only 10% of their catch as mackerel by-catch. No data on the actual size of mackerel by-catch has been available but the reported landings of Mackerel in Div. IIIa and IVb,c for 1996 might be seriously under-estimated due to discarded by-catch. ICES recommends that observers should be placed on vessels in those mackerel and horse-mackerel fisheries in which discarding is perceived to be a problem.

The assessment and management advice of this fishery over the period 1999 - 2002 may be greatly influenced by the results of the international mackerel egg surveys which will take place in the Southern and Western areas in 1998 and in the North Sea in 1999.

Catch forecast:

Forecasts are shown below which show the catches which will be taken in the different areas for various values of F.

SSB(97) = 2569, F(97)=0.21, Basis: catch(96)=catch(97) , Catch(97) = 564, Landings (97) = 564.

Option	Basis	F(98)	SSB(98)	Catch(98)	Landings(98)	SSB (99)	Landing S Northern	1998 Southern
A	0.2F(96)	.04	2843	131	131	3269	126	5
B	0.4F(96)	.08	2802	258	258	3120	248	11
C	0.6F(96)	.125	2761	380	380	2979	365	16
D	0.7(F96)	.15	2742	440	440	2912	422	18
E	0.8F(96)	.17	2722	498	498	2846	478	21
F	1.0F(96)	.21	2682	612	612	2719	586	25
G	1.2F(96)	.25	2644	722	722	2599	692	30

Weights in '000 t

N: Northern area comprising the Western areas, North Sea, Skagerrak and Norwegian Sea (IIa, IIIa, IVa, Vb, VI, VII, VIIIa,b,d); catches in the international zone in IIa are included;

S: Southern area (VIIIc, IXa).

Shaded scenarios considered inconsistent with the precautionary approach.

These catch forecasts are based on the assumption that the exploitation patterns, which are very different in both areas, will be maintained. Partial Fs for each area were calculated, using the average ratio of the fleet catch at age and the total catch at each age for the years 1994–1996.

Elaboration and special comment: It seems that the restrictions imposed in 1996 for this fishery, (except for international areas) have managed to halt the decline of the stock.

Catch data and details for combined area in Tables 3.12.3.a.1-6

Year	ICES advice	Catch to advice	Total Agreed TAC ⁴	Official ² landings	Disc. slip	ACFM catch ³
1987	Given by stock component		442	589	11	655
1988	Given by stock component		610	621	36	676
1989	Given by stock component		532	507	7	586
1990	Given by stock component		562	574	16	626
1991	Given by stock component		612	599	31	668
1992	Given by stock component		707	723	25	760
1993	Given by stock component		767	778	18	825
1994	Given by stock component		837	792	5	823
1995	Given by stock component		645	660	8	756
1996	Significant reduction in F	-	452	469	11	564
1997	Significant reduction in F	-	446			

¹Data on discards and slipping from only two fleets, ²Landings and discards from IIa, IIIa, IV, Vb, VI, VII, VIII and IXa. ³As reported to ICES by August 1996, ⁴All areas except some catches in international waters in II. Weights in '000 t

Catch data and details for western component in Tables 3.12.3.a.4 and 7

Year	ICES advice	Catch corresp. to advice	Agreed TAC ¹	Disc. slip	ACFM catch ²
1987	SSB = 1.5 mill t; TAC	380	405	11	615
1988	F = F _{0.1} ; TAC; closed area; landing size	430	573 ¹	36	628
1989	Halt SSB decline; TAC	355	495 ¹	7	567
1990	TAC; F = F _{0.1}	480	525 ¹	16	606
1991	TAC; F = F _{0.1}	500	575 ¹	31	646
1992	TAC for both 1992 and 1993	670	670 ¹	25	742
1993	TAC for both 1992 and 1993	670	730 ¹	18	805
1994	No long-term gains in increased F	831 ³	800 ¹	5	798
1995	20% reduction in F	530	608 ¹	8	729
1996	No separate advice	-	422 ¹	11	530
1997	No separate advice	-	416 ¹		

¹TAC for mackerel taken in all areas VI, VII, VIIIabd, Vb, IIa, IIIa, IV (excluding VIIIc, IXa and some catches in international waters). ²Landings and discards of Western component; includes catches of North Sea component. ³Catch at *Status quo* F. Weights in '000 t.

Catch data and details for North Sea component in Tables 3.12.3.2.a.3 and 8

Year	ICES advice	Catch concsp. to advice ¹	Agreed TAC ²	ACFM catch ³
1987	Lowest practical level	LPL	55	3
1988	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	55	6
1989	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	49.2	7
1990	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	45.2	10
1991	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	65.5	⁴
1992	Closed areas and seasons; min. landing size; by-catch regulations	LPL	76.3	⁴
1993	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size;	LPL	83.1	⁴
1994	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size;	LPL	95.7	⁴
1995	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	76.3	⁴
1996	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	⁴
1997	Maximum protection; closed areas and seasons; min landing size	LPL	52.8	

¹Sub-aea IV and Division IIIa ²TAC for Sub-aea IV, Divisions IIIa, IIIb,c,d (EU zone) and Division IIa (EU zone).

³Estimated landings of North Sea component. ⁴No information. Weights in '000 t.

Catch data for southern component in Table 3.12.3.a.5

Year	ICES advice	Catch concsp. to advice	Agreed TAC ¹	ACFM catch
1987	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	22
1988	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	25
1989	No advice	-	36.57	18
1990	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1991	Reduce juvenile exploitation	-	36.57	21
1992	No advice	-	36.57	18
1993	No advice	-	36.57	20
1994	No advice	-	36.57	25
1995	No advice	-	36.57	28
1996	Significant red. in F	-	30.00	34
1997	Significant red. in F	-	30.00	

¹Division VIIIc, Sub-Areas IX and X, and CECAF Division 34.1.1 (EU waters only). Weights in '000 t.

Historical Development of the Fisheries. Western Component. The catches of this component developed from low levels in the 1960s to more than 800,000t in 1993. The main catches are taken in directed fisheries by purse seiners and midwater trawlers. Large catches of the western component are taken in the northern North Sea and in the Norwegian sea. The 1996 catch showed a very big reduction of about 180,000t, compared with 1995, because of the reduced TACs.

North Sea Component. Very large catches were taken in the 1960s in the purse seine fishery, reaching a maximum of about 1 million in 1967. The stock subsequently collapsed and catches declined to less than 100,000t in the late 1970s. Catches during the last five years have been assumed to be about 10,000t.

Southern Component. Mackerel is a target species for the hand line fleet during the spawning season in Div. VIIIc, during which about one third of the total catches are taken. It is taken as a by catch in other fleets. The highest catches (80%) from the Southern component are taken in the first half of the year - mainly from Div VIIIc and consist of adult fish. In the second half of the year catches consist of juveniles and are mainly taken in Div.IXa. Catches from the southern component have been increasing in recent years and in 1996 reached a maximum of 34,000t.

Data and Assessment

Combined Assessment. An analytical assessment tuned with the triennial mackerel egg surveys. The most recent survey on the Western stock was carried out in 1995 and on the North Sea stock in 1996. The new assessment is consistent with that carried out in 1996 and with the longer term traditional assessment carried out on the Western component.

There is still concern about the accuracy of the catch figures and with the lack of information on discards.

Southern Component Catch at age data from the Spanish and Portuguese fleets are available. CPUE from commercial trawlers, handliners and indices from Spanish and Portuguese bottom trawl surveys are also available.

Source of information: Report of the Working Group on the Assessment of Mackerel, Horse mackerel, Sardine and Anchovy, September 1997 (ICES CM 1998/Assess:6).

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
\\af1001_jb\office\brev\jbj\97-105.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

28. november 1997
Ark.
JB\A

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I HALVÅR 1998.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 89/97) i møte 25.-27. november d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at det foreløpig ikke foreligger kvoteavtaler mellom Norge/EU og Norge/Færøyene for neste år som angir størrelsen for den norske makrellkvoten for 1998. Norges Fiskarlag legger imidlertid til grunn at den norske makrellkvoten vil bli noe høyere i 1998 enn i inneværende år.
 2. Norges Fiskarlag vil sterkt understreke at fartøy fra EU og Færøyene må underlegges samme strenge kontroll- og rapporteringsrutiner som norske fartøy under utøvelsen av fisket i egen sone. I den forbindelse vil Norges Fiskarlag uttrykke tilfredshet over de kontrollavtaler norske myndigheter har inngått med Skottland, Irland, Færøyene og Danmark.
- Norges Fiskarlag vil imidlertid understreke behovet for ytterligere forbedringer i kontrollen med andre nasjoners fartøy, herunder bl.a. etablere en observatørordning for å sikre at uttaket av makrell er i samsvar med de fastsatte kvoter.
3. Norges Fiskarlag forutsetter at norske myndigheter står fast på at det ikke under noen omstendighet er aktuelt å gi fartøy fra EU adgang til å fiske i NØS uten at dette sees i sammenheng med et nytt forvaltningsregime for makrell.
 4. Når det gjelder reguleringen av fisket etter makrell for 1998 forutsetter Norges Fiskarlag at et endelig reguleringsopplegg for makrellfiske blir fastsatt våren 1998.

Norges Fiskarlag vil likevel be om at det blir åpnet opp for et fiske etter makrell til konsum fra 2. januar 1998. Norges Fiskarlag går inn for at konsesjonsbelagte ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter med rett til deltagelse i makrellfisket gis maksimalkvoter fra årets start på henholdsvis 550 tonn og 400 tonn. Det enkelte fartøys fangst må komme til fradrag på den fartøykvote fartøyet tildels for 1998.

5. Når det gjelder kystgruppen vil en vise til punkt 3 og 4 i landsstyrevedtak 60/97 hvor det bl.a. heter som følger:

«Med bakgrunn i tilråninger gitt om reguleringen av makrellfiske og Fiskeridepartementets innføring av kriterier for deltakelse i kystnotfiske, finner Landsstyret det påkrevd å foreta en evaluering av gjeldende reguleringsopplegg og adgangsforskrift i god tid før neste års sesongs forskrifter utarbeides.

Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn nedsette et internt utvalg som får i oppgave å evaluere årets reguleringsopplegg og komme med forslag til endringer forut for 1998-sesongen som ivaretar såvel kvalitet, inntekt samt deltagende fartøyers mulighet til å utnytte tildelte rettigheter mest mulig rasjonelt.»

Det tas sikte på at utvalgets innstilling skal foreligge innen utgangen av februar 1998, slik at denne kan inngå i organisasjonens endelig behandling og tilråning vedrørende regulering av kystgruppens makrellfiske i 1998.

6. Som et foreløpig reguleringsopplegg for 1998 går Norges Fiskarlag inn for at notfartøy under 13 meter og fartøy under 21,35 meter som fisker med garn eller harp (dorg) i kystgruppen kan starte fisket fra 1. januar 1998. Vilkårene om merkeregistrert fartøy og manntallsført sier/hovedsmann må være oppfylt.

I'or å hindre at enkeltfartøy kan ta ut et uforholdsmessig stort kvantum i første halvår går Norges Fiskarlag inn for at det fastsettes en maksimalkvote på 40 tonn i kystgruppen i første halvår 1998, fram til endelig reguleringsopplegg fastsettes Det enkelte fartøys fangst må komme til fradrag på den kvote fartøyet tildels for 1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Grupporganisasjoner

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
Vaf000f_ibjoffice@brev.ijhjuib-307.no

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

28. november 1997
Ark.
JBJ\

TELEFAX

ENHETSKVOTEORDNINGEN FOR DEN KONSESJONSPLIKTIGE RINGNOTFLÅTEN - FORHOLDET TIL NOTFARTØY MELLOM 21,35 OG 27,5 METER MED RETT TIL DELTAKELSE I FISKET ETTER MAKRELL OG SILD SØR FOR 62°N.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 114/97) i møte 25.-27. november 1997 d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. Det vises til punkt 8 i landsstyrevedtak 81/97 «Enhetskvoteordningen i torsketralflåten og ringnotflåten» hvor Landsstyret uttalte en ville komme tilbake til spørsmålet vedrørende enhetskvoteordningen i den konsesjonspliktige ringnotflåten og forholdet til de såkalte SUK-fartøyene mellom 21,35 og 27,5 meter, i en egen behandling.
2. Når det gjelder den fastsatte enhetskvoteordningen for den konsesjonsbelagte ringnotflåten viser Norges Fiskarlag til at slik ordningen er utformet omfatter den ikke notfartøy mellom 21,35 og 27,5 meter (SUK-gruppen). I og med at disse fartøyene samreguleres med ringnotgruppen i fisket etter makrell og nordsjøsild er det reist spørsmål om SUK-gruppen skal kunne ta del i fremtidige kvotegevinster fremkommet av strukturering innenfor den konsesjonsbelagte ringnotflåten.
3. Ovennevnte spørsmål har vært ute til organisasjonsmessig behandling og et flertall av medlemslagene har gått inn for at SUK-gruppen fortsatt bør samreguleres med de konsesjonspliktige ringnotfartøyene og få ta del i framtidige kvotegevinster uten å ta del i enhetskvoteordningen.

Under henvisning til foranstående er Norges Fiskarlag etter en totalvurdering kommet til at gjeldende reguleringsregime for SUK-gruppen bør videreføres, slik at de fortsatt fullt ut får ta del i samlet basiskvotemengde innenfor ringnotreguleringene i fisket etter sild sør for 62°N og i makrellfisket.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Erling Lorentsen
Erling Lorentsen

Kopi: fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 14B/97

REGULERING AV ADGANG TIL Å DELTA I FISKE ETTER MAKRELL MED NOT FOR FARTØY FRA OG MED 13 METER OG UNDER 21,35 METER I 1998

1. INNLEDNING

På bakgrunn av erfaringene med deltagerbestemmelsene for å delta i fiske etter makrell med not for fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter i 1997, har Fiskeridepartementet oppfordret til at Reguleringsrådet gis anledning til å uttale seg før deltagerbestemmelsene fastsettes for 1998.

Fiskeridirektøren legger på denne bakgrunn dette notatet frem for Reguleringsrådet. Som det vil fremgå, skisserer notatet mulige elementer som kan (skal) legges til grunn, men det trekkes ikke konklusjoner om hvilke løsninger som bør velges.

2. TIDLIGERE ÅRS REGULERING AV DELTAGELSEN

Reguleringsbestemmelser om deltagelsen i fisket har tidligere år vært tatt inn i den alminnelige reguleringsforskriften.

Som kjent, ble det for fisket i 1997 for første gang innført egen forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell.

Endring av deltagerbestemmelsene ble ansett nødvendig fordi de siste års utvikling viste at et stadig økende antall fartøyer deltok i dette fisket. Denne utviklingen anså en det nødvendig å bryte, og innførte derfor fra og med fisket i 1997 et krav om tidligere deltagelse i fisket som vilkår for adgang til fisket i 1997.

3. KRITERIENE FOR DELTAGELSE I FISKET FOR KYSTFARTØYGRUPPEN I 1997.

Fiskeridepartementet fastsatte deltagerforskriften 14. juli 1997. Den ble endret, sist 1. august 1997.

Hovedelementet i kriteriene for å kunne delta i kystnotfartøygruppen over 13 meter og inntil 21,35 meter, var at fartøyet eller dets eier hadde deltatt i fisket tidligere.

Forskriftens § 1 bokstav c lyder:

For å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not for fartøy fra og med 13 meter og under 21,35 meter største lengde må følgende vilkår være oppfylt:

c) eier eller fartøy må ha deltatt i notfiske etter makrell og levert makrell i 1996 eller minst to av årene 1993, 1994 eller 1995

4. ERFARINGENE MED DELTAGELSESKRITERIENE

Formålet med å gjøre adgangen til deltagelsen i fisket avhengig av tidligere deltagelse, var som nevnt å begrense tilstrømningen av fartøy til makrellfisket samtidig som det var et mål i tråd med deltagerlovens klare forutsetning at det skulle være adgang til deltagelse for dem som hadde deltatt tidligere.

Tabellen viser antall fartøy som har levert fangst av makrell iflg. sluttседdelstatistikken de siste år:

År	1993	1994	1995	1996	1997
Antall notfartøy 13-21,35m	47	54	54	103	87 ¹

Fiskeidirektøren legger med dette frem for reguleringsrådet en idéskisse omkring regulering av deltagelsen for fiske etter makrell for notfartøy mellom 13 og 21,35 meter i andre halvår 1998.

Idéskissen inneholder ikke beregninger av konsekvenser av de forskjellige mulige reguleringsmåter fordi dette er meget vanskelig å stille opp så lenge alle kriterier ennå må anses for å være variable.

5. REGULERT DELTAGELSE MÅ GJENNOMFØRES.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at deltagelsen i fisket for notfartøy mellom 13 og 21,35 må begrenses. De negative erfaringene man gjorde for 1997 må derfor føre til at det må søkes strengere/andre kriterier for å regulere deltagelsesadgangen i 1998 enn dem man hadde i 1997.

Deltagerloven forutsetter at det ved regulering av adgangen til fiske, bl.a. skal legges vekt på tidligere deltagelse. Fiskeridirektøren mener at denne lovbestemte forutsetningen derfor må danne et grunnleggende element også for reguleringen av adgangen til fiske for 1998.

¹ Reduksjonen fra 103 fartøy i 1996 til 87 fartøy i 1997 gir bare uttrykk for antall fartøy som har levert fangst. Etter at deltagelsesforskriften ble endret 1. august 1997, laget Fiskeridirektoratet (3. august 1997) en veiledende oversikt over 116 fartøy man på det tidspunkt fant kunne delta. I ettertid har Fiskeridirektoratet kunnet konstatere at det virkelige antallet fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not i kystfartøygruppen 13-21,35 meter i 1997 var enda en del høyere.

Loven sier ikke noe om hvordan den historiske deltagelsen skal inngå som betingelse, og heller ikke at ikke andre reguleringsformer kan anvendes ved siden av tidligere deltagelse. Flere mulige alternative reguleringsmodeller er derfor tenkelige. Blant annet kan maksimalkvotene for notfartøy mellom 13 meter og 21,35 meter gjøres avhengige av tidligere deltagelse, slik at lengre historisk deltagelse gir større maksimalkvote enn kortere historisk deltagelse. Basert på dette, skisseres her noen eksempler på reguleringsmodell:

- Reguleringen kan gjøres med et strengt krav til tidligere deltagelse, f. eks. et krav om at deltagelse i fisket i 1998 forutsetter deltagelse og levering i hvert av årene 1994 til 1997 eller 1995 til 1997.
- En annen og mindre strengt krav til tidligere deltagelse er f. eks. et krav om at deltagelse i fisket i 1998 forutsetter deltagelse og levering i minst tre av årene 1993 til 1997.
- De forskjellige mulige krav til tidligere deltagelse kan kombineres med f.eks. to nivå på maksimalkvotene f.eks slik at deltagelse i minst tre av årene 1993 til 1997 gir en høyere maksimalkvote enn deltagelse i to av årene 1993 til 1997.
- Flere maksimalkvotenivå kan kombineres med andre krav til historisk deltagelse.

5.1. Eier og/eller fartøy som subjekt for deltagelsen?

Som kjent, likestilles eier og fartøy som subjekt for deltagelsen i forskriften for 1997 (etter endringen 1. august 1997).

Fiskeridirektøren mener at denne likestillingen av eier og fartøy bør vurderes på nytt ved utformingen av deltagerforskrifter for notfartøy mellom 13 meter og 21,35 meter i andre halvår 1998 fordi en slik bestemmelse kan gi adgang til fisket til et antall fartøy høsten 1998 uten at det lar seg gjøre å kvantifisere på forhånd hvor mange.

6. OPPFORDRING TIL Å GI SYNSPUNKTER

Fiskeridirektøren vil oppfordre Reguleringsrådet til å komme med synspunkter på fastsettelse av deltagelseskriteriene for kystnotfartøy mellom 13 meter og 21,35 meter ved fiske etter makrell i andre halvår 1998.

Peter Gullestad viste til saksdokumentene hvor mulige forslag til regulering av deltakeradgangen er skissert. Han fremsatte for Reguleringsrådet to hovedforslag, og sa at han ønsket synspunkter på disse.

Forslag a) gikk ut på å sette strengere deltakelsesvilkår generelt, for på denne måten å gjøre det vanskeligere for nye fartøy å komme inn i fisket.

Forslag b) var å ha to nivå på maksimalkvotene, slik at fartøy med lang tradisjon i fisket etter makrell gis høyere maksimalkvote enn fartøy med kortere tradisjon.

Åge Remøy sa at fartøy som har lang tradisjon for deltakelse må skjermes, og at han på denne bakgrunn gikk inn for forslag b), dvs. høyere maksimalkvote til fartøy med lang tradisjon.

Sammy Olsen sa at det også var positive sider ved fjorårets reguleringsopplegg, samt at historiske rettigheter var viktige momenter i vurderingen. Han ønsket imidlertid ikke å komme med et konkret forslag på nåværende tidspunkt.

Rolf Domstein sa at det er viktig at fartøy som leverer makrell kan levere god kvalitet. Han sa videre at det er en tendens at fartøy uten tradisjon for makrellfiske ikke klarer å skaffe godt nok råstoff. På denne bakgrunn ønsket han å gå inn for forslag a), dvs. strengere deltakervilkår.

SAK 15/97

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1998.

1.1. NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1997.

1.1.1. Deltakelsesbegrensning (innsatsregulering).

I 1997 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Kystfartøy, dvs. fartøy under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy.
- Trålere med a) Nordsjø-/Industrietråltillatelse
b) Loddetråltillatelse

1.1.2. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Den norske totalkvoten er på 854.000 tonn, og fordelt på grupper i henhold til Norges Fiskarlags stige.

Kvantumsfordelingen er som følger:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy	515.110 tonn (60,3 %)
- Trålere	77.840 tonn (9,1 %)
- Kystfartøy	261.050 tonn (30,6 %)
- Totalt	854.000 tonn (100%)

Kystfartøy.

Enhetskvoten var opprinnelig på 110 tonn og ble medio juni øket til 125 tonn.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert, for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 % før 1. juli. I 1997 var det ikke konsumpåbud ved fisket etter norsk vårgytende sild. For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde likevel Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen da det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Det ble innført forbud mot

å fiske sild til mel, olje, fôr og agn 15. oktober 1997, og fisket ble stoppet 20. november 1997.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren var 11,7.

Trålere.

Deltakelsesvilkårene for 1997 var lik deltakervilkårene i 1996, med skriftlig påmeldingsordning og påfølgende fremmøte med fartøy på Vestfjorden innen 18. januar 1997. Bare fartøy med nordsjø-/industriåltillatelse eller loddeåltillatelse hadde adgang til å delta. Ved påmeldingsfristens utløp 2. januar 1997 hadde 93 fartøy meldt seg på. Det var adgang til å gi dispensasjon for siste fremmøtedato for fartøy under ombygging. Totalt var det 83 fartøy som hadde adgang til å fiske sin kvote frem til 20 november. Restkvantumet ble refordelt 20. november 1997.

I 1997 ble det etablert en basiskvote for hvert enkelt trålfartøy etter samme prinsipp som for ringnotfartøy, og med bruttotonasje som parameter. Kvotefaktoren ble i utgangspunktet satt til 5,9 og økte til 6,5 den 23. januar 1997.

1.1.3. Fiskets utvikling og oppfisket kvantum.

I samsvar med Havforskningsinstituttets tilråding ble det fastsatt dagforbud for ringnotfartøy 11. februar 1997 (21. februar i 1996). Forbudet gjaldt mellom kl. 06.00 og kl. 16.00. Unntatt fra forbudet var fiske med loddenot eller fiske med liten nordsjønot (250 favner +10%) godkjent av Fiskeridirektoratet. Dagforbudet ble opphevet 24. mars 1997 (27. mars året før).

Fiskeridepartementet åpnet adgang for kystfartøygruppen til å fiske 4.000 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor grunnlinjene sør for 61° N. Det ble fisket 830 tonn ved Karmøy m.v. i 1995, 2 300 tonn i 1996 og omlag 3.408 tonn i 1997.

Pr 19 november 1997 var det totalt fisket 777.000 tonn, se vedlegg (./).

2. FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1998.

2.1. Bestandssituasjonen.

ACFM avga sin tilråding i mai i år. Det vises til tilrådingen. ACFM tilrår at en må regulere fisket på norsk vårgytende sild slik at en sikrer at gytebestanden holdes over 2,5 millioner

tonn. Dette er det nivået havforskerne anser som det laveste for at bestanden skal kunne gi god rekruttering i fremtiden, og er, i henhold til forkortelse av det engelske uttrykket, ofte benevnt MBAL.

I brev av 11. november 1997 skriver Havforskningsinstituttet særskilt:

«Gytebestanden av norsk vårgytende sild er nå på et maksimum og vil avta i de kommende år. I inneværende sesong vil det lokalt være store sildekonsentrasjoner og mange fiskeoperasjoner, og det må etter Havforskningsinstituttet (HI) sin mening derfor stilles store krav til kontroll og administrasjon av sildefisket i denne perioden.»

2.2. Totalkvote og norsk kvote i 1997.

28. oktober 1997 ble det inngått avtale mellom EU, Færøyene, Island, Russland og Norge om TAC og fordeling av totalkvoten for norsk vårgytende sild i 1998. Det var enighet om at det kan fiskes inntil 1.300.000 tonn norsk vårgytende sild i 1998.

Norsk kvote for 1998 er 741.000 tonn.

2.3. Deltakelsesbegrensning (innsatsregulering)

De siste 10 år har følgende fartøygrupper hatt adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild:

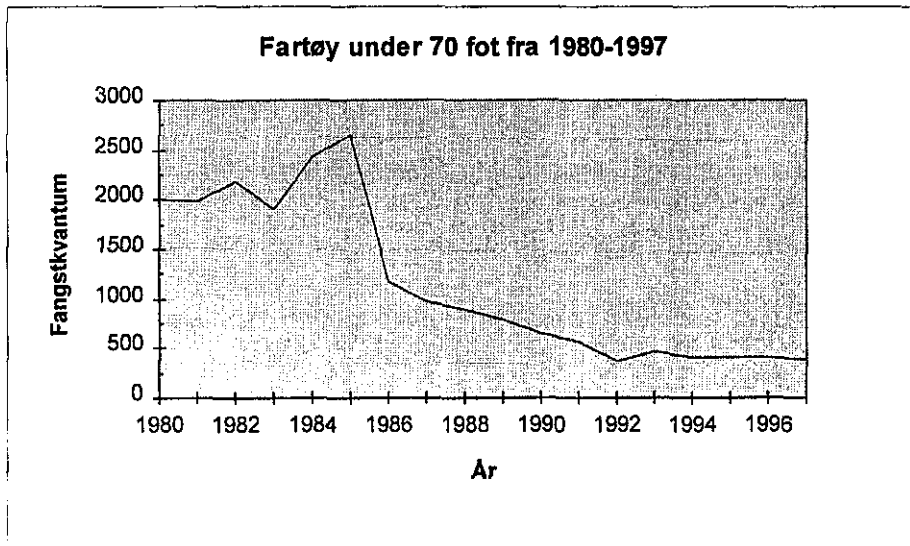
- Kystfartøygruppen under 27,5 meter største lengde.
- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med a) Nordsjø-/Industritråltillatelse
b) loddetråltillatelse

2.3.1. Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Fra og med 1984 har en hatt en *særskilt godkjenningsordning* for kystfartøygruppen. Kontrollverket skal godkjenne om fartøyet er egnet, utstyrt og bemannet for å fiske norsk vårgytende sild. Fisker må stå på blad B og eie fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert.

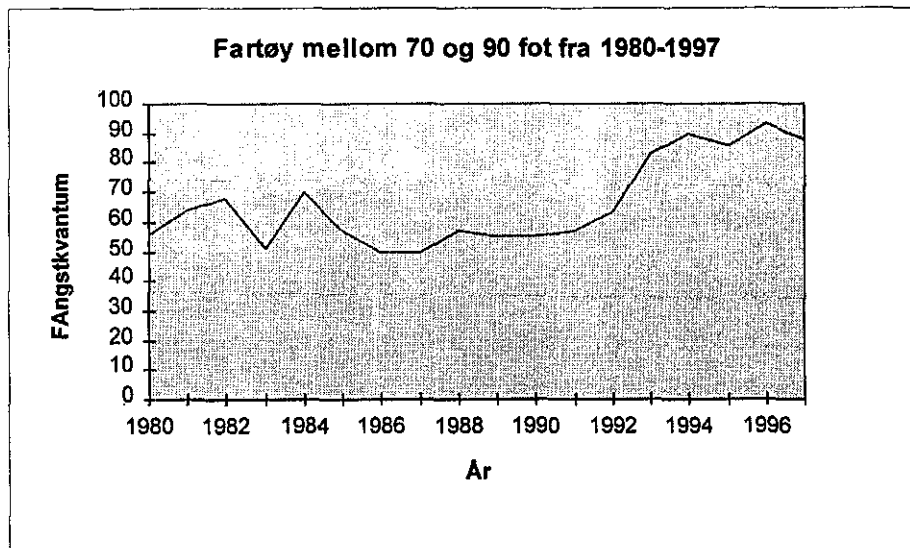
Fiskeridirektøren vil vise til at deltakelsen i kystfartøygruppen tidlig på 1980-tallet var i overkant av 2.000 fartøy, mens deltakelsen på 1990-tallet har variert fra 400 til 700 fartøy. Fartøyene i kystfartøygruppen er i hovedsak under 70 fot, og det er her en finner nedgangen i antall deltakende fartøy fra 1980-1997. Deltakelsen er redusert fra 2660 fartøy i 1985 til ca. 500 i begynnelsen av 1990-årene. De siste årene viser at deltakelsen av fartøy under 70 fot har vært relativt stabil, se figur 1.

Figur 1:

Deltakende fartøy fra 70 fot til 90 fot i kystfartøygruppen økt i perioden 1980-1997. Antall deltagende fartøy har variert noe fra år til år, men trenden er at antall fartøy fra 70 fot til 90 fot har økt litt de siste årene. 1986 og 1987 har vært de to årene med lavest deltagelse for de største fartøyene tilhørende kystfartøygruppen. De siste årene har antall fartøy vært rundt 90, se figur 2.

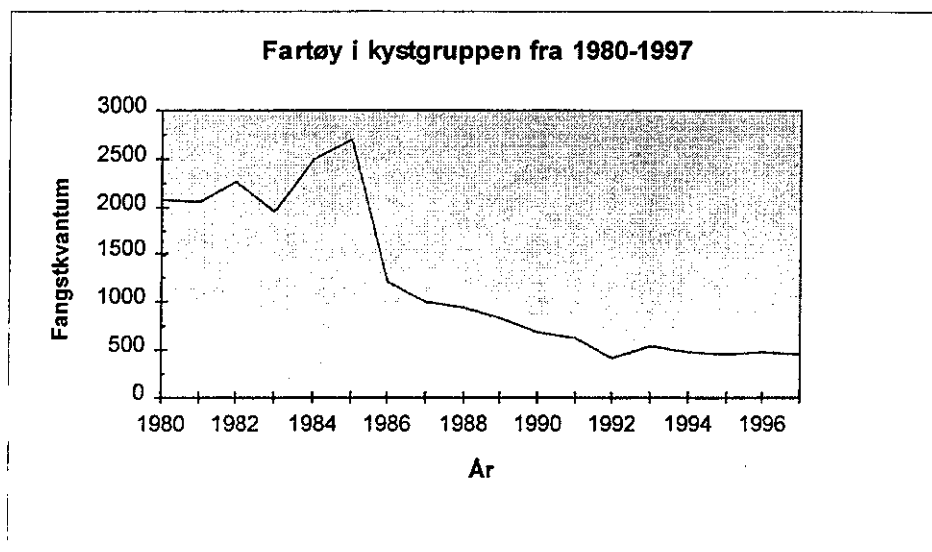
Figur 2:

Deltakelsen i kystfartøygruppen sett under ett har gått kraftig ned fra begynnelsen på 1980-tallet og frem til i dag, og denne nedgangen skyldes altså en nedgang i antall deltagende

fartøy under 70 fot. De siste årene har antall deltakere i kystfartøygruppen vært relativt stabil på rundt 400-550 fartøy, se figur 3.

Figur 3:

Samlet sett er det en bedre tilpasning mellom deltakelse og kvote enn da kvotene var små og gytebestanden lav.

2.3.1.1 Eiers deltakelse i fiske.

For 20 år siden var det vanlig med personlig eierskap i kystflåten. Dette forhold er endret. Med tiden er det blitt vanligere med eierskap gjennom selskap enn med personlig eierskap, særlig for eierskapet til de litt større kystfartøyene. Deltakerloven, saltvannsfiskeloven og sjøloven forutsetter at fartøy kan eies av person eller selskap. Det er derfor grunnlag for å vurdere å harmonisere eller revidere deltakervilkårene. I konsesjonssammenheng er eierbegrepet definert som enten fysisk person eller juridisk person. Fiskeridirektøren ser det slik at vi med begrepet eier i en reguleringsforskrift i fremtiden må fortolke ordet *eier* som fysisk person dersom vedkommende eier fartøyet alene, eller juridisk person dersom eieren er et selskap. Denne betydning av eierbegrepet følger av reglene om registrering i merkeregisteret.

Det forhold at fartøyet er i merkeregisteret medfører at storparten av partene i et selskap er personer eller selskap som har drevet fiske og fremdeles er knyttet til yrket på en naturlig måte.

Dersom vi skal endre på vilkårene om at vedkommende fisker skal stå om bord, reiser det fire nye hovedspørsmål. For det første er det spørsmål om eier kan eie flere fartøy og delta i fiske på flere kvoter. Svaret på dette må bli ja. Videre er det spørsmål om eier eller storparten av parthaverne skal stå på blad B. Det tredje spørsmålet er om det er mulig å håndheve hvem som har parter og eventuelt om de står på blad B. Det fjerde spørsmålet er om retten følger eier eller fartøy ved salg.

Fiskeridirektøren mener at dersom vedkommende fisker ikke lenger skal stå om bord, vil «vedkommende» ved eierskap i flere fartøy kunne fiske flere kvoter når det ikke lenger er krav om at han står om bord.

Det andre spørsmålet er om eierne skal stå på blad B eller om det er tilstrekkelig at skipper gjør det. Fiskeridirektøren ser det slik at det ville være ønskelig om eier eller storparten av parthaverne står på blad B, men vi kan ha i mente at det er frivillig å stå i manntallet.

Det tredje spørsmålet er om det er mulig å kontrollere eller håndheve deltaker- eller utøvelsesvilkår i et åpent fiske i kystfartøygruppen dersom det settes vilkår om at storparten av parthaverne står på blad B eller at fiskere ikke kan delta på flere kvoter. Forbud eller påbud om disse to forhold vil etter Fiskeridirektørens oppfatning gi kompliserte regler, som vil være svært vanskelige å håndheve.

Ved en eventuell lemping eller opphevelse av vilkåret om at eier står om bord, vil deltakervilkårene i større grad enn tidligere være rettet mot fartøyet og godkjenningen av dette, og mindre mot eierskapet. Dersom vi i fremtiden ønsker å skjerpe vilkårene for å delta, vil det være fartøyet som blir referansesubjektet for å kunne delta. Eierskapet vil da ikke være et like relevant vilkår når det skal bestemmes hvem som skal få delta.

Fiskeridirektøren mener at det er viktig at vilkårene for å delta er relativt like fra år til år. Derfor bør det fortsatt være slik at eier selv må fremstille fartøyet for godkjenning og utøve fisket. Når imidlertid eier har fått godkjenning og fisket kan starte, kan adgangen til å benytte leieskipper ha større omfang enn tidligere, se nedenfor.

Det er registrert en tendens til at parthavere av konsesjonspliktige ringnotfartøy kjøper kystfartøy. Dersom fartøy i kystfartøygruppen fortsatt skal være på kystfiskernes hånd, må fartøyene fortrinnsvis eies og drives av kystfiskerne. Hvorledes slike hensyn kan ivaretas, er meget vanskelige spørsmål. Det er fordeler og ulemper ved begge alternativer; enten deltakelse begrenset til eget fartøy eller eie og drift av flere fartøy i kystfartøygruppen.

Ut fra en samlet vurdering er Fiskeridirektøren kommet til at vi bør ha samme deltakelsesvilkår i 1998 som i 1997. Vedkommende fisker som utøver fisket må eie fartøyet eller deler av fartøyet.

2.3.1.2. Utstyr.

Fiskeridirektøren får stadig henvendelser, både fra ringnotmiljø og fra kystfiskere om at det er fartøy som ikke er bemannet eller egnet som deltar. Dette er uheldig. Norges Fiskarlag har bidratt ved innskjerpingen av deltakervilkårene, og også fulgt opp problemet ved påny å be om medlemmenes vurdering.

Ett problem er at mange notfartøy mangler lettboat. Dette er fartøy med innebygd motor som særlig brukes ved kasting, trenging og innlasting. Etter merkelovens regler er de gjerne merket med moderfartøyets merke. Det bør vurderes å sette vilkår om merking.

Fartøy uten sidepropeller må ha lettboat for å holde fiskefartøyet fra nota eller omvendt. På feltet «samfisker» kystfartøy fordi ingen av dem har lettboat og er egnet til å fiske sin egen kvote. Mangel på lettboat er en konkurransevridning overfor fartøy som tar kostnadene med å være fullt rustet og bemannet. Fiskeridirektøren foreslår at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettboat.

Fartøy skal være egnet, bemannet og utrustet. For to år siden, i 1996, ble det fastsatt nærmere minstevilkår for hva som skal anses som egnet og utrustet når Kontrollverket ved sin skjønnsutøvelse skal godkjenne fartøyene.

2.3.1.3. Største lastekapasitet på 1.500 hl.

Fiskeridirektøren har i et brev til Fiskeridepartementet foreslått at vilkår om lastekapasitet begrenset til 1.500 hl. for å kunne delta i kystfartøygruppen. Brevet er vedlagt (./.) saken. Vi foreslår at Fiskeridepartementet avviker adgangen til å delta i kystfartøygruppen med fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl. En slik adgang er i strid med § 2 jfr. § 3 i kgl. res av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot. I hht. ringnotforskriften kan ikke fartøy med en lastekapasitet over 1.500 hl nyttes til fiske med snurpenot(ringnot) etter sild uten at de har ringnottillatelse. Fartøy som allerede deltar og som har lastekapasitet over 1.500 hl, skal likevel kunne delta.

Fiskeridepartementet har sagt seg enig i Fiskeridirektoratets tilråding, og samtidig anmodet om at spørsmålet om de forvaltningsrettslige vilkår om høring ivaretas, ved at saken forelegges Reguleringsrådet.

Fiskeridirektøren foreslår forbud mot å fiske med fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl. Noen ganske få fartøy, - vi vet ikke hvor mange - , har lastekapasitet over 1.500 hl, og disse bør kunne få fortsette under sin nåværende eier. Ved utskifting bør imidlertid den alminnelige hovedregel gjelde, dvs. at erstatningsfartøyet må ha en lastekapasitet på 1.500 hl eller under. Tilsvarende kan ikke fartøy som ved ombygging får lastekapasitet over 1.500 hl, delta.

Det vil være fiskers ansvar å godtgjøre hvorvidt fartøyet lastekapasitet er 1.500 hl. eller mindre. Ved tvil må han eventuelt gjennom rådgivende ingeniør/godkjente tegninger m.v. godtgjøre hvorvidt han fyller vilkårene.

Forøvrig vises til Fiskeridirektoratets redegjørelse til Fiskeridepartementet, som er vedlagt (./.) saken

Som en oppsummering fremmer Fiskeridirektøren følgende forslag til vilkår for å kunne delta i kystfartøygruppen i 1998:

Fiskeridirektøren foreslår at eier bare delta med fartøy under 27.50 meter største lengde eller med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre.

Videre foreslår Fiskeridirektøren samme deltakelseskriterier for 1997 som foregående år, ved at vedkommende fisker skal stå på blad B og være eier av fartøyet. Fartøyet skal være merkeregistrert og egnet, utrustet og bemannet for å kunne delta i fisket. Fiskeridirektøren foreslår at det som en del av egnethets- og utstyrskriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 1998 som i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen lettbåt.

Fiskeridirektøren foreslår at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 1998, også skal gjelde ved eierskifte, slik som i 1997.

Leieskipper.

4. oktober 1996 ble det fastsatt bestemmelser om leieskipper i inntil 30 dager. Det er et prinsipielt spørsmål for Norges Fiskarlag at eier har fri adgang til å bruke leieskipper. Fiskeridirektørens forslag bygger på forutsetningen om at vedkommende fisker utøver fisket selv. Det har tidligere vært adgang til å benytte leieskipper i inntil 30 dager. Fiskeridirektøren foreslår at perioden forlenges til f.eks. 45 dager. Dette skulle være tilstrekkelig avløser-ordning for eier med fartøy som ønsker å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår adgang til å benytte leieskipper i inntil 45 dager i 1998. Videre foreslår Fiskeridirektøren at eier kan benytte leieskipper ved sykdom, svangerskap og politiske verv i samme omfang i 1998 som i 1997.

2.3.2. Ringnotgruppen.

For å kunne delta i ringnotgruppen i 1998 må fartøy ha ringnotkonsesjon.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 1998 som i 1997, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

2.3.3. Trålgruppen.

Det er på det nåværende tidspunkt ikke på det rene om det vil bli etablert en konsesjonsordning før fisket tar til. Dersom det blir en konsesjonsordning for 1998, vil det være den nye tillatelsen til å fiske norsk vårgytende sild med trål som gir adgang til å delta. Dersom det ikke blir etablert noen konsesjonsordning, bør deltakelsen etableres på nøyaktig

samme grunnlag som i 1996 og 1997, med skriftlig påmelding etter kunngjøring til organisasjonene og i NRK, samt dato for siste fremmøte på feltet 23. januar 1998. For å kunne melde seg på og delta i 1998 må fartøy ha nordsjø-/industri-trållatelse eller loddetrållatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i trålgruppen og fiske med trål må konsesjonshaver ha konsesjon for å fiske norsk vårgytende sild med trål.

Dersom konsesjonsordningen for å fiske norsk vårgytende sild med trål ikke er etablert, foreslår Fiskeridirektøren subsidiært at vi har samme deltakelseskriterier i 1998 som i 1997, dvs. at fartøy må ha nordsjøtrål-(industri-trål)atelse eller loddetrållatelse for å kunne delta.

2.3.3.1: Påmelding uten konsesjonsordning.

Fiskeridirektøren foreslår at alle trålfartøy som ønsker å delta, skal være påmeldt skriftlig til Fiskeridirektoratet innen mandag 22. desember 1997.

2.3.3.2. Vilkår om fremmøte for Kontrollverket på feltet for å kunne delta.

Når det gjelder siste fremmøtedato, foreslår vi at trålfartøy som er forskriftsmessig påmeldt, i tillegg skal møte frem på feltet til Kontrollverkets oppsynsfartøy, for å kunne delta videre i reguleringsåret 1998. Fartøy som ikke møter frem innen fristen medio januar 1998, får ikke delta. Fordelen med vilkår om siste fremmøtedato medio januar, er at en får eksakt oversikt over deltakelsen av trålfartøy i gruppen. Fiskeridirektøren kan derved fordele gruppekvoten til reelt deltagende fartøy, slik som i 1996 og 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes en siste fremmøtedato på feltet til Kontrollverket. Videre foreslår Fiskeridirektøren at siste fremmøtedato settes til 23. januar 1998.

2.3.3.3. Refordeling.

Ved en konsesjonsordning eller ved siste dato for fremmøte, vil vi kjenne den reelle deltakelsen i form av antall fartøy i gruppen. For de deltakende fartøy vil det imidlertid fortsatt være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote resten av året. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordeling som i 1997, det vil si at samtlige maksimalkvoter oppheves ved refordelingsdato, og at en på basis av gruppens restkvantum, gir ut overregulerte (nye) maksimalkvoter. Fisket stoppes så når gruppekvoten er beregnet oppfisket, uavhengig av om enkeltfartøy ikke har fisket sine nye kvoter.

Dersom det gjenstår et lite kvantum til refordeling, kan det være å begrense og fordele restkvantumet ved loddtrekning. Fiskeridirektøren gjør dette i samråd med næringen.

Fiskeridirektøren kan refordele maksimalkvotene etter 25. november. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes maksimalkvoter oppheves. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 20. november.

Fiskeridirektøren foreslår at kvantum til refordeling fordeles med overregulerte maksimalkvoter. Dersom det er hensiktsmessig kan Fiskeridirektøren avgjøre deltakelsen ved loddtrekning.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket stoppes uavhengig av om de enkelte fartøy har fisket sine nye maksimalkvoter.

2.4. Fangstbegrensning (uttaksregulering).

Norsk totalkvote er ved avtale av 28. oktober 1997 mellom Russland, Island, Færøyane, EU og Norge fastsatt til 741.000 tonn.

2.4.1. Fordeling av norsk totalkvote.

Fiskeridirektøren forslår at gruppen for 1998 reguleres som en gruppe, på samme måte som tidligere år.

Fiskeridirektøren foreslår at en bruker Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel som utgangspunkt når norsk totalkvote av NVG skal fordeles på grupper.

Kystnot	238 200 tonn	32,1%
Ringnot	436 290 tonn	58,9%
Trål	66 510 tonn	9,0%
Totalt	741 000 tonn	100%

Norges Fiskarlag har ved brev av 7. november 1997 om innføring av konsesjonsordning for trålfiske etter norsk vårgytende sild påny fremmet forslag om at trålere under 27,50 meter største lengde skal kvoteavregnes gruppekvoten til kystfartøygruppen, men da slik at inntil 20 trålere under 27,50 meter største lengde dekkes direkte av kystgruppens gruppekvote. Hver enkelt tråler ut over de nevnte 20 fartøyene må bringe med seg et kvantum fra trålgruppens gruppekvote tilsvarende kvoten fartøyet gis adgang til å fiske av norsk vårgytende sild angjeldende år.

Fiskeridirektøren viser til at gruppen i konsesjonssammenheng har vært behandlet som en gruppe, og at Fiskeridepartementet også etter Fiskarlagets tilleggsbemerkning av 6. januar 1995 har regulert trålere som en gruppe.

Ved fastsettelse av de årlige reguleringer reguleres trålerne som én gruppe. Videre er utøvelsen av selve fisket slik at en god del enheter partråler. Såfremt det er fartøy over og under grensen kan det bli problemer ved forskjellig stopptidspunkt. Likeledes vil trålere ha

svært liten overregulering, mens fartøy i kystfartøygruppen vil ha maksimalkvoter i ordets egentlige betydning. Et hovedformål med en konsesjonsordning er å regulere trålerne som en gruppe.

2.4.2. Kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1998. Størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1997:

2.4.2.1. Størrelse på enhetskvote, periodisering og konsumkrav.

Enhetskvotens størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av enhetskvotens størrelse:

- Kystgruppen skal fiske sin gruppekvote
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet.
- Av hensyn til industrien som kjøper sild, bør fisket ikke stoppes før mot slutten av året.

Dersom man legger avgjørende vekt på det første forholdet, bør enhetskvoten fastsettes så høyt at en er garantert at gruppekvote blir oppfisket innen årets utgang. En slik enhetskvote vil imidlertid innebære stor sannsynlighet for at fisket må stoppes lenge før året er omme. Tidlig stopp i fisket innebærer at ikke alle fartøy har hatt anledning til å utnytte sin maksimalkvote samtidig som landindustrien blir avskåret råstofftilførsel deler av året.

Som kjent har totalkvoten og dermed gruppekvote til kystgruppen økt kraftig hvert eneste år siden 1992. I 1996 ble fisket ikke stoppet før 17. desember, mens det i 1997 ble stoppet 20. november. Enhetskvoten i 1996 syntes dermed tilpasset reguleringsbehovet, mens en i etterhånd kan konstatere at enhetskvoten i 1997 har vært langt høyere enn den burde ha vært. I tillegg ble antakelig fisketakten stimulert av den uvanlig høye prisen på sild for leveranser til mel/olje.

Gruppekvote til kystnot er i 1998 ca 10.000 tonn (4,13%) høyere enn den var i 1996. Deltakelsen de senere år har ligget i størrelsesorden 500 - 520 fartøy. Dersom et tilsvarende antall fartøy deltar i 1998 som i 1996 (502), vil overreguleringen som følge av ulike maksimalkvoter bli som følger:

Enhetskvotens størrelse	Overregulering
70 tonn	30%
80 tonn	49%
90 tonn	67%
100 tonn	94%

I 1996 var enhetskvoten 76 tonn og overreguleringen 41% (regnet i etterhånd, når faktisk deltakelse er kjent). Interessen for sildefisket grunnet oppgang i pris for leveranser til mel og olje innebærer også at en bør være forsiktig med overreguleringen i 1998. Redusert overregulering forventes også å redusere problemer med hensyn til avtak/ventetid, samt behov for å iverksette tiltak om anvendelse, se nedenfor.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at enhetskvoten i kystgruppens fiske etter norsk vårgytende sild settes med en overregulering på 30%.

For den del av flåten som i 1997 har utnyttet sin maksimalkvote, vil en reduksjon i enhetskvote fra 125 tonn til 70 tonn innebære en kraftigere reduksjon enn reduksjon i gruppekvote. Dette er en naturlig følge av at en søker å justere ned en enhetskvote som har vært for høy i 1997. Samtidig vil en slik reduksjon innebære større sannsynlighet for at mindre fartøy som i 1997 ikke fikk utnyttet sin maksimalkvote, får anledning til dette i 1998. Videre vil en forvente at en lavere maksimalkvote vil innebære at fisket kan trekkes lenger ut i tid enn i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten fastsettes til 70 tonn. Dette innebærer at overreguleringen i forhold til faktisk deltakelse blir noe lavere enn det den var i 1996. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Periodisering.

For å sikre kontinuitet i leveranser av sild vil Fiskeridirektøren foreslå å periodisere gruppekvoten slik at maksimalt 35% kan fiskes i første halvår. Dette innebærer samme prosentvise periodisering som for første halvår i 1997.

Anvendelse i kystfartøygruppen.

I utgangspunktet har en de seneste år ikke hatt bestemmelser om anvendelse av fangsten. Prinsippet er fraveket i en slik grad at en kan si at det påny er innført betydelig konsumkrav i fisket om høsten.

Fiskeridirektøren ser det slik at eventuelle bestemmelser om anvendelse i kystgruppen er legitime dersom det er grunn til å anta at de vil øke verdiskapningen i fisket. Når spørsmålet diskuteres for kystgruppen og ikke for trål og ringnotgruppen skyldes dette at førstnevnte er regulert med maksimalkvoter mens de to sistnevnte grupper er regulert med langt mer sikre kvoter. Ettersom fisket for leveranser til mel/olje kan drives hurtigere enn et fiske til konsum, risikerer en i et overregulert maksimalkvoteregulert fiske et "styrtfiske" til lavere betalt anvendelse for å sikre størst mulig del av maksimalkvoten før fisket stoppes.

Det er klart at jo mindre overreguleringen i kystgruppen er, jo større sikkerhet har den enkelte reder for å fiske den kvoten fartøyet er tildelt. En må i et slikt tilfelle, som for ringnotgruppen og trålgruppen, forvente at reder selv er den som evaluerer best hvilken anvendelse som gir

høyest verdiskapning. Ved en lav enhetskvote/overregulering, vil behovet for bestemmelser om anvendelse være lavere enn ved en høy enhetskvote/overregulering.

I løpet av 1997 har en erfart en markert økning i prisen som betales for sild til mel/olje. Dette indikerer at forskjellen i verdi for sild levert til mel/olje og til konsum høsten 1997 har vært langt mindre enn tidligere. Årsaken til dette er som kjent konsekvensene som El Niño har hatt for prisene på sildemel. Det forhold at prisforskjell mellom konsum og mel/olje er redusert, skulle, om en bare vurderer forholdet på flåtenivå, innebære mindre behov for bestemmelser om anvendelse. Om en vurderer spørsmålet utfra industriens behov vil en bestemmelse om konsumpåbud favorisere konsumindustrien i forhold til sildemelindustrien.

Dersom dersom prisutviklingen høsten 1997 også holder seg i 1998 synes det derfor å være et mindre behov for bestemmelser som favoriserer konsumproduksjon enn produksjon til mel/olje. Prisforholdene kan imidlertid endre seg, og en kan risikere at prisene til mel/olje vender tilbake til det "normale" nivå. Samtidig er det slik at industrien som produserer sild for konsum i mange tilfeller er avhengig av en jevnest mulig levering. Sildemelindustrien, som kan produsere for lager, må antas å være mer fleksibel med hensyn til variasjoner i råstofftilførselen enn konsumindustrien.

Av hensyn til at prisforskjellen mellom mel/olje og konsum kan falle tilbake til det normale nivå og av hensyn til å legge gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et "bufferkvantum" på 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kyst er nådd 100.000 tonn kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket kan stoppes, dersom det fiskes mer enn 35% av gruppekvoten i første halvår 1998.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre kan Fiskeridirektøren endre enhetskvoten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

2.4.3. Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøyskvoter etter "universalnøkkelen".

2.4.4. Trålere

2.4.4.1 Fordeling.

I 1997 ble det innført en ny «universalnøkkel for trål». Det ble etablert en basiskvote for hvert enkelt fartøy etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0-99 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	100-199 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	200-299 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	300-399 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	400-600 tonn

Fartøykvoten fremkommer så ved å dividere gruppekvoten for trål på summen av basiskvotene.

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter i trålgruppen for 1998 som for 1997.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltagende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

2.4.4.2. Fast bruttotonnasje.

Ved ringnottillatelse ligger tildelt konsesjonskapasitet fast. Et fartøys bruttotonnasje kan imidlertid være undergitt endring ved ommåling, ombygging eller utskifting. Det er uheldig ved kvotefastsettelse måtte ta hensyn til endring av konsesjonshavers bruttotonnasje i løpet av året. Det foreslås derfor at konsesjonshaver bare kan beregne basiskvote av den bruttotonnasje som målebrevet viser pr. 2.1.1998.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild har det i flere år vært en utskiftingsregel om at erverver kan fiske med det nye fartøyet minus det kvantumet han hadde fisket med det utskiftede fartøyet. Også for denne kategori foreslås endring for 1998, i kvoten for utskiftingsfartøyet bør begrenses/beregnes ut fra bruttotonnasjen pr. 2.1.1998 for det fartøyet som ble skiftet ut. En får derved en harmonisering av reglene ved ommåling og utskifting, i det alle går inn i fisket ved årets begynnelse med samme beregningsgrunnlag i «universalnøkkelen for trål», og at bruttotonnasjen forblir uendret resten av året.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr 2.1.98 og være uendret i reguleringsåret, uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

2.5. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.

2.5.1. Bakgrunn.

Når Fiskeridirektøren skal vurdere og gi tilråding om et eventuelt fiske etter norsk vårgytende sild i Nordsjøen, tar vi utgangspunkt i følgende generelle momenter:

2.5.2. Behov.

Dersom to bestander kan fiskes i samme område, kan det være behov for separate reguleringer. Fiskeridirektøren mener at vi ikke kan ha «felles hav» sør for 62° N ved fiske etter sild. De to bestandene i området - «nordsjøsild» og norsk vårgytende sild - må reguleres hver for seg i samme område. I 1989 fremmet Norges Fiskarlag forslag om at silda ble regulert på *bestand*, avhengig av hva vedkommende fartøy brakte i land.

Norges Fiskarlag la til grunn at fisker kan vurdere fra fartøyet eller ved tidlige prøver hvorvidt silda er gytemoden. I 1989 ble det også lagt til grunn at de fleste individer norsk vårgytende sild var fra 1983-årsklassen, og derfor større(lengre) enn øvrig sild i Nordsjøen. Fiskeridirektøren fastholder at reguleringene i dag og i fremtiden i det alt vesentlige vil være områderegulering, men bør kanskje kunne forenkles noe i forhold til i dag.

2.5.3. Biologi.

Et viktig moment er hvorvidt vi kjenner bestandsstørrelsen. Tilstanden for gytebestanden kan defineres god eller dårlig, avhengig av hva vi velger å legge vekt på. Bestandssituasjonen er god når vi legger vekt på at silda er et individ som lever lenge og at individene i bestanden er unge (1991 og 1992-årsklassene). Tilstanden er ikke god når det gjelder rekruttering. For tiden er det ikke ungsild som kan komme inn i bestanden som gytere de nærmeste 4-5 år.

2.5.4. Biologiske hensyn før og nå.

Vi kan med betydelig sikkerhet legge til grunn at premissene for instituttets tilråding var færre eller enklere tidligere enn de er i dag. Med skjerpede vilkår om strategi, «føre-vår»-prinsippet, biologisk mangfold og bærekraftig utvikling m.v. er det flere momenter enn tidligere som skal legges til grunn for en beslutning.

2.5.5. Prosessen.

Ved eventuell endring av regulering av fisket sør for 62 °N må vi ta utgangspunkt i Havforskningsinstituttets gjennomgang av saken.

2.5.6. Områderegulering.

Regulering i bestemte «områder» bygger på forutsetningen om nødvendig kunnskap om utbredelsen av en fiskebestand, eventuelt adskilt fra andre fiskebestander. «Karmøykassen» og tilliggende reguleringer er et eksempel på flere typer områderegulering i samme område.

2.5.7. Kvantumsregulering m.v.

Dersom det ikke er tilstrekkelig med sild til alle, må det fastsettes kvantumsregulering, og Fiskeridirektøren tilråding de foregående år har vært 2.000-4.000 tonn ved sesongstart.

Dersom det ikke er tilstrekkelig med kvantumsregulering, kan det med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 4 fastsettes forbud og/eller foretas havdeling mellom «fartøygrupper». Ved fastsettelse av lave kvanta på begrensede områder har det vært vanlig å foreta en deling på samme måte som ved fiske på en meget liten bestand, ved at kystfartøygruppen eller bare låsetterne som gruppe gis adgang til å fiske et begrenset kvantum i et begrenset område.

2.5.8. Verdiskaping.

Det kan tillegges vekt at det er gode avtaksmuligheter for sild i området, og at det samlet sett er mer regningssvarende for alle fartøy eller for bestemte fartøygrupper å fiske og levere sild i sørlige områder.

2.5.9. Kontroll.

Kontrollhensynet er avgjørende for en hensiktsmessig regulering av fisket. Ingen er tjent med uklarhet m.h.t. hvilke regler som gjelder. Det må være en målsetting å redusere risikoen for at fartøy ved fiske etter norsk vårgytende sild fristet til å melde «nordsjøsild» f.eks. på vei til utenlandsk havn (eller norsk). Utgangspunktet må derfor være at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N (bestandsforbud).

2.5.10 Utøvelsesrestriksjoner.

Gytefeltene langs norskekysten sør for 62° N til Lindesnes er stedvis meget sårbare, enten fordi de er overtrålbare eller at det er grunne områder der også notfiske kan skade gyting på bunnen. Det kan derfor tenkes områder med forbud mot alt fiske med aktivt redskap, eller differensierte områder sårbare for henholdsvis trål, snurrevad eller not.

2.5.11. Regulering i 1998

2.5.11.1. Innledning.

Havforskningsinstituttet har høsten 1997 foretatt en vurdering av spørsmålet om «Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62° N». Instituttets rapport er sendt ut sammen med saksdokumentene.

Det vises til rapporten, der hovedkonklusjonene er:

5.1 Områder

1. Forekomstene av gytesild i området mellom 62° 00'N og 61° 00'N, og innenfor 12 mni (eventuelt 6 nmi), er vanskelig å skille fra gyteforekomstene lengre nord (Møre- området), og bør derfor forvaltningsmessig betraktes som tilhørende det generell NVGS- området. (En slik områdebetraktning er skissert i Fig 5.1).
2. Området sør for 61° 00'N bør betraktes som et flanke- eller grenseområde for NVGS sin gyting.

5.2 Uttak av NVGS sør for 61°N

På basis av en totalvurdering vil vi foreslå at det vurderes visse tiltak for å begrense fisket etter NVGS i grenseområdet for gyting sør for 61°N. Dette for å sikre et videst mulig gyting langs norskekysten, samt forsøke å opprettholde tilgjengelighet av andre arter som beiter på sild og gyteproduktene. Da totalfangsten (og norsk kvote) av NVGS ventes å bli redusert i kommende år, er det ønskelig å knytte fangsten i de ovennevnte områder til den norske kvoten. Vi vil derfor foreslå følgende:

1) Det bør settes en maksimum kvote for fisket etter NVGS i området sør for 61° 00'N. Vi foreslår at kvoten bør ha en begrensning oppad til 5% av norsk TAC for NVGS.

I området sør for 62°N bør det videre innføres andre tiltak for å sikre tilnærmet maksimal utbytte av sildegytingen:

2)Vi foreslår at det innføres restriksjoner i bruk av redskap som kan skade sildeegg som ligger på bunnen. Områdene er vest av Karmøy og vest av Ognabukta-Nordregapet.»

2.5.11.2. Fordeling

Fiskeridirektøren ser det slik at alle fartøy kan delta i fisket langs kysten fra 62°N til 61° N i 1998. Vi legger til grunn at maksimalfangsten mellom 61°N og Lindesnes kan anslås til inntil 37.000 tonn. Dersom alle grupper fritt kunne utøve fiske på denne kvoten, ville en hurtig kunne få et overfiske i området, der det er viktig å ikke overfiske kvantumet. Fisket ville også kunne forløpe så fort at fartøy som tradisjonelt fisket sild i området, ville bli avskåret fra å kunne delta sør for 61° N fordi avsetningen var beregnet oppfisket.

På den annen side er økningen fra tidligere år så stor at vi kan risikere at kvantumet ikke blir fisket. Imidlertid er utbredelsen slik at det er tilstrekkelig å fiskesild nord for 61° N, slik at ingen fartøy blir avskåret i sin mulighet til å ta kvoten.

Ringnotfartøy vil kunne utøve fiske nord for 61° N og hemmes ikke unødige i sin utøvelse. Ett spesielt forhold er trålerne. Disse vil i betydelig grad være hjemmehørende i området, særlig en del fartøy under 27.50 meter største lengde. Havforskningsinstituttet har i sin rapport vist til behovet for utøvelsesrestriksjoner; gytefeltene er til dels grunne, og det bør ikke brukes redskap som skader gytingen på bunnen. Noen begrensede områder bør eventuelt totalstenges for fiske med redskap som kan ødelegge sildeegg på bunnen. Fiske med trål kan skade gyting på bunnen i betydelige områder, også fiske med trål med mindre fartøy.

Med grunnlag i ovennevnte er det Fiskeridirektørens vurdering at ikke alle grupper kan delta i fisket sør for 61° N. Fartøy tilhørende i kystgruppen fra Vest-Agder, Rogaland og Hordaland fisket tilsammen 9.662 tonn fra januar til mai i 1996. Fartøy tilhørende denne gruppen fra de tre fylkene fisket totalt 25.865 tonn i hele 1996. I Karmøykassen har kun låsetterere fått fiske og i 1996 ble det fisket 2.300 tonn. Dersom fartøy i kystgruppen får adgang til å fiske norsk vårgytende sild sør for 61°N til Lindesnes vil potensialet nok ligge over de vel 10.000 tonn som ble fisket i perioden januar til mai i 1996.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen får adgang til å delta i området mellom 61° N og Lindesnes. Til sistnevnte kan bemerkes at noen få snurrevadbåter kan tenkes delta, men deres fangstevne er dårlig, og utøvelse utenom stengte felt skulle derved bli meget liten. Med trål er utøvelsen langt mer aktiv.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen kan fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N i 1998. Kystfartøygruppens fiske må ikke overstige 5 % av norsk kvote.

2.5.11.3. Kontroll

For å ivareta kontrollhensynet må det fortsatt være et generelt bestandsforbud i Nordsjøen og eventuelt Skagerrak. Norsk vårgytende sild fisket i Nordsjøen inndras med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 11.

For å unngå feilmelding o.a., er det nødvendig med en såkalt buffersone. Denne var tidligere på 45 nautiske mil fra grunnlinjene. Fiskeridirektøren viser til at all norsk vårgytende sild er registrert kystnært. Det bør derfor være tilstrekkelig at adgangen til å fiske gjelder området innenfor territorialgrensen på 4 nautiske mil. Mellom 62° N og 61° N kunne avstanden kanskje være 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. Videre er det forbudt å fiske sild mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62° N og 61° N er det forbudt å fiske mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

2.5.11.4. Stengte felt.

Når Fiskeridirektøren tilrår at kystfartøygruppen kan delta, anser vi det ikke nødvendig å stenge feltene som nevnt i rapporten.

2.5.11.5. Rapportering m.v.

Selv med et artsforbud kan det være behov for å kontrollere nordsjøsild-fangster ved levering eller på havet. Fiskeridirektøren vil vurdere muligheten for å fastsette særskilte rapporteringsordninger.

2.6. Fiske etter norsk vårgytende sild på de nordlige gytefelt.

Havforskningsinstituttets hovedargument for å foreslå restriksjoner i fangsten av norsk vårgytende sild sør for 61° N, er at det er ønskelig å opprettholde et geografisk størst mulig gytefelt for denne bestand. Havforskningsinstituttet tirår at det vurderes tiltak for å unngå eventuelt stort uttak av gytesild i det nordlige grenseområdet for gyting, dvs. nord for 67° N. Maksimalt uttak på de nordligste gytefelt bør begrenses i samme omfang som fisket i Karmøykassen, dvs. inntil 5 % av norsk kvote. Det er registrert gyting nord for 67° N, og meget tette registreringer nord-vest for Lofoten.

Fiskeridirektøren vil overvåke situasjonen nøye og se om norske eller utenlandske fartøy utøver fiske av noe omfang i området i gyteperioden i 1998.

2.7. Dagforbud.

Forbudet går ut på at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild med not om dagen. Det er dispensasjon for fiske med loddenot eller med liten nordsjønot godkjent av Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren var innstilt på å drøfte den nærmere utforming av dagforbudet i møte med næringen. På et møte med Fiskebåtredernes Forbund i januar 1997 redegjorde Fiskeridirektøren for vilkårene for fiske med spesialnot m.v.

Når overvintringsområdene forlates og gytevandringen tar til, vil silda fortsatt opptre i tette konsentrasjoner. Erfaringene har vist at atferdsmønsteret vil være varierende med døgnfasene. På dagtid vil silda samles i større konsentrasjoner, "stimdannelser" i de øvre vannlag, mens den nattetid opptre i mindre "slørdannelser". Dette mønsteret har vist seg å være sammenlignbart fra år til år.

Med basis i ovennevnte har det fra 1989 til 1993 vært notforbud og i 1996 og 1997 notforbud med særskilt dispensasjonsadgang i fiske etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektørens erfaring viser at det foregår notsprenging også ved fiske med loddenot eller spesialnot. Situasjonen er derfor ikke optimal. Enkelte fartøy fisker direkte på store konsentrasjoner.

Dersom vi hadde en optimal regulering, ville det være totalforbud mot å fiske norsk vårgytende sild om dagen. Et totalforbud vil imidlertid ha betydelige negative konsekvenser. Ut fra en samlet vurdering finner Fiskeridirektøren derfor å ville forsøke ett år til med adgang for ringnotfartøy til å fiske med loddenot eller spesialnot om dagen. Fiskeridirektøren vil følge fisket på feltet. Dersom situasjonen på feltet tilsier det, vil det umiddelbart bli fastsatt full dagstenging.

Havforskningsinstituttet har ved brev av 11. november 1997 uttalt følgende:

Gyteområdene i 1997.

«HI har tidligere anmodet om innføring av begrensninger i ringnotfisket på dagtid som et middel for å unngå notsprenning. Registrerte tilfeller og meldinger til HI vinteren 1997 tydet på at notsprenning på gytefeltene var et aktuelt problem. HI er også blitt vist video-opptak fra gytefeltene i 1997 av en notsprenning i slutten av fangstfasen. Det forventes at det lokalt kan være minst like store konsentrasjoner på gytefeltet i 1998 som i 1997, og HI mener at det også i 1998 er aktuelt å legge restriksjoner på fisket på dagtid. Imidlertid, det vil i første rekke være naturlig å trekke inn andre instanser enn HI for å fastsette hvilke tiltak som bør settes inn for å hindre notsprenning, og hvor lenge disse tiltakene bør være i kraft. HI har ikke disponibelt materiell og personell til fortløpende å følge situasjonen på gytefeltene.

En forventer at hovedgytingen i 1998 er over i siste halvdel av mars og at silda deretter starter på beitevandringen. Da vandrer silda i mere spredte konsentrasjoner enn den opptrer i på gytefeltene.»

Dersom vi i rimelig god tid på forhånd fastsetter forbud, f.eks. fra 10. februar til 20. mars, vil flåten kunne innrette seg m.h.t. utrustning. Dersom det heller er ønskelig med en mer løpende oppfølging, vil den stenging som eventuelt fastsettes, bli innført umiddelbart, som en konsekvens av en dag-til-dag vurdering.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det vinteren 1998 innføres dagforbud med særskilt dispensasjonsadgang, etter samme mønster som for de to siste vintre. Dagforbudet gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

2.8. Sperring av områder.

Det vises til Havforskningsinstituttets brev av 11. november 1997, der det heter:

Overvintringsområdene i Vestfjorden- og i Gullfjord/Kvæfjordområdet

HI har i 1997 fått henvendelser om betenkelige forhold vedrørende fisket av sild i overvintringsområdene. Høsten 1997 gjaldt dette i særlig grad dødelighet i forbindelse med låssetting, men HI har også fått melding om flere tilfeller av notsprenning. HI har også fått henvendelser om at slipping (pga. lite gruppe- I sild i fangstene) har forekommet.

Slike forhold vil føre til en uønsket tilleggsdødelighet i fisket. Slipping bør ikke tillates da dette skader mye sild. På bakgrunn av hendelsene i høst bør en vurdere å begrense låssetting mest mulig. Restriksjoner på låssetting er særlig aktuelt i overvintringsområdene hvor silda har maksimalt fettinnhold og lett vil kunne minste skjell.

Sildefordelingen i overvintringsområdene vil bli kartlagt av HI i perioden 26.11 - 08.12.97 og i januar 1998. HI har ikke på det nåværende tidspunkt detaljopplysninger om tettheter i de forskjellige fjordområdene, og heller ikke kvantitativ informasjon om andre fiskebestander i området (torsk, sei mm).

Fiskeridirektøren foreslår at Ofotfjorden og Tysfjord i Nordland fylke blir sperret om vinteren

1998 og påfølgende høst 1998.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling i Ofotfjorden og Tysfjord og forøvrig sette alle nødvendige vilkår i området. Kontrollverket kan sette vilkår om inspektør ombord.

2.9. Åpningstider m.v.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 2. januar 1998. Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

2.9. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen som fisker med konvensjonelle redskap skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1998 før fartøy kan begynne fisket.

2.10. Samfiske

I saksforberedelsen til møtet i Reguleringsrådet i 1995 utarbeidet Fiskeridirektøren en redegjørelse om samfiske. Det vises til redegjørelsen.

Fiskeridirektøren foreslår samme adgang til samfiske ved fiske for låssetting i 1998 som i 1997. To fartøy kan i løpet av året fiske inntil 27 enhetskvoter.

2.11. Overføring av fangst.

Overføring av fangst er forbudt. Overføring av fangst mellom fartøy kan likevel skje etter tillatelse fra Kontrollverket. Kontrollverket setter eventuelle vilkår for overføring, f.eks hvilke fartøy det overføres til.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1998 som i 1997. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse om overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

2.12. Et fartøy, én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy bare kan fiske en kvote. Dette gjelder også ved eierskifte.

2.13. Partrål.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1998 forlenger ordningen der 2 - to - partrålere kan fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av sesongen. Det settes vilkår om forhåndspåmelding m.v.

2.14. Bifangst.

Det er registrert få problemer med bifangst av torsk. I korte spredte perioder er det registrert en del tilfeller med betydelig innblanding av sei. Fiskeridirektoratet vil tilråde at bestemmelsene håndheves som tidligere. Risikoen for å få innblanding av sei kan variere i løpet av døgnet. I tillegg overveier Fiskeridirektøren et dagforbud med grunnlag i anbefaling fra Havforskningsinstituttet.

Fiskeridirektøren foreslår at bestemmelsen om forbud mot bifangst av torsk eller sei opprettholdes.

2.15. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn. Det er forbudt om omsette sild fisket til eget agn.

Peter Gullestad gav ordet til Ingolf Røttingen for en orientering om bestandssituasjonen for NVG-sild.

Ingolf Røttingen sa at det i 1997 var rekruttering til gytebestanden av to sterke årsklasser, 1991 og 1992. Fremover vil det imidlertid bli rekruttert svakere årsklasser, noe som medfører reduksjon i gytebestanden. Dette vil igjen føre til en nedadgående trend i kvotesituasjonen. Han påpekte videre at en etter FN-avtalen om fiske på det åpne hav skal innta en føre vårholdning, og at en er forpliktet til å sette inn tiltak før bestanden når et kritisk lavt nivå. Han viste videre til at det var en nedadgående trend i den individuelle vekst av silda, uten at en vet hvorfor. Han reiste imidlertid spørsmålet om det kan være planktonsituasjonen.

Peter Gullestad spurte hvilke årsklasser som er de svake.

Ingolf Røttingen sa at 1995 og 1996 årsklassene er svake.

Peter Gullestad viste til deltakervilkårene for kystfartøygruppen, og sitt forslag om at eier bare kan delta med fartøy under 27,50 meter største lengde eller med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre. Han reiste spørsmålet om disse vilkårene skal være alternative eller kumulative, og det var enighet i Reguleringsrådet om at vilkårene skal være kumulative, dvs. at et fartøy under 27,50 meter men med lastekapasitet over 1.500 hl ikke gis adgang til å delta.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at eier bare kan delta med fartøy under 27,50 meter største lengde og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre. Det skal imidlertid være unntaksregler for fartøy som har deltatt i dette fisket.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å foreslå samme deltakelseskriterier for 1998 som foregående år, ved at vedkommende fisker skal stå på blad B og være eier av fartøyet. Videre skal fartøyet være merkeregistrert og egnet, utstyrt og bemannet for å kunne delta i fisket. Endelig var det enighet om å foreslå at det som en del av egnethets- og utstyrskriteriene skal settes samme minstekrav til redskapsstørrelse i 1998 som i 1997.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at fartøy uten sidepropell som fisket med snurpenot skal ha egen lettboat, og påpekte at lettbooten skal være motorisert, da det skal være reelle fartøy.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå et krav om at fartøy uten sidepropell som fisker med snurpenot skal ha egen motorisert lettboat.

Peter Gullestad viste til forslaget referert i saksdokumentene om at regelen om at fartøy bare kan fiske én kvote i 1998, også skal gjelde ved eierskifte slik som i 1997. Han presiserte at forslaget skal gjelde både eier og fartøy.

Johan H. Williams spurte om det ikke skal være unntak for fiskere som eier to båter.

Peter Gullestad svarte nei, i det én eier bare kan delta med ett fartøy.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at regelen om at fartøy eller eier bare kan fiske én kvote i 1998, også skal gjelde ved eierskifte.

Det var også enighet om å foreslå adgang til å benytte leieskipper i inntil 45 dager i 1998, samt ved sykdom, svangerskap og politiske verv i samme omfang i 1998 som i 1997.

For ringnotgruppen var det også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå samme deltakelseskriterier i 1998 som i 1997, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

Det var videre enighet om å foreslå at konsesjonshaver må ha konsesjon for å fiske norsk vårgytende sild med trål.

Peter Gullestad viste til punktet om refordeling, og forslaget om å videreføre ordningen for innværende år (opphevelse av restkvoter og refordeling av hele kvantumet). Han ønsket synspunkter på dette. Han fremsatte også et alternativt forslag som gikk ut på å refordele restkvantumet etter en fastsatt dato ved å øke faktoren. Etter dette forslaget vil imidlertid ikke maksimalkvotene være garantert etter denne dato.

Sammy Olsen spurte om dette ville innebære en oppjustering av kvotene.

Peter Gullestad sa at en ikke kan få både sikkerhet for restkvantum og garantert tilleggskvantum, dvs. i pose og sekk, men at det må være enten eller.

Thor Wold foreslo at tidspunktet for refordeling settes til 25. november.

Peter Gullestad foreslo etter dette at restkvantumet kan reforderes etter 25. november ved å øke faktoren, samt at fisket stoppes når gruppekvoten er tatt.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at restkvantumet kan reforderes etter 25. november ved å øke faktoren, samt at fisket stoppes når gruppekvoten er oppfisket.

Reguleringsrådet foreslo at en bruker Norges Fiskarlags fordelingsnøkkel som utgangspunkt når norsk totalkvote av NVG-sild skal fordeles på grupper.

Peter Gullestad fastslo at Fiskeridirektøren ønsker å fremme forslag om at trålerne reguleres som én gruppe. Spørsmålet blir da om det bør flyttes kvoter tilsvarende 20 trålere under 27,50 meter fra kystfartøygruppens gruppekvote til trålgruppen. Han fremmet forslag om at gruppekvoten for trålerne beregnes til antall fartøy berettiget til NVG-trålkonsesjon minus de 20 minste av disse trålerne, og at trålernes gruppekvote fordeles med gjeldende nøkkel på de resterende. Deretter anvendes den faktoren som fremkommer på de 20 minste trålerne. Fartøykvoten for de 20 overføres fra kystfartøygruppens gruppekvote til trålgruppen.

Peter Gullestad spurte om Norges Fiskarlags forslag var et uttrykk for at en ønsker å tilgodese 20 trålfartøy.

Jan Birger Jørgensen sa at dette var riktig, men tilføyde at det antall fartøy som lå til grunn bygget på en forutsetning om konsesjonsordning allerede i 1995.

Oddmar Hatlevik sa at han sluttet seg til Fiskeridirektørens prinsipielle forslag om overføring fra kystfartøygruppen, men at han var uenig i at det ble tatt utgangspunkt i 20 fartøy.

Peter Gullestad viste til at en del av de fartøy som hadde utgjort «de 20» nå var gått ut.

Peter Gullestad oppsummerte med at det var enighet om at et kvantum skal flyttes fra kystfartøygruppen til trålgruppen. Han sa videre at han ikke hadde finregnet på hva de 20 trålerne ville ta med seg, men at kvantumet etter den refererte beregningsmåte vil utgjøre omlag 10.000 tonn.

Johan H. Williams viste til muligheten for at årets kvantum kan omregnes til en prosentsats.

Sammy Olsen sa at han kunne gå inn for å overføre 10.000 tonn fra kystfartøygruppen til trålgruppen som en prøveordning for 1998, samt å omgjøre kvantumet til en prosentsats.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå å overføre 10.000 tonn fra kystfartøygruppen til trålgruppen.

Peter Gullestad viste til sitt forslag vedrørende kystfartøygruppen.

Det var enighet om at kystnotfartøyene m.v. reguleres med maksimalkvoter i 1998, og at størrelsen på maksimalkvoten fastsettes etter samme skala som i 1997.

Peter Gullestad viste til forslaget referert i saksdokumentene vedrørende enhetskvoten, og understreket at vi må være forsiktige med overreguleringen i 1998. Forslaget var 30 % overregulering, dvs. en enhetskvote på 70 tonn.

Sammy Olsen foreslo en enhetskvote på 85 tonn.

Peter Gullestad svarte at Olsens forslag medfører en overregulering på over 60 %, noe som er altfor høyt. En slik overregulering ville gi samme problemer i 1998 som i 1997. Han sa at han kunne gå med på et kompromiss på 75 tonn dersom han oppnådde enighet om dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at enhetskvoten fastsettes til 75 tonn.

Det var også enighet om at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket såfremt kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om periodisering, dvs. at kystfartøygruppens fiske kan stoppes dersom det fiskes mer enn 35 % av gruppeknoten i første halvår 1998. Videre viste han til forslaget om å sette konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn.

Sammy Olsen spurte hvorfor en skulle ha konsumpåbud for de siste 100.000 tonn.

Peter Gullestad svarte at begrunnelsen for forslaget er å trekke konsumsesongen ut over høsten, samt å unngå et kappfiske som favoriserer leveranser til mel og olje.

Per Lohne sa at det prinsipielt er galt å øremerke leveranser til bestemt anvendelse, og at en i stedet må få til en regulering med god flyt og fri levering. Han påpekte videre at den regel som er foreslått er en «kan» - regel, hvilket må innebære at Fiskeridirektøren må foreta en vurdering der berørte får uttale seg før en stopper leveranser til mel og olje. Tilsist sa han at Reguleringsrådet må ha en oppfatning om hvorvidt levering til utenlandske fabrikkskip er nasjonaløkonomisk galt.

Knut Torgnes påpekte at fartøyene må ha muligheter til å få levert, og at Norges Sildeslagslag legger til rette for at norske kjøpere skal få kjøpe silda. Han mente videre at dette ikke er en sak for Reguleringsrådet.

Geir Andreassen sa at han ikke hadde noe prinsipielt imot konsumpåbud, og at han kunne gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Sammy Olsen sa at konsumpåbudet vil føre til prisøkning, og at fiskarlagets forslag derfor er bedre.

Knut Torgnes påpekte at prisene er fastsatt etter drøftelser med Fiskerinæringens Landsforening.

Peter Gullestad sa at han heller ikke har noe prinsipielt imot fri anvendelse dersom markedet kan klare å regulere det selv, men påpekte at markedet ikke klarer dette når fisket er regulert

med totalkvoter. Han presiserte videre at forslaget ikke er en skal-regel, slik at en må foreta en vurdering før et evt. konsumpåbud iverksettes. Retningsgivende i denne sammenheng er at en skal ha leveranser av sild til konsum også ut over høsten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn. Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren kan endre enhetskvoten, og eventuelt åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at konsesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøyskvoter etter «universalnøkkelen».

For trålgruppen var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå samme nøkkel for fordeling av maksimalkvoter som i 1997. Reguleringsrådet foreslo videre at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter (faktor) for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om at konsesjonshavers basiskvote skal være forankret i bruttotonnasje i henhold til målebrev pr. 2. januar 1998 og være uendret i reguleringsåret, uavhengig av ommåling, ombygging, utskifting eller annen endring.

Peter Gullestad viste til saksdokumentenes punkt om den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild, og gav ordet til Ingolf Røttingen for en orientering.

Ingolf Røttingen gjennomgikk kort innhold og konklusjoner i Havforskningsinstituttets publikasjon «Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 62° N» om den sydlige komponent av norsk vårgytende sild. Avslutningsvis fremhevet han at sildeinnsiget gjør at økosystemet sør for 61° N, derunder ved Karmøy, blir rikere og mer produktivt. Det blir mulig å opprettholde større bestander av kommersielt viktige arter innenfor det nevnte økosystemet, da sildeinnsiget og gytingen medfører at det blir tilført energi og protein fra området utenfra de egentlige geografiske grenser for økosystemet. Han påpekte at dette er forhold som fiskerimyndighetene bør ta hensyn til i reguleringen av fisket i området. Videre foreslo han at uttaket begrenses til maksimalt 5 % av norsk TAC for NVG-sild, da dette vil opprettholde gytebestanden. Videre var det viktig å unngå et fiske som skader egg og larver på gyteområdene.

Peter Gullestad viste etter dette til saksdokumentene, derunder til forslaget om at kystfartøygruppen kan fiske inntil 5 % av norsk kvote på kysten sør for 61° N. Han åpnet for spørsmål og ba om kommentarer.

Sammy Olsen uttalte at han følger mange av de argumenter som er fremkommet, men viste til forslaget fra Norges Fiskarlag om at alle grupper bør kunne delta. Han påpekte at fiskarlaget ser det slik at det er lagt opp til en regulering til fordel for de som har vært ivrigst. Han oppsummerte med at fiskarlaget finner at Fiskeridirektørens forslag tilfredsstillende mange av de krav som laget har stilt, selv om det var ønskelig at alle grupper kunne delta.

Oddmar Hatlevik viste til at størsteparten av trålflåten er hjemmehørende i området, og ulempene med at mindre fartøy må gå nord for 61° N for å tråle. Han viste videre til at snurrevad er et redskap som i like stor grad som flytetrål kan skade sildeegg og larver.

Peter Gullestad sa seg enig i at det ikke burde være adgang til å benytte snurrevad når fartøy fisker etter sild, og han ønsket synspunkter på dette.

Eilif Sund sa at det er svært få fartøy som benytter snurrevad, og at problemet derfor ikke er særlig stort.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at alle grupper kan delta i fisket etter norsk vårgytende sild langs kysten mellom 62° N og 61° N. Videre var det enighet om at kystfartøygruppen i perioden mellom 15. februar og 30. april 1998 kan fiske norsk vårgytende sild sør for 61° N. Kystfartøygruppens fiske må ikke overstige 5 % av norsk kvote.

Reguleringsrådet foreslo videre et forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene samt i statistikkområde III, for å redusere faren for feilrapportering. Videre var det enighet om å foreslå forbud mot å fiske sild mellom 12 og 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes- og Hanstholm fyr, samt mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene i området mellom 62° N og 61° N.

Peter Gullestad viste til forslaget referert i saksdokumentene om dagforbud, og sa at han ønsket synspunkter på dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at Fiskeridirektøren innfører dagforbud med særskilt dispensasjonsadgang, etter samme mønster som for de to siste vintre. Dagforbudet gjøres gjeldende fra den tid gytevandringen starter opp. Fiskeridirektøren fastsetter endelig dato.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om sperring av områder, og sa at han ønsket synspunkter på dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren vinteren 1998 og påfølgende høst 1998 kan sperre overvintringsområder med store konsentrasjoner eller områder med innblanding av sild under minstemål. Videre var det enighet om at Kontrollverket kan tillate puljevis innseiling, samt sette alle nødvendige vilkår for fiske i området, herunder sette vilkår om inspektør om bord.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om åpningstider og stopp i fisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket foreslås åpnet 2. januar 1998, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode,- gruppe,- eller totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

Peter Gullestad viste til forslaget om godkjenning av fartøy i kystgruppen.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy i kystfartøygruppen skal ha godkjenning fra Kontrollverket for 1998 før fartøy kan begynne å fiske.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om å foreslå samme adgang til samfiske ved fiske for låssetting i 1998 som i 1997. To fartøy kan i løpet av året fiske inntil 27 enhetskvoter.

Når det gjelder overføring av fangst var det også enighet om å foreslå samme ordning i 1998 som i 1997. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

Det var også enighet om å foreslå at ingen kan fiske og levere mer enn én kvote, og at fartøy bare kan fiske én kvote.

Det var videre enighet om å foreslå å forlenge adgangen for to fartøy som tråler med samme redskap (partrål) til å fordele fangstkvantumet på de samme to fartøy ved levering. Fartøy kan bare avregne med ett annet trålfartøy i løpet av sesongen. Det settes vilkår om forhåndspåmelding m.v.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å tilrå at forbudet mot bifangst av torsk eller sei opprettholdes.

Endelig var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fiskefartøy kan fiske sild til eget forbruk av agn, og at det er forbudt å omsette sild fisket til eget agnforbruk.

Forslag.

Det er etter vår vurdering ønskelig å fastsette et nytt parameter for å kunne delta i kystfartøygruppen, for å få deltakelsesvilkår som er sammenfallende med kgl. res. av 2. mars 1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot.

I utkast til forskrift nedenfor, foreslås forbud mot å fiske med fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl. Noen ganske få fartøy, - vi vet ikke hvor mange - , har lastekapasitet over 1.500 hl, og disse bør kunne få fortsette under sin nåværende eier. Ved utskifting bør imidlertid den alminnelige hovedregel gjelde, dvs. at erstatningsfartøyet må ha en lastekapasitet på 1.500 hl eller under. Et viktig spørsmål er om det fartøy som selges, kan delta på ny eiers hånd. I fisket etter norsk vårgytende sild har det vært noen få fartøy på 90 fot (27,5 meter største lengde) eller over som har hatt en historisk adgang til å delta. Ved eierskifte har en gitt fisker som erverver fartøyet adgang til å delta, noe som har medført at denne lille flåtegruppen er blitt faset ut først når fartøyene ble tatt ut av fiske, forliste o.a. En tilsvarende regel bør gjelde for fartøy som har deltatt før ikrafttreddelsen av nedennevnte forslag.

Hvem har ansvar for korrekt måling av fartøyets faktiske lastekapasitet.

Pr. i dag er det etter det Fiskeridirektoratet kjenner til, en del opplysninger i Sjøfartsdirektoratet om lastekapasitet i forbindelse med stabilitetsberegning o.a., men det er ikke noe offentlig organ som attesterer et fartøys lastekapasitet. Fiskeridirektoratet legger til grunn at det er vedkommende fisker som har ansvar for at fartøy ikke har ulovlig lastekapasitet og som må godtgjøre at gitte opplysninger er riktige. En mulig måte er å kreve beregning fra rådgivende ingeniør e.lign., slik en kjenner fra kalibrering av RSW-tanker, og at Konesjonskontoret i Fiskeridirektoratet eventuelt med grunnlag i generalarrangementstegningen(GA) kan etterprøve gitte opplysninger.

I tilknytning til forslag til vilkår om største lastekapasitet, vises til særskilt ekspedisjon fra Fiskeridirektoratet til Fiskeridepartementet om tilnærmet samme problemstilling vedrørende fartøy mellom 21,35 og 27,5 meter største lengde som kan delta i fisket etter nordsjøsild eller makrell.

Juridisk vurdering av en innskjerping.

Et sentralt spørsmål, som åpenbart vil komme opp ved utskifting, er om fisker som har deltatt med fartøy over 1.500 hl, har en «historisk rett» til å kunne forsette fiske i gruppen med erstatningsfartøy over 1.500 hl.

Fiskeridirektoratet mener at eier eller kjøper av fartøy ikke har en slik rett.

For det første er vilkårene for å delta fastsatt ved forskrift. En forskrift kan endres, også til ugunst. Det er derfor etter vår vurdering ikke noe forvaltningsmessig eller forvaltningsrettslig beskyttelse i de årlige reguleringer vis a vis eier av fartøy over 1.500 hl. Dersom fisker har

hatt det privilegium å kunne fiske med fartøy over lastekapasitetsgrensen foregående år, har han ikke derved etter vår vurdering krav på samme privilegium det påfølgende år.

For det andre fastsettes vilkårene for å delta for ett år av gangen. Fiskerimyndighetene står derfor fritt med h.t. hvilke vilkår som skal gjelde for et nytt reguleringsår.

En tredje begrunnelse er at den foreslåtte regel ikke vil være noen skjerpelse for fartøyeier som allerede «er inne» med fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl, så lenge han bruker dette fartøyet.

For det fjerde mener Fiskeridirektoratet det følger av lex superior-prinsippet at deltakervilkår fastsatt ved kongelig resolusjon (ringnotforskriften), må gå foran forskrift fastsatt av Fiskeridepartementet. Dette må gjelde også når Fiskeridepartementets årlige forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild, dels er fastsatt med hjemmel i kongelig resolusjon (kg.res. 29. oktober 1993).

Begrunnelsen for å delta med større fartøy.

I noen tilfeller vil det bli påberopt sikkerhet, komfort, verdiskaping, rasjonalitet osv. som begrunnelse for å fiske med større fartøy/lastekapasitet over 1.500 hl. Det må imidlertid være deltakerlovens formål om tilpasning av fangstkapasitet som legges til grunn ved håndhevelse av våre bestemmelser. Det vil ligge under andre organer f.eks. å håndheve arbeidsmiljø, skipskontrollens regler m.v. Fiskeridirektoratet mener at fartøyeier ikke har krav på å få bygge et fullverdig ringnotfartøy, uten at regelverket for ringnotfartøy kommer til anvendelse. Derfor må fartøy med lastekapasitet over 1.500 hl. søke om konsesjon. Det registreres i dag et press på å få øke fiskeevnen, bruke større nøter, ha større notbinge, ha plass til mer last, forlenge fartøy for å bedre egenskapene i sjø eller øke komforten for mannskap m.v. M.a.o., fartøyeiere ønsker med forskjellig argumentasjon å oppnå å få et funksjonelt ringnotfartøy uten å være underlagt regelverket for denne type fartøy

Adgang til å gjøre unntak?

Fiskeridirektoratet vil avslutningsvis understreke at det *ikke* bør være adgang til å dispensere fra de foreslåtte regler. Dersom det skal være adgang til å fravike vilkåret om største lastekapasitet, oppnås etter vår vurdering så lite når det gjelder kapasitetsbegrensning at vi vil fraråde andre regler enn den lengdebegrensningen som gjelder i dag.

Skjæringstidspunkt.

Når det innføres en innskjerping av deltakervilkårene, må en påregne at en del fiskere vil hevde at de er kommet så langt i planlegging, finansiering, bygging eller kjøp av en ny båt med lastekapasitet over 1.500 hl, at de bør stilles på lik linje med fartøy som faktisk har deltatt.

Prinsipielt sett bør fartøy som ikke har deltatt tidligere, heller ikke kunne komme inn i fiske i ettertid. Noen fartøy kan være påbegynt på skipsbyggeri, og eventuelt kommet ganske langt den dag forskiftsendringen eventuelt fastsettes. Skal disse fartøy likevel kunne komme inn? Fiskeridirektoratet ser det slik at vi ikke kan foreslå en strengere regel enn den vi foreslo for tre år siden; fisker som har fått ervervstillatelse uten forbehold og har begynt å bygge fartøy med en lastekapasitet over 1.500 hl før utkast til forskrift blir sendt på høring, skal likevel kunne delta. (Da det i 1986 ble innført konsesjonsordning for snurrevadfartøy ble det innrømmet adgang for fartøy som hadde fått ervervstillatelse, som hadde startet bygging før saken gikk på høring og som forøvrig hadde innrettet seg. I en påfølgende erstatningssak ble det lagt til grunn at eier som ikke hadde begynt å bygge fartøyet, ikke hadde lidd et så urimelig tap at han hadde krav på erstatning).

Vedlegg 2:

Oppfisket kvantum pr. 19. november for de ulike fartøygruppene og oversikt over anvendelse av norsk vårgytende sild pr. 10. november.

Kystnotgruppen:

Konsum	174.523 tonn
Mel og olje	83.016 tonn
<u>Sum</u>	<u>257.523 tonn</u>

Ringnotgruppen:

Konsum	415.480 tonn
Mel og olje	33.291 tonn
<u>Sum</u>	<u>448.771 tonn</u>

Trålgruppen:

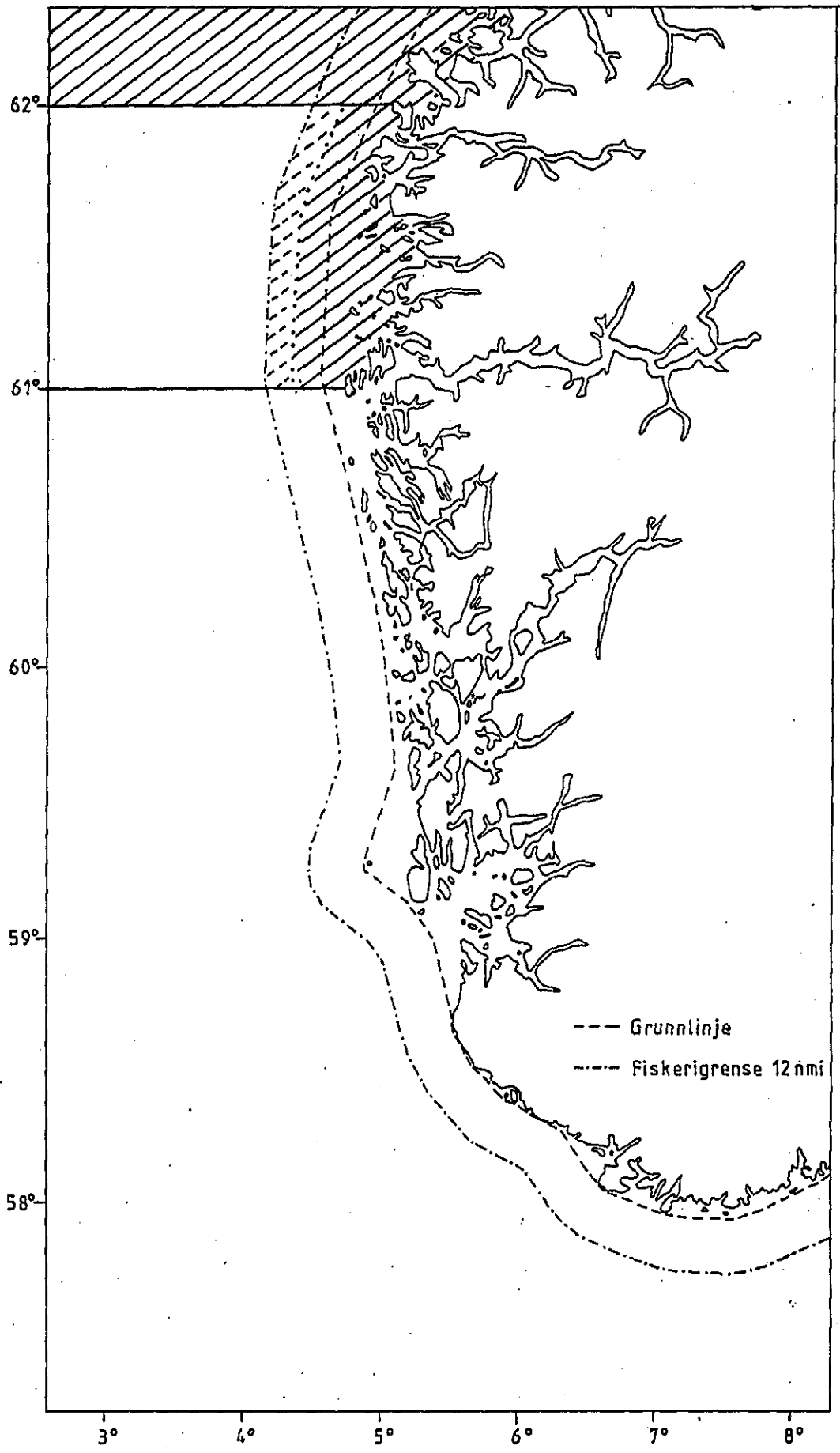
Konsum	28.661 tonn
Mel og olje	41.874 tonn
<u>Sum</u>	<u>70.535 tonn</u>

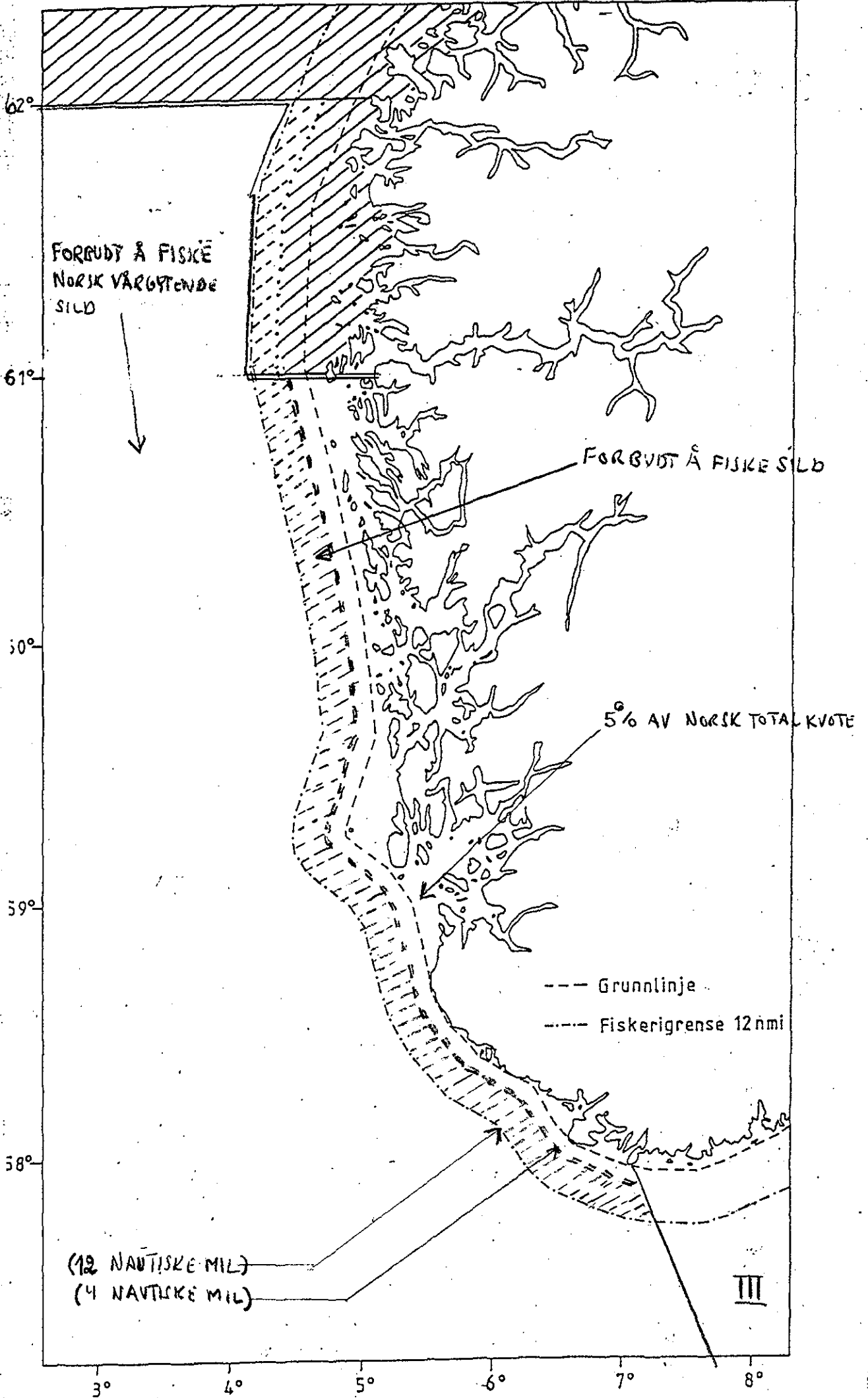
<u>Total sum</u>	<u>776.829 tonn</u>
------------------	---------------------

Norges Sildesalgslag gir i brev av 12. november 1997 følgende oversikt pr. 10. november 1997 for anvendelse av norsk vårgytende sild:

Levert i utenlandsk havn	35.998 tonn
Levert russisk fabrikkskip	25.557 tonn
Innrapportert sjølproduksjon	31.167 tonn
Norske konsumkjøpere	432.257 tonn
<u>Sum konsum</u>	<u>524.979 tonn</u>
Sum mel og olje	129.795 tonn
<u>Sum totalt</u>	<u>654.774 tonn</u>

VEDLEGG 3

3.1.7 Norwegian spring-spawning herring

State of stock/fishery: The stock is considered to be within safe biological limits. The assessment of this stock is *not considered to be precise but is adequate* to determine stock trends. The fishing mortality has increased in recent years but is thought to be low and at the level of the estimated natural mortality. The recruitment of the very strong 1992 year class led to an increase in the SSB in 1997 but the subsequent 1994-1996 year classes are weak. The SSB is probably at its maximum and is expected to decline in the next few years. Under the present management approach, the stock is likely to fall to MBAL (2.5 million t) in the medium term.

Management Objectives: Management agencies have adopted a strategy for 1997 based on $F = 0.15$, with a catch ceiling of 1.5 million t and a minimum SSB of 2.5 million t. The same strategy in 1998 gives a catch of 1.2 million t. If the same strategy is continued after 1998, the catches will decrease further due to poor recruiting year classes.

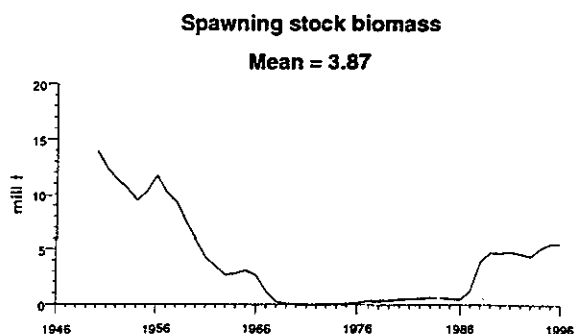
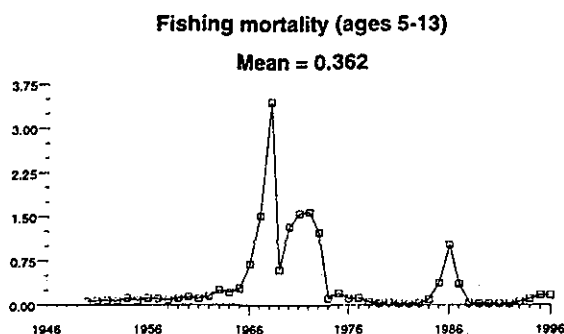
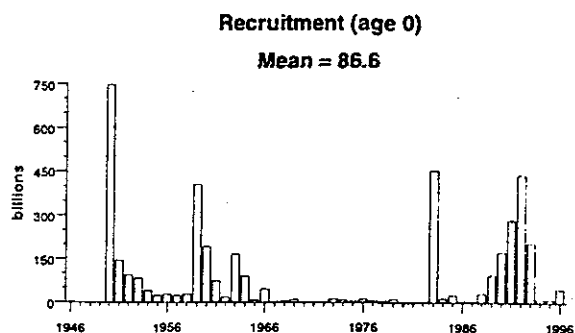
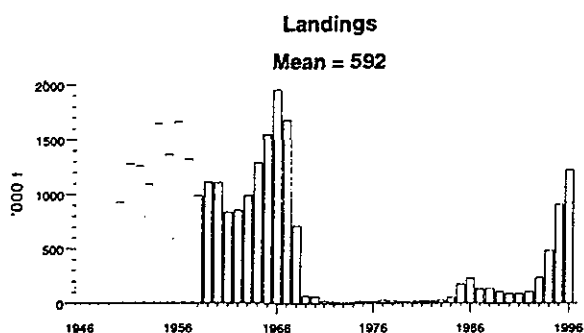
Advice on management: ICES advises that the present harvest control rule outlined above should not be

exceeded. It is important that the management agencies consider possible modifications to the catch control rule as soon as possible to incorporate a reduction in F towards very low levels in the event of the stock biomass declining towards MBAL.

Relevant Factors to be considered when managing this fishery: A report based on a mapping of the summer/feeding areas in 1997 by an international survey, will be made available after the October/November 1997 ACFM meeting.

Elaboration and special comment: A large increase in fishing effort, new technology and environmental changes contributed to the collapse of this stock around 1970. Recruitment failed when the SSB was reduced below 2.5 million t (see stock-recruitment diagram on following pages). Since the collapse the aim has been to rebuild the spawning stock above this minimum level. In order to reach this goal, after a period of almost no fishing, the management of the stock between 1985 and 1993 aimed at restricting the fishing mortality to 0.05. Up to 1994, the fishery was almost entirely confined to Norwegian coastal waters. Since 1992 the coastal fishery has increased sharply. During the summer of 1994 there

Catch data and details in Tables 3.1.7.1-3.1.7.3.

were also catches in the offshore areas of the Norwegian Sea for the first time in 26 years. The geographical extent of this fishery increased in 1995, with nine nations participating and a total catch exceeding 900 thousand t. The fishery expanded further in 1996, the catches exceeding 1.2 million t.

Multispecies Dimension: The juveniles and adults of this stock form an important part of the ecosystem in the Barents Sea and Norwegian Sea. The herring has an important role as transformer of the plankton production to higher trophic levels (cod, seabirds and marine mammals). It is therefore important to facilitate a high production of the herring stock by allowing the stock to be

kept above MBAL. In the late 1950s the spawning stock was in the order of 5–10 million t.

Capelin and juvenile herring are important prey for the cod in the Barents Sea. At present the capelin stock is low and predation by cod on juvenile herring is expected to be high.

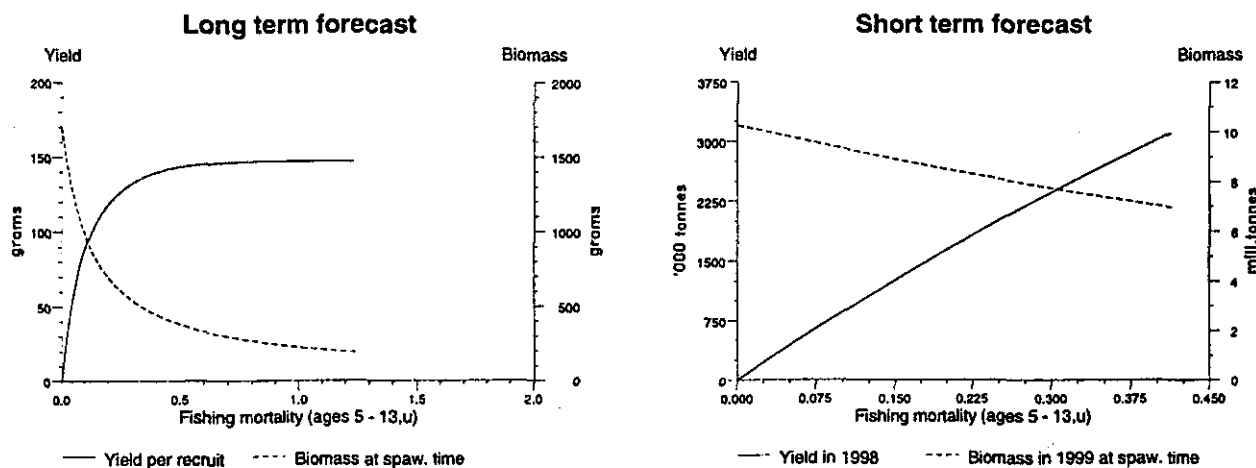
Data and assessment: Analytical assessment based on catch and survey data (acoustic estimates of adults and recruits, tagging estimates).

Source of information: Report of the Northern Pelagic and Blue Whiting Fisheries Working Group, April/May 1997 (ICES CM 1997/Assess:14).

Year	ICES advice	Predicted catch corresp. to advice	Agreed TAC	ACFM catch
1987	TAC	150	115	127
1988	TAC	120-150	120	135
1989	TAC	100	100	104
1990	TAC	80	80	86
1991	No fishing from a biological point of view	0	76	85
1992	No fishing from a biological point of view	0	98	104
1993	No increase in F	119	200	232
1994	Gradual increase in F towards $F_{0.1}$; TAC suggested	334	450	479
1995	No increase in F	513	None ¹	906
1996	Keep SSB above 2.5 million t	-	None ²	1 217
1997	Keep SSB above 2.5 million t	-	1 500	

¹Autonomous TACs totalling 900,000 t; ²Autonomous TACs totalling 1 425 000 t were set by April 1996. Weights in 000 t.

Yield and Spawning Stock Biomass

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
inf1000_jnyk01masbrevqjbiub 302.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet
Norges Sildesalgslag

28. november 1997
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1998.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 105/97) i møte 25.-27. november d.å. og fattet slikt vedtak:

«1. Norges Fiskarlag viser til den inngåtte fempartsavtalen (Russland, Norge, Island, Færøylene og EU) av 28.10.1997 om fiske etter norsk vårgytende sild i 1998, hvor Norge er tildelt en kvote på 741.000 tonn. Norges Fiskarlag konstaterer at kvoteavtalen innebærer samme andelsfordeling mellom partene som i 1997. Årets fiskemønster har nok en gang vist at Norge burde hatt en langt høyere andel av kvoten. ICES har videre uttalt at det ikke har skjedd endringer i sildas utbredelse i inneværende år. Norges Fiskarlag forventer derfor at norske myndigheter setter inn betydelig kraft for å få hevet den norske andelen når det skal forhandles om en kvoteavtale for 1999.

Når det gjelder spørsmålet om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i internasjonalt farvann (Smutthavet) er Norges Fiskarlag tilfreds med reguleringsvedtaket som ble fattet i Den Nordøst Atlantiske Fiskerikommisjon (NEAFC) i november d.å.

På bakgrunn av ovenstående vil Norges Fiskarlag avgi følge tilrådninger om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1998:

2. Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 hvor det er angitt hvordan den norske kvoten skal fordeles mellom kystfartøygruppen, ringnotgruppen og trålgruppen. Med bakgrunn i en norsk totalkvote på 741.000 tonn gir dette følgende fordeling:

Kystfartøygruppen:	238.750 tonn	(32,22%)
Ringnotgruppen:	435.856 tonn	(58,82%)
Trålgruppen:	66.394 tonn	(8,96%)

3. Norges Fiskarlag legger til grunn at det fra og med 1998 foretas en lukking av trålgruppens fiske etter norsk vårgytende sild gjennom etablering av en egen konsesjonsordning, jfr. arbeidsutvalgsvedtak 73/97 - behandling av Fiskeridepartementets høringsnotat av 30.9.1997.

Norges Fiskarlag beklager at myndighetene har brukt så langt tid på å komme opp med forslag til adgangsbegrensninger i trålfiske etter norsk vårgytende sild ut over nordsjø-/industri-trållatelse eller lodde-trållatelse. Som kjent krevde Landsmøtet i Norges Fiskarlag en slik adgangsbegrensning allerede høsten 1994. Organisasjonen har hvert år siden 1995 arbeidet for å få til en adgangsbegrensning i dette trålfisket, men fiskerimyndighetene har avvist en adgangsbegrensning ut fra manglende hjemmelsgrunnlag. Ifølge fiskerimyndighetene er det rettslige grunnlaget nå til stede for å etablere en egen konsesjonsordning i trålfisket etter norsk vårgytende sild.

I henhold til punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 gikk Landsmøtet inn for en deling av trålgruppen ved 90 fot (27,5 meter). Trålere under 90 fot som var påmeldt i ett av årene 1992-93 eller hadde deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild i 1994 skulle innlemmes i kystgruppen, men kunne fiske sine kvoter med trål. Landsmøtet forutsatte samme krav til deltakelse for trålere over 90 fot.

I henhold til ovennevnte landsmøtevedtak legger Norges Fiskarlag til grunn at en konsesjonsordning i trålfiske etter norsk vårgytende sild skal omfatte hele trålgruppen, altså trålere både over og under 90 fot (27,5 meter) som oppfyller vilkårene som blir fastsatt. Norges Fiskarlag vil imidlertid presisere at alle trålere under 90 fot skal kvoteregnes på gruppekvoten til kystgruppen, men da slik at inntil 20 trålere under 90 fot inndeckes direkte av kystgruppens gruppekvote. Hver enkelt tråler ut over de nevnte 20 fartøylene må bringe med seg et kvantum fra trålgruppens gruppekvote tilsvarende den kvoten fartøyet gis adgang til å fiske av norsk vårgytende sild i det angjeldende år. Forannevnte er i samsvar med Fiskarlagets tilleggsbemerkning i telefaks av 6.1.1995 vedrørende punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94. Norges Fiskarlag er kjent med at dersom konsesjonsordningen i trålfiske baserer seg på deltakelse i ett av de tre årene 1995-1997, så vil antall trålere under 90 fot ligge mellom 27-30 fartøy.

Norges Fiskarlag går inn for at trålerne under 90 fot (27,5 meter) må følge samme kvotestigeinndeling som kystfartøygruppen, og deres enhetskvote settes til 66% av enhetskvoten til øvrige fartøy i kystfartøygruppen, jfr. landsmøtevedtak 11/94 (loddereguleringen fra 1991).

4. Norges Fiskarlag går inn for at kvotereguleringsnøkkelen som har vært anvendt i trålgruppen i inneværende år videreføres for trålfartøy på 90 fot og større. Nøkkelen bør eventuelt justeres slik at den reflekterer skillet som foretas ved 90. Kvotenøkkelen har følgende utforming:

50 tonn + 50% av «tonnasje» fra 0- 99 tonn
 + 40% av «tonnasje» fra 100-199 tonn
 + 30% av «tonnasje» fra 200-299 tonn
 + 20% av «tonnasje» fra 300-399 tonn
 + 10% av «tonnasje» fra 400-600 tonn

Kvotene til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten til trålere på 90 fot og større med summen av basiskvotene til de deltakende fartøyer.

Norges Fiskarlag mener at det kan være hensiktsmessig å etablere en påmeldingsordning i trålgruppen (trålere på 90 fot og større) selv om en konsesjonsordning gir den ytre rammen for mulige deltakere. Dette for å fastsette en faktor som gjenspeiler deltakelsen i fisket. Faktoren må settes slik at fartøylene har en garantert kvote fram til 20. november 1998.

Eventuell refordeling bør foretas ved at fartøyenes ordinære kvoter justeres (øker faktoren), men da slik at man fortsatt opprettholder en viss sikkerhet i kvotene.

5. Norges Fiskarlag går inn for at gjeldende ordning i partrålfisket etter norsk vårgytende sild videreføres som i dag.
6. Norges Fiskarlag vil gjenta kravet i punkt 5 i landsmøtevedtak 11/94 om at også ringnotfartøy må få anledning til å benytte trål i fisket etter norsk vårgytende sild, slik tilfellet er for nordsjøsild, makrell og lodde. Den økte utbredelsen av norsk vårgytende sild i Norskehavet har aktualisert en slik fangstmulighet for norske ringnotfartøyer. Dette innebærer at norsk vårgytende sild tilføyes i § 11-1 i trålforskriften.
7. Norges Fiskarlag går inn for å videreføre gjeldende deltakelseskriterier i kystfartøygruppen i 1998, jfr. punkt 15 i Landsmøtevedtak 8/96.

Når det gjelder egnethetsvilkårene i kystfartøygruppen vil Norges Fiskarlag etterlyse en strammere håndhevelse av regelverket fra Kontrollverkets side, og håndhevelsen må være like streng uavhengig av distrikt. Norges Fiskarlag vil videre foreslå følgende justeringer av egnethetsvilkårene for 1998:

a) Kontrollverket må ved tvil forlange at fartøy tar prøvkest for godkjenning gis.

b) Alle notfartøy som ikke har innmontert sidepropell må ha hjelpebåt (lettbåt) på minimum 4,2 meter som er motorisert.

8. Norges Fiskarlag viser til at gjeldende enhetskvotestige i kystfartøygruppen har ligget fast på hele 90-tallet. Fiskarlaget ser både fordeler og ulemper ved stigen, men er likevel kommet til at den bør videreføres i 1998. Norges Fiskarlag tar imidlertid i løpet av 1998 sikte på vurdere alternative kvotenøkler i kystgruppen som eventuelt vil kunne komme til anvendelse for 1999-sesongen.

Med bakgrunn i disponibel gruppekvote for neste år, årets deltakelse i kystgruppen og en rimelig overregulering, finner Norges Fiskarlag at det er grunnlag for sette enhetskvoten til 85 tonn i 1998.

Norges Fiskarlag går inn for at ingen (ci'er og fartøy) kan fiske og levere mer enn en kvote i kystfartøygruppen, og at tilsvarende også må gjelde ved cierskifte.

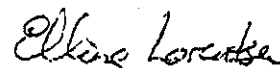
9. Norges Fiskarlag går inn for at bestemmelsene om samfiske videreføres med en begrensning på to fartøyer og inntil 27 enhetskvoter, uansett båtstørrelse og deltakelse i ett samfiskearrangement pr. kalenderår. Norges Fiskarlag går videre inn for at slike samfiskearrangement inngås skriftlig, og at kopi av avtalene sendes Kontrollverket og Norges Sildesalgslag.

10. Norges Fiskarlag forutsetter at man fra og med 1998 fjerner særbestemmelsen om at eier av fartøy i kystfartøygruppen må stå sto om bord under utøvelsen av sildefisket. Leieskipper må således, i likhet med øvrige fiskerier, kunne benyttes uten særskilte begrensninger.
11. Norges Fiskarlag går inn for at det i 1998 fastsettes en maksimal tillatt lastekapasitet på 1.500 hl for kystnotfartøy under 90 fot, slik at dette korresponderer med § 2 i ringnotforskriften av 2. mars 1979. Det må imidlertid etableres unntaksregler for fartøy som har deltatt i dette sildefisket, og som overskrider en lastekapasitetsgrense på 1.500 hl.
12. Norges Fiskarlag går inn for at 100.000 tonn av kystfartøygruppens kvote og 25.000 tonn av trålgruppens kvote forbeholdes levering til konsumanvendelse i løpet av 1998.
13. Norges Fiskarlag vil ta initiativ til å avholde et møte med Kontrollverket og Norges Sildesalgslag for å drøfte praktiske sider ved avviklingen av kystgruppens fiske i 1998.
14. Norges Fiskarlag går inn for at den konsesjonspliktige ringnotflåten reguleres med fartøykvoter beregnet ut fra universalnøkkelen.
15. Norges Fiskarlag vil på nytt vise til den solide bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild og finner på denne bakgrunn at det for 1998 ikke lenger er noe selvstendig argument å opprettholde den særreguleringen man har hatt for området sør for 61°56'N (Kolvningen), bl.a. for å verne gytekomponenten ved Karmøy.

Norges Fiskarlag går derfor inn for at alle grupper må få fiske norsk vårgytende sild fra kysten/fjordene og ut til 12 nautiske mil fra grunnlinjene helt sør til 58°16'N i 1998. Norges Fiskarlag går videre inn for at reguleringen av norsk vårgytende sild sør for 61°56'N iverksettes fra det tidspunkt silda er konstatert å opptre i dette området og fram til 15.4.1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eilung Lorentsen

Kopi: Lylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Sør-Norges TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Daglig leder, priv. 52 81 54 39

Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 AKREHAMN

Bankgiro 5340.10.06628

Postgiro 0807 3568987

Fiskeridirektoratet
Juridisk avdeling
Boks 185
5002 Bergen

Husøy, 18. november 1997

Vedr. trålernes fiske etter norsk vårgytende sild 1998

Sør-Norges Trålerlag forutsetter at en konsesjonsordning for trålfiske etter norsk vårgytende sild foreligger pr. 1.1.98 og at kun fartøy over 27,5 meter kan fiske på trålgruppens kvote.

Når det gjelder reguleringen av denne gruppen foreslår Sør-Norges Trålerlag at «universalnøkkelen» for trålerne som ble benyttet i 1997 også blir videreført for 1998.

Åpningsdato foreslås satt til 2. januar 1998.

Med hilsen
Sør-Norges Trålerlag

Turid S. Tveit
Turid S. Tveit

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING I NORDSJØEN OG FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK I 1998.

1. FISKET ETTER HAVBRISLING I EU-SONEN OG NORGES ØKONOMISKE SONE.

1.1. Fisket i 1997.

I henhold til kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1997 har Norge 25.000 tonn brisling i EU-sonen. I Norges økonomiske sone (NØS) er fisket fritt. Fisket blir utøvd av ringnotflåten.

I årets sesong har norske fartøy adgang til å fiske i brisling i første og siste kvartal i EU-sonen i Nordsjøen. I tidligere år hadde norske fartøy i prinsippet adgang til å fiske brisling hele året. Innføring av en periode med forbud mot å fiske havbrisling er derfor ny i 1997 i reguleringssammenheng. Fisket i EU-sonen ble åpnet ved årsskiftet. Fartøyene var regulert med like maksimalkvoter på 1.000 tonn i EU-sonen. I Norges økonomisk sone av Nordsjøen var det i prinsippet ingen uttaksbegrensning for havbrisling. Mellom 20 - 30 norske ringnotfartøy startet sesongen 1997 med å lete etter havbrisling i EU-sonen. Det viste seg imidlertid at det nærmest ikke var mulig å finne brisling. Fartøyene avsluttet derfor fisket etter relativ kort tid og kun ett fartøy meldte om fangst. I løpet av første kvartal ble det derfor kun tatt 128 tonn havbrisling, hvorav hele kvantumet var fisket i EU-sonen.

Etter at fisket ble gjenåpnet fra 1. oktober har en ikke registrert fangster av havbrisling i Nordsjøen.

1.2. Bestandssituasjonen.

ACFM uttaler at brisling i hovedsak fiskes sammen med ungsild, men uttaket av brisling vil eventuelt bli begrenset dersom det settes begrensninger i fisket etter ungsild. Når det gjelder det direkte fisket etter brisling i statistikkområde IV, sier ACFM at dette bør holdes på de senere års nivå.

1.3. Kvotesituasjon og deltagelse i 1998.

Forhandlingene mellom Norge og EU er ikke avsluttet, og det er derfor usikkert hvor stor kvote havbrisling Norge får.

Dersom den norske kvoten på havbrisling i EU-sonen i 1998 blir på samme nivå som i 1997 og deltakelsen blir som tidligere år, legger Fiskeridirektøren til grunn at anslagsvis 30 fartøy vil komme til å delta i havbrislingfisket i 1998. I 1994 deltok det 32 fartøy i havbrislingfisket, i 1995 deltok det 28 fartøy, i 1996 deltok det 30 fartøy og hittil i 1997 20-30 fartøy hvorav bare ett fartøy har fått fangst.

1.4. Rapportering.

Fiskeridirektøren vil vise til sak 17/96 i Reguleringsrådet 5. og 6. desember 1996 vedrørende regulering av fisket i EU sonen og samtidig fiskeforbud i NØS (pkt.1.4.1. og pkt.1.4.2.). Som kjent frafalt Fiskeridirektøren det siste punktet, men på bakgrunn av det som ble uttalt i møtet i fjor, følger Fiskeridirektøren nøye fartøyenes fangstrapportering på soner.

I 1997 ble ringnotfartøy i tilknytning til brislingfisket pålagt å sende kopi av alle meldinger til EU-kommisjonen til Fiskeridirektoratet. Erfaringene fra 1997 viste at dette ikke fungerte tilfredsstillende. Problemene med manglende og ufullstendig rapportering har vært tatt opp med næringen tidligere i år. Fiskeridirektøren vil forfølge denne saken videre med sikte på å få orden på rapporteringen.

1.5. Maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det fastsettes like maksimalkvoter for fisket etter havbrisling i EU-sonen i 1998, i likhet med 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med en like maksimalkvoter i 1998. Videre foreslår Fiskeridirektøren at maksimalkvoten overreguleres i størrelsesorden 20% basert på en deltagelse på 30 fartøy.

1.6. Perioder med forbud mot fiske etter havbrisling.

Normalt fiskes det ikke brisling av norske fartøy i andre kvartal. I tredje kvartal derimot har det i løpet av de siste fem årene blitt fisket brisling i alle år med unntak av i 1997. Bifangster av sild

og bifangster av sild under minstemål kan til tider representere et problem i havbrislingfisket i Nordsjøen i sommerhalvåret. Det kan av den grunn være fornuftig å forby havbrislingfiske i nevnte periode.

Pr. 10.11.97 har det som nevnt vært relativt liten aktivitet og dårlig tilgjengelighet av havbrisling. Om kvoten blir fisket på slutten av året, vil bl.a. avhenge av om det blir tilgjengelighet på brisling og avviklingen av fisket etter norsk vårgytende sild. Ut fra en samlet vurdering vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket periodiseres m.v. i 1998 på samme måte som i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at havbrislingfisket i Nordsjøen forbys i andre og tredje kvartal.

1.7. Åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar i EU-sonen, forutsatt at kvoteavtalen for 1998 mellom Norge og EU foreligger.

1.8. Andre bestemmelser.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

2. FISKET ETTER BRISLING I SKAGERRAK.

2.1. Fisket i 1997.

I henhold til den endelige avtalen mellom EU og Norge om fisket i Skagerrak i 1997, kan det fiskes 40.000 tonn brisling i avtaleområdet, og Norges kvote var 3.000 tonn. Norges posisjon i Skagerrakforhandlingene har vært at blandingsfisket, som tradisjonelt har inneholdt mye småsild, burde trappes ned og eventuelt avvikles.

Tabell 1 gir oversikt over det norske brislingfisket i Skagerrak i årene 1990-1996. Oppfisket kvantum for 1997 er pr. 10.11.97.

Tabell 1. Brislingfisket i Skagerrak i 1990 - 1997. Kvantum i tonn.

År	Hav	Kyst	Totalt
1990	17	1.294	1.311
1991	-	851	851
1992	689	394	1.083
1993	-	1.270	1.270
1994	1.192	683	1.875
1995	-	456	456
1996	-	1.030	1.030
Gj. snitt 90-96	271	854	1.125
1997 pr. 10.11.97	-	14	14

For noen år siden fisket enkelte industritrålere med en viss intensitet på brislingkvoten, og Fiskeridirektøren fryktet derfor for den tradisjonelle kystfartøygruppens andel. Av nevnte årsak ble det fastsatt en egen avsetning til kystgruppen.

I 1997 ble det ikke gitt adgang for industritrålere å fiske etter brisling i Skagerrak. I 1997 var det derfor kun norske fartøy som fyller vilkårene i forskrift av 1. juni 1990 om regulering av deltagelsen i fisket med not etter brisling som ble gitt adgang til brislingfiske.

2.2. Kvotesituasjonen i 1998.

ACFM uttaler at direktefisket etter brisling i Skagerrak bør holdes på samme nivå som for tidligere år. Det norske fisket er i det alt vesentlige et begrenset kystnotfiske, med liten innblanding. Det må kunne legges til grunn at Norges brislingkvote i Skagerrak i 1998 vil bli fastsatt på omtrent samme nivå som i 1998, altså rundt 3.000 tonn. Imidlertid vil den endelige brislingkvoten i Skagerrak først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge og EU om fisket i Skagerrak har resultert i en avtale for 1998.

Fiskeridirektøren ønsker at kvantumet skal være tilgjengelig for kystnotfartøy for hermetikkformål m.v. Fiskeridirektøren mener at det er viktig at det ikke utvikler seg et trålfiske i Skagerrak med betydelige bifangster av sild under minstemål. Derfor mener vi at norsk andel av kvoten i Skagerrak forbeholdes kystfartøygruppens fiske for hermetikkformål o.l. i 1997.

Fiskeridirektøren foreslår at det bare er adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, å fiske brisling i Skagerrak i 1998.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 1998, og med en overregulering på 20 %.

Sammy Olsen foreslo at fisket skulle reguleres med differensierte maksimalkvoter.

Peter Gullestad sa at dette ville bli teknisk vanskelig, og at han av den grunn ville gå inn for en generell maksimalkvote.

Sammy Olsen spurte hva som gjenstår av årets kvote.

Peter Gullestad svarte at lite av kvoten er tatt. Han spurte videre Reguleringsrådet om han har tilslutning til å videreføre gjeldende reguleringsopplegg.

Det ble etter dette konstatert enighet i Reguleringsrådet om at fisket etter brisling i EU-sonen reguleres med like maksimalkvoter i 1998. Videre var det enighet om at maksimalkvotene overreguleres i størrelsesorden 20 % basert på en deltakelse på 30 fartøy.

Det var også enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at havbrislingfisket i Nordsjøen forbyes i andre og tredje kvartal.

Dernest var det enighet i Reguleringsrådet om at fisket åpnes 2. januar i EU-sonen.

Endelig var det enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren gis fullmakt til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

Peter Gullestad viste til sitt forslag referert i saksdokumentene vedrørende fisket etter brisling i Skagerrak. Forslaget gikk ut på at fisket skulle være forbeholdt kystnotfartøy, og forøvrig reguleres på samme måte som i 1997.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at det bare skal være adgang for fartøy under 27,5 meter største lengde, som er godkjent for brislingfiske, å fiske brisling i Skagerrak i 1998.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
G:\1997\Fylkesfiskarlag\bjub-301.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

28. november 1997
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER HAVBRISLING OG BRISLING I 1998.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 90/97) i møte 25.-27. november d.å. og fattet slikt vedtak:

«Havbrisling

1. Med forbehold om at en kvoteavtale mellom Norge og EU er på plass før årsskiftet går Norges Fiskarlag inn for at fisket etter havbrisling åpnes fra 2. januar 1998 både i EU-sonen og i norsk økonomisk sone (NØS).
2. Fisket må reguleres som et fritt fiske i både EU sonen og i NØS. Dersom det eventuelt skal innføres fangstbegrensninger i EU-sonen bør konsesjonskapasitet legges til grunn.
3. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter havbrisling til mel og olje stoppes fra 1. april til 30. september 1998.

Brisling Skagerrak

4. Norges Fiskarlag går inn for at fisket etter brisling i Skagerrak i 1998 reguleres etter samme mønster som i 1997.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 17/97

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Fisket i 1997

Av den totale kvoten på 6.000 tonn torsk, disponerte norske fartøy en kvote på 555 tonn i NAFO-område 3M i 1997. Dette var en reduksjon i forhold til 1995 og 1996, hvor totalkvoten var 11.000 tonn torsk og norsk kvote var 1.018 tonn torsk.

Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt linefartøy. Fiskeridirektøren har likevel vært innstilt på at fisket også skulle kunne åpnes for trålere, dersom det skulle være grunnlag for dette. I september 1995 ble reguleringsopplegget endret slik at fartøy med torske-tråltillatelse også kunne delta i fisket som tidligere var reservert line og garnfartøy. Tilsvarende ble lagt til grunn både i 1996 og 1997. Det har imidlertid ikke vært noen interesse for å utnytte kvoten, og siden 1995 har den disponible norske torskekvoten stått ubenyttet.

Fisket i 1998

På årets NAFO-møte ble den totale torskekvoten redusert fra 6000 tonn til 2000 tonn torsk for 1998. Av den totale kvoten har norske fartøy til disposisjon 185 tonn torsk.

Erfaringsmessig har det vist seg vanskelig for norske fartøy å utnytte torskekvoten i NAFO-området. Dette skyldes bl.a. dårlig tilgjengelighet av torsk i NAFO-området, samt liten interesse for dette fisket pga. bedre driftsalternativer.

Fiskeridirektøren finner det likevel hensiktsmessig å ta stilling til et reguleringsopplegg allerede fra årets begynnelse, dersom det skulle være fornyet interesse for å delta i dette fisket.

Det synes formålstjenlig å videreføre ordningen som også gir fartøy med torske-tråltillatelse jfr. trålforskriftens § 3, adgang til å delta i fisket fra 1. januar 1998.

Fartøy som ønsker å delta i torskefisket er pålagt å ha satellittsporingsutstyr og observatør ombord.

Fiskeridirektøren tilrår at fisket etter torsk i NAFO-område 3M åpnes for linefartøy og fartøy med torske-tråltillatelse, jfr. trålforskriftens § 3.

Fiskeridirektøren går inn for at det etableres et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1997. Dette innebærer at fartøy som ønsker å delta må registreres i Fiskeridirektoratet. Det kan fastsettes påmeldingsfrist og siste utseilingsdato.

Dersom det skulle bli stor interesse for deltakelse i fisket, kan det utover dette bli påkrevet å iverksette ytterligere regulerings tiltak.

Det tilrås at Fiskeridirektøren i samarbeid med næringen gis fullmakt til å fastsette nærmere reguleringsbestemmelser dersom dette blir nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig gjennomføring av fisket.

Gullestad refererte forslagene i saksdokumentene. Han sa at så lenge det var adgang til å fiske i området var vi forpliktet til å gi muligheten hvis noen ønsket dette fisket.

Han kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i dette.

Norges Fiskerilag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Elling Lorentsen, 73 54 58 71
\\ntouif_el\office\brev\dep.dir.oversend.nafo98.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
ADMM	28.11.97 28. NOV 97 Ark.,
SAKSNR.	DOK.NR.
5032/97	1
U.O. 2	

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1998.

Norges Fiskerilag har i landsstyresak 113/97 behandlet «Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1998» og fattet følgende vedtak:

- «1. Norges Fiskerilag tar til etterretning at Norge er tildelt en kvote på 185 tonn torsk i NAFO-området for 1998. Dette er en ytterligere nedgang i kvoten som er disponibel for norske fiskere og er begrunnet med den vanskelige situasjonen for bestanden av torsk i området.
2. Norges Fiskerilag har, med begrunnelsen i den dårlige bestandssituasjonen i området, gått inn for at norske fiskere avstår fra å fiske den norske torskekvoten i området. Dette til tross, har norske myndigheter valgt å åpne for et fiske dersom det var interesse for å delta.
3. På bakgrunn av foranstående vil Norges Fiskerilag tilrå at norske fiskere også i 1998 avstår fra å fiske den norske torskekvoten i NAFO-området 3M.»

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskerilag/gruppeorganisasjoner

SAK 18/97

REGULERING AV FISKE (UNNTATT REKER) VED GRØNLAND.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Det norske fisket ved Grønland foregår på kvoter forhandlet frem gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite i grønlandske farvann i forhandlingene med EU. Siden 1991 har Norge også forhandlet frem årlige kvoteavtaler med Grønland. De senere år har blåkveitekvotene blitt betydelig større. Fisket på disse kvotene utgjør til sammen et viktig driftsalternativ for norske trål- og linefartøy.

Fisket i 1997.

Norge ble etter kvoteforhandlinger med Grønland og EU tildelt kvoter på 1900 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 1200 tonn skolest/iskalt ved Vest-Grønland. Videre ble Norge tildelt 1700 tonn blåkveite, 3000 tonn uer, 600 tonn kveite og 750 tonn skolest/iskalt ved Øst-Grønland, samt 1200 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland.

Utvelgelse av hvilke fartøy som skulle få delta, ble bestemt gjennom en påmeldingsordning og deretter loddtrekning. Førøvrig var kvoteforhandlingene med Grønland og EU ikke klarlagt da Reguleringsrådet holdt sitt møte i desember 1996. Fiskeridirektøren fikk derfor fullmakt til å utforme forslag til reguleringsopplegget for fiske ved Grønland i 1997 i samråd med Norges Fiskarlag når forhandlingsresultatet forelå.

Grønlandske myndigheter innførte fra 1. januar 1996 et generelt forbud mot trålfiske etter blåkveite i grønlandske farvann. Forbudet innebærer en utfasing av blåkveitefiske med trål ved at grønlandske myndigheter har til hensikt å redusere trålfisket gradvis. Det ble på dette grunnlag gjort unntak for et norsk trålfiske på inntil 85% av den norske blåkveitekvoten. Denne ordningen ble videreført i 1997. Av den samlede norske kvoten på 1900 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fikk trålerne 85% av kvoten, dvs. 1615 tonn, mens de resterende 285 tonn ble forbeholdt linefartøyene. Som kjent har fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland inntil 1996 bare vært drevet med trål.

For 1997 kom det inn i alt 57 søknader om deltakelse i linefisket og 36 søknader om deltakelse i trålfisket. I følge Grønlands fiskerilovgivning er det ikke tillatt å fiske bunnfisk med garn. Påmeldte garnfartøy var av den grunn ikke tatt med i uttrekningen.

I henhold til kvoteavtalen kunne 6 trålere delta i fiske samtidig ved Vest-Grønland og Øst-Grønland. Det var ikke fra grønlandske myndigheter satt begrensning til antall linefartøy. Norske myndigheter fant imidlertid i samråd med Norges Fiskarlag og av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten, å begrense deltakelsen til 12 linefartøy og 5 trålere. Dette var 2 linefartøy mer enn året før.

Avtalen med Grønland medførte som nevnt at minst 15% av blåkveitekvoten ved Vest-Grønland måtte fiskes med line. På dette grunnlag ble det i samråd med Norges Fiskarlag ved loddtrekning

trukket ut to linebåter til Vest-Grønland og 10 til Øst-Grønland. På grunn av den økte kvoten av kveite ved Øst-Grønland ble 2 fartøyer trukket ut til et fiske rettet inn mot kveite.

Oversikten nedenfor viser norsk kvote fordelt på Øst-og Vest-Grønland, samt hva norske fartøy hadde pr. 17. november innmeldt av fangst :

Fiskeslag	Område	Kvote fra Grønland	Kvote fra EU	Sum kvote	Fangst	Rest-kvote
Torsk	Vest og Øst-Grønland	1.200		1.200	-	-
Kveite	Øst-Grønland.....	400	200	600	585	15
	Vest-Grønland.....		200	200	-	200
Blåkveite	Øst-Grønland.....	250	1.450	1.700	1.540	160
	Vest-Grønland.....	700	1.200	1.900	1.898	2
Uer	Øst-Grønland.....	1.000	2.000	3.000	1.366	634
Isgalt	Øst-Grønland.....		750	750		
	Vest-Grønland.....		1.200	1.200		

Fiskeslag	Område	Redskap	Kvote	Fangst	Rest-kvote
Blåkveite	Vest-Grønland.....	Trål	1.615	1.610	5
	Vest-Grønland.....	Line	285	288	-3
Blåkveite	Øst-Grønland.....	Trål	567	634	67
	Øst-Grønland.....	Line	1.133	906	227

Utviklingen i fisket

a) Kveite

Kveitefisket ved Øst-Grønland er reservert linefartøy, og har i 1997 vært regulert med fartøykvoter. Som nevnt ble 2 fartøy trukket ut til å drive et fiske innrettet mot kveite og ble gitt fartøykvoter på 100 tonn hver. De 8 andre linefartøyene fikk en fartøykvote på 50 tonn hver. Med virkning fra 25. august ble fartøykvotene opphevet, og restkvoten ble fordelt som maksimalkvoter på de gjenværende linefartøy. Den 16. september ble maksimalkvotene opphevet, og det ble innført fritt fiske innenfor den gjenværende del av totalkvoten. Av en kvote på 600 tonn kveite ved Øst-Grønland har det blitt fisket 585 tonn.

Ved Vest- Grønland har kvoten på 200 tonn kveite ikke blitt utnyttet i 1997.

b) Blåkveite

Den norske kvoten på 1.700 blåkveite ved Øst-Grønland ble i 1997 fordelt med 1.133 tonn til linefartøy og 567 tonn til torsketrålere. Gruppekvoten på 567 tonn til trålerne ble fordelt på de 5

uttrukne fartøyene med 113 tonn på hver. Av de 10 garnfartøyene som ble trukket ut til å delta på Øst-Grønland fikk 8 fartøy en fartøykvote på 134 tonn blåkveite (50 tonn kveite), mens de øvrige 2 fartøyene fikk en fartøykvote på 30 tonn blåkveite (100 tonn kveite).

Som for linefisket etter kveite ble fartøykvotene opphevet med virkning fra 25. august, og restkvoten ble fordelt som maksimalkvoter på de gjenværende fartøy. Den 16. september ble maksimalkvotene opphevet, og det ble innført fritt fiske innenfor den gjenværende del av totalkvoten.

Da linefisket ved Øst-Grønland ble avsluttet i månedsskiftet september/oktober, hadde de i alt fisket 906 tonn slik at det gjensto 227 tonn av linekvoten på 1.133 tonn. Med virkning fra 1. oktober ble trålernes fartøykvote økt fra 113 tonn til 156 tonn. Den 20. november ble fartøykvotene opphevet, og de to gjenværende trålerne kunne fiske fritt innenfor en restkvote på 160 tonn. En forventer at grønlandske myndigheter snart vil stoppe fisket.

Blåkveitekvoten på Vest-Grønland på 1.900 tonn ble fordelt med 285 tonn til linefartøyene og 1.615 tonn til trålerne. Gruppekvoten til linefartøyene ble fordelt med en fartøykvote på 142,5 tonn blåkveite (100 tonn kveite) på de 2 uttrukne fartøyene. Gruppekvoten til trålerne ble fordelt med en fartøykvote på 323 tonn på de 5 uttrukne fartøyene. Grønlandske myndigheter stoppet det norske fisket 14. november da kvoten på 1.900 tonn var beregnet oppfisket.

Regulering av fisket i 1998

Tidspunkt for kvoteforhandlinger med Grønland er ikke fastsatt, men forventes gjennomført i løpet av januar 1998. Det er derfor ikke klarlagt hvilke kvoter en vil få til disposisjon neste år.

Når det gjelder blåkveite, vil de regler grønlandske myndigheter fastsetter for utøvelsen av trålfisket i 1998 få betydning for hvilke kvoter norske fartøy har mulighet til å utnytte. Videre legger en til grunn at grønlandske myndigheter vil gjøre tilsvarende redskapsbegrensninger og begrensninger i antall fartøy som inneværende år. En må kunne påregne at Norge både i henhold til avtale med Grønland og EU kan få til disposisjon kvoter i tilnærmet samme størrelsesorden som i år.

Fiskeridirektøren vil vise til betydningen av at fisket reguleres på en måte som gjør det lønnsomt for fartøygruppene å utnytte de disponible kvotene ved Grønland. Fiskeridirektøren vil også neste år tilrå at fisket ved Øst-Grønland primært forbeholdes linefartøy, men at det også i 1998 åpnes for at trålerne kan utnytte kvotene ved Øst-Grønland, dersom utviklingen skulle tilsi dette. I den grad grønlandske regler tillater et trålfiske, vil Fiskeridirektøren foreslå at blåkveitekvoten ved Vest-Grønland først og fremst forbeholdes trålerne.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av at kvoteforhandlingene med Grønland ennå ikke er gjennomført foreslå følgende:

Så snart kvoteavtalen med Grønland foreligger, fastsettes det frist for påmelding. Hvis interessen for deltakelse er større enn det kvotegrunnlaget gir rom for, foretas utvelgelse ved loddtrekning. De uttrukne fartøy gis en kort utseilingsfrist. Videre gis Fiskeridirektoratet i

samråd med Norges Fiskarlag fullmakt til å utforme det nærmere reguleringsopplegget for fisket ved Grønland i 1998.

Gullestad refererte til forslaget i saksdokumentene og viste til at forhandlinger med Grønland ville bli gjennomført 6. og 7. januar 1998.

Han kunne deretter konstaterte at Reguleringsrådet var enig i forslaget slik det fremkom av saksdokumentene.

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
Eling Lorentsen, 73 54 58 71

\\fs0001\civilt\telefax\dir\oversend\gr.land98.1.doc

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

FISKERIDIREKTORATET	
28. NOV 97	
SAKSNR.	DOK.NR.
5030/97	1
U.O. 2	

25.11.97
EL
Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 1998

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 25. november behandlet «Regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 1998» og fattet følgende vedtak:

«1. Norges Fiskarlag viser til at det ennå ikke er forhandlet om en kvoteavtal mellom Grønland og Norge for 1998.

Norges Fiskarlag vil behandle reguleringene for fisket etter bunnfisk ved Grønland for 1998 snarest mulig etter at kvoteavtalen foreligger.

Trekning av hvilke fartøy som skal delta må foretas innen utløpet av januar 1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Eling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV RINGNOTGRUPPENS DIREKTE FISKE ETTER KOLMULE I 1998.

1. INNLEDNING.

Kolmuleflåtens¹ fiske etter kolmule har frem til og med 1996 foregått som et fritt fiske innenfor norske kvoter i henholdsvis EU- og Færøy-sonen. I 1997 ble derimot fisket etter kolmule regulert med like maksimalkvoter, med en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøysonen og der maksimalkvotene i utgangspunktet var overregulert med omlag 20%. Bakgrunnen for at det ble innført et mer detaljert reguleringsopplegg i 1997 var blant annet at kolmulefisket i 1996 viste at ved gode fangstforhold har den norske kolmuleflåten en samlet kapasitet som langt overskrider tilgjengelige ressurser. I tillegg ble kolmulekvoten i både EU- og Færøy-sonen vesentlig overfisket i sesongen 1996.

I Vedlegg 1, tabell 1, foreligger en oversikt over norske kolmulekvoter i EU- og Færøy-sonen i perioden fra 1979 og frem til og med 1997. I tillegg til de kvotebelagte fiskeriene i EU- og Færøy-sonen har også den norske kolmuleflåten fisket kolmule i internasjonalt farvann vest av de britiske øyene. I 1997 er det også blitt fisket et mindre kvantum kolmule i Norges økonomiske sone (NØS) nord for 62°N.

Vedlegg 1, tabell 2, gir en oversikt over kolmuleflåtens fangster i internasjonalt farvann i perioden fra 1990 og frem til og med 1997. Den norske kolmuleflåten har derimot i all hovedsak ikke funnet det interessant å drive kolmulefiske i Norges økonomiske sone (NØS) eller i internasjonalt farvann i Norskehavet.

2. HISTORIKK.

Fisket etter kolmule kom for alvor i gang på slutten av 1970-tallet. De samlede årlige kolmulefangstene for alle nasjoner økte fra omlag 15.000 tonn i 1973 til nærmere 1.100.000 tonn i både 1979 og 1980. Fangstene i 1979 og 1980 er de største kolmulekvanta som noen gang er registrert. I 1979 og 1980 var Sovjetunionen det største fangstlandet med omlag 690.000 tonn i 1979 og vel 765.000 tonn i 1980.

Det meste av fangstene blir tatt i et direkte trålfiske enten i gyteområdene eller i områder kolmulen befinner seg etter gyting (ICES-områdene Vb, VIa,b og VIIb,c). Men det blir også drevet et direkte trålfiske i Norskehavet (ICES-områdene I, II, Va, XIVa,b). I tillegg tas kolmule i trålfiske etter industrifisk (øyepål, kolmule) i Nordsjøen og Skagerrak (ICES-områdene IV og IIIa).

¹ Kolmuleflåten består i dag av 43 fartøy som har kolmulekonsesjon. I praksis er dette kun ringnotfartøy. Dette er bakgrunnen for at en omtaler fisket som ringnotgruppens direkte fiske etter kolmule. I tillegg til ringnotgruppens direkte fiske etter kolmule fiskes det også kolmule av andre norske fartøy i industrifisket (øyepål/kolmule) i Nordsjøen. Denne reguleringen omfatter ikke disse fartøyene.

Kolmulefangstene for alle nasjoner har i løpet av de siste ti årene variert mellom 340.000 tonn og 790.000 tonn i de ovennevnte områdene, mens fangstene i de sydlige områdene (ICES-områdene VII d,e og g-k, VIII, IX) har vært stabil rundt 30.000 tonn.

Den norske kolmuleflåten fiske etter kolmule har tradisjonelt funnet sted i farvannene vest av 4°V (ICES-områdene Vb, VI og VII), se Vedlegg 2, tabell 3. Enkelte år har det imidlertid også blitt fisket noe kolmule i de nordvestlige deler av Nordsjøen (ICES-område IVa).

Vanligvis starter det norske kolmulefisket på de sydlige feltene vest av de britiske øyene i januar/februar i EU-farvann og til dels i internasjonalt farvann. Senere i sesongen flytter fisket seg tradisjonelt nord- og nordøstover og avsluttes i april/mai i færøysk sone og/eller i de nordvestlige deler Nordsjøen. Den norske ringnotgruppens fiske etter kolmule er med andre ord et sesongfiskeri i årets 3-5 første måneder.

Det norske kolmulefisket kom også i gang for alvor på slutten av 1970-tallet. Fangstene økte fra noen tusen på midten av 1970-tallet til vel 220.000 tonn i 1979. På 1980-tallet varierte fangstene fra omlag 135.000 tonn i 1980 til 280.000 tonn i 1986. Gjennomsnittet for tiårsperioden 1980 til 1989 var på vel 205.000 tonn.

I Vedlegg 2, tabell 1-6, er det for perioden 1990 til 1997 presentert oversikter over; de norske ringnotfartøyers kolmulefangster (tabell 1), hjemstedsfylke til de deltagende fartøyene (tabell 2), kolmulefangstene fordelt på ICES-områder (tabell 3), kolmulefangstene fordelt etter fartøyets hjemstedsfylke (tabell 4), verdien av kolmulefangstene etter hjemstedsfylke (tabell 5) og kolmulelandingene fordelt på fylker (tabell 6).

3. SESONGEN 1997.

I 1997 hadde Norge til disposisjon en kolmulekvote på 255.000 tonn i EU-sonen. I Færøy-sonen var den norske kvoten på 27.000 tonn. Totalt hadde altså Norge 282.000 tonn kolmule til disposisjon i andre lands farvann for fartøy med kolmuletråttillatelse i 1997.

Fisket i EU-sonen var regulert med like maksimalkvoter. I utgangspunktet ble maksimalkvoten fastsatt med bakgrunn i en forventet deltagelse på 41 fartøy basert på påmelding og en overregulering på 20 %. Dette gav en maksimalkvote på 7.500 tonn ved sesongstart. 25. mars ble maksimalkvoten økt til 8.300 tonn og 16. april til 9.000 tonn. Fisket i EU-sonen ble stoppet 1. mai som følge av at kvoten på 255.000 tonn var beregnet oppfisket. Totalt deltok det 37 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen. I følge Fiskeridirektorates sluttstatistikk pr. 7. november 1997 er det foreløpig registrert 250.654 tonn i EU-sonen i 1997. Da det ennå mangler noen sluttredler, vil en anta at den endelige fangsten i EU-sonen i 1997 vil være i størrelsesorden 253.000 - 254.000 tonn.

Kvotavtalen mellom Norge og Færøyene for 1997 ble først klar 3. mai 1997. Norske fartøy hadde derfor ikke adgang til å fiske i Færøy-sonen før 3. mai 1997. Fisket etter kolmule i Færøy-sonen ble også regulert med like maksimalkvoter. Ved sesongstart ble det fastsatt en maksimalkvote med på 900 tonn. Denne var basert på en deltagelse i størrelsesorden 30 - 32 fartøy og en norsk kvote i Færøy-sonen på 27.000 tonn. 7. mai ble maksimalkvoten endret til

1.200 tonn og 9. mai til 2.200 tonn. Fisket i Færøy-sonen ble stoppet 12. mai. I følge opplysninger fra færøyske myndigheter rapporterte norske fartøy 30.525 tonn kolmule fra Færøy-sonen i 1997.

I internasjonalt farvann ble det fisket totalt 36.500 tonn kolmule av 14 fartøy.

I 1997 fisket et par fartøy også et mindre kvantum kolmule i NØS nord for 62°N.

I 1997 ble kolmuleflåten i tilknytning til kolmulefisket pålagt å sende 1) kopi av alle meldinger til EU-kommisjonen til Fiskeridirektoratet og 2) kopi av alle meldinger til færøyske myndigheter til Fiskeridirektoratet. Erfaringene fra 1997 viste at dette ikke fungerte tilfredstillende. Problemene med manglende og ufullstendig rapportering har vært tatt opp med næringen tidligere i år. Fiskeridirektøren vil følge opp denne saken med sikte på å få orden på rapporteringen.

4. RESSURSGRUNNLAGET.

Kolmulen som har utbredelse i Nordatlanten, fra Barentshavet i nord til Gibraltar i sør blir behandlet som en bestand. Tidligere opererte forskerne imidlertid med en to-delning; en liten sydlig bestand og en stor nordlig bestand. Siden det ikke har vært mulig å påvise vesentlige genetiske forskjeller mellom fisk fra ulike deler av utbredelsesområdet har forskerne valgt å behandle kolmule som en bestand.

Bestanden er innenfor sikre biologiske grenser, men størrelsen på bestanden er noe usikker. Den sterke 1989-årsklassens bidrag til gytebestanden er nå avtagende, men flere målinger og fisket etter kolmule viser at både 1995 og 1996 årsklassene er sterke. At 1995-årsklassen er sterk kunne en blant annet registrere som følge av de betydelige norske landingene av 0-gruppe kolmule høsten 1995 og av 1-gruppe kolmule i 1996 i industrifisket i Nordsjøen. De relativt store landingene av 0-gruppe kolmule høsten 1996 tyder på at også 1996 årsklassen er sterk.

Tradisjonelt anbefaler forskerne en "føre var" TAC for kolmule. Anbefalingen har vært basert på en "status quo" prediksjon av fiskedødeligheten. Kolmule er en av bestandene som forvaltes av NEAFC. Det er enighet om en totalkvote på 650.000 tonn, men det er ikke foretatt noen landfordeling av kvoten. Kolmulens sonetilhørighet har vært diskutert innenfor NEAFC. I praksis har de landene med utbredelse av kolmule i sine respektive soner, enten fastsatt autonome kolmulekvoter for egne farvann (EU), eller begrenset tredjelands fiske etter kolmule i egen sone (Norge, Færøyene).

Som en konsekvens av mangel på internasjonalt avtalte kvoter for kolmule, fastsetter de stater som har utbredelse av kolmule i egen sone, kvoter som langt overskrider forskernes anbefalinger. Dette kan illustreres ved situasjonen i 1996. For 1997 var forskernes "føre var" TAC på 540.000 tonn, mens NEAFC fastsatte en totalkvote på 650.000 tonn. I 1997 fastsatte EU en kvote på 90.000 tonn for Nordsjøen og en kvote på 350.000 tonn for området vest av de britiske øyene. I tillegg fastsatte EU autonome kvoter for andre områder (ICES-områdene VIII, IX, X og CECAF (EU-farvann) på tilsammen 82.500 tonn. Færøyene tildelte Russland en kvote på 135.000 tonn (inkludert bifangster av makrell og sild), EU en kvote på 25.000 tonn og Norge en kvote på 27.000 tonn. Norge tildelte Russland en kvote på 50.000 tonn, Færøyene en kvote på 11.000

tonn, Polen en kvote på 8.000 tonn og EU en kvote på 1.000 tonn. Totalt summerer disse kvotene seg til 779.500 tonn. I tillegg foregår det også kvotebytte av industrifisk, blant annet mellom Norge og EU, der også kolmule inngår.

Det at det tildeles kvoter som langt overskrider forskernes anbefalinger har ikke avstedkommet særlige reaksjoner. Dette skyldes sannsynligvis at de årlige fangstene vanligvis er langt lavere enn de tildelte kvotene og mer i tråd med forskernes anbefalinger. På slutten av 1980 tallet uttrykte imidlertid EU noe misnøye med at Norge tildelte daværende Sovjetunionen relativt store kolmulekvoter i norsk jurisdiksjonsområde. I årene 1986, 1987 og 1988 ble Sovjetunionen årlig tildelt 385.000 tonn kolmule i norske farvann, mens Sovjetunionen ble tildelt 290.000 tonn i 1989 og i 1990. I perioden fra 1991 til 1997 er den russiske (tidligere sovjetiske) kolmulekvoten i Norges økonomiske sone blitt redusert fra 100.000 tonn til 50.000 tonn

5. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE I 1998.

Den norske kolmulekvoten tildelt av EU gjelder i følgende ICES-områder (EU-farvann); II, IVa, VIa (nord for 56°30'N), VIb, VII (vest av 12 °V). I Vedlegg 3 er vedlagt et kart over hovedområdene for det norske kolmulefisket.

Av kolmulekvoten i EU-sonen har det tradisjonelt vært adgang til å fiske inntil 40.000 tonn i ICES-område IVa. Innenfor kolmulekvoten i EU-sonen har det også vært adgang til å fiske vassild. Dette har utgjort 9.000 tonn de siste årene.

I realiteten har den norske kolmulekvoten i EU-sonen vært høyere enn det som fremgår av Vedlegg 1, tabell 1. Dette skyldes at Norges tradisjonelle industrikvote i EU-sonen av Nordsjøen på 50.000 tonn er en samlekvote bestående av øyepål, kolmule og tobis. Innenfor denne kvoten har det også vært mulig å fiske inntil 10.000 tonn øyepål/kolmule i ICES-område VIa (nord for 56°30').

Det er grunn til å tro at Norges kolmulekvote i EU-sonen i 1998 kan bli noe lavere enn i 1997. For Færøy-sonen forventer en imidlertid at kolmulekvoten på 27.000 tonn i 1997 videreføres i 1998. Imidlertid vil de endelige kolmulekvotene først foreligge når de bilaterale kvoteforhandlingene mellom Norge/EU og Norge/Færøyene har resultert i endelige kvoteavtaler for 1998.

I forbindelse med Storbritannias tiltredelse av Havrettskonvensjonen vil Rockall etter 24. august 1997 ikke lenger være et grunnlinjepunkt for den britiske fiskerigrensen. Dette innebærer at den britiske fiskerigrensen er endret sammenlignet med situasjonen før 24. august 1997. Blant annet vil havområder som tidligere var innenfor den britiske fiskerigrensen før 24. august 1997, nå være i internasjonalt farvann. I Vedlegg 4 er en kartslette som viser opprinnelig britisk fiskerigrense og den nye britiske fiskerigrensen. Skravert område viser havområdene som tidligere var innenfor britisk fiskerigrense, men som nå er i internasjonalt farvann.

Utvidelse av det internasjonale farvann i disse havområdene kan i prinsippet innebære økte fiskemuligheter i internasjonalt farvann. Det er noe uklart hvorvidt det vil innebære økte norske kolmulefangster i internasjonalt farvann sammenlignet med situasjonen tidligere år. Opplysninger om områdefordelingen av de norske kolmulefangstene i de senere årene viser at

det kun har funnet sted marginale uttak av kolmule i de havområder som før 24. august var britisk fiskerigrænse, men som nå er i internasjonalt farvann.

Det kan imidlertid tenkes at det kan bli en viss aktivitet av norske fartøy i det aktuelle området i de kommende årene. Poenget er at i motsetning til tidligere år vil nå kolmulefangster fisket i dette området ikke lenger bli avregnet den norske kvoten i EU-sonen. Tidligere år derimot, ville det etter all sansynlighet ikke vært hensiktsmessig å fiske i dette området ettersom fangstene kunne tas i andre områder i EU-sonen ved hjelp av mindre fangststinsats og fangstene ble avregnet kvoten i EU-sonen likedan.

Totalt er det nå 43 fartøy som har kolmulekonsesjon. Antallet fartøy kan muligens bli endret blant annet som følge av at passive kolmuletråltillatelse aktiviseres eller som følge av at fartøy blir fratatt kolmuletråltillatelse som følge av manglende oppfølging av aktivitetskrav.

I 1997 deltok det totalt 37 fartøy i fisket etter kolmule i EU-sonen. Av disse 37 fartøyene deltok det 25 fartøy i Færøys-sonen. I 1996 deltok det samlet sett 36 fartøy i fisket etter kolmule i EU- og Færøys-sonen. Fangstene pr. fartøy varierte fra vel 2.600 tonn til knapt 18.000 tonn. 16 fartøy fisket mer enn 10.000 tonn kolmule pr. fartøy. Disse 16 fartøyenes samlede fangst representerte omlag 62 % av den samlede norske fangsten av fartøyene med kolmuletråltillatelse i 1997.

En må forvente at antall deltagende fartøy i kolmulefisket i 1998 blir i samme størrelsesorden som i 1997.

6. PÅMELDING OG SISTE DATO FOR UTSEILING.

Fiskeridirektøren forutsetter at påmelding til kolmulefisket gjelder for både fiske i EU- og Færøys-sonen. En vil altså ikke operere med en todelt påmelding, en for hver av de respektive sonene, men én påmelding.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen. Påmeldingsfrist settes til 5. januar 1998.

Bakgrunnen for ønsket om påmelding er å få avklart hvor mange fartøy som har til hensikt å delta i fisket. Selv om påmelding ikke alltid gir et godt bilde på reell deltagelse, kan i det minste krav om påmelding gi Fiskeridirektøren informasjon over hvilke fartøy som med 100 % sikkerhet ikke er aktuelle for fisket.

En tidlig påmeldingsfrist er ønskelig av hensyn til å få fastsatt en kvoteordning relativt tidlig, noe som vil innebære at fartøyene i god tid før sesongstart har kvoter å forholde seg til for hele sesongen.

De siste årene har fisket på det sydlige Porcupine-feltet foregått frem til månedsskiftet mars/april. Fisket har da flyttet over til feltene ved St. Kilda. I hovedsak starter kolmuleflåten opp fisket på Porcupinebanken. Ettersom de aller fleste fartøyene starter fisket på Porcupinebanken vil Fiskeridirektøren gå inn for en siste startdato i fisket. Det vil gi oversikt over faktisk deltagelse og et bedre grunnlag for en eventuell refordeling.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 15. mars 1998. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen eller i Færøy-sonen.

7. MAKSIMALKVOTER.

Da det ikke foreligger differensierte konsesjonskapasiteter knyttet til kolmulekonsesjonene vil det være problematisk å kunne gjennomføre et reguleringsopplegg basert på differensierte maksimalkvoter til de deltagende fartøyene.

Fiskeridirektøren vil imidlertid vise til kolmulereguleringene i 1997 og til de relativt gode erfaringene en hadde med dem og vil på den bakgrunn foreslå å videreføre kolmulereguleringene fra 1997 også i 1998.

En viser til sak 20/96 fra møte i Reguleringsrådet 5. og 6. desember 1996 for en nærmere diskusjon om like eller differensierte maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotgruppens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen og en maksimalkvote for Færøy-sonen. Maksimalkvotene overreguleres i utgangspunktet med 20 % i både EU- og Færøy-sonen.

Fiskeridirektøren vil fortløpende følge utviklingen i ringnotgruppens kolmulefiske. For å sikre en best mulig tilrettelegging for at kvotene i EU- og Færøy-sonen skal kunne bli oppfisket, kan det derfor bli nødvendig med liberaliseringer av reguleringsopplegget.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU- og Færøy-sonen. Eventuell refordeling vil bli vurdert i lys av deltagelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Videre vil en foreslå at Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere reguleringsbestemmelser, herunder foreta endringer som er nødvendig for å oppnå en hensiktsmessig avvikling av fisket.

En foreslår at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i EU-sonen eller kvoten i Færøy-sonen er beregnet oppfisket. Dette gjelder selv om fartøy ikke har fisket maksimalkvoten i EU- eller Færøy-sonen.

8. ÅPNINGSDATO.

Med mindre det ikke pr. utgangen av 1997 foreligger en kvoteavtale mellom Norge/EU for 1998 vil kolmulefisket i EU-sonen i prinsippet være åpent fra 2. januar, eventuelt fra det tidspunkt det foreligger en kvoteavtale mellom Norge og EU for 1998. I årene frem til og med 1996 har ikke det norske fisket startet før i månedskiftet januar/februar og da tradisjonalt på Porcupine-bankene. I 1997 kom fisket først i gang i månedsskiftet februar/mars. Går en derimot noen år tilbake, startet enkelte norske kolmulefartøy fisket like etter 1. januar.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes 2. januar 1998.

Peter Gullestad refererte kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1998, hvorefter norsk kolmulekvote i EU-sonen er 245.000 tonn. Derneft viste han til sitt forslag om at det settes en påmeldingsfrist for deltakelse til 6. januar 1998.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Bergen innen 6. januar 1998.

Peter Gullestad viste til sitt forslag om at fartøy som ønsker å delta i fisket må ha meldt utseiling senest 15. mars 1998.

Sammy Olsen sa at Norges Fiskarlag i sitt landsstyrevedtak har foreslått at utseilingsfristen settes til 1. april 1998.

Peter Gullestad påpekte at dette ville medføre senere refordeling, men at han kunne gå inn for forslaget.

Det ble konstatert enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at fartøy som ønsker å delta i kolmulefisket må ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag, Bergen, senest 1. april 1998. Dette gjelder enten fartøyet skal fiske i EU-sonen eller Færøy-sonen.

Peter Gullestad refererte sitt forslag om like maksimalkvoter med en overregulering på 20 %.

Sammy Olsen viste til Norges Fiskarlags landsstyrevedtak om en overregulering på 5 %.

Peter Gullestad sa at han kunne gå inn for dette forslaget, såvel i EU- som i Færøy-sonen.

Det var etter dette enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at ringnotgruppens fiske etter kolmule reguleres med like maksimalkvoter, en maksimalkvote for EU-sonen og en for Færøy-sonen. Det var også enighet om at maksimalkvotene overreguleres med 5 % i både EU- og Færøy-sonen.

Peter Gullestad viste derneft til sitt forslag om at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU- og Færøy-sonen, samt at en eventuell refordeling skal vurderes i lys av deltakelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned. Han viste også til sitt forslag om at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i EU- eller Færøy-sonen er beregnet oppfisket.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i både EU- og Færøy-sonen, samt at en eventuell refordeling skal vurderes i lys av deltakelse, fangstutvikling og behov for å strekke sesongen ut i april måned.

Det var også enighet i Rådet om å foreslå at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten i EU-sonen eller kvoten i Færøy-sonen er beregnet oppfisket. Dette gjelder selv om fartøy ikke har fisket maksimalkvoten i EU- eller Færøy-sonen.

Peter Gullestad viste endelig til sitt forslag om at fisket åpnes 2. januar 1998.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket åpnes 2. januar 1998.

VEDLEGG 1

TABELL 1 Norske kolmulekvoter i EU-sonen og i Færøy-sonen i perioden 1979 til 1997. I tonn.

År	EU-sonen	Færøy-sonen	Sum
1979	125.000	90.000	215.000
1980	125.000	50.000	175.000
1981	120.000	68.000	188.000
1982	140.000	71.000	211.000
1983	180.000	30.000	210.000
1984	190.000	30.000	220.000
1985	200.000	40.000	240.000
1986	250.000	65.000	315.000
1987	260.000	65.000	325.000
1988	250.000	60.000	310.000
1989	215.000	35.000	250.000
1990	203.500	35.000	238.500
1991	155.000	30.000	185.000
1992	155.000	28.000	183.000
1993	205.000	27.000	232.000
1994	205.000	27.000	232.000
1995	225.000	27.000	252.000
1996	259.000	27.000	286.000
1997	255.000	27.000	282.000

I tillegg til å fiske på de norske kolmulekvotene i EU-sonen og i Færøy-sonen har den norske kolmuleflåten også fisket kolmule i internasjonalt farvann. På grunn av uklarheter med hensyn til delelinjen mellom EU-sonen og internasjonalt farvann er det noe usikkerhet knyttet til hvilke årlige kvantum norske fartøy har fisket i internasjonalt farvann. I tabell 2 nedenunder går det frem hvilke kvanta som er fisket i internasjonalt farvann i perioden 1990 til 1996.

TABELL 2 Norske kolmulefangster i internasjonalt farvann i årene 1990 - 1997. Avrundet til nærmeste 100 tonn. Kilde: Norges Sildesalgslag.

År	Internasjonalt farvann
1990	50.400
1991	6.400
1992	4.300
1993	34.300
1994	35.000
1995	47.000
1996	26.600
1997	36.500

VEDLEGG 2

TABELL 1 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster og antall deltagende fartøy i årene 1990 - 1997.

År	Kvantum (i tonn)	Deltagelse
1990	281.192	44
1991	118.438	32
1992	154.514	31
1993	199.981	30
1994	226.235	29
1995	261.362	29
1996	337.549	36
1997	319.866	37

TABELL 2 Hjemstedsfylke for de norske ringnotfartøyene som deltok i fisket etter kolmule i årene 1990 - 1997.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	1	1	-	1	1	24	1	13	2	44
1991	-	1	1	-	-	18	1	10	1	32
1992	-	1	2	1	-	14	-	12	1	31
1993	-	1	3	-	-	14	-	12	-	30
1994	-	1	1	-	1	13	-	13	-	29
1995	-	1	1	-	-	13	-	13	1	29
1996	1	1	2	-	1	15	1	14	1	36
1997	-	2	2	1	1	12	1	17	1	37

TABELL 3 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster fordelt på ICES-område i årene 1990 - 1997. I tonn.

År/ Område	IIa	IVa	Vb	VIa	VIIb	VII	TOTAL
1990	566	1.452	19.344	107.267	616	151.947	281.192
1991	100	13.417	495	65.196	-	39.231	118.438
1992	28	14.312	2.541	92.081	808	44.745	154.514
1993	240	3.141	17.031	103.172	799	75.598	199.981
1994	-	5.799	18.846	97.592	2.417	101.581	226.235
1995	-	24.555	6.757	105.960	438	123.651	261.362
1996	114	-	34.856	119.887	-	182.691	337.549
1997	1.336	5.047	31.356	152.108	24.704	105.314	319.866

TABELL 4 Norske ringnotfartøyers kolmulefangster etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990 - 1997. I tonn.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	832	5.927	-	5.412	721	133.636	1.501	124.301	8.863	281.192
1991	-	909	1.971	-	-	63.768	410	47.991	3.390	118.438
1992	-	4.063	7.717	927	-	73.149	-	64.569	4.089	154.514
1993	-	4.508	7.423	-	-	94.799	-	93.252	-	199.981
1994	-	5.912	6.492	-	1.819	102.939	-	109.073	-	226.235
1995	-	8.133	6.741	-	-	114.471	-	125.455	6.562	261.362
1996	618	9.870	9.121	-	1.992	148.586	624	159.118	7.620	337.549
1997	-	11.863	14.204	6.082	5.176	122.391	3.031	153.850	3.270	319.866

TABELL 5 Verdien av norske ringnotfartøyers kolmulefangster etter fartøyets hjemstedsfylke i årene 1990 - 1997. I NOK 1.000.

År/ Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	TOTAL
1990	277	3.203	-	2.959	391	78.088	3.179	69.578	4.901	162.576
1991	-	511	897	-	-	37.830	893	25.105	1.675	66.910
1992	-	2.018	4.268	423	-	51.826	-	35.372	2.195	96.102
1993	-	2.037	3.714	-	-	53.281	-	47.213	-	106.244
1994	-	3.547	3.901	-	964	69.002	-	61.387	-	138.801
1995	-	4.879	4.080	-	-	81.159	-	78.268	3.798	172.184
1996	324	5.505	4.980	-	1.058	93.454	2.169	97.144	4.300	208.933
1997	-	7.691	9.204	3.906	3.299	89.835	4.132	105.216	2.080	225.362

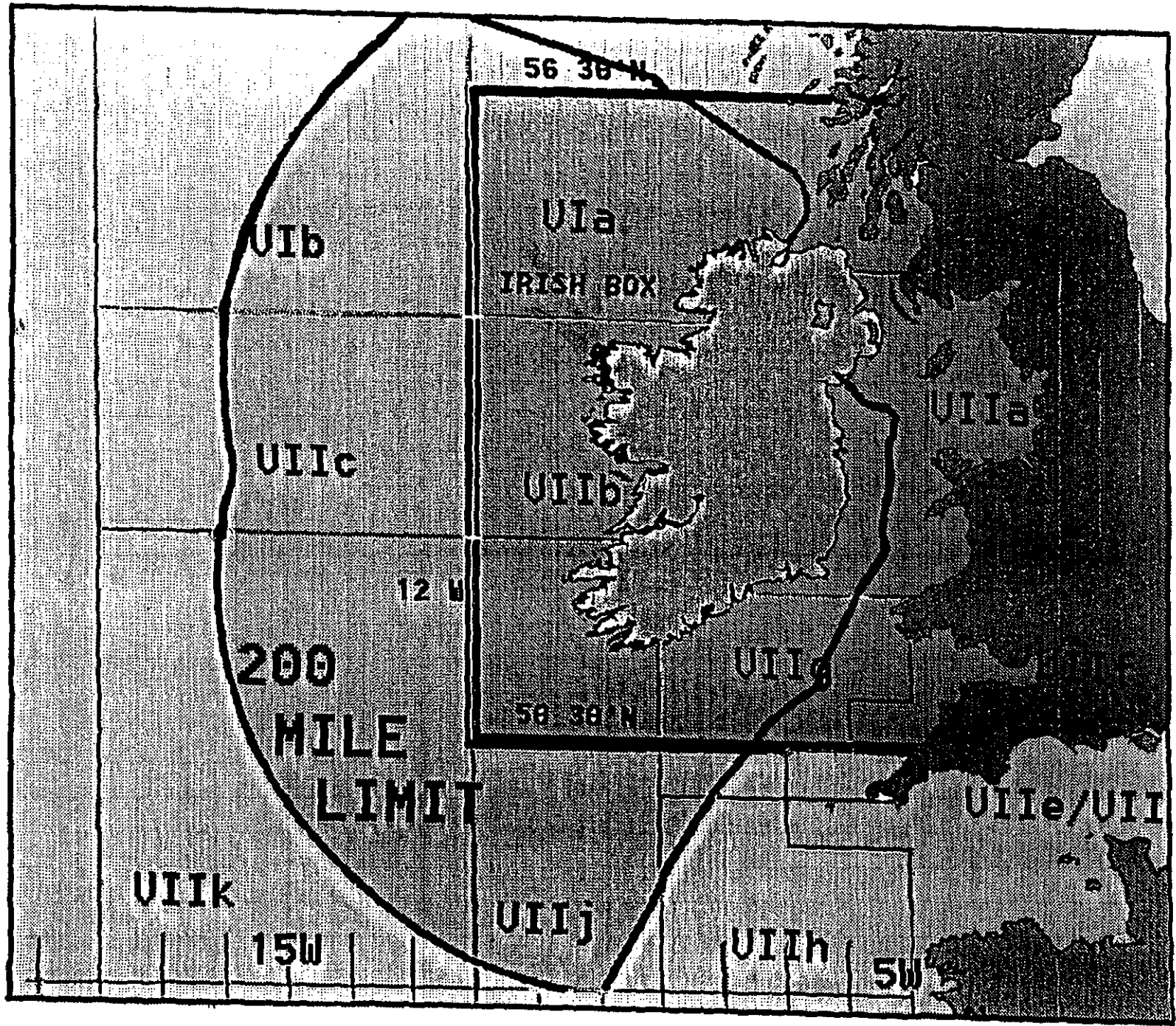
TABELL 6 Norske ringnotfartøyers kolmulelandinger fordelt på fylker i årene 1990 - 1997. I tonn.

År/ Fylke	N	ST	M	SF	H	R	U/U	TOTAL
1990	-	773	81.273	51.616	58.333	87.582	1.615	281.192
1991	-	-	33.095	19.886	18.210	40.333	6.913	118.438
1992	-	-	35.496	20.464	29.053	59.030	10.470	154.514
1993	240	-	40.255	34.783	43.749	61.220	19.734	199.981
1994	-	1.325	61.825	40.855	43.247	54.526	24.457	226.235
1995	-	-	81.419	42.223	51.115	72.862	13.743	261.362
1996	-	-	84.048	52.088	56.202	128.660	16.551	337.549
1997	-	-	73.625	48.513	57.588	119.916	20.225	319.866

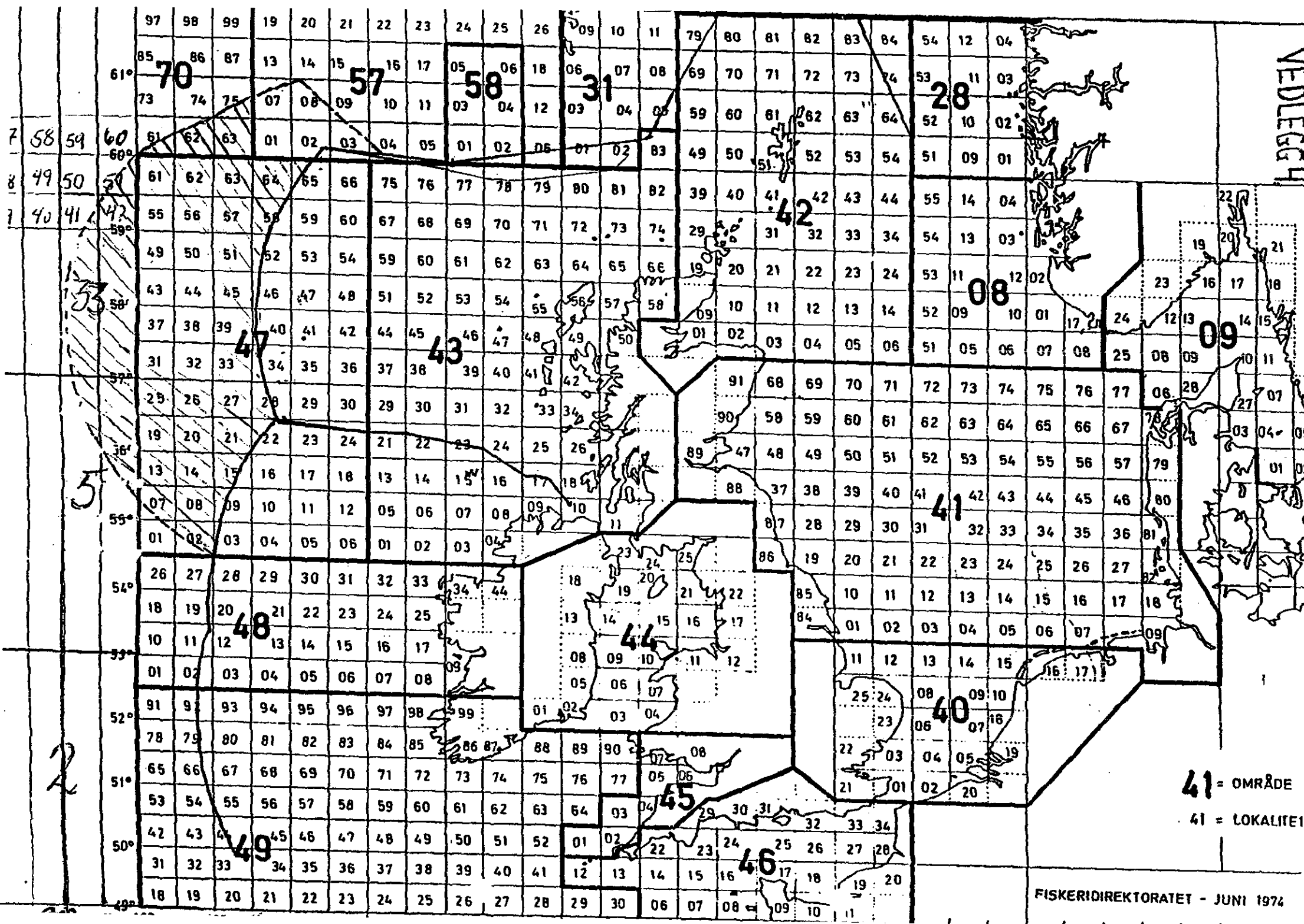
Følgende forkortelser gjelder i tabellene ovenfor:

F = Finnmark, T = Troms, N = Nordland, NT = Nord-Trøndelag, ST = Sør-Trøndelag, M = Møre og Romsdal, SF = Sogn og Fjordane, H = Hordaland, R = Rogaland og U/U = Utland/Uoppgitt.

Kilde : Fiskeridirektoratets Sluttseddelstatistikk.

VEDEGGH

41 = OMRÅDE
 41 = LOKALITET

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Saksbehandler, innvalgstelefon
Jan Birger Jørgensen, 73 54 58 68
Innvalgstelefon: 73 54 58 68

FISKERIDIREKTORATET

28. NOV 97

SAKSNR. 5029/97 DOK.NR. 1

U.D. Ø

28. november 1997
Ark.
JBJ

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER KOLMULE I 1998.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har behandlet ovennevnte sak (sak 100/97) i møte 25.-27. desember d.å. og fattet slikt vedtak:

- «1. Norges Fiskarlag viser til at årets kolmulefiske har vært regulert med separate maksimalkvoter i EU-sonen og i Færøysonen. Maksimalkvotene i de to områdene har vært satt lik for alle deltakende fartøy. Fisket i internasjonalt farvann og i NØS har vært fritt.
 2. I og med at kvoteavtalen med EU ennå ikke er ferdigforhandlet kjenner en ikke disponibelt kolmulekvantum i EU-sonen for 1998. Det samme er tilfellet for Færøysonen. Norges Fiskarlag legger til grunn at det også i 1998 er nødvendig med et separat reguleringsopplegg for EU-sonen og Færøysonen.
- Norges Fiskarlag vil komme tilbake med en endelig tilrådning om man bør velge en modell basert på en flat (lik) maksimalkvote pr. fartøy eller om man bør velge en modell gradert etter fartøystørrelse/konsesjonskapasitet.
3. Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg på til Norges Sildesalgslag innen 6. januar 1998. Videre må siste utseilingsdato settes til 15. mars 1998.
 4. Under forutsetning av at det forligger kvoteavtaler mellom Norge og EU og mellom Norge og Færøysonen for 1998 innen årsskiftet 1997/1998 går Norges Fiskarlag inn for at ringnotgruppens fiske etter kolmule åpnes fra 2. januar 1998 i alle områder.
 5. Arbeidsutvalget gis fullmakt til å foreslå det endelige reguleringsopplegget for kolmulefisket i 1998.»

Med hilsen
NORGES FISKARLAG
Jan Birger Jørgensen
Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

SAK 20/97

REGULERING AV FISKE ETTER UER I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

Fisket i 1997

Som kjent ble det i 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

På bakgrunn av den alvorlige bestandssituasjonen ble det satt forbud mot et direkte fiske etter uer i NØS og i fiskevernsonen ved Svalbard nord og vest for en linje mellom følgende punkter:

- A) N 70°00' E 05°21' (Yttergrensen for NØS)
- B) N 70°00' E 17°30'
- C) N 73°30' E 18°00'
- D) N 73°30' E 35°56' (Yttergrense NØS)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet er det likevel adgang til å ha inntil 25% uer i vekt som bifangst i de enkelte fangster.

Situasjonen for snabeluer ble også tatt opp i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen som avholdt møte i Tromsø høsten 1996. Partene ble her enige om å regulere fisket etter snabeluer strengere. Russland fikk imidlertid tildelt en kvote på 2.000 tonn for et direkte fiske mot 6.000 tonn i 1996. Dette var basert på en vitenskapelig vurdering, der formålet var å ikke ødelegge tidsserien over fangst pr. enhet innsats hvor russerne har en lang tidsserie. I denne sammenheng fikk Russland også beholde adgangen til et direkte trålfiske etter snabeluer med en maskevidde på enn 100 mm i den såkalte «uerboksen» i NØS.

Tabellen nedenfor viser fangst av uer (*S. marinus* og *S. mentella*) av norske fartøy:

År	Alle redskaper	herav trål
1995	15.457	7.755
1996	20.421	11.171
1997*	16.450	9.753

Pr. 9. november

Som vi ser av tabellen har ikke fangst av uer blitt nevneverdig redusert fra 1996 til 1997. I 1996 ble det fisket 2.200 tonn i november og desember. Hvorvidt fangstene i 1997 i større grad består

av *S. marinus* er det vanskelig å ha en klar oppfatning om da en ikke skiller klart mellom de to artene ved landing. Tabellen nedenfor viser landinger av *S. mentella* som er sluttседdelført. En antar at en del *S. mentella* landes under betegnelsen uer isteden for snabeluer og således ikke blir spesifisert som egen art i sluttседdelstatistikken.

År	Sluttседdelført <i>S. mentella</i>
1995	74
1996	1.209
1997	907

I sluttседdelstatistikken fremgår det ikke at fisket i 1997 er blitt «vridd» mot områder der et direkte fiske har vært tillatt i 1997.

Regulering av fisket i 1998

Bestandssituasjonen

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1996 er de svakeste som er målt. ACFM anbefaler at det ikke må være noe direkte fiske før det fremgår av toktene at det er en klar økning i gytebestanden, og at det er viktig at de rekrutterende årsklasser blir best mulig beskyttet mot å bli tatt som bifangst.

Havforskningsinstituttet uttaler i brev av 20.11.97 bl.a:

« HI støtter anbefalingen fra ICES. Bestanden er på et lavt nivå, og det vil ta lang tid å gjenoppbygge bestanden, selv med sterkt reduserte fangster. HI vil på det sterkeste understreke at en gjenoppbygging av bestanden synest å være helt avhengig av at det innføres begrensninger i bifangst av snabeluer i rekefisket. Slik bestandssituasjonen for snabeluer er i dag må det sørges for at denne innblandingen blir så lav som mulig.

På grunn av et omfattende etterarbeid som må gjøres for å kunne skille de to uerartene i fangststatistikken vil det ennå ta noe tid før vi med sikkerhet kan si om reguleringene som ble innført 1.1.97 med forbud mot direkte fiske etter snabeluer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster) har ført til reduserte fangster av snabeluer. HI vil i den sammenheng be om at fiskerne i større grad enn nå skiller mellom vanlig uer og snabeluer ved føring av fangstdagboken, og at det samme blir gjort i sluttседdelstatistikken. Dersom Fiskeridirektoratet med bakgrunn i den biologiske rådgivningen finner det rett å stramme ytterligere inn på snabeluerfisket, vil His råd være det samme som gitt i brev til Fiskeridirektoratet datert 22.11.1996».

Reguleringstiltak

Fiskeridirektøren finner på bakgrunn av den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer å måtte opprettholde forbudet mot et direkte fiske etter uer som ble innført i 1997.

Fiskeridirektøren er innforstått med at det også foregår et fiske etter snabeluer sør for

forbudsområdet. Ut fra målsettingen om at en regulering av fisket etter snabeluer ikke skal ramme annet fiske i større utstrekning enn nødvendig for en effektiv regulering av snabeluer, må en ha et bredere grunnlagsmateriale før det eventuelt kan foreslåes reguleringstiltak sør for forbudsområdet.

Situasjonen for snabeluer ble også tatt opp på den 26. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon som avholdt møte i Petrozavodsk i dagene 10.-15. november 1997. Av ytterligere tiltak for å beskytte snabeluer-bestanden er det særlig begrensning av innblanding av ueryngel i rekefisket som er aktuelt. I protokollen for den 26. sesjon heter det:

«Partene var også enige om at stenging av områder på grunn av innblanding av torske- og hyseyngel i rekefisket også ga beskyttelse av ueryngelen. Spørsmålet om innblanding av ueryngel i rekefisket vil bli nærmere drøftet på det ekstraordinære kommisjonsmøte i 1998. Den norske part informerte om at en som en forsøksordning tar sikte på i løpet av 1. halvår 1998 å fastsette et midlertidig innblandingskriterium for ueryngel i rekefisket».

Ved etablering av et innblandingskriterium for ueryngel i rekefisket vil en måtte foreta en avveining av behovet for å beskytte uerbestanden opp mot de konsekvenser dette vil ha for avviklingen av rekefisket. Fiskeridirektoratet tar sikte på å foreta en konsekvensvurdering av ulike nivå for innblandingskriterium i løpet av første kvartal 1998, og å drøfte dette med næringen før Fiskeridirektøren fremsetter forslag overfor Fiskeridepartementet om et konkret forslag. Et ekstraordinært møte i kommisjonen er planlagt avviklet i mai/juni 1998.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot et direkte fiske etter uer nord for N 70°00' slik som fastsatt i 1997 videreføres i 1998.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det ved fiske etter andre fiskeslag i dette området skal bifangsten av uer ikke overstige 25% regnet i vekt av hele fangsten i det enkelte hal.

Gullestad refererte forslaget i saksdokumentene om videreføring av reguleringen fra 1997 og ba om synspunkt på dette. Han viste også til at det ville bli arbeidet for å fremskaffe stengningskriterier for ueryngel i rekefisket.

Remøy viste til at det hadde vært kraftige reaksjoner da uerreguleringene ble innført i fjor. Han sa videre at en av begrunnelsene hadde vært gruppen hadde fått økt muligheter for å fiske torsk og hyse. Dette forholdet var endret i år. Han viste til at russerne hadde adgang til et direkte fiske innenfor 2000 tonn som var begrunnet i forskningsmessig behov for tidsserier. I tillegg kunne russerne fiske 1500 tonn som bifangst.

Han fremsatte derfor forslag om at det ble åpnet for et fritt fiske innenfor en kvote på 2000 tonn i likhet med den Russland har nord for 70° N, for å bygge opp en tidsserie til forskningsøyemed. Om denne kvoten blir oppfisket må det være tillatt å ha en innblanding av 25% uer ved landing i fisket etter andre fiskeslag.

Gullestad viste til at begrunnelsen for russernes kvote som nevnt var å videreføre tidsserier. Han stilte spørsmålsteget ved om det var relevant for Norge å bruke dette som begrunnelse for å gjøre det samme.

Nedreaas sa at det var tre forhold som påvirket bestanden i stor grad. Dette var bifangst av uer i rekefisket, torskens konsum og det faktiske fiskepress. Han viste til at det kun på to områder var realistiske virkemidler. Han sa at det på forskingshold var tiltro til at det var riktig å la russerne fortsette med sine tidsserier. I denne sammenheng var 2000 tonn oppfattet å være et riktig kvantum. Han sa vider at han var åpen for en dialog med målsetning om at også Norge fikk et kvantum for tidsserier. Til dette ville en trenge en periode på minst 5 år, men dette var avhengig av struktur. Han fremhevet at det i dag var et betydelig problem å skille mellom snabeluer og vanlig uer i fangstene. Det ville i den forbindelse vært til hjelp om selve fangstdagboken skilte mellom snabeluer og vanlig uer. Han viste til at det fortsatt var fritt fiske sør for den aktuelle linjen og mente at dette kunne brukes som argument for å oppnå forskningskvote til Norge. Han sa imidlertid at han ikke var klar til å drøfte detaljer omkring forskningskvote i dette møtet.

Gullestad sa at han kunne strekke seg til at Reguleringsrådet ba Havforskningsinstituttet vurdere behovet for en slik ordning og å skissere og hvordan den burde se ut. Han fremholdt at han ikke ville stemme for en ordning uten saklig innhold.

Vaage viste til at det her var to forhold som var blandet sammen. Det ene var vanlig fiske, det andre forskning innenfor 2000 tonn. Han mente det kunne fattes et vedtak som gikk på en anmodning om å vurdere behovet og opplegget innenfor en tidsserie på 5 år.

Gullestad sa seg enig med Vaage. Han sa videre at hvis Remøy ønsket å løse sitt bifangstproblem med forslaget, var han betenkt.

Han sa en burde legge opp til at havforskningen vurderte og foreslo et opplegg med forskningsmessig verdi.

Remøy sa at Norge burde ha minst like gode ordninger som russerne, og at ønske om kvantum var fremsatt for å unngå at norske fiskere ble lovbrøtere. Hvis også forskerne kunne ha nytte av det, ville det være positivt.

Gullestad sa at han oppfattet den motsatte vinkling og at det han kunne stemme for tok utgangspunkt i å be havforskningen om å vurdere spørsmålet.

Han tok deretter Remøys forslag til avstemning.

5 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy og Haugen) stemte for Remøys forslag.

Han sa at han ikke ønsket å foreta avstemning over det alternative forslag men at det ble protokollere en anmodning at havforskningen vurderte dette.

Gullestad viste til saksdokumentene og forslaget om å sette bifangsten til 25% og avregne denne i det enkelte hal.

Han viste til at Remøy hadde fremsatt et alternativ forslag for avregning.

Han tok de to forslagene til avstemning.

9 representanter (Wold, S. Olsen, G. Olsen, Remøy, Haugen, Trollvik, Montes, Domstein og Krüger) gikk inn for at bifangsten burde avregnes ved landing.

1 representant (Gullestad) gikk inn for å avregne bifangst i det enkelte hal.

Sjømannsforbundets representant var ikke tilstede ved avstemming.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

INSTITUTE OF MARINE RESEARCH

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

HER

Deres ref.: 18.11.97
Your ref.:

Vår ref.: 97/195-2/TJ/kn
Our ref.:

Bergen, 20.11.97

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (*SEBASTES MENTELLA*) I 1998.

Viser til brev fra dere datert 18.11. der de ber Havforskningsinstituttet (HI) om en vurdering av bestandssituasjonen for snabeluer (*Sebastes mentella*) og om de reguleringstiltak som ble iverksatt i 1997 i tilstrekkelig grad reflekterer bestandssituasjonen.

ICES sin rådgivende komite (ACFM) uttaler at snabeluer-bestanden regnes for å være utenfor sikre biologiske grenser med en gytebestand på et historisk lavmål. Årsklassene 1991-1996 er de svakeste som er målt. ACFM anbefaler at det ikke må være noe direkte fiske før det fremgår av toktene at det er en klar økning i gytebestanden, og at det er viktig at de rekrutterende årsklasser blir best mulig beskyttet mot å bli tatt som bifangst.

HI støtter anbefalingen fra ICES. Bestanden er på et lavmål, og det vil ta lang tid å gjenoppbygge bestanden, selv med sterkt reduserte fangster. HI vil på det sterkeste understreke at en gjenoppbygging av bestanden synest å være helt avhengig av at det innføres begrensninger i bifangst av snabeluer i rekefisket. Slik bestandssituasjonen for snabeluer er i dag må det sørges for at denne innblandingen blir så lav som mulig.

På grunn av et omfattende etterarbeid som må gjøres for å kunne skille de to uerartene i fangststatistikken vil det ennå ta noe tid før vi med sikkerhet kan si om reguleringene som ble innført 1.1.1997 med forbud mot direkte fiske etter snabeluer i Svalbard-sonen og nord og øst for bestemte linjer i NØS (bare tillatt med inntil 25% uer i vekt i de enkelte fangster) har ført til reduserte fangster av snabeluer. HI vil i den sammenheng be om at fiskerne i større grad enn nå skiller mellom vanlig uer og snabeluer ved føring av fangstdagboken, og at det samme blir gjort i slutseddelstatistikken. Dersom Fiskeridirektoratet med bakgrunn i den biologiske rådgivningen finner det rett å stramme ytterligere inn på snabeluerfisket, vil HIs råd være det samme som gitt i brev til Fiskeridirektoratet datert 22.11.1996.

Når det gjelder vanlig uer (*Sebastes marinus*) uttaler ACFM at det ikke er grunnlag for å vurdere bestandssituasjonen i forhold til sikre biologiske grenser. Toktene viser en nedgang i rekrutteringen, men hverken toktene eller data fra det kommersielle fisket tyder på store endringer i den voksne del av bestanden. Utover å anbefale at det blir utarbeidet en plan for fremtidig forvaltning av vanlig uer har ACFM ikke kommet med noe kvoteanbefaling for

Hovedkontor/Head office: Tel: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes Telex: 42297 ocean n
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.63776
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tel:
Faks:
E-mail:

1998. Dersom den målte nedgangen i rekruttering er riktig kan det forventes en nedgang i den fiskbare delen av bestanden om noen år, og HI anbefaler derfor at fangsten i 1998 ikke må overstige siste års fangster på 15000-17000 tonn.

Med hilsen

Tore Jakobsen
seksjonsleder

Kjell H. Nedreaas

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
INSTITUTE OF MARINE RESEARCH
FISKERIDIREKTORATET

Fiskeridirektoratet
Juridisk Kontor

HER

ADMM	
22. NOV 96	
SAKSNR. 5092/96	DOK.NR. 1
U.O. 3	

Deres ref.: 21.11.96/LP/th (telefax): 96/752/TJ/kn Bergen. 22.11.1996
Your ref.: Our ref.:

**VURDERING AV BESTANDSSITUASJON OG MOGELEGE REGULERINGAR AV
SNABELUER (*Sebastes mentella*).**

Viser til telefax frå dykk datert 21.11.96 der de ber Havforskningsinstituttet (HI) om ei vurdering av bestandssituasjonen og ei vurdering av mogelege reguleringstiltak.

Bestandsutrekningane av snabeluer (*Sebastes mentella*) har dei siste åra vore stabile og vist den same utviklinga av bestanden, og dei kan difor vere meire pålitelege enn det ACFM meiner. Bestanden er på eit lavmål, og det vil ta lang tid å byggje han opp igjen, sjølv med sterkt reduserte fangstar. Eit par brukbare årsklassar gjev likevel von om at det kan gå an. HI sitt råd vil vere at det ikkje blir tillatt med direkte fiske, og at ein vurderer tiltak som på sikt kan føre til ei gjenoppbygging av bestanden.

Vi legg ved eit notat som vart utarbeida til fiskeriforhandlingane med Russland, men ikkje lagt fram. Dersom bifangstreglar blir vurdert innanfor det føreslegne stengte området, vil ein nok kunne danne seg eit realistisk bilete på det ved å analysere tidlegare bifangstar av uer ved hysefiske innanfor dei aktuelle lokasjonane. Innføring av sorteringsrist med høveleg spilavstand må også takast med i slike vurderingar.

Med helsing

Tore Jakobsen
seksjonsleiar

Kjell H. Nedreaas
prosjektleiar

Vedlegg 1.

Hovedkontor/Head office: Tel: (+47) 55 23 85 00
Nordnesgaten 50 Faks: (+47) 55 23 85 31
P. b. 1870 Nordnes
N-5024 Bergen
Norway

Postgiro nr./Postal account: 0801.50.52857
Bankgiro nr./Bank account: 6501.05.63776
Enhetsregisternr. 971 349 077

Senter/Dept.:
Saksbeh./Handled by:
Adresse/Address:
Tel:
Faks:
E-mail:

Vedlegg

MOGELEGE REGULERINGAR AV SNABELUER (SEBASTES MENTELLA).

Hovudmålsetnaden vil vere å redusere fisket av snabeluer (*Sebastes mentella*) så mykje som praktisk mogeleg.

Ein føresetnad for å få dette til er at reguleringane skal gjelde for all uer slik at ein unngår problemet med riktig identifisering av uerart, men at reguleringane samstundes skal ha som mål å «treffe» snabelueren, og i så liten grad som mogeleg vanleg uer (*S. marinus*).

Vi må unngå at visse alders-/storleiksgrupper av uer blir unnateke regulering. Med andre ord, vi må verne både ungfisk og vaksen/kjønnsmoden fisk. Dette vil medføre at alle fiskeri som beskattar uer (snabeluer) må vere med å ta sin del av gjenoppbygginga.

Under ovanfor nemnte føresetnader vil eg føreslå at følgjande reguleringsformer blir diskutert og vurdert:

1. Innføre kriterium for max. lovleg innblanding av uer i rekefisket. Dette må gjelde alle storleikar av uer.
2. Dagens lovlege bruk av 100 mm maskevidde i fiske etter snabeluer i Svalbard-sona og i eit avgrensa område i NØS må opphevast. Dette vil i seg sjølv redusere fangsten av snabeluer nord for ca. N72-N72 30' p.g.a. mindre storleik på snabeluer her. Dette vil også føre til eins lovleg maskevidde på 135 mm i heile NØS nord for N64 og i Svalbardsona, og føre til enklare kontroll for bl.a. Kystvakta. Dersom sorteringsrist blir påbudt med same og tilstrekkeleg spilavstand over heile området bør dette takast med i vurderinga.
3. Det norske fisket etter snabeluer føregår hovudsakleg sør for N72. Dersom vi går for ei geografisk stenging, vil mitt forslag vere:

Alt fiske etter uer nord for N73 30' blir forbode. Bifangstreglar.

Mellom N73 30' og N63 30' føreslår eg ei stenging utanfor (dvs. vest-nordvest for) ei rett line mellom følgjande punkt:

N73 30', E18 00'
N70 00', E18 00'
N70 00', E17 30'
N69 30', E16 00'
N69 00', E14 00'
N68 30', E12 00'
N68 20', E11 00'
N67 20', E09 10'
N66 45', E08 00'
N66 30', E07 07'
N66 00', E06 22'
N65 40', E06 00'
N65 20', E06 00'
N65 20', E06 30'
N64 30', E06 30'
N64 30', E06 00'
N63 30', E06 00'

Storegga vil vere open fordi (så godt som) ingen snabeluer kan fiskast her.

Vi bør så ha eit nytt stengt område utanfor ei line mellom
N62 30', E03 00'
og
der N62 10' kryssar grensa til Britisk Økonomisk Sone.

Biologisk sett kunne vi gjort dette enklare ved å seie at alt uerfiske djupare enn 400 meter blir forbode. Dette vil eg imidlertid tru (med erfaring frå blåkveite) blir for vanskeleg for dei som skal kontrollere.

Eg innser at det innanfor det føreslegne stengte området også kan vere fiskeområde for vanleg uer. Med meir arbeid og kontakt med fiskarorganisasjonane kan nok dette gjerast endå meir presist. Likevel, eg har etter bl.a. etter intern diskusjon ved HI vurdert signalene dithen at ein viss reduksjon i fisket etter vanleg uer vil vere fordelaktig.

Det som gjenstår er om heile eggakanten (ekskl. Storegga) skal stengast fullstendig for alt fiske eller om det skal vere ope for eit hysefiske (mellom N70 30' og N73 00' i perioden januar-april), og evt. gje eit visst rom for at vi i første omgang ikkje har «treff» godt nok med grensedraginga m.o.t. andre «lovlege» artar. Svalbard-sona kan f.eks. ikkje stengast for alt fiske, men her kan det f.eks. vere ein generell bifangstregel av all uer i kvart hal. I NØS må vi derimot prøve å halde det meste av vanleg uer utanfor.

Ein særskild kvote av uer (eks. totalkvote/bifangstkvote, fartøykvote etter påmelding) innanfor det avgrensa området vil vel vere vanskeleg p.g.a. problem med kontroll av riktig geografisk bokføring. Ei bifangstordning vil gjerne vere enklare.

Dette var så langt eg kom i denne omgang. Vil til slutt leggje til at hovudfisket etter snabeluer tradisjonelt har vore i perioden desember-mai. Snabeluer utanfor det føreslegne stengte området i NØS og i RØS må takast vare på gjennom bifangstreglar.

Havforskningsinstituttet
Bergen, 11.11.1996

Kjell Harald Nedreaas

3.1.5 Redfish in Sub-areas I and II

Table 3.1.5.1.

3.1.5.a *Sebastes mentella* in Sub-areas I and II

State of stock/fishery: The stock is considered to be outside safe biological limits. Although the assessment is only indicative of the relative trends in stock size, it shows that the spawning stock is close to its historical low. The 1991–1996 year classes are indicated to be the lowest on record.

Management objectives: In accordance with the precautionary approach, management objectives should be defined. Biological reference points consistent with these objectives need to be identified, and implemented as a basis for advice.

Advice on management: ICES recommends that no directed fishing on this stock should be carried out until a significant increase in spawning stock biomass has been detected on surveys. In addition the by-catch of redfish in other fisheries should be reduced.

Relevant factors to be considered in management: Low recruitment has been observed in the recent surveys and this gives cause for concern about the SSB and future recruitment. In this connection it is of vital importance that the recruiting year classes be given the strongest protection from being caught as by-catch in any fishery, i.e. the shrimp fisheries in the Barents Sea and Svalbard area. This will ensure that the recruiting year classes can contribute as much as possible to the stock rebuilding.

Catch data and details in Tables 3.1.5.a.1–5.

Year	ICES advice	Landings corresp. to advice	Agreed TAC	Official landings ¹	ACFM landings of <i>S. mentella</i>
1987	Precautionary TAC	70 ¹	85	35	11
1988	$F \leq F_{0.1}$; TAC	11	-	41	16
1989	Status quo F; TAC	12	-	47	23
1990	Status quo F; TAC	18	-	63	35
1991	F at F_{med} ; TAC	12	-	68	49
1992	If required, precautionary TAC	22	-	32	16
1993	If required, precautionary TAC	18	18	29	12
1994	If required, precautionary TAC	-	-	29	12
1995	Lowest possible F	-	-	25	10
1996	Catch at lowest possible level	-	-	25	8
1997	Catch at lowest possible level	-	-	-	-

¹Includes both *S. mentella* and *S. marinus*. Weights in '000 t.

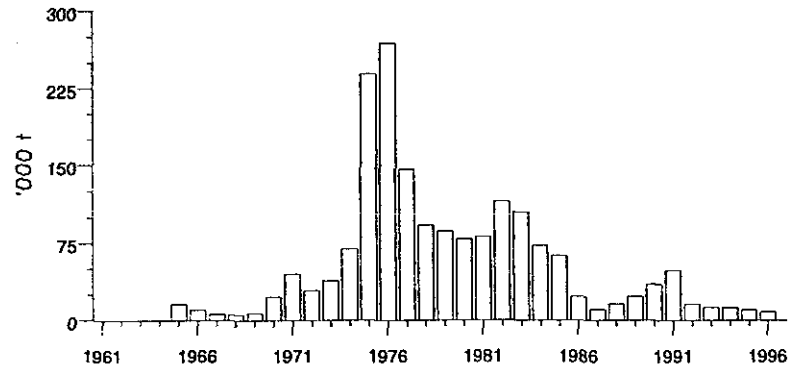
Elaboration and special comment: The assessment is not considered reliable for catch forecasts, due to uncertainty regarding the absolute size of the present stock. Any signs of improved stock conditions are expected to be detected as improved recruitment in the surveys for this stock. When such signs appear, a management plan should be implemented with provisions to ensure sustainability of directed fisheries on this stock, and which is based on an approved assessment. In the mean time no change in the advice is expected and work priority should be on surveys and method development.

The only directed fishery for *S. mentella* is a trawl fishery. In addition, by-catches are taken in cod and shrimp-trawl fisheries. After the invention of a sorting grid in 1993 larger scale discarding in the shrimp fishery was reduced. Traditionally, the directed fishery was conducted by Russia and other East-European countries on grounds from south of Bear Island towards Spitzbergen. From the mid-1970s to the mid-1980s large catches were taken annually. From the mid-1980s Norwegian trawlers started fishing along the continental slope (around 500 m depth) further south, on grounds never harvested before, and inhabited primarily by mature fish. After a sharp decrease in the landings from the traditional area until 1987, this fishery on new grounds resulted in a temporary increase in the landings until 1991, after which the landings declined. Since 1991 the fishery has been dominated by Norway and Russia.

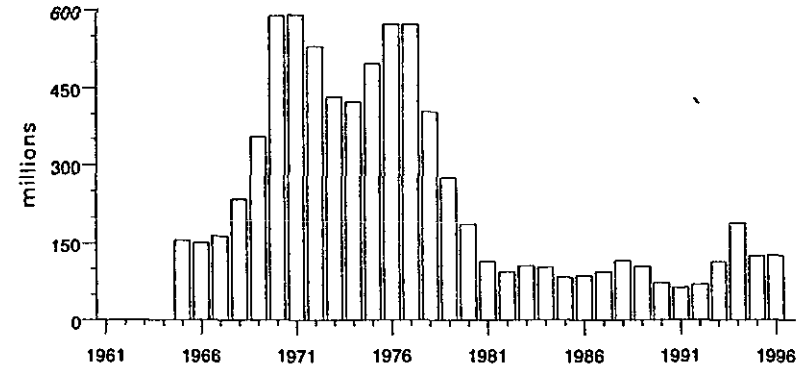
Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, August 1997 (ICES CM 1998/Assess:2).

Sebastes mentella in the North-East Arctic (Areas I and II)

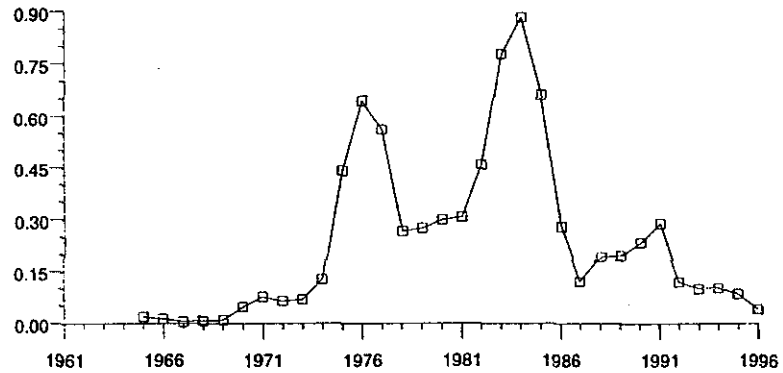
Landings
Mean = 56.7

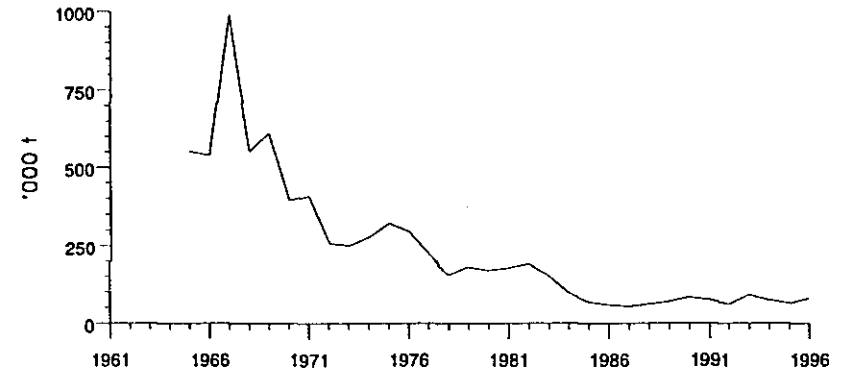
Recruitment (age 6)
Mean = 244

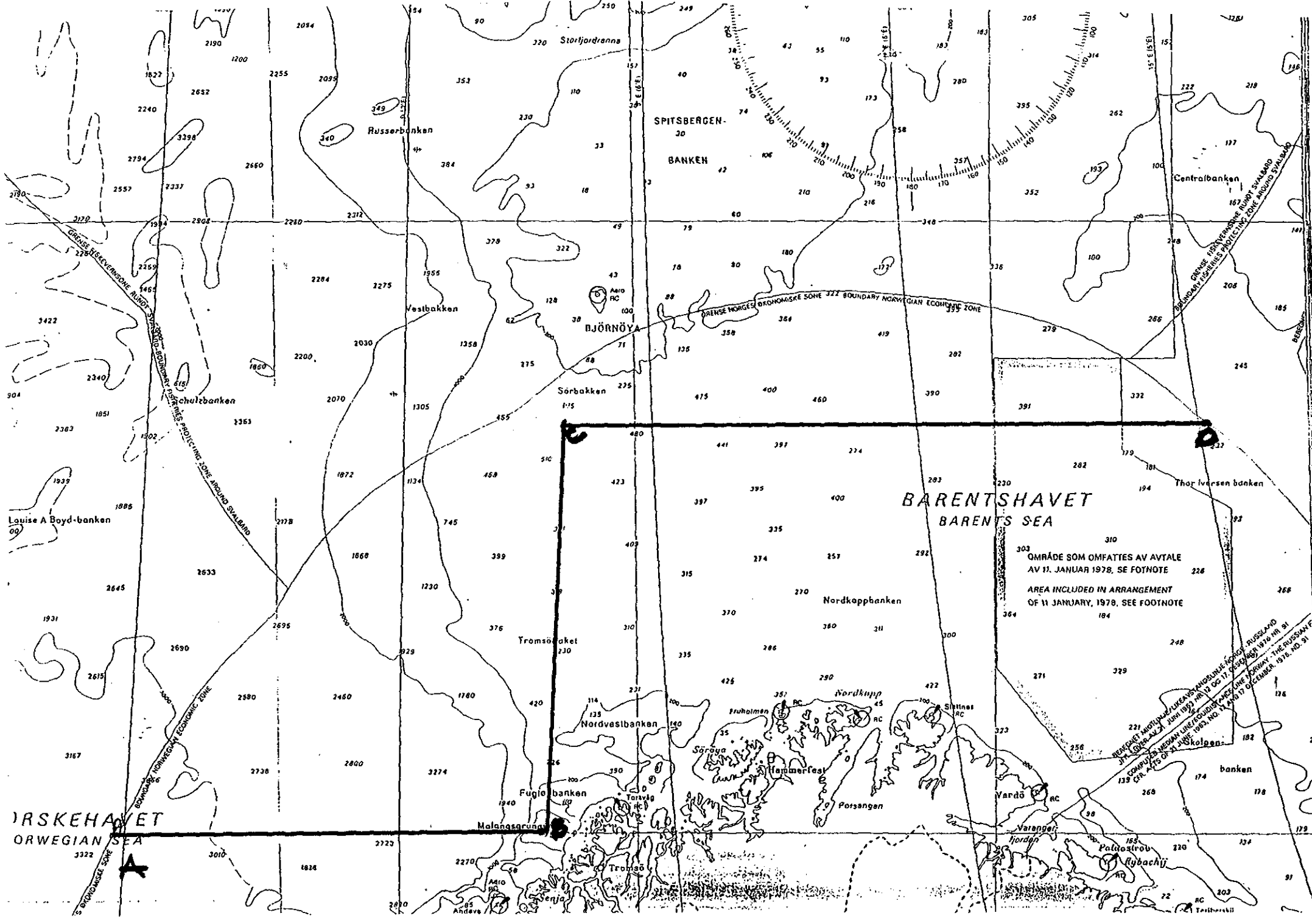

Fishing mortality (ages 10-16)
Mean = 0.243

Spawning stock biomass
Mean = 238

SPITSBERGEN-
BANKEN

BJÖRNÖYA

BARENTSHAVET
BARENTS SEA

IRSKEHAVET
NORWEGIAN SEA

OMRÅDE SOM OMFATTES AV AVTALE
AV 11. JANUAR 1978. SE FOTNOTE
AREA INCLUDED IN ARRANGEMENT
OF 11 JANUARY, 1978. SEE FOOTNOTE

2211 AVTALE OM ØKONOMISKE ZONER I RUSLAND
J.M. 1984-85, 21. JUNI 1985, 11. OG 17. DESEMBER 1985, 18. OG 19. SEPTEMBER 1986
COMPUTER BEGÅN I DE FØLGENDE DATUMER: 1. SEPTEMBER 1983, 10. OG 17. DECEMBER 1983, 14. OG 17. DECEMBER 1983, 18. OG 19. SEPTEMBER 1986
139 (P. 415) OF 11 AUGUST 1983

GRØNSE NORGES ØKONOMISKE ZONE 222 BOUNDARY NORWEGIAN ECONOMIC ZONE

GRØNSE RUSLANDS ØKONOMISKE ZONE 167 BOUNDARY RUSSIAN ECONOMIC ZONE

GRØNSE ØKONOMISKE ZONE 227 BOUNDARY ECONOMIC ZONE

GRØNSE ØKONOMISKE ZONE 3010 BOUNDARY ECONOMIC ZONE

E

D

A

Norges Fiskarlag

Saksbehandler, innvalgstelefon
 Elling Lorentsen, 73 54 58 71
 \nilldnt\ ut\off\nt\nev\dep_dir\overs\snabeluer98.doc

Fiskeridepartementet
 Fiskeridirektoratet

25.11.97
 EL
 Ark.,

TELEFAKS

REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (Sebastes Mentella) I 1998.

Norges Fiskarlag har i landsstyremøtet 25. november 1998 behandlet «Regulering av fisket etter snabeluer (Sebastes Mentella) i 1998» og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskarlag tar til etterretning at det i møtet mellom Russland og Norge ble enighet om en kvoteavtale for 1998 hvor det gis anledning for Russland til å fortsette sitt fiske etter snabeluer (Sebastes Mentella) innenfor en kvote på 2.000 tonn. Videre er det gitt anledning for Russland til å kunne ta inntil 1.500 tonn snabeluer og vanlig uer som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag.
2. Norges Fiskarlag viser til at begrunnelsen for å tillate et russisk fiske innenfor en kvote på 2.000 tonn snabeluer, er å videreføre en lang tidsserie for fangst i forskningsøyemed.
 En eksklusjon av de norske fangstene fra forskernes vurderingsgrunnlag for bestandsnivået, vil medføre at det kan bli vanskelig for havforskerne å få en tilfredstillende bestandsvurdering.
3. Norges Fiskarlag mener derfor at det bør åpnes for et fritt fiskeri innenfor en kvote på 2.000 tonn i likhet med den Russland har nord for 70° N, for å bygge opp en tidsserie til forskningsøyemed.
 Om denne kvoten blir oppfisket, må det være tillatt å ha en innblanding av 25% uer ved landing i fisket etter andre fiskeslag.
4. Norges Fiskarlag mener det snarest må igangsettes arbeid med å utarbeide en forvaltningsplan for bestanden av Sebastes Mentella, både med henblikk på gjenoppbygging og på en riktig forvaltning for å øke langtidsutbyttet.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen
 Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen
 Elling Lorentsen

Kopi: Ilykesfiskarlag/gruppeorganisasjoner

REGULERING AV FISKE ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK OG NORDSJØEN I 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. FISKET I 1997

Etter Skagerrak-avtalen har Norge i 1997 en kvote av rødspette i Skagerrak på 220 tonn. Som det fremgår av tabell 1 er kvoten den samme som i 1996. Tradisjonelt har kvoten vært tilstrekkelig til det fisket som har vært utøvd i Skagerrak. De siste årene har en imidlertid hatt en økende interesse for dette fisket fra norske bomtrålere.

Tabell 1: Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak, 1990-1997 (tallene for 1997 er en prognose for hele året).

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Kvote	220	200	224	224	224	224	220	220
Tradisjonell fangst	58	53	87	61	43	55	57	97
Bomtrålernes fangst						-	ca. 220	ca. 80
Rest	162	147	137	163	181	169	-57	53

For første gang ble en i 1996 nødt til å stoppe fisket etter rødspette i Skagerrak. Det ble da stoppet på grunnlag av informasjon fra danske fiskerimyndigheter om at den norske kvoten på 220 tonn var oppfisket. I samarbeid med bomtrålerne fikk man stadfestet at det kvantum som bomtrålerne hadde fisket til sammen var i størrelsesorden 220 tonn. På bakgrunn av fjorårets erfaringer gikk Fiskeridirektøren inn for en strammere regulering av dette fiskeriet i 1997 enn i tidligere år.

I 1997 har man avsatt 130 tonn av rødspettekvoten på 220 tonn til bomtrålerne. Fire fartøy har bomtrålkonsesjon i 1997. 90 tonn er således reservert for fiskere som fisker rødspette med konvensjonelle redskaper. 90 tonn er, som vi ser av tabell 1, mer enn denne gruppen har fisket i noen av årene før 1997. Prognosen for dette fisket ut året tyder imidlertid på at 90 tonn for fartøy med konvensjonelle fartøy ikke er tilstrekkelig.

Bomtrålerne er videre regulert med individuelle maksimalkvoter på 35 tonn pr. fartøy. Bare tre norske bomtrålere har vært i fiske i år, og dette medfører at kun 105 tonn av kvoten på 130 tonn til bomtrålerne er fordelt. Fiskeridirektøren innførte dessuten også en begrenset rapporteringsplikt for norske bomtrålere gjeldende fra 7. mars 1997. Denne rapporteringsplikten pålegger bomtrålerne å sende meldinger til Fiskeridirektoratet hver mandag. Disse meldingene skal blant annet inneholde opplysninger om fangst siste uke og i hvilket kvoteområde fangsten er tatt (NØS sør for 62° N, EU-sonen eller Skagerrak). Det må sies at rapporteringsplikten ikke har vært oppfylt tilfredsstillende, og at Fiskeridirektoratet derfor har måtte støtte seg på andre kilder

for å få klarhet i fangstkvantum fra disse fartøyene. Til neste år tar Fiskeridirektøren sikte på å utvide rapporteringsordningen for bomtrålerne.

2. REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 1998.

Norsk kvote vil bli fastlagt i forhandlinger med EU. Kvoteavtalen for 1998 er ikke inngått pr. 25. november 1997. Hvis man følger anbefalingen om kvoter som kom fra ACFM vil den norske rødspettekvoten i 1998 øke til 240 tonn. En målsetting er å bevare det tradisjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og hindre at det konvensjonelle fisket etter rødspette blir stoppet i løpet av 1998. I det tradisjonelle fisket har fangstkvantumet variert mellom 43 tonn i 1994 og 97 tonn i 1997. I gjennomsnitt er det årlig blitt fisket 64 tonn de åtte siste år, men det ser ut til å ha vært en stor økning i dette fiskeriet i inneværende år.

Det tradisjonelle fisket etter rødspette er et fiskeri som har variert mye i oppfisket kvantum (se tabell 1). Imidlertid har det hvert år siden 1994 vært økning i kvantumet. Siden 1994 har man hatt en gjennomsnittlig økning i kvantumet på 13,5 tonn pr. år. Om denne økningen i fangstene fortsetter i 1998 må man avsette et kvantum på 110 tonn (avrundet) til gruppen av fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper for å unngå at det tradisjonelle fisket blir hindret av en stopp i fisket.

Den resterende kvoten tilfaller bomtrålerene. Som nevnt over er det gitt fire konsesjoner for fiske med bomtrål. Selv om det kun var tre av disse som ble benyttet i 1997 må man også i reguleringsopplegget for 1998 ta høyde for at en fjerde bomtråler kan komme i fiske. Disse fire vil ha kapasitet til å fisket et langt større kvantum rødspette enn det den norske kvoten tilsier. Da kvoten i 1998 ikke ser ut til å bli vesentlig høyere enn i inneværende år, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning et behov for videreføre hovedtrekkene i årets regulering av bomtrålfisket i Skagerrak for å hindre at kvoten blir overfisket. Om vi forutsetter at kvoten for 1997 blir 240 tonn, vil dette medføre en avsetning på 130 tonn til bomtrålerene.

Fiskeridirektøren foreslår at det fastsettes en kvote på 130 tonn til bomtrålere som fisker rødspette i Skagerrak, og at dette fisket reguleres med maksimalkvoter på 35 tonn. Fiskeridirektøren gis adgang til å endre maksimalkvoten i lys av deltakelsen i fisket.

3. ORIENTERING OM FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 1998.

De årlige avtalene mellom Norge og EU kvoteregulerer fisket av rødspette i Nordsjøen. Det norske fisket etter rødspette i Nordsjøen har hittil ikke vært regulert ut over dette. Sett på bakgrunn av historisk fiske har kvotene vært tilstrekkelig store i tidligere år. Imidlertid ser vi av tabell 2 under at det har vært en kraftig økning i rødspettefangstene fra og med 1994. For 1997 tyder estimer på at vi kan nærme oss et kvantum på ca. 1.800 tonn oppfisket rødspette i Nordsjøen, og når en tar høyde for at det kan komme en fjerde bomtråler inn i dette fiskeriet i 1998 er det grunn til å tro at fangstkvantumet vil øke ytterligere neste år.

Tabell 2: Norsk fangst og kvoter på rødspette i Nordsjøen i årene 1991 til 1997.

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Kvote	3.100	6.200	6.200	11.600	8.050	2.460	3.870
Fangst	561	836	784	446	674	1.242	1.484 ⁴
Rest	2.533	5.364	5.416	11.154	7.376	1.218	2.523

Om vi forutsetter at man i fiskeriforhandlingene med EU går inn for å følge rådet fra ACFM med en TAC på 82.000 tonn, og at overføringene fra Norge til EU blir på 2.500 tonn i 1998 som i 1997, vil Norge ende opp med en kvote på 3.240 tonn. Til tross for at dette er en reduksjon fra årets kvote, er det grunn til å tro at dette er tilstrekkelig kvote selv med ytterligere ekspansjon i det norske fisket. Fra det estimerte fangstkvantumet i 1997 på ca. 1.800 tonn har vi ytterligere 1.440 tonn å gå på i 1998 om kvoten blir som antydnet over.

På bakgrunn av ovennevnte ser ikke Fiskeridirektøren at det er grunn til å innføre reguleringer innenfor den norske kvoten i fisket etter rødspette i Nordsjøen i 1998.

Gullestad viste til saksdokumentene hvor Fiskeridirektoratet hadde forutsatt at kvoten ville bli 250 tonn. Han viste imidlertid til at kvoten nå var fastsatt til 220 tonn. Han sa også at det var problemer med å holde styr på de tre fartøyene med bomtrålkonsesjonene som drev dette fisket. Han viste også til at det var en fjerde konsesjon som for tiden ikke var aktiv. Han viste deretter til forslaget i dokumentet og justerte ned sitt forslag til 110 tonn som kvote for bomtrålerne og med maksimalkvote på 30 tonn pr. fartøy.

Han kunne deretter legge til grunn at Reguleringsrådet var enig i dette.

Når det gjaldt rødspette i Nordsjøen viste han til at her var det rikelig kvote i forholdt til behovet slik at det i dokumentet bare var gitt en orientering.

⁴ Fangsttall pr. 2. november 1997.

SAK 22/97

EVENTUELT

Lodde:

Mary Mikalsen Trollvik ønsket å diskutere fredning av loddebestanden.

Peter Gullestad gav ordet til Ingolf Røttingen for en redegjøring for bestandssituasjonen.

Ingolf Røttingen viste til ICES' anbefaling om at det ikke fiskes lodde i 1998. Han sa imidlertid at det var bedre prognoser for gytebestanden på lengre sikt.

Mary Mikalsen Trollvik sa at Sametinget var bekymret for at en liten loddebestand ville gå utover den øvrige fiskebestand i Barentshavet. På denne bakgrunn ønsket Sametinget lengre fredning av loddebestanden, og Trollvik viste til at Sametinget har foreslått fredning frem til år 2010.

Ingolf Røttingen sa at torskebestanden er avhengig av lodden, men at et tilstrekkelig fødebehov for annen fisk er ivaretatt i de vurderinger som ligger bak forvaltningsprosedyrene.